

T.C.
Ondokuzmayıs Üniversitesi
Eğitim Bilimleri Enstitüsü
İlköğretim Anabilim Dalı

ANASINIFI ÖğRENCİSİNİN KONUŞMA TEMEL DİL BECERİSİNE
ANABABASININ EğTİM DÜZEYİNİN ETKİSİ

Hazırlayan
Esra AY

Danışman
Yard. Doç. Dr. Ahmet ÇEBİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Samsun, 2011

T. C
Ondokuzmayıs Üniversitesi
Eğitim Bilimleri Enstitüsü
İlköğretim Anabilim Dalı

**ANASINIFI ÖĞRENCİSİNİN KONUŞMA TEMEL DİL BECERİSİNE
ANABABASININ EĞTİM DÜZEYİNİN ETKİSİ**

Hazırlayan:

Esra AY

Danışman:

Yard. Doç. Dr. Ahmet ÇEBİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Samsun, 2011

KABUL VE ONAY

Esra Ay tarafından hazırlanan “Anasınıfı Öğrencisinin Konuşma Temel Dil Becerisinin Anababasının Eğitim Durumunun Etkisi” başlıklı bu çalışma 17.02.2011 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda başarılı bulunarak jürimiz tarafından YÜKSEK LİSANS tezi olarak kabul edilmiştir.

Başkan: Prof. Dr. Erdoğan Başar.....

Üye: Yard. Doç.Dr. Ahmet Çebi.....

Üye : Yard. Doç. Dr. Murat Gökalp.....

Yukarıdaki imzalarının adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

.../.../.....

BİLDİRİM

Hazırladığım tezin tamamen kendi çalışmam olduğunu ve her alıntıya, kullandığım başka yazarlara ait her özgün fikre kaynak gösterdiğimi bildiririm.

17.02.2011

Esra AY

ÖNSÖZ

Bu araştırmanın amacı, anasınıfı öğrencilerinin konuşma temel dil becerisinin işlevlerini hangi oranlarda kullandıklarını ve bu oranların anababalarının eğitim düzeyine göre farklılık gösterip göstermediğini saptamaktır. konuşma temel dil becerisine anababasının eğitim düzeyinin etkisini saptamak için anababası düşük düzeyde eğitilmiş ve anababası yüksek düzeyde eğitilmiş ikişer çocuğun anasınıfında serbest zaman etkinliğinde otuzar gün boyunca kaydedilip derlenen konuşmalarına başvurulmuştur.

Araştırma altı bölümden oluşmaktadır. Ekler bölümünde araştırmaya konu olan çocukların sınıflandırılan konuşmalarına yer verilmiştir.

Birinci bölümde sorun, araştırmanın önemi, varsayımları, sınırlılıkları, tanımları ve ilgili kaynakları verilmiştir.

İkinci bölümde araştırmanın kuramsal temelleri üzerinde durulmuş, konuyla ilgili çeşitli araştırmalara kısaca yer verilmiştir.

Üçüncü bölümde araştırmanın tasarımı, yöntemi, katılımcıları, araştırma soruları, verilerin toplanması, verilerin çözümlenmesi üzerinde durulmuştur.

Dördüncü bölümde araştırmanın bulgularına yer verilmiştir.

Beşinci bölümde tartışmaya yer verilmiştir. Araştırmadaki her soru için ulaşılan bulgular ve yorum ayrı başlıklar altında verilmiştir.

Altıncı bölümde ise, araştırmanın özeti, araştırma sonucunda ulaşılan çıkarımlar ve bu çıkarımlar ışığında bazı önerilere yer verilmiştir.

Bu çalışmaya birçok insanın katkısı olmuştur. Bana çalışmam konusunda her zaman yardımcı olan ve çocuk düşüncesine bakış açımı değiştiren değerli hocam Yard. Doç. Dr. Ahmet Çebi' ye teşekkürü borç bilirim.

Değerli hocalarım Prof. Dr. Erdoğan Başar'a Yard. Doç. Dr. Kasım Kıroğlu'na, Yard. Doç. Dr. Zeynep Alat'a ayrıca teşekkürler.

Araştırmama konu olan çocuklara, araştırmamız boyunca bize sınıflarını açan değerli okul yöneticilerine ve öğretmenlerine teşekkür ederim.

Hayatım boyunca benden desteğini esirgemeyen sevgili annem Şükran AY ve aramızda olmasa da hep sevgiyle anacağım sevgili babam Ünal AY' a sevgili kardeşim Zekeriya AY' a teşekkür ederim. Bu çalışmayla birlikte hayatıma giren ve benden hoşgörüsünü ve desteğini esirgemeyen sevgili eşim Bünyamin Karaçuha'ya teşekkür ederim.

Esra AY

Şubat, 2011

ÖZ

Bu araştırmanın amacı, anasınıfı öğrencilerinin konuşma temel dil becerisinin işlevlerini hangi oranlarda kullandıklarını ve bu oranların anababalarının eğitim düzeyine göre farklılık gösterip göstermediğini saptamaktır. Bu çalışmada anababası düşük düzeyde eğitilmiş ve anababası yüksek düzeyde eğitilmiş anasınıfına devam eden ve yaşları 68-72 ay arasında olan ikişer çocuk rastlantısal olarak seçilerek bu çocukların konuşmaları anasınıfı ortamında kaydedilmiştir. Bu konuşmalar konuşma becerisinin işlevlerine göre sınıflandırılmıştır.

Bu çalışmada elde edilen bulgular, anababası düşük düzeyde eğitilmiş ve anababası yüksek düzeyde eğitilmiş çocukların benmerkezli ve toplumsallaşmış konuşmayı kullanma oranları açısından aralarında önemli bir farklılık olmadığını ortaya koymuştur.

Anahtar sözcükler

Anasınıfı öğrencisi, konuşma temel dil becerisi, benmerkezli konuşma, toplumsallaşmış konuşma, anababasının eğitim düzeyi

ABSTRACT

The aim of this study is to determine to what extent preschool students use the functions of their basic speaking skills and whether this extent differs depending on the educational level of their parents or not. Four children at the age 68-72 months and attending preschool classrooms, two of whose parents have low level of education and two of whose parents have high level education were randomly selected and their utterances were recorded in preschool classroom environment. These utterances were classified in accordance with the function of their speaking skills.

The findings obtained in this study showed that there isn't a significant difference between the children whose parents have low level education and those whose parents have high level education in terms of the rate of the egocentric and social language the children use.

Keywords: Preschool children, basic speaking skills, egocentric language, social language, education level of parents.

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
ÖNSÖZ.....	No
ÖZ.....	V
ABSTRACT.....	Vİİ
İÇİNDEKİLER.....	Vİİİ
	İX

BÖLÜM I.

GİRİŞ	1
I.1. Sorun.....	1
I.2. Araştırmanın Amacı.....	5
I.3. Araştırmanın önemi.....	6
I.4. Sayıtlılar.	6
I.5. Sınırlılıklar.....	7
I.6. İlgili Kaynaklar	7
I.7. Temel Kavramlar.....	9

BÖLÜM II.

ARAŞTIRMANIN KURAMSAL TEMELLERİ	10
II.1. Dil.....	10
II.2. Dil Becerileri.....	13
II.3. Konuşma Temel Dil Becerisi.....	15
II.3.1. Piaget Kuramında Anasınıfı Öğrencisinin Konuşma Temel Dil	

Becerisinin İşlevleri.....	16
III. 4.Anababaların Eğitim Düzeyi.....	24

BÖLÜM III.

YÖNTEM	25
III.1. Katılımcılar.....	26
III.2. Araştırma Soruları.....	26
III.3. Verilerin Toplanması.....	28
III.4. Verilerin Çözümlemesi.....	29

BÖLÜM IV.

BULGULAR	31
III. 1. Birinci araştırma sorusuna ilişkin bulgular.....	31
III. 2. İkinci araştırma sorusuna ilişkin bulgular.....	32
III. 3.Üçüncü araştırma sorusuna ilişkin bulgular.....	33
III. 4. Dördüncü araştırma sorusuna ilişkin bulgular.....	34
III. 5.Beşinci araştırma sorusuna ilişkin bulgular.....	35
III. 6. Altıncı araştırma sorusuna ilişkin bulgular	36
III. 7. Yedinci araştırma sorusuna ilişkin bulgular.....	38
III. 8. Sekizinci araştırma sorusuna ilişkin bulgular.....	40
III. 9. Dokuzuncu araştırma sorusuna ilişkin bulgular.....	42
III. 10.Onuncu araştırma sorusuna ilişkin bulgular.....	44

BÖLÜM V.

TARTIŞMA	46
-----------------------	----

BÖLÜM VI.

SONUÇ	79
VI.1. Özet.....	79
VI. 2. Çıkarımlar.....	80
VI.3. Öneriler.....	81
KAYNAKÇA	72
EKLER	85
EK 1. Anababası Düşük Düzeyde ve Anababası Yüksek Düzeyde Eğitilmiş Olan Anasınıfına Devam Eden Çocukların Derlenip Sınıflanan Konuşmaları.....	76
EK 2. Anababası Düşük Düzeyde ve Anababası Yüksek Düzeyde Eğitilmiş Olan Anasınıfına Devam Eden Çocukların Derlenen Görüşmeleri.....	147

ÇİZELGELER

Çizelge No	Sayfa No
1. Anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta benmerkezli konuşma oranları.....	29
2. Anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocuğun toplumsallaşmış konuşma oranları.....	30
3. Anababası yüksek düzeyde eğitilmiş iki çocukta benmerkezli konuşma oranları.....	31
4. Anababası yüksek düzeyde eğitilmiş iki çocukta toplumsallaşmış konuşma oranları.....	32
5. Anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocuk ile anababası yüksek	

düzyede eğitimi iki çocukta gözlemlenen benmerkezli konuşma oranları.....	33
6. Anababası düşük düzeyde eğitimi iki çocuk ile anababası yüksek düzeyde eğitimi iki çocukta gözlemlenen toplumsallaşmış konuşma oranları.....	35
7. Piaget'nin 1920'li yıllarda İsviçre'de anababası düşük düzeyde eğitimi iki çocukta gözlemlediği benmerkezli konuşma oranları ile 2010'da Türkiye'de anababası düşük düzeyde eğitimi iki çocukta gözlemlenen benmerkezli konuşma oranları.....	37
8. Piaget'nin 1920'li yıllarda İsviçre'de anababası düşük düzeyde eğitimi iki çocukta gözlemlediği toplumsallaşmış konuşma oranları ile 2010'da Türkiye'de anababası düşük düzeyde eğitimi iki çocukta gözlemlenen toplumsallaşmış konuşma oranları.....	39
9. Piaget'nin 1920'li yıllarda İsviçre'de anababası düşük düzeyde eğitimi iki çocukta gözlemlediği benmerkezli konuşma oranları ile 2010'da Türkiye'de anababası yüksek düzeyde eğitimi iki çocukta gözlemlenen benmerkezli konuşma oranları.....	41
10. Piaget'nin 1920'li yıllarda İsviçre'de anababası düşük düzeyde eğitimi iki çocukta gözlemlediği toplumsallaşmış konuşma oranları ile 2010'da Türkiye'de anababası yüksek düzeyde eğitimi iki çocukta gözlemlenen toplumsallaşmış konuşma oranları.....	42

KISALTMALAR

Benmerkezli Konuşma

Tekrarlama.....	E1
Monolog.....	E2
Karşılıklı Monolog.....	E3

Toplumsallaşmış Konuşma

Uygun Bilgi.....	T1
------------------	----

Eleştiri ve Alay.....	T2
Emir, Tehdit ve Dilekler.....	T3
Sorular ve Cevaplar.....	T4

I. GİRİŞ

Bu bölümde, “Sorun”, “Araştırmanın Amacı”, “Araştırmanın Önemi”, “Sayıtlılar”, “Sınırlılıklar”, “İlgili Kaynaklar” ve “Temel Kavramlar” başlıklarına yer verilmiştir.

I.1. Sorun

Martinet’e göre gündelik kullanımda “dil” sözcüğü, tam anlamıyla insanların sesli göstergelerle anlaşma yetisini bildirir (Vardar, 1983: 15). En genel çizgileriyle dil, bütün canlılarda görülen bir iletişim dizgesidir. Bu yönüyle ele alınca, anlama ve anlatma etkinlikleri olarak, hayvanlarda ve insanlarda kendini gösteren devinimlerin ve devinimlere dayalı olarak çıkarılan seslerin tümü, genel anlamıyla dil kapsamına girmektedir (Demirel v.d., 1998: 4).

Belirli bir gösterge dizgesini bünyesinde barındıran dil olmaksızın iletişim de olmaz. Çünkü dil olmadan ne dış dünya algılanıp kavramlara, simgelere dönüştürülebilir ne de bu kavram ya da simgeler, düşünce kalıbına sokularak başkalarına aktarılabilir (Yalçın, 2007: 751). Bu yüzden dış dünyaya ait düşüncelerin dilsel kalıplara dönüştürülmesi gerekmektedir. İnsanoğlu iletişim süreci içerisinde, bu kalıpları daha çok simgeleştirmeye dayalı olan sözlü dille yapmakta; beden dili v.b gibi işaret sistemlerini de kullanmaktadır (Yalçın, 2007: 753).

Dil, belirli bir amaca uygun anlatım araçlarının oluşturduğu bir dizge (Jakobson, 2001: 35) olarak da tanımlanabilir. Porzig, dile ilişkin olarak şu saptamayı yapmıştır: Her dilsel anlatım gerçeklikten bir parçayı, dış dünyadan bir olguyu simgeleme gücüne sahiptir ve bununla görevlidir. Dili dil yapan da budur zaten (Akt.Yalçın, 2007: 754).

Saussure'e göre toplumsal nitelikli dilin birincil işlevi insana özgü eklemli seslerle bir dilsel toplulukta bildirişim ya da iletişim sağlamaktır. Dil her şeyden önce bir bildirişim dizgesidir (Vardar, 2001: 56). Bireyin edilgen bir biçimde belleğine aktardığı bir ürün olan dil, dilyetisinin, başka bir deyişle, insanın sesli göstergeler aracılığıyla doğal diller çerçevesinde anlaşma, bildirişme sağlama yetisinin bütün gerçekleştirmelerinin kuralıdır; bir tür sınıflama ilkesidir (Vardar, 2001: 57). Weisberg (1949), "Dil dünyayı söze dönüştürme olayıdır ve insanlar bir 'dil ara dünyası'nda yaşamaktadırlar. Dilin anlattığı gerçek de ancak insanların zihninin süzgecinden geçmiş gerçektir" (Akt Yalçın, 2007: 752) demekle, "sınıflama ilkesi"nin yanı sıra dilin bir tür "kapsayıcılık ilkesi"ne de göndermede bulunmaktadır.

Dil, düşüncenin taşıyıcısı olduğu için, insanların en değerli varlığıdır. Çünkü insanın dünyayı algılayış nedeni olan bu simgesel varlık, insanlar arasındaki dayanışmayı olanaklı kılan bir yetenek durumuna dönüşür. (Condon, 2000: 21). Yalçın'ın (2007: 753) da belirttiği gibi dil insanın dünyaya açılan penceresidir. İçerisinde yaşanan gerçek dünyadaki somut ve soyut özellikler taşıyan bütün varlıklar insanların kullanım alanına dil aracılığıyla girer ve bu alan, insanlara gerçek dünyanın yanında bir de simgesel bir dünya sunar. Bu yönüyle dil, insanın evreni simgesel düzlemde algıladığı "canlı" bir varlıktır.

Türkçenin öğretiminde dört temel dil becerisinden söz edilmektedir. Bu dil becerileri, okuma, yazma, dinleme ve konuşma olarak sıralanmaktadır. İlköğretim Türkçe Dersi Öğretim Programı'na göre okuma becerisi, görme, algılama, seslendirme, anlama, zihinde yapılandırma gibi göz, ses ve beynin çeşitli işlevlerinden oluşan karmaşık bir süreçtir. Öncelikle görerek yazıdaki çizgi, harf ve simgeler algılanmaktadır. Ardından bunlara dikkat yoğunlaştırılarak kelime ve cümleler tanınmakta, seçilmektedir. Seçilen bilgiler, çeşitli zihinsel süreçlerle anlamlandırılmaktadır (MEB, 2005: 20). Dinleme, işittiğimizi anlamak ve saklamak ya da işittiğimizi anlamak amacıyla dikkat harcamak biçiminde tanımlanabilir (Sever, 2000: 9).

Yazma, zihindeki duygu, düşünce ve bilgilerin yazılı olarak anlatılmasıdır. Yazmaya zihinde yapılandırılmış duygu, düşünce ve bilgilerin gözden geçirilmesiyle başlanmaktadır. Düzenleme sonucu aktarılmasına karar verilen duygu, düşünce ve bilgiler, harf, hece, kelime ve cümleler aracılığıyla aktarılmaktadır (MEB, 2005: 21).

Konuşma, anlatıma konu olacak duygu, düşünce, yaşantı, gözlem vb. malzemenin sözle aktarılması edimidir. Bir diğer deyişle insanlar arasında etkileşimi sağlayan bir anlatım tekniğidir (Güzel, 2005: 339). Taşer'e göre konuşma, insan tarihinin herhangi bir çağında belli bir topluluğun veya toplulukların içinde, kamunun kullanılmasıyla evrim geçirerek saymaca değer kazanmış ve tanınabilir duruma gelmiş sistemlere göre telaffuz edilen boğumlu seslerden oluşmuş bir anlatım ve anlaşım aracıdır (Taşer, 2000: 40). İnsanın evreni algılama biçimini dil ile aktarması bize çocuğun konuşma dilinin dünya tasarımı hakkında eşsiz bilgiler sunduğunu gösterir.

Anasınıfı ortamlarının nasıl olması gerektiği konusu birçok farklı açıdan tartışılabilir. Ancak bu çalışma açısından anasınıfı ortamlarına ilişkin önemli unsur ortamın özgürlükçü olup olmadığıdır. Ortamın özgürlükçü olması hususunda yetişkin denetiminin, yani öğretmenin sınıf yönetimine bakış açısının önemi büyüktür. Ortamın özgürlükçü olmasından kastedilen, çocuğun kendini rahatça ifade etmesi, istediği zaman yapacağı etkinliği seçmesi, grupla ya da tek başına çalışıp çalışmamaya karar verebilmesidir.

Şu da bir gerçektir ki, okul öncesi eğitim kurumlarında çalışan öğretmenlerin izlemesi gereken bir program vardır. Bu programın öğretmenlerden ve çocuklardan bazı beklentileri vardır. Bu eğitim programı sonucunda çocuklardan bazı amaç ve kazanımları gerçekleştirmeleri beklenir. Öğretmen doğal olarak bu kazanımları çocuklara edindirebilmek için bir dizi etkinlik planlar ve bu etkinlikleri belli bir plan çerçevesinde uygular.

Bu genel durum çocuğun denetimli bir serbestlik içinde olmasını gerektirir. Ancak bu etkinlikler içerisinde çok özel olan bir etkinlik vardır; serbest zaman

etkinliği. Çocukların gelişimi açısından çok önemli ve özel bir etkinlik olan serbest zaman etkinliğinde çocuk çalışma- oyun arkadaşını, çalışacağı – oynayacağı kişiyi ya da kişileri seçmekte serbesttir.

Fakat bu etkinliğin işlevsel olabilmesi için bazı temel fiziksel ortamların sağlanmış olması gerekmektedir. Serbest zaman etkinliğinde çocuk ortam içerisinde hazırlanmış köşelerde oyununu-çalışmasını seçtiği arkadaşlarıyla sürdürmektedir. Bu köşelerin de nasıl olması gerektiği birçok açıdan tartışılabilir. Ancak bizim açımızdan önemli olan, çocukların rahatça etkinliklerini sürdürebilecekleri yeterli fiziksel koşullara ve materyallere sahip olması, köşelerin yaratıcı etkinliklere imkan verebilecek ölçüde esnek, değiştirilebilir olması ve doğaldır ki, en önemlisi, yetişkin denetiminin olabildiğince az olmasıdır. Eğer bu ortam çocuklar için sağlanabilirse çocuklar kendilerini özgürce anlatma fırsatı bulacaklar ve doğal ortama çok yakın bir biçimde konuşma dilinin işlevlerini kullanacaklardır.

Anasınıfı öğrencisi, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı özel ya da devlet ilköğretim okulları bünyesindeki anasınıfları, sosyal hizmetlere bağlı anasınıfları ve bağımsız anaokullarına devam eden 60-72 ay arası çocuklardır. Ülkemizde yeni başlayan bir uygulamayla, birçok il, deneme uygulaması kapsamında seçilmiş ve bu illerde 60-72 ay arası çocuklara anasınıfına gitme zorunluluğu getirilmiştir.

Türkiye’de eğitim sistemi okul öncesi eğitim, ilköğretim, ortaöğretim, yükseköğretim gibi bölümlere ayrılmıştır. Okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden çocukların anababalarının eğitim durumları elbetteki farklılık göstermektedir. Ancak biz bu çalışmada düşük eğitim düzeyli ve yüksek eğitim düzeyli anababaları dikkate alacağız. Düşük düzeyde eğitimli anababalar en fazla ilkokul mezunu, en fazla asgari ücretle çalışan ve sosyo-ekonomik düzeyi düşük anababalardır. Eğitim düzeyi yüksek olan anababalar ise en az bir lisans programından mezun olmuş, gelir düzeyleri ve sosyo-ekonomik düzeyleri yüksek anababalardır.

Bu araştırmanın sorunu, anasınıfına devam eden öğrencilerin konuşma temel dil becerisinin işlevlerine anababalarının eğitim düzeyinin etkide bulunup bulunmadığıdır.

I.2. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, anasınıfı öğrencilerinin konuşma temel dil becerisinin işlevlerini hangi oranlarda kullandıklarını saptamak ve bu oranların anababalarının eğitim düzeyine göre farklılık gösterip göstermediğini ortaya koymaktır. Bu amaç doğrultusunda şu sorulara yanıt aranmıştır:

1. Anababaların eğitim düzeylerine göre sınıflandırılan ve okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden altı yaş çocuklarının Piaget'nin sınıflandırdığı şekliyle konuşma temel dil becerisinin işlevlerini kullanma oranları açısından aralarında önemli bir farklılık var mıdır?

2. Piaget'nin 1920'li yıllarda J.J. Rousseau Enstitüsü Küçükler Evi'ne devam eden altı yaşında iki çocuk üzerinde konuşma temel dil becerisinin işlevleri konusunda yaptığı çalışmadan elde edilen bulgularla bu çalışmada elde edilen bulgular arasında oransal olarak önemli bir farklılık var mıdır?

I.3. Araştırmanın Önemi

Bu araştırma Piaget'nin 1920'li yıllarda altı yaş çocuklarıyla yaptığı konuşma temel dil becerisinin işlevleri çalışmasında Piaget'den farklı olarak ana babaların eğitim durumlarının çocukların konuşma temel dil becerisi işlevlerini etkileyip etkilemediğinin anlaşılması bakımından önemlidir. Ayrıca bu çalışmadan elde edilen bulgular sonucunda okul öncesi eğitim programlarında çocuğun dünyasına dil işlevleri açısından uygun olmayan etkinliklerin belirlenmesine de katkıda olacağı düşünülmüştür. Konuşmanın çocuğun kendini ifade edişi bakımından önemi düşünüldüğünde, çocuk konuşmasının işlevlerinin ortaya konması çocuğu tanımaya önemli ölçüde yardımcı olacaktır.

I.4. Sayıtlılar

Bu araştırmanın sayıtlıları şunlardır:

1. Araştırmaya katılan çocukların ailelerinin öğrenim durumları nedeniyle yüksek ve düşük düzeyde eğitilmiş grupları temsil ettiği,
2. Araştırmanın katılımcılarının dil gelişimlerinin gelişim düzeylerine göre normal olduğu,
3. Verileri çözümlemede kullanılan sınıflandırmaların doğru olduğu varsayılmıştır.

I.5. Sınırlılıklar

1. Bu araştırma çalışmaya katılan, yaşları 68-72 ay arasında değişen, yüksek ve düşük eğitim düzeyinden ailelerden gelen anasınıfına devam eden altı yaş çocukları ile sınırlıdır.
2. Çalışmaya katılan çocukların gözlemlenme süresi otuz işgünüdür.
3. Araştırmaya katılan çocuklar, yalnızca anasınıfı ortamında serbest zaman etkinlikleri sırasında gözlemlenmiştir.

I.6. İlgili Kaynaklar

Piaget 1920'li yıllarda J. J. Rousseau Enstitüsü Küçükler Evi'nde yaptığı çalışmada Lev ile Pie adlı iki erkek çocuğunu birer ay süreyle gözlemletmiş ve bütün söyledikleri kaydettirmiştir. Piaget Küçükler Evi'nin ortamında çocukların istedikleri gibi etkinlikler yaptıklarını (resim, yapı inşa oyunları, modelaj v.b) ve bu çalışmaların özgürlük içinde geçtiğini vurgulamaktadır. Bu ortamın doğal ortama yakın olduğunu çocukların tıpkı evlerindeymiş gibi istedikleri biçimde konuştuklarını belirtmiştir. Piaget bu kayıtları

sınıflandırmıştır. Bu sınıflandırmanın sonuçlarına göre benmerkezci dil Lev de %39 Pie de ise %37 dir.

Vygotsky benmerkezci konuşmanın nedenlerini nelerin benmerkezci konuşmayı gerektirdiğini belirlemek için Piaget'nin müdahale etmeden yaptığı etkinliklere bazı zorluklar yaratacak unsurlar eklemiştir. Çocuğun etkinlik esnasında bazı zorluklarla karşılaştırmıştır. Vygotsky zor durumlarda karşılaşılan çocukların Piaget'nin yaptığı gibi zor durumlarla karşılaşmayan çocuklara göre benmerkezci konuşma katsayısının iki katına çıktığını saptamıştır. Vygotsky aynı durumu daha büyük çocuklara uyguladığında büyük çocukların çözüm aramaya çalıştıklarını fakat konuyla ilgili soru sorulduğunda benmerkezci yaklaşıtlarını saptamıştır ve buradan yola çıkarak okul çağındaki çocukta artık sessiz içten konuşmayla yerine getirildiğini savunmuştur (Vygotsky, 1998: 36-41).

Mercan'ın (2007) yaptığı çalışmada ailelerin sosyo kültürel düzeylerine göre sınıflandırılan ve anasınıfına devam eden altı yaş grubu çocuklarının konuşma temel dil becerisinin üstlendiği işlevleri hangi oranlarda kullandıklarını ortaya koymak amaçlanmıştır. (Mercan, 2007)

Araştırmacı bu amacı gerçekleştirmek için düşük, orta ve yüksek sosyo ekonomik düzeyleri temsil eden altı çocukla çalışmıştır. Altı çocuk otuz iş günü süresince anasınıfta ortamında gözlenmiş ve konuşmaları kaydedilmiştir. Daha sonra araştırmacı elde ettiği verileri Piaget'nin 1926 yılında yaptığı çocuğun konuşma dili işlevleri çalışmasındaki sınıflamaya uygun olarak düzenlemiş ve alt sosyo kültürel düzeydeki ailelerden gelen çocukların benmerkezci dili orta ve üst sosyo ekonomik düzeyde ailelerden gelen çocukların ise toplumsallaşmış dili daha fazla kullandıklarını ortaya koymuştur.

Ancak bu çalışmada çocukların konuşmaları sınıflandırılırken sadece çocuğun kendi cümleleri değerlendirilmiş karşısındaki çocuğun tepkisine ya da cümlelerine yer verilmemiştir. Örneğin bir cümle monolog işlevini yerine

getirebilecekken karşısındaki çocuğun aynı anda paralel olarak başka bir şeyden bahsetmesiyle karşılıklı monolog, bu cümleye yanıt vermesiyle yanıtlar, veyahut bu cümledeki bilgiyi onaylaması veya onaylamaması bir şekilde kullanmasıyla uygun bilgi işlevini gerçekleştirebilir. Burada anlatmak istediğim konuşma dilinin işlevlerinin belirlenmesinde çocuğun karşısındakinin rolü büyüktür ve Piaget çocukların konuşmalarını sınıflandırırken bunları dikkate almıştır. Bu çalışmada bu durumun dikkate yeterince alınmaması çalışmanın sonuçlarını etkilemiştir.

Teece, 1976 yılında yaptığı çalışmada anasınıfındaki oyun etkinliklerinin çocuğun dil gelişimindeki ilgisi üzerine dikkat çekmektedir. Bu çalışmada 64 aylık çocuklar 95- 105 zeka seviyesi arasında alt, orta ve üst sosyo ekonomik düzeylere göre seçilmiş. Her grupta iki kız iki erkek çocuk olmak üzere altı grup oluşturulmuş. Gruplar beş ile otuz dakikalık süreçlerde gözlemlenmiş konuşmaları kaydedilmiştir. Kayıtların toplamı otuz saati bulmuştur. Veriler Piaget nin 1926 yılında yaptığı çalışmadaki sınıflandırmaya göre sınıflandırılmıştır. Elde edilen sonuçlara göre gruplar kendi aralarında ve gruplar Piaget'nin yaptığı çalışmanın sonuçlarıyla karşılaştırılmıştır. Sonuçlara göre toplamda benmerkezci dili kullanma oranı tüm gruplarda ortalama olarak %33.5 tir.

1.7. Temel Kavramlar

Dil: Belli bir insan topluluğuna özgü, çift eklemli sesli göstergeler dizgesidir (Vardar, 2002: 71).

Konuşma Becerisi: Konuşma düşüncelerin, duyguların ve bilgilerin seslerden oluşan dil aracılığıyla aktarılmasıdır.

Benmerkezli Konuşma: Çocuk birinci kısma giren cümleleri söylerken ne kime söylediğini, ne de kimin tarafından dinlendiğini umursar. Ya kendisi için söylenir, ya da herhangi birini o andaki işine katma zevki için konuşur. Bu dil egosantriktir (Piaget, 2007: 9).

Toplumsallaşmış Konuşma: Toplumsallaşmış dilde çocuk için karşısındaki kişi önemlidir ve bir iletişim söz konusudur.

Anasınıfı Öğrencisi: Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı özel okullar ve devlet anaokulları veya ilköğretim bünyesindeki anasınıflarında okul öncesi eğitim gören 60-72 ay arası çocuklardır.

Düşük Eğitim Düzeyli Anababalar: Bu araştırma için düşük düzeyde eğitim grubunu temsil eden anababalar, eğitim düzeyleri, en yüksek ilkokul mezunu olan anababalardır.

Yüksek Eğitim Düzeyli Anababalar: Bu araştırma için yüksek düzeyde eğitim grubunu temsil eden anababalar, eğitim düzeyleri en düşük lisans eğitimi olan anababalardır.

II. ARAŞTIRMANIN KURAMSAL TEMELLERİ

Bu bölümde, “Anasınıfı Öğrencileri”, “Dil”, “Dil Becerileri”, “Konuşma Temel Dil Becerisi”, “Piaget Kuramında Anasınıfı Öğrencisinin Konuşma Temel Dil Becerisinin İşlevleri”, “Anababaların Eğitim Düzeyi” başlıklarına yer verilmiştir.

II.1. Anasınıfı Öğrencileri

Bu araştırmadaki anasınıfı öğrencileri 60 -72 aylık eğitim programını uygulayan anasınıfı öğrencileri arasından seçilmiştir. Bu öğrenciler bu eğitim programına göre genel amaçlar çerçevesinde belirlenen amaç ve kazanımlar doğrultusunda bir dizi etkinlik gerçekleştirmektedirler.

II.2. Dil

Dil konusu, felsefe, antropoloji, psikoloji, sosyoloji, mantık, dilbilim, dil psikolojisi, dil sosyolojisi ve göstergebilim alanlarında, farklı yaklaşımlarla ele alınıp incelenmektedir.

Dil istemli olarak üretilen bir simgeler düzeni aracılığıyla düşünce, duygu ve isteklerin bildirişiminde kullanılan, içgüdüsel olmayan, yalnızca insana özgü bir yöntemdir (Sapir, 1983: 46).

Dilyetisi birçok alana açılır: hem fiziksel, fizyolojik ve anlıksal niteliklidir, hem de bireysel ve toplumsal özelliklidir (Saussure, 2001: 39). Dil kendi başına bir bütündür, bir sınıflandırma ilkesidir. Dil bir sözleşme, bir uzlaşım ve üstünde anlaşmaya varılan göstergenin öz niteliği önemsizdir (Saussure, 2001: 38). Dilyetisinin birey dışında kalan toplumsal bölümüdür dil ve birey onu tek başına ne yaratabilir, ne de değiştirebilir. Dil varlığını yalnızca,

topluluk üyeleri arasında yapılmış bir tür sözleşmeye borçludur. Öte yandan, işleyişini bilebilmek için bireyin dili öğrenmesi gerekir (Saussure, 2001: 44).

Dil, kavramları belirten bir göstergeler dizisidir. Onun için de, yazıyla, sağır dilsiz abecesiyle, simgesel nitelikli kutsal törenlerle, incelik belirtisi sayılan davranış biçimleriyle, askerlerin belirtkeleriyle, vb. karşılaştırılabilir (Saussure, 2001: 46).

En geniş kapsamlı dil anlayışı içinde, insana özgü ve insanı diğer varlıklardan ayıran en belirgin nitelik olarak kabul edilen “dil”, “aslında konuşma dili’dir (Demirel v.d., 1998: 4).

Dil, büyük bir toplumsallaştırma gücüdür. Bununla, yalnızca, dil olmadan anlamlı toplumsal ilişkilerin hemen hemen hiç kurulamayacağına ilişkin apaçık gerçek değil, aynı zamanda ortak bir dilin, o dili konuşanların toplumsal birliğinin şaşırtıcı güçte bir simgesi olarak işlediği gerçeği de anlatılmaktadır (Blomfield, 1983: 49). Siyasal ya da toplumbilimsel açıdan resmi olan topluluklar karşısında, ruhbilimsel açıdan gerçek olanların simgelenmesi için çok ince dilsel ayrımların olağanüstü önemi çoğu kimselerce sezgisel olarak duyulmaktadır. “bizim gibi konuşuyor” demek, “o bizden birisidir” demeye eşittir (Bloomfield, 1983: 50).

Dilin evrensel oluşundan daha az etkileyici olmayan bir yanı da onun hemen hemen inanılmaz çeşitliliğidir (Vardar, 1983: 47). Aynı dili konuşan ve aynı kültürün düzeyindeki kişiler arasında uygun koşullarda karşılıklı gerçekleşen bu şifreleme ve şifre çözme işlemleriyle bildirişme sağlanır. Dil, insanlar arasındaki en etkin bildirişme yoludur (Çağlar, 1980: 17). Dil, insanın ve insanlığın belirleyici ögesidir. İnsanın kişisel düşünce, duygu ve isteklerini anlatmaya yaradığı ölçüde toplumsal yapıya da uyumunu sağlayan dil’dir (Kocaman, 1980: 33).

Dilin birleştirici ve tıpkılaştırıcı bir güç olarak işlediği bir gerçek ise de, o aynı zamanda kişiliğin gelişmesinde en güçlü olduğu bilinen tek etmendir. Bir kimsenin sesinin temel niteliği, dilin ses

örgüleri, eklemlemenin hızı ve göreceli düzgünlüğü, tümcelerin uzunluğu ve yapısı, sözlüğünün özelliği ve genişliği, kullandığı sözcüklerin bilimsel tutarlılığı, sözcüklerin toplumsal çevrenin isteklerini karşılama çabukluğu, özellikle bir kimsenin dilinin kendileriyle konuştuğu kişilerin dil alışkanlıklarına uygunluğu, bütün bunların karmaşık göstergeleridir (Sapir, 1983: 51)

Dil insanlar arasında anlaşmayı sağlayan tabii bir dizge, kendisine mahsus kanunları olan ve ancak bu kanunlar çerçevesinde gelişen canlı bir varlık, temeli bilinmeyen zamanlarda atılmış bir gizli anlaşmalar sistemi, seslerden örülmüş içtimai bir müessesedir (Ergin, 1998: 3).

Niteliği ve özellikleri itibariyle her dil, kendi kuralları içinde yaşayan ve gelişen canlı bir varlıktır. İnsanın iç dünyası ile dış dünyasını birbirine bağlayan en önemli dizgedir. (Korkmaz, 1995: 661).

Dil, kalıplaşmış, değişmez, durgun bir yapıya sahip değildir. Aksine kendi yapı ve işleyişinin gerekli kıldığı özelliklere, tarihi, sosyal ve kültürel şekillenmelere bağlı olarak, zaman içinde az çok değişip gelişerek yol alan sürekli bir akış halindedir (Korkmaz, 1995: 662). Dilin başlıca temeli, kesin olarak belirlenmiş bir ses düzeninin gelişmesi, sözlü dil öğelerinin kavramlarla olan özel bağlantıları ve her türlü ilişkiler için biçimsel anlatım inceliklerinin sağlanması olup bütün bunlar bilinen her dilde kesinlikle tamamlanmış ve dizgeleştirilmiş olarak karşımıza çıkmaktadır (Saussure, 1983: 15). Dil oluşma ve gelişme şartları bakımından da toplumun eseridir. Dilin sosyal bir varlık olmasının bir belirtisi de toplumdan topluma farklılık göstermesidir (Korkmaz, 1995: 662).

Dil insanların evren hakkındaki duygularını düşüncelerini temsil etme yoludur. Bunun için ise aynı dili konuşan insanlar arasında sanki gizli bir uzlaşma vardır. Bu uzlaşma aslında neyin nasıl temsil edileceğinin yanı sıra bir kurallar sistemidir de. Dil insana özgü en güçlü iletişim dizgesidir. Dil düşünce ve duyguları anlatmada ve öğrenme algılananları, deneyimleri, bilgileri aktarmada; soru sormak, emir vermek, istekte bulunmak gibi işlevleri gerçekleştirmede kullanılan bir araçtır (Tümekaya, 2006: 108). Dil nedir? Dil, dilyetisinin gerçi en önemli, ama yalnızca belli bir bölümüdür. Hem

dilyetisinin toplumsal ürünüdür, hem de bu yetinin bireylerce kullanılabilmesi için toplumun benimsediği zorunlu bir uzlaşımın bütünüdür (Saussure, 1983: 14).

II.3. Dil Becerileri

İnsan dil yetisini niçin ve nasıl kazanmaktadır? Bilim adamlarını anadili araştırmalarına yönelten bu soru hala güncelliğini korumaktadır. Kocaman'a göre (1980) bu yetiyi, insanın özüne, gücüne ve evrendeki yerine ilişkin merakı ve gereksinmelerini karşılamak amacıyla başkalarını etkilemek isteği doğurmuştur. Öyle ki, dil, kendini de aşan çeşitli amaçlara ulaşılabilmesi için, sosyal grubunun üyelerini paylaştıkları anlamları bir biçimde inşa etmeye zorlamış, zorunlu kılmıştır. İnsanoğlunu bir kod kullanma zorunluluğuna itmiş olan bu temel neden iletişim amacıdır ve çocuklar anadillerini iletişimde bulunmak için öğrenmektedir. Bu amaçla bir kod kullanma gereksinimi duyan çocuk, söyleşiler içine bizzat katılarak giderek kodun öğelerini tanır, düzenlenişini kavrar ve kullanmayı öğrenir. Çoğu çocuk bu becerileri doğal koşullarda çok fazla zorlanmadan kazanır.

Anadili edinimi konusunda dört temel dil becerisinden söz edilmektedir bu dört temel dil becerisi; dinleme, konuşma, okuma ve yazma'dır.

Dinleme, ses ve konuşmaların anlamlandırılarak zihinde yapılandırıldığı karmaşık bir süreçtir. (MEB, 2005: 17). Dinleme, işitsel olarak gelen mesajların yorumlanabilmesi amacıyla seçici dikkatin oluşturulması sürecidir. Dinleme iletişim sürecinin alıcı yönüne yönelik bir etkinliktir. Kaynak bireyin kendi söylediklerini de dinleyip dönüt aldığı dolayısıyla alıcı yönünü hedeflediği unutulmamalıdır (Demirel v.d., 1998: 55).

Okuma etkinliği, yazıdaki duygu ve düşüncelerin kavranması, çözümlenmesi ve değerlendirilmesi gibi fizyolojik, zihinsel ve ruhsal yönleri bulunan karmaşık bir süreçtir (Sever, 2000: 11). Okuma, yazı (görsel yolla) aracılığıyla gelen mesajların alınıp, çözümlenmesi, algılanıp anlamlandırılmasına dayalı

karmaşık bir beceridir. Okuma becerisi, düşünme, anadili edinimi ve konuşma ile yakından ilintili olan bir üstdil becerisi olarak tanımlanmaktadır (Demirel v.d., 1998: 62). Okuma, sözcüklerin, duyu organları yoluyla algılanıp, anlamlandırılması, kavranması ve yorumlanmasına dayanan zihinsel bir etkinliktir (Sever, 2000: 11).

Yazmak, duygularımızı, düşündüklerimizi, tasarladıklarımızı, görüp yaşadıklarımızı yazı ile anlatmaktır (Sever, 2000: 21). Yazma, iletişim sürecinde kaynak bireyin mesajlarını yazı aracılığıyla göndermesine yönelik bir anlatım etkinliğidir. Yazma da okuma gibi, düşünme, anadil edinimi ve konuşma ile yakından ilintili olan üstdil becerisi olarak tanımlanmaktadır (Demirel v.d., 1998: 75).

II.4. Konuşma Temel Dil Becerisi

Konuşma düşüncelerin, duyguların ve bilgilerin seslerden oluşan dil aracılığıyla aktarılmasıdır. İnsanlar arası en önemli iletişim ve etkileşim aracı konuşmadır. Konuşmanın fiziksel, fizyolojik, psikolojik ve toplumsal niteliği vardır (Demirel, 2002: 88). Konuşma, bu bağlamda, kaynak birim tarafından mesajın tasarlanması, düzenlenmesi ve hedef birimin çözümleyip algılayabileceği sözel biçimle aktarılmasına yönelik beceridir. Konuşma düşüncelerimizin sözle anlatımıdır.

Konuşma sürecinde sözcüklerin sadece sesler aracılığıyla aktarımı söz konusu değildir, kendine özgü kural ve ilkeleri vardır. Doğru ve düzgün konuşarak etkili bir konuşmacı olabilmek için bu kural ve ilkeleri öğrenmek gerekir (Demirel v.d., 1998: 73). Konuşma becerisi kişinin kendisini doğrudan ifade ettiği, duygu ve dileklerini başka kimselere doğrudan anlattığı; kendi başına kullanabileceği değil, başkalarıyla paylaşabileceği bir beceridir (Yalçın, 2002: 97). Konuşma duygu düşünce tasarım ve isteklerin sözle bildirilmesidir. Bireyin dil yoluyla kurduğu iletişimin bir boyutunu oluşturan konuşma, bir duygu ve düşünce alışveriştir (Sever, 2000: 20).

II.4. Piaget Kuramında Anasınıfı Öğrencisinin Konuşma Temel Dil Becerisinin İşlevleri

Piaget bilişsel gelişim sürecini duyuşsal motor dönem, işlem öncesi dönem, somut işlemler dönemi ve soyut işlemler dönemi olarak betimlemiştir.

Doğumdan hemen sonra dış dünyayı algılamada ve dünyaya bilişsel tepkiler vermekte araç olan refleksler ,zaman içinde daha gelişerek organize bilgi grupları olan şemalar (schemes) haline gelmektedir (Gündoğdu, 2006: 74). Şemalar, bebeklikten yetişkinliğe doğru, olgunlaşma (maturation), yaşantı, örgütleme (organization), özümleme (assimilation) ve uyumsama (accommodation) yoluyla sürekli olarak değişen ve gelişen yapılardır (Gündoğdu, 2006: 75). Piaget, bireylerin doğuştan getirdikleri temel eğilimlerden birisinin örgütleme (organization) becerisi olduğunu ifade etmektedir.

Birey gelişim sürecinde kazandığı bilgileri işleyerek, şemaları yardımıyla çevredeki değişikliklerle başa çıkabilmekte, çevrenin etkin bir parçası olarak yaşamı devam ettirmektedir. Bu süreç uyum (adaptation) süreci olarak tanımlanmaktadır (Gündoğdu, 2006: 75).

Bebek doğumundan itibaren çevresini keşfetmeye başlar. Keşif çabasında kullandığı temel araçlar doğuştan getirdiği duyuşsal ve devinimsel yeteneklerdir (Cüceloğlu, 2006: 346). Bu nedenle doğumla iki yaş arasını kapsayan bu döneme Piaget, duyuşsal devinim dönemi adını vermiştir. Duyuşsal devinim döneminde kazanılan temel nitelik ise nesne sürekliliğidir. Nesne sürekliliği, çocuğun herhangi bir nesne göz önünde olmadığında da o nesnenin var olduğunu anlayabilme becerisidir (Gündoğdu, 2006: 80).

İşlem öncesi dönem, 2-7 yaşlar arasını kapsar. Piaget bu dönemi kendi arasında iki evrede değerlendirmiştir. Bu iki dönem simgesel ve sezgisel evredir. İşlem öncesi dönemde çocuğun bilişsel becerileri, duyuşsal devinim

dönemindeki reflekslere bağlı etkinliklerden algısal-simgesel etkinliklere doğru değişmektedir (Gündoğdu, 2006: 85). Çocuk bu dönemde sözcük kullanmaya, oldukça yalın bir düzeyde de olsa, ilk olarak bir simge ile bu simgenin gösterdiği nesne arasındaki ilişkiyi sezmeye başlar. Çocuk, kavram ve simgelerin verdiği zenginlikten yararlanarak oyun yaşamına yeni boyutlar kazandırır (Cüceloğlu, 2006: 347). Düşünceleri birçok durumda gerçeğe uygun, mantıklı bir yapı gösterirken, zaman zaman oldukça kendine özgü bir yapı içinde, mantık kurallarına uygun olmayan, ama oldukça yaratıcı bir özellik göstermektedir (Gündoğdu, 2006: 91).

Çocukların benmerkezli davranışları oyunlarında da gözlemlenebilir. 2-4 yaşlarındaki üç dört çocuk birlikte oyun oynadıklarında ben merkezli davranışları paralel oyun ve ortak monologlarda kendini gösterir (Başal, 2003: 72).

İşlem öncesi dönemdeki çocuğun düşüncesindeki tek boyutluluk ve kopukluk yerini işlem yapma becerisinin bırakmaya başlar ve düşünce mantıklı tutarlı ve sistemli bir hal alır (Gündoğdu, 2006: 93). Somut işlemler döneminde bulunan çocuklar somut olan konular arasında bazı mantıksal işlemler kurabilirler. Artık olaylar arasında neden sonuç ilişkisi kurabilecek bilişsel yeterliğe ulaşmışlardır (Başal, 2003: 73). Somut işlem döneminde, mantıksal tutarlılıktan, esneklikten ve geçişlilikten yoksun düşünce yerini çok boyutlu düşünceye bırakır. Somut işlemler dönemindeki çocuğun düşünce becerisinin yetişkin becerisinden ayrıldığı temel nokta, bu dönemde soyut kavramlar üzerinde işlem yapılmamasıdır (Gündoğdu, 2006: 93). Somut işlemler döneminde ortaya çıkan temel nitelik ise korunumdur (conservation). Korunum, belli bir belli bir nesnenin görünümü değişse de sayı, miktar, ağırlık, hacim gibi belli özelliklerinin değişmediğini anlayabilme becerisidir (Gündoğdu, 2006: 93). Korunum kavramının temelinde geriye dönüştürebilme yatar. Daha önce duyu organlarıyla yapılması gereken işlemler şimdi zihnen yapılabilmektedir. Geriye dönüştürebilme bu zihinsel etkinliklerden birisidir (Cüceloğlu, 2006: 350).

Korunumun kazanılması için gereken, özdeşlik, ödünleme ve tersine çevrilebilirlik ilkeleri bu dönemde kazanılmaktadır. Özdeşlik, herhangi bir ekleme veya çıkarma yoksa nesnenin ayrı kalması durumudur (Gündoğdu, 2006: 93).

Soyut işlemler döneminde çocuklar nesne ve olaylar gözünün önünde olmamasına rağmen soyut düşünebilirler, hipotezler kurabilirler, hipotezler aracılığıyla sonuç çıkarabilirler, açıklamalarda bulunabilirler ve genellemeler yapabilirler (Başal, 2003: 75).

Piaget'e göre dil, simgeik düşünmenin/ süreçlerin sonucu olarak ortaya çıkan ve çok çeşitli amaçlara hizmet eden bir araçtır (Gündoğdu, 2006: 84).

Piaget yaptığı çalışmada çocuğun konuşarak doyuma yeltendiği gereksinimler hangileridir? Gerçekten çocuk yetişkin gibi sözleriyle düşüncelerini karşısındakine mi iletir? Yoksa çocuk konuşmasının farklı işlevleri de var mıdır? Acaba yetişkin sözleriyle sadece kendi düşüncesini karşısındakine mi aktarır? Gibi sorulardan yola çıkarak çocuk konuşmasının işlevleri üzerinde durmuştur (Piaget, 2007: 1). Piaget bu çalışmasında, J. J. Rousseau Enstitüsü'ne bağlı Küçükler Evi'nin sabah grubunda iki erkek çocuğun konuşmalarını bir ay süreyle tıpatıp kaydetmiştir. Bu çalışmanın süresi bir ayla ve günün belli saatleriyle sınırlıdır. Piaget, çocukların doğal ortamda gözlenmediğine ilişkin gelebilecek eleştirilere cevap olarak sınıfın ortamını aktarmıştır. Bu sınıfta öyle bir ortam vardır ki, çocuklar istedikleri gibi resim yapabilir, yapı inşa oyuncakları ile oynayabilir, modelajla uğraşabilir, aritmetik ve okuma yazma çalışmaları yapabilirler. Fakat bütün bu etkinlikler tam bir özgürlük içerisinde geçmekte çocuklar yetişkin kuralları ve sıralamaları ile sınırlandırılmamaktadır. Arzu ederlerse tek tek veya gruplar halinde çalışabilirler. Çocuklar özgürce konuştuğundan Piaget bu ortamın çocuk konuşmasını incelemek için uygun bir ortam olduğunu, hatta evde bile bu ortamdakinden az konuşulacağını savunmuştur (Piaget, 2007: 5-7).

Tüm bu konuşmaların kaydedilmesinden sonra bu konuşmaların işlevlerine göre ayrılmasına sıra gelir. Piaget çocuğun bütün sözlerini kabaca iki büyük bölüme ayırmıştır. Benmerkezli konuşma ve toplumsallaşmış konuşma. (Piaget, 2007: 9).

Piaget'e göre çocuk, birinci kısma yani benmerkezli konuşmaya dahil olan cümleleri söylerken neyi kime söylediğini ve kimin tarafından dinlendiğini ya da dinlenmediğini merak etmez. Çocuğun burada konuşma amacı, ya kendisi için konuşmak ya da birini kendi yaptığı işe katma heyecanıdır. Çünkü bu tür konuşmada ancak kendinden bahseder, karşısındakinin bakış açısını umursamaz. (Piaget, 2007: 9).

Piaget benmerkezli konuşmayı üç kısma ayırmıştır. Bunlardan birincisi “yineleme” dir.

Yineleme(yankılama) “Echolalie”: Bu kategoriye ancak hece veya sözcüklerin tekrarlanması girer. Çocuk bunları, ne kimseye seslenmek, ne de anlamlı sözcükler konuşmak kaygısı olmaksızın, sırf konuşma zevki için tekrarlar. Bu, bebeklerde görülen “cıvılda”nın bir kalıntısıdır ve kuşkusuz toplumsallaşmış bir yanı yoktur. (Piaget, 2007: 9)

Benmerkezli konuşmanın ikinci kategorisi monolog' tur. Monolog adından da anlaşılacağı gibi çocuğun kendisiyle konuşmasıdır.

Monolog : Çocuk tıpkı yüksek sesle düşünüyormuş gibi yine kendisi için konuşur. Hiç kimseye yönelik konuşmaz (Piaget, 2007: 9)

Benmerkezli konuşmanın üçüncü kategorisi ise “karşılıklı monolog”dur.

İki kişilik monolog veya karşılıklı monolog: Bu konuşmalarda her çocuk bir diğ erinin ya eyleme veya o andaki düşüncesine katılımını sağlar, ancak bunda da gerçek anlamda iş itilmiş ve anlaş ılmış olma kaygısı yoktur. Hiçbir zaman karşısındakinin bakış açısı iş e karışmaz (Piaget, 2007: 9).

Toplumsallaşmış konuşmayı benmerkezli konuşmadan ayıran temel fark, çocuğun karşısındakini dikkate alarak karşısındakiyle konuşmasıdır.

Piaget toplumsallaşmış konuşmayı dört kategoriye ayırmıştır. Bunlardan ilki “uygun bilgi”dir.

Uygun bilgi: Karşısındaki onu ilgilendirebilecek veya davranış biçimi üzerinde etkili olabilecek bir şeyden bilgili kılar veya aralarında gerçek bir aktarım, tartışma, hatta ortak bir amaç bir çalışma arkadaşlığı oluşmuştur. Eğer çocuk kendisini karşısındakinin bakış açısına koyabilir ve karşısındakini de herhangi bir kişiyle değişimi olanaklı değilse “uygun bilgi” söz konusudur (Piaget, 2007: 10).

Piaget’e göre, çocuk burada gerçekten düşüncesini başkalarına açar ve karşısındaki kişi önemlidir. Yoksa çocuğun ancak kendisinden söz ettiği ve ne karşısındakinin bakış açısını, ne de dinleyip anladığını umursadığı durumda daha önce de bahsedildiği gibi karşılıklı monologla karşılaşırız (Piaget, 2007: 10).

Toplumsallaşmış konuşmanın ikinci kategorisi eleştiridir.

Eleştiri : Bu grup başkalarının işine veya davranışına ilişkin yapılan ve “uygun bilgi”nin özellikleriyle birbirine uyan karşısındaki kişiye ayrılmış değerlendirmeleri içerir. Fakat bu değerlendirmeler, düşünceye dayanmaktan çok duyguya dayanır; yani benliğin üstünlüğünü doğrulayacak ve diğerlerini küçük düşürecek bir niteliktedir (Piaget, 2007: 10).

Piaget bu gruba giren konuşmaların benmerkezli konuşma kategorileri arasına sokulmasının akla gelebileceğini ancak bu gruba giren konuşmaların toplumsallaşmış konuşma olduğunu belirtmiştir (Piaget, 2007: 11). Çünkü eleştiri grubundaki konuşmalarda karşı taraf üzerindeki etki söz konusudur. Oysa karşılıklı monologa giren sözler, karşısındakinin üzerinde hiçbir iz bırakmadığını bu nedenlerle de eleştirinin benmerkezci konuşma olamayacağını belirtmiştir (Piaget, 2007: 12).

Toplumsallaşmış konuşmanın üçüncü kategorisi emirler, tehditler ve dileklerdir.

Emirler, dilekler ve tehditler: Burada da açıkca bir çocuğun diğeri üzerindeki etkisi söz konusudur (Piaget, 2007: 12).

Piaget toplumsallaşmış dilin son, dördüncü kategorisini sorular ve yanıtlar olarak adlandırmıştır.

Sorular: Çocukların kendi yaştlarına sorduğu soruların çoğu, cevap isteyen sorulardır. Bu nedenle bunları da, ileride göreceğimiz kesinleşmemiş kayıtlarla, toplumsallaşmış dil kategorisine sokabiliriz (Piaget, 2007: 12)

Piaget bu çalışmada yanıtları çocuğun bütün konuşmalarından çıkararak doğaçlama kalan bütün konuşmalarına doğaçlama konuşma adını vermiştir.

Yanıtlar: Bu kategoriye gerçekten sorulan şeylere, emirlere verilen yanıtlar girer. Yoksa karşılıklı konuşma sırasında yapılan ve soru biçiminde olmaksızın “bilgi” kategorisine girebilen önermelere verilen yanıtlar değil (Piaget, 2007: 12).

Piaget’ye göre, elde edilen değerlerden bir tanesinin yani doğaçlama konuşmanın içinde benmerkezli konuşmanın oranının doğruluğu kuşku götürmemektedir. Çünkü bu oranlara bakıldığında Lev 0.47 Pie ise 0.43 tür. Piaget bu iki oran arasındaki yakınlığın çocukların kişilik farkları da düşünüldüğünde oldukça dikkate değer olduğunu savunmuştur. Ayrıca Piaget araştırmasının bulgularını dört farklı kişiye yaptırmış ve ortalama olarak 2.6 oranında sonuçlar arasında farklılık çıkmış ve bunun da önemsenmeyeceğini belirtmiştir (Piaget, 2007: 37-40).

Piaget belirli bir yaşa kadar çocukların yetişkinlere oranla daha benmerkezli düşündüklerini ve birlikteyken ne kadar yaptıkları işlerinden bahsederlerse etsinler çoğunlukla yalnız kendileri için konuştuklarını savunmuştur (Piaget, 2007: 41).

Canlıcı düşünce, nesnelere de insanlar gibi düşüncelerinin, duygularının, isteklerinin olduğu yönündeki düşüncedir. Çocuk bulutların güneşin önünü kapatması nedeniyle güneşin üzülmediğini, bu nedenle yağmur yağdığını söyleyebilir (Gündoğdu, 2006: 85). Piaget çocukta canlıcı düşünme ile ilgili bir dizi çalışma yürütmüş ve çocukta canlıca düşünmeyi bazı düzeylere ayırmıştır. Piaget bu konu ile ilgili çalışmalarında gözlem yönteminin yanı sıra görüşme yöntemini kullanmıştır. Piaget'ye göre sorular yalnızca tek başına değil, nedenleri ile birlikte sorulmalıdır. Ayrıca çocuğa çok tartışmalı sorular sorulmalı (ay, yıldızlar bulutlar v.b.) ve sırayla gitmekten kaçınılmalıdır (Piaget, 2005: 152).

Piaget bu görüşmelerden elde ettiği verilerle canlılık düşüncesini dört farklı düzeye bölmüştür. Birinci düzeyde çocuk her nesnenin bir eylemin merkezi olduğunda bilincin merkezi olduğunu söyler. Örneğin çakıtaşının hiçbir şey hissetmemesi ancak yerinden oynatıldığında, ıslatıldığında v.b bir şey hissedebileceğini düşünmesi gibi. Birinci düzeye "her şey bilinçlidir" ismini vermiştir. Birinci düzeyde bilinç, bir etkinliğin hareket getirmesi ölçüsünde harekete bağlıdır yani, herhangi bir hareket unsuruna. Kendi hareket etmeyen dağ gibi unsurlar da bilinçli olabilir. İkinci düzeyde ise biliç, artık hareketli nesnedir. Yani bilinç bir hareketin o nesneyle karşılaşmasında değil kendi etkinliği hareket halinde olan nesnedir. Örneğin güneş, ay, yıldızlar v.b .Piaget ikinci düzeyi "hareketli olan her şey biliçlidir" olarak tanımlamıştır. Üçüncü düzeye geldiklerinde çocuklar hareketi kendinden sebep olan nesnelere bilinçli olduklarını düşünmüşlerdir. Üçüncü düzeyi "hareketleri kendileri içlerinde olan nesnelere bilinçlidir" şeklinde isimlendirmiştir. Yani çocuğa göre ayın hareketinin sebebi kendi ise ay bilinçlidir. Dördüncü düzeyde çocuk, diğer nesnelere değil hayvanları ya da bitkilerin biliçli olduğunu söylemektedir. Dördüncü düzeyi "hayvanlar biliçlidir" şeklinde isimlendirmiştir (Piaget, 2005: 149-179).

II.5. Anababaların Eğitim Düzeyi

II.5.1. Düşük Eğitim Düzeyli Anababalar

Bu araştırma için düşük düzeyde eğitim grubunu temsil eden anababalar, eğitim düzeyleri en yüksek ilkokul mezunu olan anababalardır. Düşük düzeyde eğitilmiş olma durumu her zaman düşük sosyo ekonomik düzeyde olma zorunluluğu getirmemektedir. Ancak bu araştırmaya katılan çocukların anababalarından düşük düzeyde eğitilmiş olanlar, aynı zamanda düşük sosyo ekonomik düzeydedirler. Düşük düzeyde eğitilmiş olduklarından iyi koşullarda çalışmamakta ve iyi gelir sağlayamamaktadırlar. Araştırmaya katılan çocukların anababalarından bu gruba dahil olanların anneleri çalışmamakta, babaları ise en fazla asgari ücret almaktadır. Çalışan babaların bazılarının sosyal güvencesi bile yoktur.

II.5.2. Yüksek Eğitim Düzeyli Anababalar

Bu araştırma için yüksek düzeyde eğitim grubunu temsil eden anababalar, eğitim düzeyleri en düşük lisans eğitimi olan anababalardır. Yüksek düzeyde eğitim almak, her zaman ekonomik düzeyin de yüksek olacağın bir göstergesi değildir. Ancak, bu çalışmada bu grubu temsil eden anababalardan hepsi iyi işlerde çalışmakta ve yüksek gelir elde etmektedirler. Bu kişiler, aynı zamanda yüksek düzeyde sosyo ekonomik düzeyi de temsil edebilirler.

III. YÖNTEMBİLİM (METODOLOJİ)

Bu bölümde, “Araştırmanın Tasarımı”, “Katılımcılar”, “Araştırma Soruları”, “Yapılandırılmamış Gözlem Yöntemi”, “Verilerin Toplanması ve Çözümlemesi” başlıklarına yer verilmiştir.

III.1. Araştırmanın Tasarımı

Bu araştırmada nitel veri toplama yöntemlerinden yapılandırılmamış gözlem kullanılmıştır. Bu araştırmanın tasarımı yapılandırılmamış denetimli gözlem biçiminde tasarlanmıştır.

Araştırmacı ortamın bir parçası olabilmek adına gözlemleyeceği her bir çocuk için anasınıfi ortamına gözlem süreci başlamadan on gün önce dahil olup çocuklarla birlikte etkinliklere katılmıştır. Katılımcıların anasınıfının doğal ortamındaki tüm konuşmaları araştırmacı tarafından otuz işgünü süresince kaydedilmiştir. Araştırmacı çocukların etkinliklerine herhangi bir müdahalede bulunmamış sadece çocuklar soru sorduğunda onlarla iletişime geçmiştir.

Araştırmada yapılan gözlemler 2009 bahar yarıyılı ile 2010 bahar yarıyılı katılımcıların anasınıfi ortamında serbest zaman etkinlikleri süresince her bir çocuk için otuz işgünü süresince yapılmıştır.

Araştırmada çocukların konuşmalarını gözlemlemek için araştırmanın kuramsal temellerinde de değinildiği gibi serbest zaman etkinliği süresi seçilmiştir. Serbest zaman etkinliği, bizim çocukları gözlemleyebileceğimiz zaman olan anasınıfında geçirdiği zaman dilimi içerisinde çocukların kendilerini özgürce ifade edebilecekleri etkinlik bölümü olduğu için seçilmiştir. Çocukların doğal ortamlarına en yakın ortamın serbest zaman etkinliği süresince anasınıfi ortamıdır. Çünkü serbest zaman etkinliğinde yetişkin denetimi en az seviyededir. Okul öncesi eğitim programında da

belirtildiği gibi etkinlik süreleri esnekler. Öğretmen tüm etkinliklerden o gün için uygulayacaklarını seçer ve zaman bloklarına böler. Bu durum da bize serbest zaman etkinliğinin ders saati gibi dakika dakikasına her gün aynı şekilde uygulanmadığını gösterir. Ancak bu konuda karar verici olan öğretmen, etkinlik için makul bir süre belirlemektedir.

Bu araştırmada anasınıfına devam eden anababası düşük düzeyde ve anababası yüksek düzeyde eğitilmiş yaşları 68- 72 ay arasında olan çocuklar konuşma becerisinin işlevlerini kullanmaları açısından karşılaştırılmıştır. Ayrıca bu araştırmanın sonuçları ile Piaget'nin 1920'li yıllarda yaptığı araştırmanın sonuçları karşılaştırılmıştır.

III.2. Katılımcılar

Bu çalışmada okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden, anababalarının eğitim düzeylerine göre sınıflandırılmış 68 -72 aylık çocuklar yer almıştır.

Araştırmanın katılımcıları:

Ferit 69 aylıktır. Babası yüksek mühendis annesi uzman hekimdir. Anababanın eğitim durumunun yüksek olmasının yanı sıra gelir durumu da yüksektir.

Zeyno 68 aylıktır. Babası profesör annesi ise doçenttir. Anababanın eğitim durumunun yüksek olmasının yanı sıra gelir durumları da yüksektir.

Naz 70 aylıktır. Annesi okuma yazma bilmemektedir. Babası ilkokul mezunudur. Anababanın eğitim durumunun düşük olmasının yanı sıra babasının sürekli bir işi yoktur. Annesi ise çalışmamaktadır.

Alp 71 aylıktır. Annesi ve babası ilkokul mezunudur. Babası asgari ücretle çalışmaktadır. Annesi ise çalışmamaktadır.

Araştırmamıza dahil olan katılımcılardan anababaları yüksek düzeyde eğitilmiş olan çocukların tümünün anababası mesleğine uygun bir işte, sosyal güvenceli

olarak çalışmakta ve yüksek gelir elde etmektedirler. Anababaları düşük düzeyde eğitilmiş olan çocukların tümünün annesi bir işte çalışmamakta babaları ise en yüksek asgari ücretle çalışmaktadır.

III.3. Araştırma Soruları

1. Anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen *benmerkezli konuşma* oranları arasında bir farklılık var mıdır?
2. Anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocukta *toplumsallaşmış konuşma* oranları arasında bir farklılık var mıdır?
3. Anababası *yüksek düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen *benmerkezli konuşma* oranları arasında bir farklılık var mıdır?
4. Anababası *yüksek düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen *toplumsallaşmış konuşma* oranları arasında bir farklılık var mıdır?
5. Anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocuk ile anababası *yüksek düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen *benmerkezli konuşma* oranları arasında bir farklılık var mıdır?
6. Anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocuk ile anababası *yüksek düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen *toplumsallaşmış konuşma* oranları arasında farklılık var mıdır?
7. Piaget'nin 1926'da İsviçre'de anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlendiği *benmerkezli konuşma* oranları ile 2010'da Türkiye'de anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen *benmerkezli konuşma* arasında farklılık bir var mıdır?
8. Piaget'nin 1926'da İsviçre'de anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlendiği *toplumsallaşmış konuşma* oranları ile 2010'da Türkiye'de

anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen *toplumsallaşmış konuşma* oranları arasında bir farklılık var mıdır?

9. Piaget'nin 1926'da İsviçre'de anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlendiği *benmerkezli konuşma* oranları ile 2010'da Türkiye'de anababası *yüksek düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen *benmerkezli konuşma* oranları arasında bir farklılık var mıdır?

10. Piaget'nin 1926'da İsviçre'de anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlendiği *toplumsallaşmış konuşma* oranları ile 2010'da Türkiye'de anababası *yüksek düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen *toplumsallaşmış konuşma* oranları arasında bir farklılık var mıdır?

III.4. Yapılandırılmamış Gözlem Yöntemi

Gözlem herhangi bir ortamda ya da kurumda oluşan davranışı ayrıntılı olarak tanımlamak amacıyla kullanılan bir yöntemdir.

Eğer bir araştırmacı, herhangi bir ortamda oluşan bir davranışa ilişkin ayrıntılı, kapsamlı ve zamana yayılmış bir resim elde etmek istiyorsa gözlem yöntemini kullanabilir (Yıldırım ve Şimşek, 2005: 169).

Yapılandırılmamış alan çalışmaları davranışın gerçekleştiği doğal ortamlarda yapılır ve çoğu durumda araştırmacının ortama katıldığı katılımcı gözlem dediğimiz yöntemle gerçekleşir (Yıldırım ve Şimşek, 2005: 171).

Burada amaç belli bir kültürü içeriden tanımlamaktır bunun belli bir kalıp içinde olması mümkün değildir. Zaten araştırmacı da özel bilgiler edinmek için bu yöntemi seçer.

III.6.Verilerin Toplanması ve Çözümlemesi

III.6.1. Verilerin Toplanması

Araştırmanın katılımcılarının belirlenmesi için araştırmacı tarafından çocukların devam ettikleri anasınıflarından anasınıfı kayıt formu ve anne baba bilgi edinme formları alınarak incelenmiştir. Bu incelemeler sonucunda anababasının eğitim düzeyi okur-yazar ya da ilkokul mezunu olanlar anababası düşük düzeyde eğitilmiş grubu, anababasının eğitim düzeyi lisans ya da lisansüstü olanlar ise anababası düşük düzeyde eğitilmiş grubu oluşturmuşlardır. Bu gruplarda yaşları 68-72 ay arasında olanlardan her bir grup için iki olmak üzere bir kız bir erkek çocuk raslantısal olarak seçilmiştir.

Katılımcıların belirlenmesinden sonra araştırmacı her bir çocuk için gözlemlerine başlamadan önce iki hafta süre ile sınıf ortamında bulunmuş, etkinliklere katılmış, ortamın bir parçası olmaya çalışmıştır.

Katılımcı gözlem yöntemiyle veriler, anababası düşük düzeyde eğitilmiş ve anababası yüksek düzeyde eğitilmiş gruplardan ikişer olmak üzere dört çocuğun her birinin otuz iş günü süresince anasınıfı ortamında serbest zaman etkinliğinde gözlemlenmesi ve bütün söylediklerinin aynen kaydedilmesi sonucu elde edilmiştir. Katılımcıların konuşmaları hiçbir değişikliğe uğramadan aynen konuştukları biçimde yazıya aktarılmıştır.

Araştırmacı verilerin toplanması sırasında çocukların etkinliklerine hiçbir müdahalede bulunmamıştır. Ancak, çocuklar soru sorduğunda cevap vermiştir.

Araştırmacı çocukların konuşmalarını not tutarak kaydetmiştir. Araştırmacı kayıtlar süresince ek olarak ses kayıt cihazı da kullanmıştır. Daha sonra bu kayıtlar karşılaştırılarak yazıya aktarılmıştır.

III. 6. 2. Verilerin çözümlenmesi

Katılımcıların kaydedilen konuşmaları Piaget'nin konuşma dilinin işlevleri sınıflamasına göre sınıflandırılmıştır. Piaget konuşma becerisinin işlevlerini; yineleme, monolog, karşılıklı monolog, uygun bilgi, eleştiri, emir, tehdit ve dilekler, sorular ve yanıtlar olarak belirlemiştir. Bu sınıflama yapılırken konuşma becerisinin türleri kodlandırılmıştır.

Benmerkezli konuşmanın türleri yineleme E1, monolog E2, karşılıklı monolog ise E3 ile simgeleştirilmiştir. Toplumsallaşmış konuşma türleri ise uygun bilgi T1, eleştiri ve alay T2, emir, tehdit ve dilekler T3, sorular ve yanıtlar T4 ile simgeleştirilmiştir. Her tümcenin yanına içinde bulunduğu kümenin işareti konulmuştur.

Tümceyi söyleyenin hangi çocuk olduğunu belirtmek için her tümcenin sonuna parantez içinde tümceyi söyleyen çocuğun baş harfi yazılmıştır. Baş harfleri aynı olan isimlerden ise, gözlemlediğimiz çocukların dışında olan çocukların isimlerinin ilk iki harfi yazılmıştır.

Daha sonra her bir çocuk için, bu türlerin tek tek toplam olarak konuşma becerisine oranı hesaplanmıştır. Bu oranlar sonucunda araştırmamıza konu olan karşılaştırmalar yapılmıştır.

IV. BULGULAR

Bu bölümde, sırasıyla, 10 araştırma sorusuna ilişkin bulgulara yer verilmiştir.

IV. 1. Birinci Araştırma Sorusuna İlişkin Bulgular

Anasınıfına devam eden anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocuğun *benmerkezli konuşmalarına* ilişkin bulgular aşağıdaki çizelgede verilmiştir:

	Alp %	Naz %
Tekrarlama	5.8	2
Monolog	18.5	19.7
Karşılıklı monolog	16.5	19.5
Benmerkezli konuşma	40.8	41.2

Çizelge 1: Anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen *benmerkezli konuşma* oranları

Çizelge 1' de yer alan oranlar incelendiğinde, anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocuk arasında toplam olarak benmerkezli konuşma işlevini kullanma oranları açısından % 0.4 fark bulunmuştur. Alp toplam olarak benmerkezli konuşmayı % 40.8, Naz ise % 41.2 kullanmıştır. Benmerkezli konuşmanın türlerine baktığımızda Alp yineleme işlevini % 5.9 Naz ise % 2 oranında kullanmıştır. Monolog işlevi incelendiğinde Alp monolog işlevini

% 18.5 Naz ise %19.7 oranında kullanmıştır. Karşılıklı monolog işlevi incelendiğinde; Alp % 16.5 Naz % 18.5 oranında bu işlevi kullanmıştır.

Anababası düşük düzeyde eğitilmiş olan Alp ve Naz'ın konuşmaları genel olarak incelendiğinde her ikisinin de konuşmalarının azımsanmayacak bir kısmının yani bütün konuşmalarının yaklaşık olarak % 40'a varan kısmının benmerkezli konuşma olduğunu görüyoruz.

IV.2. İkinci Araştırma Sorusuna İlişkin Bulgular

Anasınıfına devam eden, anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocuğun toplumsallaşmış konuşmalarına ilişkin bulgular aşağıdaki çizelgede verilmiştir:

	Alp %	Naz %
Uygun Bilgi	12.6	27.5
Eleştiri ve alay	15.7	5.6
Emir, tehdit ve dilekler	17.5	10.9
Sorular ve yanıtlar	13.3	14.3
Toplumsallaşmış konuşma	59.2	58.3

Çizelge 2: Anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen toplumsallaşmış konuşma oranları

Çizelge 2.'de anababası düşük düzeyde eğitilmiş olan Alp ve Naz'ın toplam olarak toplumsallaşmış konuşma oranları arasında % 0.9 oranında farklılık

bulunmuştur. Alp toplumsallaşmış konuşmayı % 59.2 Naz ise % 58.3 oranlarda kullanmışlardır.

Toplumsallaşmış konuşmanın çeşitleri incelendiğinde, uygun bilgi işlevini Alp % 12.6, Naz % 27.5 oranında kullanmıştır. Eleştiri ve alay işlevi incelendiğinde, Alp bu işlevi % 15.7, Naz % 5.6 oranında kullanmıştır. Emir, tehdit ve dilekler işlevi incelendiğinde, Alp bu işlevi % 17.5, Naz % 14.3 oranında kullanmıştır. Sorular ve yanıtlar işlevini ise Alp % 13.3, Naz % 14.3 oranında kullanmıştır.

IV.3. Üçüncü Araştırma Sorusuna İlişkin Bulgular

Anasınıfına devam eden anababası *yüksek düzeyde eğitilmiş* iki çocuğun *benmerkezli konuşmalarına* ilişkin bulgular aşağıdaki çizelgede verilmiştir:

	Ferit %	Zeyno %
Tekrarlama	2	5
Monolog	17.5	21.5
Karşılıklı monolog	20	13.2
Benmerkezli konuşma	39.5	40.3

Çizelge 3. Anababası *yüksek düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen *benmerkezli konuşma* oranları

Çizelge 3' te yer alan oranlar incelendiğinde, anababası *yüksek düzeyde eğitilmiş* iki çocuk arasında toplam olarak benmerkezli konuşma işlevlerini kullanma oranları açısından aralarında % 0.8 oranında farklılık bulunmuştur. Ferit toplam olarak benmerkezli konuşmayı % 39.5, Zeyno ise % 40.3 kullanmıştır. Benmerkezli konuşmanın çeşitlerine baktığımızda Ferit yineleme

işlevini % 2, Zeyno ise % 5.6 oranında kullanmıştır. Monolog işlevi incelendiğinde Ferit monolog işlevini % 17.5, Zeyno ise % 19 oranında kullanmıştır. Karşılıklı monolog işlevi incelendiğinde; Ferit % 20, Zeyno % 12 oranında bu işlevi kullanmıştır.

IV. 4. Dördüncü Araştırma Sorusuna İlişkin Bulgular

Anasınıfına devam eden, anababası *yüksek düzeyde eğitimi* iki çocuğun *toplumsallaşmış konuşmalarına* ilişkin bulgular aşağıdaki çizelgede verilmiştir:

	Ferit %	Zeyno %
Uygun Bilgi	26.5	22.6
Eleştiri ve alay	5.6	8.9
Emir tehdit ve dilekler	9.2	12.9
Sorular ve yanıtlar	18.9	15
Toplumsallaşmış konuşma	60	59.4

Çizelge 4. Anababası yüksek düzeyde eğitimi iki çocukta gözlemlenen toplumsallaşmış konuşma oranları

Çizelge 4'te anababası yüksek düzeyde eğitimi olan Ferit ve Zeyno'nun toplam olarak toplumsallaşmış konuşma oranları açısından aralarında % 0.6 oranında farklılık bulunmuştur. Ferit toplumsallaşmış konuşmayı % 60, Zeyno ise % 59.4 oranlarda kullanmışlardır.

Toplumsallaşmış konuşmanın çeşitleri incelendiğinde, uygun bilgi işlevini Ferit % 26.5, Zeyno % 22.6 oranlarda kullanmıştır. Eleştiri ve alay işlevi

incelendiğinde, Ferit bu işlevi % 5.6, Zeyno % 8.9 oranında kullanmıştır. Emir, tehdit ve dilekler işlevi incelendiğinde, Ferit bu işlevi % 13.2, Zeyno % 12.9 oranında kullanmıştır. Sorular ve yanıtlar işlevini ise, Ferit %18.9, Zeyno % 15 oranında kullanmıştır.

IV. 5. Beşinci Araştırma Sorusuna İlişkin Bulgular

Anasınıfına devam eden, anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocuk ile anababası *yüksek düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen *benmerkezli konuşma* oranlarına ilişkin bulgular aşağıdaki çizelgede verilmiştir:

	Anababası düşük düzeyde eğitilmiş		Anababası yüksek düzeyde eğitilmiş	
	Alp %	Naz %	Ferit %	Zeyno %
Yineleme	5.8	2	2	5.6
Monolog	18.5	19.7	17.5	21.5
Karşılıklı monolog	16.5	19.5	20	13.2
Benmerkezli konuşma	40.8	41.5	39.5	40.3

Çizelge 5. Anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocuk ile anababası *yüksek düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen *benmerkezli konuşma* oranları

Çizelge 5' te yer alan oranlar incelendiğinde, Alp toplam olarak benmerkezli konuşmayı % 40.8, Naz ise % 41.2 oranında kullanmıştır. Ferit toplam olarak benmerkezli konuşmayı %39.5, Zeyno ise % 40.3 kullanmıştır. Ortalama olarak anababaları düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukla anababası yüksek

düzeyde eğitilmiş olan iki çocuk arasında benmerkezli konuşmayı kullanma oranları arasında % 1 oranında farklılık bulunmuştur.

Benmerkezli konuşmanın çeşitlerine baktığımızda Alp yineleme işlevini % 5.9, Naz ise % 2 oranında kullanmıştır. Monolog işlevi incelendiğinde Alp % 18.5 Naz ise % 19.7 oranında kullanmıştır. Karşılıklı monolog işlevi incelendiğinde; Alp % 16.5, Naz % 18.5 oranında bu işlevi kullanmıştır.

Ferit yineleme işlevini % 2, Zeyno ise % 5.6 oranında kullanmıştır. Monolog işlevi incelendiğinde Ferit monolog işlevini % 17.5, Zeyno ise %19 oranında kullanmıştır. Karşılıklı monolog işlevi incelendiğinde; Ferit % 20, Zeyno %12 oranında bu işlevi kullanmıştır.

IV. 6. Altıncı Araştırma Sorusuna İlişkin Bulgular

Anasınıfına devam eden, anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocuk ile anababası *yüksek düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen *toplumsallaşmış konuşma* oranlarına ilişkin bulgular aşağıdaki çizelgede verilmiştir:

	Anababası düşük düzeyde eğitilmiş		Anababası yüksek düzeyde eğitilmiş	
	Alp %	Naz %	Ferit %	Zeyno %
Uygun bilgi	12.6	27.5	26.5	22.6
Eleştiri ve alay	15.7	5.6	5.6	8.9
Emir tehdit ve dilekler	17.5	10.9	9.2	12.9
Sorular ve yanıtlar	13.3	14.3	18.9	15
Toplumsallaşmış Konuşma	59.2	58.3	60	59.4

Çizelge 6. Anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocuk ile anababası *yüksek düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen en *toplumsallaşmış konuşma* oranları

Çizelge 6'da anababası düşük düzeyde eğitilmiş olan Alp toplumsallaşmış konuşmayı % 59.2, Naz ise % 58.3 oranında kullanmıştır. Anababasının eğitim düzeyi yüksek olan Ferit, toplumsallaşmış konuşmayı % 60, Zeyno ise % 59.4 oranında kullanmıştır. Ortalama olarak anababaları düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukla anababası yüksek düzeyde eğitilmiş olan iki çocuk arasında toplumsallaşmış konuşmayı kullanma oranları arasında % 1 oranında farklılık bulunmuştur.

Toplumsallaşmış konuşmanın türleri incelendiğinde, uygun bilgi işlevini Alp % 12.6, Naz % 27.5 oranında kullanmıştır. Eleştiri ve alay işlevi incelendiğinde, Alp bu işlevi % 15.7, Naz % 5.6 oranında kullanmıştır. Emir, tehdit ve dilekler işlevi incelendiğinde, Alp bu işlevi % 17.5, Naz % 14.3 oranında kullanmıştır. Sorular ve yanıtlar işlevini ise Alp % 13.3, Naz % 14.3 oranında kullanmıştır.

Ferit uygun bilgi işlevini, % 26.5, Zeyno % 22.6 oranında kullanmıştır. Eleştiri ve alay işlevi incelendiğinde, Ferit bu işlevi % 5.6, Zeyno % 8.9 oranında kullanmıştır. Emir, tehdit ve dilekler işlevi incelendiğinde, Ferit bu işlevi % 13.2, Zeyno % 12.9 oranında kullanmıştır. Sorular ve yanıtlar işlevini ise, Ferit %18.9, Zeyno %15 oranında kullanmıştır.

IV.7. Yedinci Araştırma Sorusuna İlişkin Bulgular

2010'da Türkiye'de anasınıfına devam eden, anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocuk ile Piaget'nin 1926'da İsviçre'de anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlendiği *benmerkezli konuşma* oranlarına ilişkin bulgular aşağıdaki çizelgede verilmiştir:

	Anababası düşük düzeyde eğitilmiş		Anababası düşük düzeyde eğitilmiş	
	Alp %	Naz %	Lev %	Pie %
Tekrarlama	5.8	2	1	2
Monolog	18.5	19.7	15	5
Karşılıklı monolog	16.5	19.5	23	30
Benmerkezli konuşma	40.8	41.2	39	37

Çizelge 7: Piaget'nin 1920'li yıllarda İsviçre'de anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlendiği *benmerkezli konuşma* oranları ile 2010'da Türkiye'de anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen *benmerkezli konuşma* oranları

Çizelge 7'de Alp toplam olarak benmerkezli konuşmayı % 40, Naz ise % 38.9 oranında kullanmıştır. Lev toplam olarak benmerkezli konuşmayı % 39, Pie ise %37 kullanmıştır . Piaget'nin 1920'li yıllarda İsviçre'de anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlendiği benmerkezli konuşma oranları ile 2010'da Türkiye'de anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen benmerkezli konuşma oranları arasında ortalama % 1.4 oranında farklılık bulunmuştur.

Benmerkezli konuşmanın çeşitlerine baktığımızda, Alp yineleme işlevini % 5.8, Naz ise % 1.9 oranında kullanmıştır. Monolog işlevi incelendiğinde, Alp monolog işlevini %18.3, Naz ise % 19 oranında kullanmıştır. Karşılıklı monolog işlevi incelendiğinde, Alp % 16, Naz % 18 oranında bu işlevi kullanmıştır. Lev yineleme işlevini % 1, Pie ise % 2 oranında kullanmıştır. Monolog işlevi incelendiğinde, Lev monolog işlevini % 15 Pie ise % 5

oranında kullanmıştır. Karşılıklı monolog işlevi incelendiğinde, Lev % 23, Pie % 30 oranında bu işlevi kullanmıştır.

IV. 8. Sekizinci Araştırma Sorusuna İlişkin Bulgular

2010'da Türkiye'de anasınıfına devam eden, anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocuk ile Piaget'nin 1920 li yıllarda İsviçre'de anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlendiği *toplumsallaşmış konuşma* oranlarına ilişkin bulgular aşağıdaki çizelgede verilmiştir:

	Anababası düşük düzeyde eğitilmiş		Anababası düşük düzeyde eğitilmiş	
	Alp %	Naz %	Lev %	Pie %
Uygun bilgi	12.6	27.5	13	14
Eleştiri ve alay	15.7	5.6	3	7
Emir tehdit ve dilekler	17.5	10.9	10	15
Sorular ve yanıtlar	13.3	14.3	35	27
Toplumsallaşmış konuşma	59.2	58.3	61	63

Çizelge 8: Piaget'nin 1920'li yıllarda İsviçre'de anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlendiği *toplumsallaşmış konuşma* oranları ile 2010'da Türkiye'de anababaları *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen toplumsallaşmış konuşma oranları

Çizelge 8'de anababası düşük düzeyde eğitilmiş olan Alp, toplumsallaşmış konuşmayı % 59.2, Naz ise % 58.3 oranlarda kullanmıştır. Piaget'nin yaptığı

araştırmada düşük sosyo ekonomik düzeyde olan Lev, toplumsallaşmış konuşmayı % 61, Pie ise % 63 oranında kullanmıştır.

Toplumsallaşmış konuşmanın türleri incelendiğinde, uygun bilgi işlevini Alp %12.6, Naz % 27.5 oranında kullanmıştır. Eleştiri ve alay işlevi incelendiğinde, Alp bu işlevi % 15.7, Naz % 5.6 oranında kullanmıştır. Emir, tehdit ve dilekler işlevi incelendiğinde, Alp bu işlevi %17.5, Naz % 14.3 oranında kullanmıştır. Sorular ve yanıtlar işlevini ise Alp % 13.3, Naz % 14.3 oranında kullanmıştır. Aynı şekilde Lev ile Pie'nin toplumsallaşmış konuşma türleri incelendiğinde, uygun bilgi işlevini Lev % 13, Pie % 14 oranında kullanmıştır. Eleştiri ve alay işlevini Lev % 3, Pie ise %7 oranında kullanmıştır. Emir, tehdit ve dilekler işlevini Lev % 10, Pie ise % 15 oranında kullanmıştır. Sorular ve yanıtlar işlevine bakıldığında, Lev bu işlevleri %35, Pie ise % 27 oranında kullanmıştır.

IV.9. Dokuzuncu Araştırma Sorusuna İlişkin Bulgular

2010'da Türkiye'de anasınıfına devam eden, anababası *yüksek düzeyde eğitilmiş* iki çocuk ile Piaget'nin 1920'li yıllarda İsviçre'de anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlendiği *benmerkezli konuşma* oranlarına ilişkin bulgular aşağıdaki çizelgede verilmiştir:

	Anababası yüksek düzeyde eğitilmiş		Anababası düşük düzeyde eğitilmiş	
	Ferit %	Zeyno %	Lev %	Pie %
Tekrarlama	2	5.6	1	2
Monolog	17.5	21.5	15	5
Karşılıklı monolog	20	13.2	23	30
Benmerkezli konuşma	39.5	40.3	39	37

Çizelge 9: Piaget'nin 1920'li yıllarda İsviçre'de anababaları *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlendiği *benmerkezli konuşma* oranları ile 2010'da Türkiye'de anababası *yüksek düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlenen *benmerkezli konuşma* oranları

Çizelge 9'da Ferit toplam olarak benmerkezli konuşmayı % 39.5, Zeyno ise % 40.3 oranında kullanmıştır. Lev toplam olarak benmerkezli konuşmayı % 39, Pie ise %37 kullanmıştır.

Benmerkezli konuşmanın türlerine baktığımızda Ferit yineleme işlevini % 2, Zeyno ise % 5.6 oranında kullanmıştır. Monolog işlevi incelendiğinde, Ferit monolog işlevini %17.5, Zeyno ise % 21.5 oranında kullanmıştır. Karşılıklı monolog işlevi incelendiğinde; Ferit % 20 Zeyno % 13.2 oranında bu işlevi kullanmışlardır. Lev yineleme işlevini % 5.9, Pie ise % 1.9 oranında kullanmıştır. Monolog işlevi incelendiğinde, Lev monolog işlevini % 18.3, Pie ise % 19 oranında kullanmıştır. Karşılıklı monolog işlevi incelendiğinde, Lev % 16, Pie % 18 oranında bu işlevi kullanmıştır.

IV.10. Onuncu Araştırma Sorusuna İlişkin Bulgular

2010'da Türkiye'de anasınıfına devam eden, anababası *yüksek düzeyde eğitilmiş* iki çocuk ile Piaget'nin 1926'da İsviçre'de anababası *düşük düzeyde eğitilmiş* iki çocukta gözlemlendiği *toplumsallaşmış konuşma* oranlarına ilişkin bulgular aşağıdaki çizelgede verilmiştir:

	Anababası yüksek düzeyde eğitilmiş		Anababası düşük düzeyde eğitilmiş	
	Ferit %	Zeyno %	Pie %	Lev %
Uygun bilgi	26.5	22.6	14	13
Eleştiri ve alay	5.6	8.9	7	3
Emir, tehdit ve dilekler	13.2	12.9	15	10
Sorular ve yanıtlar	18.9	15	27	35
Toplumsallaşmış konuşma	60	59.4	63	61

Çizelge 10: Piaget'nin 1920'li yıllarda İsviçre'de anababaları düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlendiği toplumsallaşmış konuşma oranları ile 2010 yılında Türkiye'de anababası yüksek düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen toplumsallaşmış konuşma oranları

Ferit toplumsallaşmış konuşmayı % 60 Zeyno ise % 59.4 oranlarda kullanmışlardır. Lev toplumsallaşmış konuşmayı toplam % 61 Pie ise, % 63 oranında kullanmıştır. 1926 yılında İsviçre'de Piaget'nin yaptığı çalışmadaki Lev ve Pie'nin toplumsallaşmış konuşma oranları ile 2010 yılında Türkiye'de yapılan çalışmadaki Ferit ve Zeyno'nun toplumsallaşmış konuşma oranları arasında ortalama % 2.1 oranında farklılık bulunmuştur.

Toplumsallaşmış konuşmanın çeşitleri incelendiğinde, uygun bilgi işlevini Ferit % 26.5, Zeyno % 22.6 oranlarda kullanmıştır. Eleştiri ve alay işlevi incelendiğinde, Ferit bu işlevi %5.6, Zeyno % 8.9 oranında kullanmıştır. Emir, tehdit ve dilekler işlevi incelendiğinde, Ferit bu işlevi % 13.2, Zeyno % 12.9 oranında kullanmıştır. Sorular ve yanıtlar işlevini ise, Ferit % 18.9, Zeyno % 15 oranında kullanmıştır.

Aynı şekilde Lev ile Pie'nin toplumsallaşmış konuşma türleri incelendiğinde, uygun bilgi işlevini Lev % 13, Pie % 14 oranında kullanmıştır. Eleştiri ve alay işlevini Lev % 3, Pie ise %7 oranında kullanmıştır. Emir, tehdit ve dilekler işlevini Lev % 10, Pie ise % 15 oranında kullanmıştır. Sorular ve yanıtlar işlevine balıldığına Lev bu işlevleri % 35, Pie ise % 27 oranında kullanmıştır.

V. TARTIŞMA

Araştırmamızın birinci sorusu, anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocuğun, Alp ve Naz'ın, benmerkezli konuşmayı kullanma oranlarında farklılık olup olmadığıdır. Gözlemlerimiz sonucunda elde edilen verilerin çözümlenmesiyle ulaşılan sonuca göre, bu iki çocuk arasında benmerkezli konuşmayı kullanma açısından % 0.4 oranında bir fark bulunmuştur. Alp toplam olarak benmerkezli konuşmayı % 40.8, Naz ise % 41.2 kullanmıştır. Benmerkezli konuşmanın çeşitlerine baktığımızda Alp yineleme işlevini % 5.9 Naz ise % 2 oranında kullanmıştır. Monolog işlevi incelendiğinde Alp monolog işlevini % 18.5 Naz, ise % 19.7 oranında kullanmıştır. Karşılıklı monolog işlevi incelendiğinde, Alp % 16.5, Naz % 18.5 oranında bu işlevi kullanmışlardır.

Alp ve Naz'ın konuşmalarının büyük bir bölümünün benmerkezli konuşma olduğunu söylemek yanlış olmaz. Alp ve Naz'ın konuşmalarının büyük bir bölümünde karşısındakine düşüncesini aktarmak gibi bir amaç yoktur. Piaget (1926)'nin deyişiyle cümleleri söylerken kime neyi söylediğini ya da kimin tarafından dinlenip dinlenmediğini önemsemez.

Örneğin, Alp aşağıdaki konuşmayı yaparken tek başına legolarla uğraşıyordu. O sırada şu yinelemeyi yaptı:

Dıv dıv dıvv.(A) E1

Vuvvv vuvvv vuvvv. (A) E1

Burada Alp yinelemeyi, yineleme zevkini yaşamak için, yani sadece sözcüklerle oyun oynamak için kullanıyor. Bu sözcüklerin iletişime geçmek amacı taşımadığı açıktır.

Aynı şekilde Naz bir resim yaparken aşağıdaki tekrarlamayı yapmıştır:

Kastel pastel.(N) E1

Kastel pastel. (N)

Kastel pastel. (N)

Resim yapması esnasında bir arkadaşının pastel boya demesini duyması sonucu Naz bu tekrarlamayı yapmıştır. Yine burada Naz'ın iletişime geçmek gibi bir amacı yoktur. Burada Naz sözcüklerle oyun oynama zevkini çıkarmaktadır.

Monolog işlevinin kullanımına ilişkin örneklere baktığımızda Alp yap bozlarla oynamaktayken aşağıdaki monoloğu gerçekleştirmiştir:

Öbür parça nerde ? (A) E2

Niye orda unutuyor ya?. (A) E2

Unut be unut. (A) E2

Yıldız var mı?(A) E2 (Üçgen)

Aha kuşun şeyi yok. (A) E2

Burada Alp kendi işiyle ilgili konuşmakta, karşısında biri olup olmasını umursamamaktadır. Alp burada işine söz katmakta ve kendini motive etmektedir. Aynı şekilde Naz'ın da resim yaparken söylediği cümleler monologtur.

Ben yakalığımı yaptım. (N) E2

Düğme yapalım. (N) E2

Yaptım. (N) E2

Nasıl yaptım? (N) E2

Bak böyle sonra böyle böyle.(N) E2

Ben saçını boyucam .(N) E2

Ben turuncu bi boyucam burayı. (N) E2

Aaaa. (N) E2

Naz resim etkinliği yapmakta ve iŖe söz katarak kendini güdülemektedir.

KarŖılıklı monolog iŖlevi örneklerine baktığımızda, Alp ve Oğuz bloklarla oynamaktadırlar. KarŖılıklı olarak ikisi de birbirlerini dinlediklerini önemsememekte ve farklı Ŗeylerden bahsetmektedirler.

Aha fiŖ buldum .(A) E3

Oğlum jet yapıyoz. (A) E3

Kahverengi aldı ya. (O)

Burada Naz ve Hilmi farklı etkinlikler yapmakta karŖılıklı konuŖmakta ancak, her ikisi de kendi etkinliklerinden bahsetmektedirler. Yani birbirlerini dinlemiyorlar.

Aha orayı boya. (N) E3

Hıhıhıhıh. (N)

Fıstık yeŖili. (N) E3

Benim yaptđım Ŗey güzel oldu. (H)

Alp ve Naz'ın benmerkezli konuŖma oranları dikkate alındığında bu iki çocuğun büyük oranda karŖısındaki için değil kendisi için konuŖtuđu ortaya çıkmaktadır. Ya kelimelerle oyun oynama zevkini yaŖamak için ya sözcükleri iŖe karıŖtırarak kendini motive etmek için veya dinlenmediğini umursamadan bir baŖkası önünde konuŖmanın hazzını yaŖamak için konuŖmaktadırlar.

AraŖtırmamızın ikinci sorusunda anababası dŖk düzeyde eğitimi iki ocuğun, Alp ve Naz'ın toplumsallaŖmıŖ konuŖma oranları arasındaki farklılık olup olmadığıdır. AraŖtırmamızın sonucunda elde edilen bulgulara göre, Alp ve Naz'ın toplumsallaŖmıŖ konuŖma oranları açısından aralarında ortalama % 0.9 oranında fark vardır. Alp % 59.2 oranında, Naz ise % 58.3 oranında toplumsallaŖmıŖ konuŖma iŖlevini kullanmıŖtır. ToplumsallaŖmıŖ konuŖmanın eŖitleri incelendiğinde, uygun bilgi iŖlevini Alp % 12.6, Naz % 27.5 oranında kullanmıŖtır. EleŖtiri ve alay iŖlevi incelendiğinde, Alp bu iŖlevi %15.7, Naz % 5.6 oranında kullanmıŖtır. Emir, tehdit ve dilekler iŖlevi

incelendiğinde, Alp bu işlevi % 17.5, Naz % 14.3 oranında kullanmıştır. Sorular ve yanıtlar işlevini ise Alp % 13.3 Naz % 14.3 oranında kullanmıştır.

Naz uygun bilgi işlevini Alp'e göre daha çok kullanmıştır. Naz ileride tartışacağımız gibi eğitim sistemimizin bilgi vermeye dayalı yönünde etkilenecek yaptığı her etkinlik hakkında arkadaşlarını bilgilendirmektedir. Alp ise eleştiri işlevini Naz'a göre daha çok kullanmıştır. Bu durumun ortaya çıkmasının sebebi iki çocuğun kişilik özelliklerinin farklı olmasıdır. Alp daha çok kendi yaptığı etkinlikleri beğenen bir çocuktur. Birlikte etkinliklerde bulduklarında arkadaşlarını eleştirir.

Aşağıda görebileceğimiz örneklerde olduğu gibi Alp bilgi vermek, eleştiri yapmak, emir veya tehditte bulunmak ve sorular sorup yanıtlar vermek suretiyle toplumsallaşmış konuşma işlevini kullanmıştır.

Tekerlek . (O)

Tekerlek değil fiş. (A)T1

Hilmi böyle giyinilir mi doğum gününde arkadaşına. (A) T2

Bu gecelik kıyafeti. (A) T2

Hadi ölçülelim. (A) T3

Ayağını kaldırma. (A) T3

Buğra bak. (A) T3

Ne var şurda Mali? (A) T4

Araba.(M)

Naz'ın toplumsallaşmış konuşma örnekleri aşağıdadır:

Ben renkli boyucam saçını.(N) T1

Bu renk boyasana. (H)

Örneğin, burada yaptığı resim konusunda arkadaşına bilgi vermekte ve onun dikkatini çekmeyi başarabilmektedir.

Ama önlükler hiç o renk olur mu? (N) T2

Bu örnekte arkadaşının çalışmasını eleştirmekte ve onun başka bir rengi seçmesini sağlamayı başarabilmektedir.

Doldur doldur.(N) T3

Bu örnekte ise arkadaşına legoları kovaya doldurmasını emretmekte ve karşındakine bunu yaptırmayı başarabilmektedir.

Aşağıdaki örnekte Naz arkadaşına soru sormuş ve cevabını almayı başarabilmiştir.

Senin ismin ne?(N)T4

Dilan.(D)

Üçüncü soruda anababası yüksek düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen benmerkezli konuşma oranları arasında farklılık olup olmadığıdır. Araştırmamızın sonucunda elde edilen bulgulara göre, Ferit ve Zeyno'nun benmerkezli konuşma işlevlerini kullanma oranları açısından aralarında % 0.8 oranında farklılık bulunmuştur.

Benmerkezli konuşmanın türlerine bakıldığında da Ferit ve Zeyno'nun bu işlevleri birbirlerine yakın oranlarda kullandıkları anlaşılmaktadır.

Ancak yineleme işlevini Zeyno Ferit'a göre %3 oranında daha fazla kullanmıştır.

Aşağıdaki Ferit'in benmerkezli konuşmalarından birkaç örnek verilmiştir:

Vuvvv (F) E1

Bir palis. (F) E1

Palis.(F) E1

Palis. (F) E1

Bu örnekte Ferit legolardan yaptığı uçağı tek başına uçururken bu sözcükleri yineleme zevkini yaşamak için söylemiştir.

Aşağıda Ferit'in mololog işlevini kullanmasına ilişkin bir örnek verilmiştir:

Böyle bir tane nokta var kolunda bir bastımı hepsine dönüşür. (F) E2

Saatini bozunca hepsini yeniden yapıyor. (F) E2

Bunu da hayalet yapacak durdurmak için buz köpek var. (F) E2

Ferit burada kimse ile iletişime geçmeden resminden bahsetmiş ve yeni figürler ortaya koydukça konuşmuş ve kendini güdülemiştir.

Aşağıdaki örnek birlikte oynayan Yağız ve Ferit'in karşılıklı monolog işlevini kullanmalarına ilişkindir:

Ondan sonra şeye dönüştü. (F) E3

Zincirlenmeyen sonra dört kola dönüştü. (F) E3

Buralarda alarm var. (Y)

Yağız dört kola dönüşeceğine, ateş topuna dönüştü. (F) E3

Ferit çizgi film karakterinin dönüşüm geçirmesinden bahsederken Yağız tamamen farklı bir konudan, yaptığı oyuncağın alarmlarından bahsetmiştir.

Zeyno'nun benmerkezli konuşma örnekleri aşağıda verilmiştir:

Çat çat çat çat. (Z) E1

Çek çek çek çek. (Z) E1

Bu örnek Zeyno'in etkinlik sırasında yineleme işlevini kullanmasını göstermektedir.

Aşağıdaki örnekte ise Zeyno arkadaşları ile kurduğu evcilik oyununda elindeki bebek hakkında bir monolog gerçekleştirmektedir. Kimseye seslenmemekte, onu kimsenin dinleyip dinlememesini umursamamaktadır.

Bu kitap böyle kalcak. (Z) E2

Bir boş kağıt koycan. (Z) E2

Bak don. (Z) E2

Bak hasta olucak bu uzun kollu giymemiş. (Z) E2

Sonra diyor ki. (Z) E2

Ben üstümü giydim demesin. (Z) E2

Bak şunun çıplaklığına bak. (Z) E2

Aşağıdaki örnekte Zeyno ve Zehra resim yapıyorlar. Fakat ikisi de farklı şeylerden bahsediyor. Zeyno Zehra'nın çizdiği bulutların şeklinden bahsederken, Zehra Zeyno'ya siyah boyası olup olmadığını soruyor.

Gökte şöyle yap. (Z) E3

Siyahın yok mu? (ZE)

Tüm bu örneklere ve Ferit ile Zeyno'nun benmerkezli konuşma oranlarına baktığımızda aralarında önemli bir fark olmadığı görülmektedir. Daha önce de belirttiğimiz gibi yineleme işlevini Zeyno Ferit'e göre biraz daha fazla kullanmıştır. Bu durum çocuklar arasındaki kişilik farkından kaynaklanmaktadır. Zeyno yinelemeler yaparak kendini motive etmeyi daha çok sevmektedir.

Dördüncü soru yüksek düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen toplumsallaşmış konuşma oranları arasında anlamlı bir fark olup olmadığıdır.

Anababası yüksek düzeyde eğitilmiş olan Ferit ve Zeyno'nun toplam olarak toplumsallaşmış konuşma oranları arasında % 0.6 oranında farklılık vardır. Ferit toplumsallaşmış konuşmayı % 60, Zeyno ise %59.4 oranında kullanmıştır.

Toplumsallaşmış konuşmanın türleri incelendiğinde, uygun bilgi işlevini Ferit % 2, Zeyno % 22.6 oranlarda kullanmıştır. Eleştiri ve alay işlevi incelendiğinde, Ferit bu işlevi % 5.6, Zeyno % 8.9 oranında kullanmıştır. Emir, tehdit ve dilekler işlevi incelendiğinde, Ferit bu işlevi % 13.2, Zeyno % 12.9 oranında kullanmıştır. Sorular ve yanıtlar işlevini ise Ferit % 18.9, Zeyno % 15 oranında kullanmıştır.

Ferit'in toplumsallaşmış konuşmalarına örnekler aşağıda verilmiştir:

Çok uzatırsan kırılır. (F) T1

Tamam.(B)

Örnekte Ferit legolarla oyuncak yapan bir arkadaşına bilgi vermekte ve karşısındakini etkilemektedir.

Aşağıdaki örnekte Ferit arkadaşının bağlamasını eleştirmektedir.

Öyle bağlanmaz. (F) T2

Orhan bana büyük versene bir tane. (F) T3

Bu örnekte Ferit Orhan'dan büyük bir lego istemiş ve Orhan da vermiştir.

Aşağıda Zeyno'nun toplumsallaşmış konuşmalarına örnekler verilmiştir:

O senin değil. (T)

Öğretmen bana verdi.(Z) T1

Çünkü sarım küçüldü. (Z) T1

Örnekte Zeyno Tuana'ya bir açıklama, yapmakta bilgi vermektedir.

Bebekmiş gibi yapma. (Z) T2

Bu örnekte ise Tuana'nın davranışını eleştirmektedir.

Aşağıdaki örnekte ise arkadaşını küsmekle tehdit etmiştir.

Bak oynamazsın küserim. (Z) T3

Beşinci soru anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocuk ile anababası yüksek düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen benmerkezli konuşma oranları arasında farklılık olup olmadığıdır.

Araştırmamızın bulguları incelendiğinde, anababası düşük düzeyde eğitilmiş Alp toplam olarak benmerkezli konuşmayı % 40.8, Naz ise % 41.2 kullanmıştır. Anababası yüksek düzeyde eğitilmiş Ferit, toplam olarak benmerkezli konuşmayı % 39.5, Zeyno ise % 40.3 oranında kullanmıştır.

Anababası düşük düzeyde eğitilmiş çocuklar ile anababası yüksek düzeyde eğitilmiş çocuklar arasında benmerkezli konuşma işlevini kullanma oranları açısından ortalama % 1 oranında farklılık bulunmuştur.

Benmerkezli konuşmanın çeşitlerine baktığımızda, Alp yineleme işlevini % 5.9, Naz ise % 2 oranında kullanmıştır. Monolog işlevi incelendiğinde, Alp monolog işlevini % 18.5, Naz ise % 19.7 oranında kullanmıştır. Karşılıklı monolog işlevi incelendiğinde, Alp % 16.5, Naz % 18.5 oranında bu işlevi kullanmıştır. Ferit yineleme işlevini % 2, Zeyno ise % 5.6 oranında kullanmıştır. Monolog işlevi incelendiğinde, Ferit monolog işlevini % 17.5, Zeyno ise %19 oranında kullanmıştır. Karşılıklı monolog işlevi incelendiğinde, Ferit % 20, Zeyno % 12 oranında bu işlevi kullanmıştır.

Altıncı soru anababaları düşük düzeyde eğitilmiş iki çocuk ile anababası yüksek düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen toplumsallaşmış konuşma oranları arasında anlamlı bir fark olup olmadığıdır. Araştırmamızın bulgularına göre, anababası düşük düzeyde eğitilmiş olan Alp toplumsallaşmış konuşmayı % 59.2, Naz ise % 58.3 oranlarda kullanmışlardır. Anababasının eğitim düzeyi yüksek olan Ferit toplumsallaşmış konuşmayı % 60, Zeyno ise % 59.4 oranlarda kullanmıştır. Anababası düşük düzeyde eğitilmiş olan çocuklar ile anababaları yüksek düzeyde eğitilmiş olanlar arasında ortalama % 1 oranında farklılık vardır.

Toplumsallaşmış konuşmanın çeşitleri incelendiğinde, uygun bilgi işlevini Alp % 12.6, Naz % 27.5 oranında kullanmıştır. Eleştiri ve alay işlevi

incelendiğinde, Alp bu işlevi % 15.7, Naz % 5.6 oranında kullanmıştır. Emir, tehdit ve dilekler işlevi incelendiğinde, Alp bu işlevi % 17.5, Naz % 14.3 oranında kullanmıştır. Sorular ve yanıtlar işlevini ise Alp % 13.3, Naz% 14.3 oranında kullanmıştır. Uygun bilgi işlevini Ferit % 26.5 , Zeyno % 22.6 oranlarda kullanmıştır. Eleştiri ve alay işlevi incelendiğinde, Ferit bu işlevi % 5.6, Zeyno % 8.9 oranında kullanmıştır. Emir, tehdit ve dilekler işlevi incelendiğinde, Ferit bu işlevi % 13.2, Zeyno %12.9 oranında kullanmıştır. Sorular ve yanıtlar işlevini ise Ferit %18.9, Zeyno %15 oranında kullanmıştır.

Beş ve altıncı soruların sonuçlarını birlikte tartışacağız. Beşinci soruda, anababası farklı eğitim düzeyinde olan bu dört çocukta benmerkezli dili kullanma oranları açısından aralarında % 1 , altıncı sorunun sonucunda ise anababası farklı eğitim düzeyinde olan bu dört çocukta toplumsallaşmış konuşma kullanma oranları açısından aralarında % 1 farklılık bulunmuştur.

Bu sonuçlar oldukça ilginçtir.

Araştırmamızın başında bu soruları kendilerine okuduğumuz eğitimci arkadaşlarımız bile, bu soruların sonuçlarının çok farklı olacağını düşünmüşlerdi. Ayrıca onların görüşlerini destekler nitelikte Türkiye’de yapılmış olan bir çalışma da mevcuttu. Mercan 2007 yılında yaptığı çalışmada üst sosyo ekonomik düzeyden olan ailelerin çocuklarının toplumsallaşmış konuşmayı daha çok kullandıkları ortaya koymuştu. Ancak bu çalışma incelendiğinde, çocukların konuşmalarının karşısındaki dikkate alınmadan sınıflama yapıldığı göze çarpmaktadır. Çalışmada, çocuğun karşısındakinin cümlelerine yer verilmemiştir. Bu nedenle bahsi geçen çalışmanın çok sağlıklı sonuçlar ortaya koymadığını düşündük.

Çünkü Piaget’nin konuşmanın işlevlerini sınıflandırırken dikkat ettiği noktalardan biri ve en önemlisi çocuğun karşısındakini etkilemek isteyip istemediğidir.

Eğitilmiş anababaların çocukları ile eğitimsiz anababaların çocuklarının aynı cümleleri kurmayacağını düşünülmesi bu soruların sonuçlarının farklı

çıkacağını düşündürmektedir. Çocuklar içerik olarak aynı cümleleri kurmazlar doğal olarak, fakat bu cümleleri kullanma amaçları birbirleriyle bezerlik gösterir. Bu araştırmanın çıkış noktası çocukların kelime dağarcıkları ya da kurdukları cümlelerin yapısı değil, çocukların hangi ihtiyaçtan ötürü konuştuğudur. Piaget'nin (2007) değimiyle “çocuğun konuşarak doyuma yeltendiği gereksinimler hangileridir?” sorusudur. Bu noktadan hareketle çocukların gereksinimlerinin benzer olabileceği durumu yadırganmamalıdır.

Bu sonuçlara göre şunu diyebiliriz; anababasının eğitim düzeyi dolayısıyla sosyo ekonomik düzeyi ne olursa olsun bu araştırmaya katılan çocukların benmerkezli konuşmayı ve toplumsallaşmış konuşmayı kullanma oranları arasında önemli bir fark yoktur.

Araştırmamızın yedinci sorusu, Piaget'in 1920'li yıllarda İsviçre'de anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlendiği benmerkezli konuşma oranları ile 2010 yılında Türkiye'de anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen benmerkezli konuşma oranları arasında anlamlı bir fark olup olmadığıdır.

Alp toplam olarak benmerkezli konuşmayı % 40.8 , Naz ise % 41.2 kullanmıştır. Lev toplam olarak benmerkezli konuşmayı % 39 , Pie ise % 37 kullanmıştır .1926 yılında İsviçre'de Piaget'nin yaptığı çalışmadaki Lev ve Pie'nin benmerkezli konuşma oranları ile 2010 yılında Türkiye'de yapılan çalışmadaki Alp ve Naz'ın benmerkezli konuşma oranları arasında ortalama olarak % 3 oranında farklılık bulunmaktadır.

Benmerkezli konuşmanın çeşitlerine baktığımızda Alp yineleme işlevini %5.8, Naz ise % 2 oranında kullanmıştır. Monolog işlevi incelendiğinde, Alp monolog işlevini %18.3, Naz ise % 19 oranında kullanmıştır. Karşılıklı monolog işlevi incelendiğinde, Alp % 16, Naz % 18 oranında bu işlevi kullanmıştır. Lev tekrarlama işlevini % 5.9, Pie ise % 1.9 oranında kullanmıştır. Monolog işlevi incelendiğinde, Lev monolog işlevini % 18.3, Pie ise %19 oranında kullanmıştır. Karşılıklı monolog işlevi incelendiğinde, Lev % 16, Pie % 18 oranında bu işlevi kullanmıştır.

Araştırmamızın sekizinci sorusu, Piaget'nin 1920'li yıllarda İsviçre'de anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlendiği toplumsallaşmış konuşma oranları ile 2010 yılında Türkiye'de anababaları düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen toplumsallaşmış konuşma oranları açısından anlamlı bir fark olup olmadığıdır.

Bu çalışmada anababası düşük düzeyde eğitilmiş olan Alp, toplam olarak toplumsallaşmış konuşmayı % 59.2 , Naz ise % 58.3 oranında kullanmıştır. Piaget'nin yaptığı çalışmada düşük sosyo ekonomik düzeyde ailelerden Lev toplam olarak toplumsallaşmış konuşmayı % 39 , Pie ise % 37 kullanmıştır. 1920'li yıllarda İsviçre'de Piaget'nin yaptığı çalışmadaki Lev ve Pie'nin toplumsallaşmış konuşma oranları ile 2010 yılında Türkiye'de yapılan çalışmadaki Alp ve Naz'ın benmerkezli konuşma oranları arasında ortalama %3 oranında farklılık bulunmuştur.

Toplumsallaşmış konuşmanın çeşitleri incelendiğinde, uygun bilgi işlevini Alp %12.6, Naz % 27.5 oranında kullanmıştır. Eleştiri ve alay işlevi incelendiğinde, Alp bu işlevi % 15.7, Naz % 5.6 oranında kullanmıştır. Emir, tehdit ve dilekler işlevi incelendiğinde, Alp bu işlevi % 17.5, Naz % 14.3 oranında kullanmıştır. Sorular ve yanıtlar işlevini ise Alp %13.3, Naz % 14.3 oranında kullanmıştır. Aynı şekilde Lev ile Pie'nin toplumsallaşmış konuşma türleri incelendiğinde uygun bilgi işlevini Lev % 13, Pie %14 oranında kullanmıştır. Eleştiri ve alay işlevini Lev % 3, Pie ise % 7 oranında kullanmıştır. Emir, tehdit ve dilekler işlevini Lev % 10, Pie ise % 15 oranında kullanmıştır. Sorular ve yanıtlar işlevine bakıldığında Lev bu işlevleri % 35, Pie ise % 27 oranında kullanmıştır.

Yedinci ve sekizinci sorularının sonuçlarını birlikte tartışacağız. Yedinci sorumuzun sonucunda, 1920'li yıllarda İsviçre'de Piaget'nin yaptığı çalışmadaki Lev ve Pie'nin benmerkezli konuşma oranları ile 2010 yılında Türkiye'de yapılan çalışmadaki Alp ve Naz'ın benmerkezli konuşma oranları arasında % 3 oranında farklılık bulunmuştur. Sekizinci sorusunun sonucunda ise, 1920'li yıllarda İsviçre'de Piaget'nin yaptığı çalışmadaki Lev ve Pie'nin

toplumsallaşmış konuşma oranları ile 2010 yılında Türkiye’de yapılan çalışmadaki Alp ve Naz’ın benmerkezli konuşma oranları arasında ortalama % 3 oranında farklılık bulunmuştur. Bundan tam seksen yılı aşkın bir süre önce İsviçre’de yapılmış bir çalışma ile 2010 yılında Türkiye’de yapılmış çalışmanın benzer sonuçlar vermesi iki bakımdan ilginçtir. Bu soru için incelenen dört çocuk yaklaşık aynı sosyo-ekonomik düzeyde ailelerden gelmelerine rağmen çalışmanın yapıldığı tarihler arasında seksen yılı aşkın bir süre vardır. İkinci olarak çalışmanın biri İsviçre’de diğeri ise Türkiye’de yani çok farklı kültürler içerisinde yaşayan çocuklarla yapılmıştır.

Sonuçların çok yakın çıkması gösteriyor ki, temelde çocuklar benzer ihtiyaçlarını doyumak için konuşuyorlar. Ancak sonuçların dikkat çekici bir tarafı daha var. Piaget’nin çocukları, sorular ve yanıtlar işlevlerini daha fazla kullanırken araştırmamızdaki çocuklar uygun bilgi işlevini daha fazla kullanmışlardır. Bu durumun sebebi, Piaget’nin araştırmayı yaptığı anasınıfi ortamının zorunlu bir öğretim amacı olmaması ve yetişkinler tarafından çocuklara mümkün olduğu kadar az müdahale ediliyor olmasıdır. Biz bu durumu dengeleyebilmek için araştırmamızda çocukların en rahat olduğu serbest zaman etkinliğini seçtik. Buna rağmen araştırmamızdaki çocuklar, anasınıfi ortamında öğretim amacıyla bulunmaktadırlar. Çocuklar öğretimi gerçekleştirmek için sürekli bilgi veren öğretmenden etkilenmişlerdir.

Dokuzuncu soruda Piaget’nin 1920’li yıllarda İsviçre’de anababaları düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlendiği benmerkezli konuşma oranları ile 2010 yılında Türkiye’de anababası yüksek düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen benmerkezli konuşma oranları arasında anlamlı bir fark olup olmadığına bakılmıştır.

Ferit toplam olarak benmerkezli konuşmayı % 39.5, Zeyno ise % 40.3 oranında kullanmıştır. Lev toplam olarak benmerkezli konuşmayı % 39 , Pie ise % 37 kullanmıştır .1920’li yıllarda İsviçre’de Piaget’nin yaptığı çalışmadaki Lev ve Pie’nin benmerkezli konuşma oranları ile 2010 yılında Türkiye’de yapılan çalışmadaki Ferit ve Zeyno’nun benmerkezli konuşma oranları arasında % 2 oranında farklılık bulunmuştur.

Benmerkezli konuşmanın çeşitlerine baktığımızda Ferit yineleme işlevini %2, Zeyno ise % 5.6 oranında kullanmıştır. Monolog işlevi incelendiğinde Ferit monolog işlevini % 17.5, Zeyno ise %19 oranında kullanmıştır. Karşılıklı monolog işlevi incelendiğinde; Ferit % 20, Zeyno % 12 oranında bu işlevi kullanmıştır. Lev tekrarlama işlevini % 5.9 Pie ise % 1.9 oranında kullanmıştır. Monolog işlevi incelendiğinde Lev monolog işlevini % 18.3 Pie ise %19 oranında kullanmıştır. Karşılıklı monolog işlevi incelendiğinde; Lev % 16 Pie % 18 oranında bu işlevi kullanmışlardır.

Onuncu soru, Piaget'nin 1920'li yıllarda İsviçre'de anababaları düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlendiği toplumsallaşmış konuşma oranları ile 2010 yılında Türkiye'de anababası yüksek düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen toplumsallaşmış konuşma oranları açısından anlamlı bir fark olup olmadığıdır.

Ferit toplam olarak toplumsallaşmış konuşmayı %60.2 , Zeyno ise % 59.4 kullanmıştır. Lev toplam olarak toplumsallaşmış konuşmayı % 61, Pie ise % 63 kullanmıştır . 1920'li yıllarda İsviçre'de Piaget'nin yaptığı çalışmadaki Lev ve Pie'nin benmerkezli konuşma oranları ile 2010 yılında Türkiye'de yapılan çalışmadaki anababası yüksek düzeyde eğitilmiş Ferit ve Zeyno'nun toplumsallaşmış konuşma oranları arasında %2 oranında farklılık bulunmuştur.

Ferit uygun bilgi işlevini % 26.5, Zeyno % 22.6 oranlarda kullanmıştır. Eleştiri ve alay işlevi incelendiğinde, Ferit bu işlevi % 5.6, Zeyno % 8.9 oranında kullanmıştır. Emir, tehdit ve dilekler işlevi incelendiğinde, Ferit bu işlevi % 13.2, Zeyno % 12.9 oranında kullanmıştır. Sorular ve yanıtlar işlevini ise Ferit % 18.9, Zeyno % 15 oranında kullanmıştır

Aynı şekilde Lev ile Pie'nin toplumsallaşmış konuşma türleri incelendiğinde uygun bilgi işlevini Lev % 13, Pie % 14 oranında kullanmıştır. Eleştiri ve alay işlevini Lev % 3, Pie ise % 7 oranında kullanmıştır. Emir, tehdit ve dilekler işlevini Lev % 10, Pie ise % 15 oranında kullanmıştır. sorular ve yanıtlar işlevine bakıldığında Lev bu işlevleri % 35, Pie ise % 27 oranında kullanmıştır.

Dokuzuncu ve onuncu soruların sonuçlarını birlikte değerlendireceğiz. Dokuzuncu sorunun sonucunda, 1920'li yıllarda İsviçre'de Piaget'nin yaptığı çalışmadaki Lev ve Pie'nin benmerkezli konuşma oranları ile 2010 yılında Türkiye'de yapılan çalışmadaki anababası yüksek düzeyde eğitilmiş Ferit ve Zeyno'nun benmerkezli konuşma oranları arasında % 2 oranında farklılık bulunmuştur. Onuncu sorunun sonucunda ise 1920'li yıllarda İsviçre'de Piaget'nin yaptığı çalışmadaki Lev ve Pie'nin benmerkezli konuşma oranları ile 2010 yılında Türkiye'de yapılan çalışmadaki anababası yüksek düzeyde eğitilmiş Ferit ve Zeyno'nun toplumsallaşmış konuşma oranları arasında % 2 oranında farklılık bulunmuştur.

Bu soruların yedinci ve sekizinci sorulardan farkı, Piaget'nin çocuklarının anababası yüksek eğitilmiş çocuklarla karşılaştırılmasıdır. Yedi ve sekizinci sorularda Piaget'nin çocukları ile karşılaştırılan çocuklar hemen hemen Piaget'nin çocukları ile aynı sosyo ekonomik düzeydeydiler. Ancak bu sorularda Piaget'nin çocuklarıyla karşılaştırılan çocukların anababaları yüksek düzeyde eğitilmiş ve yüksek sosyo ekonomik düzeydedirler. Buna rağmen yine de çocukların konuşma işlevlerini kullanmaları bakımından aralarındaki fark birbirlerine çok yakındır. Aradan seksendört yıl geçmesine ve farklı sosyo ekonomik düzeylerden, farklı kültürlerden gelmelerine rağmen, çocukların konuşma temel dil becerisinin işlevlerini çok yakın oranlarda kullandıkları açıktır. Uygun bilgi işleviyle ilgili olarak Alp ve Naz için söylediklerimiz Ferit ve Zeyno için de geçerlidir.

Teece (1976) yaptığı çalışmada uygun bilgi işlevini Piaget'den daha yüksek oranda bulmuştur.

Bu çalışmada gözlemlerimize ek olarak çocuğun benmerkezli konuşmasına bir başka açıdan bakabilmek için seçtiğimiz çocuklarla yapılandırılmış ve yarı yapılandırılmış görüşmeler yaptık. Görüşmelerden farklı olarak çocuklardan bazı resimler yapmalarını istedik. Bu görüşmelerin ve resimlerin tamamını ekler bölümünde vereceğiz. Bu bölümde ise birkaç çarpıcı örneği yukarıdaki sonuçlarla birlikte tartışacağız.

Anababası yüksek düzeyde eğitimli olan Zehra'dan bizle öyle bir resim yapmasını istedik ki, resimdeki her şey canlı olsun.

Resim1.

Zehraya resim ile ilgili bazı sorular sorduk.

Zehra bulutlar canlı mı?

Evet canlı.

Ev canlı mı?

Evet canlı

(Zehra bizim diğer sorularımızı beklemeden)

Güneş de canlı, kız da canlı, köpek de canlı, kuşlarda canlı. Gözleri ağızları burunları var dedi.

Daha sonra Zehra'ya bize öyle bir resim yap ki içindeki her şey cansız olsun dedik. Zehra aşağıdaki resmi yaptı.

Resim 2.

Yanardağ canlı mı?

Hayır.

Neden?

Çünkü ateş çıkmıyo.

Araba canlı mı?

Hayır.

Neden?

Çünkü farları yok yapmadım gözleri olursa canlı.

Ev canlı mı?

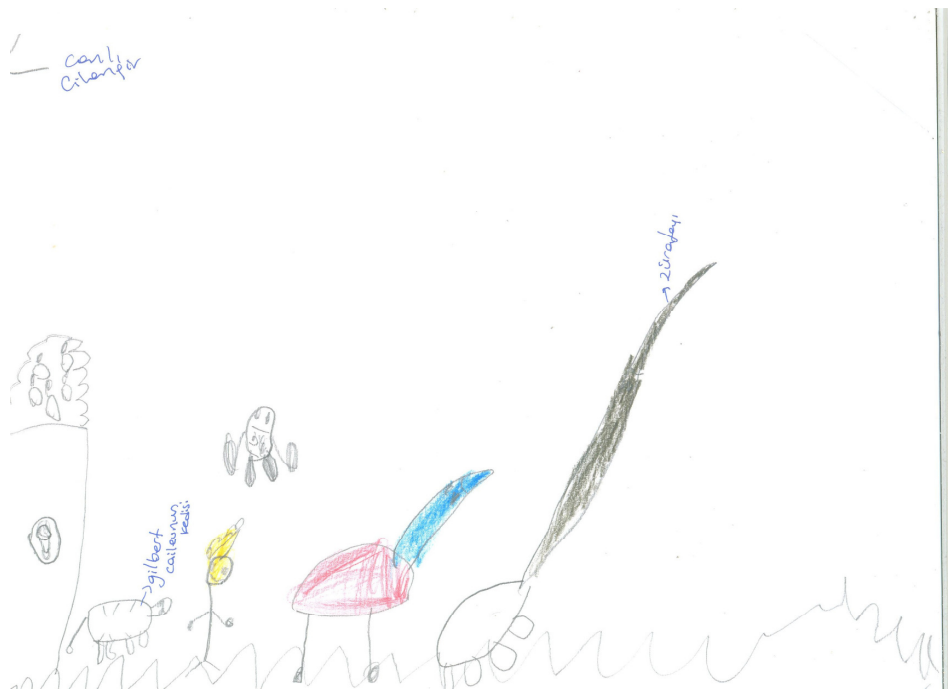
Cansız. Çünkü taştan yapılmıştır. Ama yıkılırsa canı acır.

Bu örnek çocuk düşünmesinin anlaşılması bakımından çok çarpıcıdır. Zehra kendi isterse her nesneyi canlı veya cansız yapabileceğini düşünüyor. Kendi

ağız burun göz çizerse nesnelere canlı oluyor çizmezse araba örneğinde olduğu gibi, nesnelere cansız oluyor. Bu bize benmerkezli düşünmeyi açıkça gösteriyor.

Aynı şekilde anababası yüksek düzeyde eğitilmiş Cihangir'den de iki tane resim yapmasını istedik. İlk resim içinde her şeyin canlı olduğu, ikinci resim ise içindeki her şeyin cansız olduğu resimler:

Resim.3

At canlı mı?

Ayağı yukarı böyle yapıyo ya. Canlı tabii gözleri var. Her şeyi var.

Güneş canlı mı?

Canlı. Çünkü onunla biz güneş ışığı var. O olmasaydı canlı olmazdı.

Zürafa canlı mı?

Canlı. Çünkü o da bir hayvan.

Resim 4.

Araba cansız mı?

Araba cansız

Onun hiç gözleri yok

Anababası düşük düzeyde eğitilmiş Beytullah'tan içinde canlıların olduğu bir resim yapmasını istedik aşağıdaki resmi yaptı.

Resim 5.

Güneş canlı mı?

Canlı.

Neden?

Istığı için.

Ev canlı mı?

Evet ev bizi koruyor. Hemde gözleri var(pencereleri gösteriyor.)

Beytullah'tan bir de içinde sadece cansızların olduğu bir resim yapmasını istedik. Bu resim aşağıdadır.

Resim.6

Beytullah kedi canlı mı?

Cansız.

Neden?

Cansız kedi çünkü gözlerini yapmadım.

Ağaç canlı mı?

Cansız.

Neden?

Ağız, burnu gözü yok.

Beytullah'ın sorulara verdiği yanıtlardan istediği neseyi. kendinin cansız yapıp yapmayacağını görüyoruz. Beytullah kedi canlı mı? Sorusuna “canlı değil çünkü gözlerini yapmadım” şeklinde benmerkezci düşünmenin açıkça görüldüğü bir cevap veriyor.

Anababası düşük düzeyde eğitimli Naz'dan içinde canlıların olduğu bir resim yapmasını istedik aşağıdaki resmi yaptı.

Resim.7

Sayılar canlı mı?

Evet ağzı, burnu, gözü, ayağı var.

Bulut canlı mı?

Evet onunda gözleri, burnu ağzı var.

Anababası düşük düzeyde eğitimli Naz'dan içinde cansızların olduğu bir resim yapmasını istedik aşağıdaki resmi yaptı.

Resim.8

Çiçekler canlı mı?

Hayır

Neden?

Bu kız çiçeklerin canlı olmamasını dilemiş o yüzden canlı değil.

Sayılar canlı mı?

Bu kız demiş ki yazdığım yazılar canlı olmasın demiş sayılar da canlı olmamış.

Bu kız kim biliyon mu? Benim.

Bu örnekte gördüğümüz gibi Naz resminde dilediğini canlı dilemediğini cansız yapacak kadar benmerkezli düşünmektedir.

Araştırmamızın kuramsal temellerinde Piaget'in canlıcı (animistik) Düşünmeyi hangi düzeylere ayırdığından kısaca bahsetmiştik. Biz de Piaget'nin yaptığı çalışmalarda sorduğu sorulara benzer sorular sorduk. Anababası düşük düzeyde eğitilmiş olan çocuklar da anababası yüksek düzeyli olan çocuklar da genel olarak birinci ve ikinci düzeyi yansıtmaktadırlar. Çocuklardan sayısı çok az da olsa zaman zaman üçüncü düzeyi yansıtanlar da olmuştur. Ancak ağırlıklı olarak ikinci düzeyin etkisi hissedilmektedir. Bizim burada tartışmak istediğimiz konu çocuğun dünyayı nasıl da kendini merkeze alarak tanımladığıdır. Aşağıda bu görüşmelerle ilgili bazı örnekler verilmiştir:

Odun ateşe atılırsa yandığını hisseder mi, hissetmez mi?

Hisseder.

Neden?

Soba sıcak olduğu için.

Bir bisiklet yürüdüğünün farkında mıdır?

Benim bir bisikletim var bisiklet yürüdüğünün farkında olur mu olmaz.

Neden?

Tekerlek gitmezse olmaz.

Hızlı gittiğinin farkında olur mu?

Olmaz.

Neden?

Çünkü yavaş gittiğini sanar hızlı gittiğinde. Benim bi bisikletim var hep zincir atıyo hızlı gittiğinde.

Burada Beytullah sorduğumuz soruyu kendi bisikleti ile özdeşleştirip cevaplamaktadır.

Bir bisiklet yürüdüğünün farkında mıdır?

Tabi farkındadır.

Neden?

Çünkü yerde dönüyo ya bisiklet onun için tekerleri hisseder.

Hızlı gittiğini bilir mi bisiklet?

Bilir.

Neden?

Çünkü şey pedalını hızlı çevirdiği için.

Bir bisiklet tek başına gidebilir mi?

Hayır.

Neden?

Çünkü onu döndürecek birisi olmadığı için.

Irmak hareket ettiğini bilir mi?

Bilir.

Neden?

Su hareket ettiği için.

Irmak canlı mıdır cansız mı?

Canlıdır.

Neden?

Canlı olması zaten belli sular canlı değil mi?

Yani böyle.(ırmağın dalgalarını suyun hareketini anlatır gibi el işareti yapıyor.

Ömer bu örnekte canlı olma durumunu harekete bağlamıştır.

Bir bisiklet yürüdüğünün farkında mıdır?

Olur.

Neden?

Çünkü biz üstüne binince pedalları ön ve arka çevirince kendisi yürümüş gibi hisseder.

Hızlı gittiğinin farkında olur mu?

Olur.

Neden?

Çünkü biz pedalları hızlı öne çevirirsek hızlı gider

Serkan ise bisikletin pedallarını hızlı çevirirsek bisikletin hızlı gideceğini ve nasıl kendisi bunu hissediyorsa bisikletin de bunu hissedeceğini düşünür.

Ay bizi takip eder mi?

Evet.

Neden?

Çünkü bizim gittiğimiz yere o da gelir.

Ay dünyayı görebilir mi?

Göremez.

Neden?

Çünkü gözü burnu ağız yok.

Aya dokunsak ay bunu hisseder mi?

Hisseder.

Neden?

Gözü var gözünü kalemle çizersek hisseder.

Alp Ay'a kalemiyle göz çizerek onu canlı yapabileceğini düşünecek kadar benmerkezcidir.

Buraya kadar olan örneklerdeki çocuklar anababası düşük düzeyde eğitilmiş olan çocuklardır.

Su dökülürse ateş bir şey hisseder mi?

Hisseder.

Neden?

Çünkü soğur ve kül olur.

Güneş doğduğunda rüzgar bir şey hisseder mi?

Hayır.

Neden?

Güneş doğunca bulut battıyo çünkü.

Estiğini bilir mi rüzgar?

Bilir.

Neden?

Güneş bir şey hisseder mi?

Hayır.

Neden?

O da battıyo

Dağlar canlı mıdır?

Cansız.

Neden?

Çünkü onlar metalden yapılmıştır.

Dağın üstünde yürüsek dağ bunu hisseder mi?

Hayır.

Dağa çıksak tepinsek dağ bunu hisseder mi?

Hisseder.

Neden?

Çünkü çok ses gelir o da duyar.

Masa vurduğumu hisseder mi?

Hisseder.

Neden?

Çünkü yere vurduğunda gözleri böyle oynar.

Güneş doğduğunda rüzgar bir şey hisseder mi?

Hayır.

Neden?

Sen kocaman insansın öğretmenlerin öğretmiştir sana.okullarda o kadar çok şey öğrenmedik di mi kamera?

VI. SONUÇ

Bu bölümde, “Özet”, “Çıkarımlar” ve “Öneriler” başlıklarına yer verilmiştir.

VI.1. Özet

Bu araştırma anasınıfına devam eden çocukların konuşma temel dil becerisinin üstlendiği işlevleri hangi oranlarda kullandığını belirlemek ve bu oranlara çocukların anababalarının eğitim düzeylerinin etki edip etmediğini ortaya koymak amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Piaget'nin 1920'li yıllarda altı yaş grubundan iki çocuğun konuşma dilinin işlevleri çalışmasında ortaya koyduğu konuşma dilinin işlevleri sınıflandırmasını temel alan bu çalışma, Piaget'den farklı olarak çocukların anababasının eğitim düzeylerinin çocukların konuşma temel dil becerilerinin işlevlerini kullanmalarını etkileyip etkilememesini ortaya koyması bakımından ilktir. Bu çalışmada düşük ve yüksek düzeyde eğitilmiş anababaların 68-72ay arası çocukları arasından seçilen dört çocukla çalışılmıştır. Bu dört çocuk anasınıfı ortamında serbest zaman etkinliklerinde otuz iş günü süresince gözlemlenmiş ve bütün söyledikleri kaydedilmiştir. Bu kayıtlar Piaget'in konuşma dilinin işlevleri sınıflandırmasına göre sınıflandırılmış veriler çözümlenmiştir.

Verilerin çözümlenmesi ile elde edilen bulgulara göre, anasınıfı öğrencilerinin konuşma temel dil becerilerinin üstlendiği işlevlere anababasının eğitim durumu etki etmemektedir. Bu çalışmaya dahil olan anababası düşük düzeyde eğitilmiş ve anababası yüksek düzeyde eğitilmiş olan çocukların benmerkezli konuşma ve toplumsallaşmış konuşmayı kullanma oranları açısından aralarında önemli bir fark bulunmamıştır. Ayrıca Piaget'nin 1920'li yıllarda İsviçre'de yaptığı çalışmanın sonuçları ile Türkiye'de 2010 yılında yaptığımız

çalışmanın sonuçları arasında konuşma temel dil becerisinin üstlendiği işlevleri kullanma oranları bakımından konuşma becerisinin işlevleri açısından sonuçlar arasında önemli farklılık bulunmamaktadır.

VI.2. Çıkarımlar

1. Anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen benmerkezli konuşma oranları açısından önemli bir farklılık yoktur.
2. Anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen toplumsallaşmış konuşma oranları açısından önemli bir farklılık yoktur.
3. Anababası yüksek düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen benmerkezli konuşma oranları açısından önemli bir farklılık yoktur.
4. Anababası yüksek düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen toplumsallaşmış konuşma oranları açısından önemli bir farklılık yoktur.
5. Anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocuk ile anababası yüksek düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen benmerkezli konuşma oranları arasında önemli bir fark yoktur.
6. Anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocuk ile anababası yüksek düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen toplumsallaşmış konuşma oranları arasında önemli bir fark yoktur.
7. Piaget'nin 1920'li yıllarda İsviçre'de anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlendiği benmerkezli konuşma oranları ile 2010'da Türkiye'de anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen benmerkezli konuşma oranları arasında önemli bir fark yoktur.
8. Piaget'nin 1920'li yıllarda İsviçre'de anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlendiği toplumsallaşmış konuşma oranları ile 2010'da Türkiye'de anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen toplumsallaşmış konuşma oranları arasında önemli bir fark yoktur.
9. Piaget'nin 1920'li yıllarda İsviçre'de anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlendiği benmerkezli konuşma oranları ile 2010'da Türkiye'de anababası yüksek düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen benmerkezli konuşma oranları arasında önemli bir fark yoktur.
10. Piaget'nin 1920'li yıllarda İsviçre'de anababası düşük düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlendiği toplumsallaşmış konuşma oranları ile 2010'da

Türkiye’de anababası yüksek düzeyde eğitilmiş iki çocukta gözlemlenen toplumsallaşmış konuşma oranları arasında önemli bir fark yoktur.

VI.3. Öneriler

1. Okulöncesi eğitim programlarında çocukların kendilerini özgürce ifade edebilecekleri etkinliklere daha fazla yer verilmelidir.
2. Okulöncesi eğitim için düzenlenen ortamların çocukların istedikleri etkinlikleri yapabilmelerine olanak sağlayacak şekilde düzenlenmesi gerekir.
3. Okulöncesi eğitim programlarını yürütecek olan okulöncesi eğitimi öğretmenlerinin eğitiminde konuşma dilini işlevleri konusuna gerekli önem verilmelidir.
4. Bu çalışma anasınıfı ortamında yapılmış anasınıfına gitmeyen çocukların konuşma dilinin işlevlerine bakılmamıştır. Böyle bir çalışma yapıp bu çalışma ile sonuçları karşılaştırılabilir.
5. Anasınıfı çocuklarının ileriki yaşlarda konuşma dilinin işlevlerinin nasıl değiştiğini görmek amacıyla farklı çalışmalar yapılabilir.
6. Anasınıfı çocuklarının kendilerini rahat ifade edebilmelerinin önemi konusunda anababa eğitim seminerleri düzenlenebilir.

KAYNAKÇA

Aydın, Mehmet. 2002. **Dilbilim El Kitabı** İstanbul: 3f Yayınevi ,

Başal, Handan Asude. 2003. **Nasıl Mutlu Bir Çocuk Yetiştirebilirim?**

İstanbul: Morpa Kültür Yayınları

Bloomfield 1983. **“Dil” .XX. Yüzyıl Dilbilimi Kuramcılardan Seçmeler.**

Çev: Berke Vardar. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları,

Boyrav,Süheyla. 1998. **Yapısal Dilbilimi.** İstanbul: Multilingual Yayınları

Cüceloğlu, Doğan.2006. **İnsan ve Davranışı Psikolojinin Temel**

Kavramları. İstanbul:Remzi Kitabevi

Condon, John. C. (2000). **Kelimelerin Büyülü Dünyası-Anlambilim ve**

İletişim. Çev: Murat Çiftkaya. İstanbul: İnsan Yayınları

Çağlar, Güray. 1980. **“Bildirişme ve Dil Dilin Nitelikleri”.** **Dilbilim ve**

Dilbilgisi Konuşmaları-1. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları, 16-32

Demirel,Özcan. 2002. **Türkçe ve Sınıf Öğretmenleri İçin Türkçe Öğretimi.**

Ankara: Pegema Yayıncılık

Demirel, Özcan v.d.1998 “İlköğretim Türkçe Lisans Tamamlama Programı”

<http://www.aof.anadolu.tr/kitap/IOLTP/2277//unite01.pdf>

Saussure, Ferdinand De. 2001. **Genel Dilbilim Dersleri.** Çev:Berke Vardar.

İstanbul: Multilingual Yayınları

Saussure, Ferdinand De. 1983. **“Dil ve Söz”**.XX. **Yüzyıl Dilbilimi Kuramcılardan Seçmeler**. Çev: Berke Vardar. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları, 14-45

Ergin, Muharrem. 1998. **Türk Dil Bilgisi**. İstanbul: Bayrak Basım Yayım Dağıtım

Gander, Mary, Harry, Gardiner. 2001. **Çocuk ve Ergen Gelişimi**. Çev. Bekir, Onur, Nermin Çelen, Ali dönmez. İstanbul: İmge Kitabevi

Gündoğdu, Hakan. 2006. **“Bilişsel Gelişim”**. **Gelişim ve Öğrenme**. Ed: Kurtman, Ersanlı.Ersin, Uzman.İstanbul: Lisans Yayıncılık, 71-105

Güzel, Abdurrahman. 2005. **Üniversiteler İçin Türk Dili Ders Kitabı**. Ankara: Başkent Üniversitesi Yayınları

Jakobson, Roman.v.d 2001. **XX. Yüzyılda Dilbilim ve Gösregebilim Kuramları**. Çev: Rifat Mehmet Rifat Sema

Kocaman, Ahmet. 1980. **“Bildirişme ve Dil Dilin Nitelikleri”**. **Dilbilim ve Dilbilgisi Konuşmaları-1**. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları, 33-40

Korkmaz, Zeyno. 1995. **Türk Dili Üzerine Araştırmalar**. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

Martinet.1983. **“Dil”** .XX. **Yüzyıl Dilbilimi Kuramcılardan Seçmeler**. Çev: Berke Vardar. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları

MEB.2005. **“İlköğretim Türkçe Öğretim Programı Ve Klavuzu (1-5. Sınıflar İçin)**. Ankara: Devlet Kitapları Basımevi.

Mercan, Elif. 2007. **Anasınıfı Çocuklarında Konuşma Temel Dil Becerisinin üstlendiği İşlevler**. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi.Samsun:

Ondokuzmayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İlköğretim Anabilim Dalı.

Piaget, Jean. 2007. **Çocukta Dil ve Düşünme**. İstanbul: Palme Yayıncılık

Piaget, Jean. 2005. **Çocuğun Gözüyle Dünya**. İstanbul: Dost Kitabevi

Sapir, Edvard.1983. “**Dil**” .XX. **Yüzyıl Dilbilimi Kuramcılardan Seçmeler**. Çev: Berke Vardar. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları,

Sever, Sedat. 2000. **Türkçe Öğretimi ve Tam Öğrenme**. Ankara: Anı Yayıncılık.

Taşer, Suat. 2000. **Konuşma Eğitimi**. İstanbul: Papirüs Yayınları.

Teece, Catleen. 1976. Language and Play in Five Year Old Children.

Web:<http://www.ed.gov/ERICWebPortal/record EJ181382>

Tümkaya, Songül. 2006. “**Dil Gelişimi**”. **Gelişim ve Öğrenme**. Ed: Kurtman, Ersanlı.Ersin, Uzman.İstanbul: Lisans Yayıncılık, 106-130

Yalçın, Alemdar. 2002. **Türkçe Öğretim Yöntemleri Yeni Yaklaşımlar**. Ankara: Akçağ Basım Yayım Pazarlama A.Ş

Yıldırım, Ali, Hasan, Şimşek. 2006. **Sosyal Bilimlere Nitel Araştırma Yöntemleri**. Ankara: Seçkin Yayınevi

Yalçın,Süleyman. 2007. **Dilin İletişim Sürecindeki Rolü ve İşlevleri**. Türkbilig Türkoloji Araştırmaları Dergisi.Volume 2/2 Spring

Vardar, Berke. 2002. **Açıklamalı Dilbilim Terimleri Sözlüğü**. İstanbul: Multilingual Yayınları.

Vardar, Berke. 2001. **Dilbilim Temel Kavram ve İlkeleri.** İstanbul: Multilingual Yayınları

Vygotsky, Lev Semenovich. 1998. **Düşünce ve Dil.** Çev: Semih Koray. İstanbul: Toplumsal Dönüşüm Yayınları.

EKLER

EK 1. Anababası Düşük Düzeyde ve Anababası Yüksek Düzeyde Eğitilmiş Olan Anasınıfına Devam Eden Çocukların Derlenip Sınıflandırılan Konuşmaları

Ferit'in Sınıflandırılan Konuşmaları

Ferit legoya bak hahaha. (Y)
 Sen niye oynuyosun? (Y)
 Necati lego da oynuyor. (F) T4
 Necati'ye cevap veriyor.
 Aynen. (F) T4
 Burada bir parça. (F) T1
 Böyle böyle yapsana. (F) T2
 Necati çok alacaktı. (F) E2
 Hahaha (F) E2
 Güzel olmuş. (F) T2
 Yaşar almış. (Y)
 Hepsini mi? (F) T4
 Yaşar büyük alma. (Y)
 Alsın. (F) T1
 Ferit ben inşaat gibi bir şey yapıyodum. (Y)
 Gülüşüyorlar.
 (Legolarla çalışmaya devam ediyorlar.)
 Yağız ben onu çıkarıyorum. (F) E3
 Aaa büyük oldım. (F) T1
 Bu çok kalınmış. (F) T1
 Sen bunları çek. (F) T3
 Sana bir haberim var. (F) T1
 Sana zaten büyük lazım değil. (Y)
 Necatii! (F)
 Aaa benden parçalar dökülüyor. (Y)
 Yağız baksana ayakları dört tane. (F) T1
 Ne dördü üç. (Y)
 Ferit bu ne? (Y)
 Yağız uçak baksana. (F) T4
 Ama uçak biraz şey. (F) T2
 Eyvah! (F) (Eliyle döndürüyor.)
 Bakın bu ödevler kimin? (Öğretmen soruyor)
 Bakim benim. (F) T4
 Öğretmenim Necati tahta bloklarla oynuyor. (F) T1
 Yağız küçük bir uçak yapıyorum yine de çok helikopter gibi. (F) T1
 Bana parça lazım. (Y)
 Ama sen de oraları toplamamışsın. (F) (Necati'ye söylüyor) T2

Öğretmenim Necati toplamadan oynuyo bizimle. (F) T1
 Uff uff uçuyoo. (F) E1
 Yağız uçak böyle olsun. (F) T3
 Bunlar arabanın anahtarları. (F) T1
 Al bu parçalar senin olsun. (F) T1
 (Yağız'a söylüyor)
 O zaman sen al. (Y)
 Senin robotun büyük olsun. (F) T1
 Bir kere büyük bir robot yapmıştın ya. (F) T1
 Al arabanın anahtarı. (Y)
 Ferit arabanın anahtarını ister misin? (Y)
 İstemez. (F) T4
 Dört. (F) (Öğretmenin sorusuna cevap veriyor.) T4
 Dört kişi. (F) T4
 Dört diyor öğretmen. (F) T1
 Bir iki üç. (F) T1
 Kız kardeşimi en sona koy. (F) E2
 Yok yok annem burada babam kız kardeşim. (F) E2

Vuvvv (F) E1
 Baksana uçakları hazırlayın. (F) T3
 (Yağızla Necati'ye diyor.)
 Öğretmenim ben kahvaltı ettim. (F) T4
 Öğretmenim ben ödevimi unutmuşum. (F) T1
 Sanki evde kalmış sandım. (F) T4
 Öğretmenine cevap veriyor.
 Ufff
 Bu füze şimdi ne kardeşim sürüyor füzeyi. (Y)
 Oğlum bu helikopter. (F) T1
 Yağız bu arka iki tane sayılmıyor ki. (F) T1
 Arabaya dönüşür şu öndeki. (F) T1
 Benimkisi bir şeye dönüştü. (F) T1
 Hey az yapma. (Y)
 Tamam uçuşa gidiyorum uffff. (F) T1
 Ah Yağız bacağı çıktı. (F) T1
 Fark var seninle benim ... (Şarkı söylüyor.) (F) E2
 Bacakları koptu. (F) T1
 Kiminki Eyfel Kulesi? (Y)
 Eyfel Kulesi çok büyük oluyor. (Y)
 Yağız yapamadı. (F) T2
 Ben yapmadım. (Y)
 Yanlış yaptı. (F) T2
 Artık ben daha "Fark var" ı izlemiyorum. (F) T1
 Sen? (F) T4

Ben izliyorum. (Y)
 Bugün başlamış mıdır? (F) T4
 Mesela bir gün oldu sonra şimdi
 yatcaz kalkcaz okula gelcez annem
 bizi alacak ya. (Y)
 Yani şey demek istedim biz okula
 geldik gittik geldik gittik. (F) T1
 İkinci gün akşam saat sekizde. (Y)
 Biz şimdi eve gidiyoruz. (F) T1
 Eve gideceğiz ya o zaman mı
 başlayacak? (F) T4
 Saat sekizde. (Y)
 Kalkacağız o zaman mı? (F) T4
 Hemen başlamıyor. (Y)
 Hadi gidelim artık havalan. (F) T3
 Al sana vuvvv. (Y)
 Yağız sen Batman'ı izledin ya hani
 Batman bir kıza aşıkta. (F) T1
 Yok yok. (Y)
 Çekil oradan. (F) (Necati'ye
 söylüyor.) T3
 Ama biz burada bir şey yapıyoruz. (F)
 (Kalktılar)
 Yağız gel. (F) T3
 Yağız gel. (F) T3
 Böyle olsun bak burası bizim. (F) T1
 Bak şimdi Ferit. (Y)
 Böyle benimki sığıyo. (Y)
 Aşağıya in vuvvv vuvvvv. (F) E1
 Yağız patlatım mı? (F) T4
 Yağız kafasıyla olur işareti yapıyor.
 Geliyoor! (F) T1
 (Gülüşüyorlar legoları bozuyorlar.)
 Bir orda var bir orda. (F) T1
 Büyükler orda küçükler orda. (F)
 (Bloklar için konuşuyor.) T1
 Dolap ya. (F) T1
 Dolap ne işimize yarayacak şimdi?
 (Y)
 Burası senin. (F) T4
 Yağız! (F)
 Bir palis. (F) E1
 Palis. (F) E1
 Palis. (F) E1
 (Gülüşüyorlar)
 (Tekrarlıyorlar gülüşüyorlar)
 Benim gözüm olsun acayip. (F)
 (Dürbün gibi tutuyor) E2
 Bir palis. (F) E1
 Ben bunun kafasını değiştirdim. (Y)
 Bir palis (F, Y) E1
 (Tekrarlıyor.)
 Hayır alma lego şeyini bozuyor. (F)
 (Gelen arkadaşına diyor.) T4 Yağız'a
 cevap veriyor.
 Yağız ellerini kaldırdı. (F) T3
 Ooh düşürdüm. (F) T2
 Yağız gel. (F) T3
 Hadi burası kalabalık başka bir yere
 gidelim. (Y)

Uffff! (F)
 (Masalara oturdular.)
 Hadi gel el kızartmaca oynayalım. (O)
 Hayır sıra bende. (F) T1
 Aşşş! (Necati)
 İki el yok bir el var. (F) T1
 Koş. Çekmek yok. (F) T1
 Tamam. (O)
 Koy buraya. (F) T3
 Orhan yeniden yeniden. (F) T1
 En altta ben. (F) T1
 Ben oynamıyorum. (F) T1
 Ferit biz ikimiz oynayalım mı? (O)
 Ama masada. (O)
 Elini koyup çekiyor.
 (Sonra hepsini çekiyor vurmaya
 çalışıyor. Öğretmen sıra yapıyor.)
 Efe en arkada mısın sen? (F) T4
 Evet. (E)

(Kesme çalışması yapıyorlar.)
 Keserim. (F) E2
 Ben sana demedim. (2) (F) (Necati'nin
 taklidini yapıyor.) T2
 Ha haa ha
 Güzel kestim. (F) E2
 O benim al yapıştırıcını. (F) T1
 Başımı ağrıyorsun. (N)
 Sen de benim. (F) T2
 Necati içi çizgi var. (F) T1
 Pırrr (F) E1 (Çiçeği direksiyon gibi
 sallıyor)
 Öğretmenim Ferit çöplerini toplamadı.
 (O)
 Yanıyor musun? (F) (Oynuyor çiçekle
 sallıyor.) E2
 (İş önlüğünü giymeye gitti.)
 Yaprağı nerde yapcaz? (N)
 Buraya yapıştırıcı sürecez tutkal öyle
 yapcaz. (F) T4
 Seninle görüşürüz Efe. (F) T3
 Ben de senle. (E)
 Kandırma sen korkuyorsun. (F) T2
 Ooo gözüm çiçek oldu bak. (F) E2
 Arkadaşımı gıdıklıyor.
 Aşağıdaki konuşmayı tek başına
 yapıyor.)
 Baksana (F) E2
 Baksana çiçeğin gözleri var. (F) E2
 Eyvah bir tane al tek göz. (F) E2
 Bir de iki ağız var. (Yaprakları yer
 değiştiriyor.) E2
 Burnu var. (F) E2
 Eyvah ! Hiç ağzı yok beyblade olmuş.
 (F) E2
 Yaprakları birleştir. (F) E2
 Öğretmenim yaptım. (F) T1
 Ama azıcık çizgiler görünüyor. (F) T1
 Öğretmene gösteriyor.

Şunları şöyle açım. (F) (Çayları
tutkalın üstüne döküyor.) E2
Hepsini almayın ortada dursun. (F) T3
Böyle yapınca yere dökülüyor di mi?
(F) E2
(Çiçeği sallıyor çayların yapışmayı
dökülüyor.)
Öğretmenim ben yaptım senin masana
geleyim mi? (F) T4
(Etkinliğini asıyor kendisi.)
Evet anlamında başımı sallıyor
öğretmen.

Necati! Kamyonculuk oynayalım mı?
(F) T4

Gel masalardan kamyon yapacağız.
(F) T3

Necati gel vuvvvv. (Sürüyor gibi
yapıyor.) T3

Arda oraya çıkma. (F) T3

(Tuf tuf tuf birbirlerini vurmaya
çalışıyorlar.)

Ahh öldün mü? (F) (Necati'ye
söylüyor.) T4

Öğretmen gediii! (Bugün öğretmen
geç kaldı.)

Bloklarla kamyonculuk oynuyorlar.

Ooh çok doldurmayın ben koyarım.
(F) T1

Ben kamyonun içinde duracağım. (F)
T1

Al al. (N)

Ver. (F) T3

Ya çabuk olun ya. (F) T3

Necati nereye düştü? (F) T4

Biz arabayı çıkarmak için yapıyoruz.
(F) T1

Necati diz diz. (F) T3

Ama bizim aynamız yok. (A)

Aynaya ihtiyacımız yok. (F) T1

Öğretmenim ben de balon şişirebilir
miyim? (F) (doğum günü için hazırlık
yapılıyor. Balon şişiriyor.) T4

Necati'ninkine bak Yağız. (F) E3
(Bitirdi.)

Hadi kim benle oynuyor? (F) T4

Bak (Ferit dün üç resim kağıdını
birbirine yapıştırıp polis arabası ve ard
arda araçlar resmi yapmış en sonda
kamyon var.)

Öğretmenim benimki yavaş yavaş
iniyor. (F) (Balon) T1

Legolarla oynayabilir miyim? (F) T4

Arda topluyosun (blokları) sen de
benle birlikte. (F) T2

Öğretmenim Seymen de oynamıştı.
(F) T1

(Legoları karıştırıyor)

Çık. (F) (Arda'ya söylüyor.) T3

Şunları versene. (F) T3

Öğretmenimden izin al. (YŞ)

Aldım ya. (F) T1

Yaşar al. (F) (Lego göstererek.)

Kasaları sök. (F) T3

Ferit arkada tekerlek Tekerlek
patlıyo. (Y)

(İşiyile uğraşıyor.)

Yaşar bak robotuma. (F) T3

Vuvvvv vuvvvv. (F) E1

Ben senle oynamıyorum ki. (S)

Uçuyo robotum. (F) T1

Bunlar benim. (F) T1

Ya hayır. (Y)

Necati'nin kalesine saldırmak için
yapıyorum. (Y)

Vuvvv vuvvvv. E1 (Robotunu
uçuruyor.)

Baksana Yaşar robotuma. (F) T3

Bak bu da bizim robotumuz tamam
mı? (F) T4

Yaşar bak burası da açılır. (F) T1

Hayır açılmıyo teker çıkıyor. (YŞ)
(Bayrak etkinliği yapıyorlar.)

Yıldız arkaya mı öne mi? (F) T3

Yağız öne mi yıldız? (F) T3

Öne. (Y)

Oooo bayrak! (F) (Bayrağı sallıyor.)
E2

Öğretmenim resim yapabilir miyim?
(F) (Malzemelerini alıyor.) T4

(Yağız'la birlikte masaya yerleşti
gülüşüyorlar.)

Onun pençeleri var. (F) (Resim
hakkında konuşuyor.) T1

Pençelerini yapcam. (Y)

Iron Man hem daha iyi onu yener. (F)
T1

Ama Iron Man de hepsi var. (F) T1

Ayakkabısı olmayanlar giysin. (ÖĞR)

Dıtt dıtt alarm çalıyor. (F) T1

Öğretmenin dediğine karşılık diyor.

Bak şimdi tam tamına bunun resmi
lazım. (F) E3

Yanlış yaptın biliyor musun? (F) T2

Onun tek gözü var. (F) T1

Onun iki gözü var. (F) T1

Üçgen mi? (F) T4

Üçgen değil. (Y)

Ama ateş topu demek Cengizhan ne
diyor ona biliyo musun? (F) T4

Ateşçi. (F) T4

Ateşçi diyor değil mi onun adı? (F) E2

Yaban köpeği ne yaptı biliyor musun?
(F) E2

Ağaca tırmandı. (F) E2

Bir kere uzaydan düştü. (F) T1

Yandı. (F) T1

Büsbüyük patlama oldu. (F) T1

Dört kolla bir şey geldi sonra. (Y)

Sonra tükürüklü mü vardı? (F) T4
 Sonra her şeyi yedi tükürdü onun adı
 Tükürüklü. (Y)
 Yağız bak benim şu turuncu. (Resmi
 gösteriyor.) (F) T1
 Bunun beneği yok. (F) T1
 Kolları içinde. (F) (Yağız'ın resmi
 hakkında konuşuyor.) T1
 Ben benek yapmıcam. (F) T1
 Hiçbir şey anlamadım. (Y)
 Bana sorun. (F) T1
 (Yağız'ın kulağına bir şeyler
 söylüyor.)
 (Süper kahramanlardan bahsediyor.)
 Sadece füze atıyor ama kurt köpeği
 iyilik yapıyor. (F) T1
 En güçlülere yıkar. (Y)
 O zaman dört kola dönüşür cart diye
 yıkar. (F) T1
 İşte şimdi bir şey söyleyeyim mi bir
 film izledim yaratıklar kaldı. (Sen sus
 Ferit Oğuz'a diyor) sonra onlar
 parçalansa yeniden takıldı. (Y)
 Hani arabaları öyle iyi araba. (F) T1
 Kağıdı yırtar. (O)
 Yırtmaz. (F) T1
 Yağız ateş topu o yuvarlağa
 dönüşebiliyor. (Y)
 Ama ben onu demiyorum. (F) T2
 Yağız ben ateş topunu diyorum. (F)
 T1
 Bir kere bir yerde dönebiliyor. (F) T1
 Biz dönebiliyor muyuz da o
 dönebiliyor. (F) T2
 (Göstererek) Böyle dönebiliyor. (F)
 T1
 Bir de uçabiliyor. (F) T1
 Ya susun ya. (Y)
 Hayır gri madde ben izledim o kadar
 küçük değil. (F) T1
 Küçük. (O)
 Fareyi geçmiyor. (F) T1
 Benimki ateş topu gibi olacak. (F) E3
 Çiziyor..
 Megaks'ın bacağına hız var. (Y)
 Yaşar da hiç üstünü çıkarmamış. (F)
 T2
 (Yaşar okula girdi)
 Ateş topu hepsini yener. (F) (Çiziyor.)
 E2
 O ne? (F) (Yağız'a soruyor.) T4
 Ateş topu mu yapıyorsun sen? (F) T4
 Hayır. (Y)
 Buz köpeği. (Y)
 Ama elleri gerçek. (F) T1
 İstersen elini gerçek gibi yapabiliyor.
 (F) T1
 Buz köpeği bir kere ne yaptı biliyor
 musun bir şeyi eliyle deldi. (F) T1
 Elmas kafaya dönüştü. (Y)

Oyununu oynadım hemen sürem bitti.
 (Y)
 Sıkıldım ejderhalı bölüm yendim ben.
 (Y)
 Anlatıyor Yağız....
 Yağız işte ben var ya ateş topuna
 dönüşücem. (F) T1
 İşte oradan çıkabiliyorum. (F) T1
 Bilgisayardan değil. (F) T1
 Ejderha yanmadan geçebiliyorsun. (Y)
 Orayı geçmenin başka bir yolu var. (F)
 T1
 Ben geçtim orda dört kahraman var.
 (Y) (Resimden gösteriyor)
 Ne duyamadım. (F) T4
 Ne bunu. (F) (Gösteriyor resimden.)
 T4
 Sus. (Y)
 Ben onu oynatıcam sen bilmezsin. (F)
 (Oğuzhan' a diyor.) T2
 Yağız işte kız kardeş ne de biliyo
 musun? (F) T4
 O zaman geri döndü. (Y)
 (Balon geldi çocuklar oynuyorlar .
 Ferit kalktı yeniden oturdu.)
 Ya o ne renk.? (F) T4
 Ya Yağız grini verebilir misin? (F) T3
 Benim grim yok ki. (Y)
 Ne? (Y)
 Gri. (F) T4
 (Öğretmenden gri renk istemeye gitti.)
 (Kurşun kalem almış onunla boyuyor.)
 Bu (gösteriyor) hani avcı? (F) E2
 Adımı söyledim ben. (F) E2
 Yabani bitki. (F) E2
 Ayakları hayalet gibi ben yapayım mı?
 (F) T4
 Ben yaparım. (Y)
 Sen şey mi diyosun? (F) T4
 Mumya ip atıyo. (F) T1
 Hayır değil. (Y)
 Söyle. (F) T3
 Söylemiyorum. (Y)
 Söylemezsen söyleme. (F) T2
 Sen sanki hepsini biliyorsun. (Y)
 Biliyorum sen söyle ben söyledim. (F)
 T1
 (Resimle ilgileniyor.)
 Yağız bak yaptım. (F) T1
 Ama iki gözünü açmıyor biri kapalı
 duruyor. (F) T1
 Onun kafası ince iki göz yapılacak yer
 var mı? (Y)
 Yağız bana da öyle yapar mısın? (F)
 T3
 Neden ben bir kere yaptığımı bir daha
 yapamam. (Y)
 O zaman sen bir tane ipli var onu
 yapıyorsun. (F) T1
 Hayır karışma. (Y)

O bir kere hayalet. (F) T1
 Değil. (Y)
 Hayalet. (F) T1
 Hayır o taş kafalı hayalet kurt adam da var. (Y)
 Biliyorum o da ekledi. (F) T1
 Taş kafalı hayalet yoktur. (Y)
 Vardır. (F) T1
 Eyvah bunun karnından geçecek ateş topu. (F) E3
 (Resimden bahsediyor.)
 İçinden geçecek. (F) E3
 Ama kendini hayalet yapar. (Y)
 Böyle bir tane nokta var kolunda bir bastımı hepsine dönüşür. (F) E2
 Saatini bozunca hepsini yeniden yapıyor. (F) E2
 Bunu da hayalet yapacak durdurmak için buz köpek var. (F) E2 (Resimden bahsediyor.)
 Aynı mumyaya benzettin Yağız. (F) T1
 Bu mumya değil ki. (Y)
 Aynı mumyaya benzettin Yağız. (F) T1
 Şimdi mumyayı yapıcım. (Y)
 (Yağız öğretmenine göstermeye gitti.)
 Bu da kötülükten. (F) E3
 Mumya yapıcım. (Y)
 Az aç aynı bunun gibi yap. (F)
 Kağan'a soralım. (F) T1
 Mumyanın tek gözü var mı yok mu? (F) T4
 Anlaşıldı senin dediğin gibi. (F) T1
 O kadar şişirme benim önümde patlatma Yağız'ın önünde patlat. (F) T2 (Necati'ye diyor.)
 Bak bu kötü bu kötü bu da iyilik olsun. (F) E2
 Yağız bak bu mumyaya benzemiş mi? (F) T4
 Buz köpeği köpek. (Y)
 Yağız bak buz köpeği onu buz yaptı. (F) E3
 Yağız eski zaman ele geçirmek için yapıyor di mi? (F) T4
 (İşini bitirdi kaldırıyor. Malzemelerini götürüyor.)
 Hadi gel ben bunu yaptım. (F) T1
 Ben daha yapmadım. (Y)
 Öğretmenim biz yaptık. (F) T1 (Öğretmene anlatıyor.)
 Ama kötülükten iyilik oluyor. (F) T1
 Bu buz köpeği, ateş topu hayalet bu ona çok kızmış. (F) T1
 Öğretmenim balon şişirebilir miyim? (F) T3
 Böyle uzun ipli yapıcım ben. (F) E2 (Balonuyla oynuyor.)

Heyyy bana yanaşma patlatırım. (F) T3
 (Balonla oynuyor.)
 Bir de Şebnem'le iyi anlaşıyorum. (F) E2
 Öğretmenimmm (F) (Balonunu gösteriyor.)
 İçinden geçirirsem oh. (F) E2
 (Asılı olan süslerin üstünden geçirmek istiyor.)
 Yaa off Şule geçmiyor içinden. (F) T2
 Öğretmenim Şeyma ısırtıyor balonu. (F) T2
 Sana bir şey diyecem. (F)
 (Arkadaşının koluna giriyor gizli konuşuyorlar.) T1
 Öğretmenim tuvalete gidebilir miyim? (F) T4
 Şunu çıkartım. (F) (Süveterini çıkarıyor.) E2
 Öğretmenim resim yapabilir miyiz? (Y, F) T4
 Yağız gel. (F) T3
 Arabaları yapalım biraz da. (F) T1
 Ben oyunu oynadım biraz da. (F) T1
 Ben internette oynadım. (Y)
 Ama kuyruğu böyle sallanıyordu. (F) E3
 Bir tane canavar var.(Y) (Anlatıyor Yağız.)
 Baksana sivri kanatlar. (F) E3
 Tekerini yapıştırmış. (F) E3
 Yağız adama sivri kanat yapışmış. (F) T1
 Sivri kanat biraz uzun olacak. (F) T1
 Sivri kanat bir kere ne olmuştu biliyor musun süresi bitti ooh diye yapıştı. (F) T1
 Şu kanatlara bakın. (F) T3
 Kelebek kadar. (Y)
 Kelebek değil. (F) T2
 Ferit işte şeyin arabasında var. (Y)
 Arabasının üstünü hep kırmışlar. (F) T2
 Baksana büyükbaba ne olmuş? (F) T4
 Oturup kalmış. (Y)
 Lazer attı tittitü. (F) T1
 Lazer yerini kırmızıya boya çünkü kırmızı. (Y)
 Karavanı var benimkinde. (Y)
 İki tane var değil mi ondan? (F) T4
 Üç tane var. (Y)
 Benimkinde iki tane var internette mi oynadın? (F) T4
 Ben buraya bir tane canavar yapıcım. (F) E2
 Baksana uzun kollu. (Y)
 Ya Iron Man deki buz köpeği. (F) T1
 Buz köpeği ayakta yapıcım. (F) T1

Buz köpeği çok kötü. (Y)
 Ama arabasını dondurur. (F) T1
 (Kalktılar kovalamaca oynuyorlar. Bir arkadaşlarında rahatsız oldular yerlerine geri döndüler.)
 Ne yapcam ya? (F) T4
 Bekli yapsam iyi olur. (Y)
 Çok şişko di mi? (F) T4
 Ben daha şişkosunu biliyorum tükürüklü. (Y)
 Ama o da onu yırtar. (F) E3
 Ateş topu onu yakar. (F) E3
 Şişko patates. (Y)
 Tükürüklüyü biraz zor yıkarım. (F) E3
 Para gitti. (Balon patladı.) E2
 O kadar şeyi alıyorlar alıyorlar sonra. (F) E2
 Yağız ben daha yapmıcam. (F) T1
 Yağız tükürüklü. (F) T1
 Ha ha ha ha
 (Balonla oynuyor.)
 (Yeni bir kağıt aldı.)
 (Tükürük taklidi yapıyor.)
 Tükürüklü her şeyi ağzına atıyor tükürüyor. (F) E2
 Tü tüt tü
 Süren bitti dıtt dıtt. (F) T1
 Beni göremiyorsun şu anda hayalettim. (F) T1
 Dırrr dırrr. (F) E1
 Taş kafa. (F) T1
 (Karşılıklı taklitlerini yapıyorlar.)
 Yicem onu. (Y)
 Yiyemezsin diken atıyor bir de elektriği var. (F) T1
 Çelikten. (F) T1
 Onu yiyeceğime masayı yiyim. (Y)
 Hayaletle dönüştü. (F) T1
 Yağız şu anda hamburger yemiş olursun. (F) T1
 Şu anda elektrik var içinde. (F) T1
 Yedin. (F) T1
 Kustum. (Y)
 Olmaz yapıştı oraya. (F) T1
 Dıtt dıtt soğudun sen. (F) T1
 Hepsini alırım ben. (Y)
 Yapıştı bam patladı. (F) E3
 Ben resim yapıcım ya. (Y)
 Bir tane köpek yap daha. (F) T3
 Yapamam. (Y)
 Şurayı boyamamışsın bak. (F) T2
 Boyadım. (Y)
 Bugün hiçbir şey yapasım gelmiyor. (Y)
 Yağız az ben de bakim daha. (F) T3
 Nasıl yaptın? (F) T4
 Ben kalem almaya gidiyorum. (Y)
 (Önceden yaptığı bir resme bakıp konuşuyorlar. Önceden yaptığı resme bakarak yapıyor Yağız.)

Şöyle ortamızda dursun şu. (Resim) (F) T3
 Ben şunu bir bitirim. (Y)
 Ben senin neyi yapacağımı biliyorum. Bunu. (Y)
 Hepsini yapıcım evet onu yapcam. (F) T4
 Ben şu köpeğe bakarak yapım. (F) E2
 Ya yapamıyorum ki. (F) T2
 Bu çok zor yapıyorum. (F) T1
 Yapamazsın dedim. (Y)
 Yaparım. (F) T1
 Olmadı ki. (Y)
 Ya çok zor yapılıyor bunlar. (F) T1
 Bu ne taş kafa? (F) T4
 Yağız bu ne? (F) T4
 O yabani asma. (Y)
 O ip atıyor değil mi? (F) T4
 Hayır. (F)
 O bitkili tutunuyo her tarafa. (Y)
 Hı bitkili. (F) T1
 Onu yaparım aslında. (F) T1
 Bana o lazım değil. (F) T1
 Ne lazım değil? (Y)
 O. (F) T1
 Dört kolu yap. (Y)
 Pençeliyi yapım mi yüzen çeneyi yapım? (F) T4
 Yüzen çene işimize yaramaz. (Y)
 Füze atıyor bu. (F) T1
 Yüzen çene suyun dışında hiç kalamıyor. (Y)
 Tamam yaptım. (Y)
 Hani? (F) T4
 Ama zor iş. (Y)
 Bu da suya girebiliyor. (F) T1
 İşte var ya bu girebilir. (F) T1
 O ağacı kırıyor. (Y)
 Bu bunu öldürür. (F) T1
 Kaç bacağı var bunların? (F) T4
 Bir, iki, üç, dört, beş. (F) T4
 Kaç kötü var? (F) T4
 Burada hiç kötü yok ki. (Y)
 Bak yeşil. (Y)
 Kafasında bir tane sis var. (F) T1
 O sis değil orasında diken var. (Y)
 Öğretmenim buraya çarpı mı? (F) T4
 Hangi hayvan? (F) (Şarkılı)
 (Öğretmen soru soruyor.) T4
 Ördek. (F) T4
 Çarpı. (F) E2
 İşte var ya Orhan cheetos getirdi. (F) E2
 Biz Orhan'lara gittik köpek oynadık. (F) E2
 (Köpek anlatıyor Yağız hareketlerle.)
 Aaaa sizde mi var?
 İşte ben de oynadım ne oldu biliyor musun? (Gösteriyor) (F) T4
 Benim oyunum değişik. (F) T1

Ne yaptı biliyon mu? (F) T4
 (Çizgi kahramanlardan bahsediyor.)
 Ama kellesini patlattık sihirle. (F) E2
 Orhan dedi ki bizde pizza var dedi. (F) E3
 Ama gerçekten de pizza çıktı. (F) E3
 Sonra yedi Ferit. (O)
 (Öğretmen soruyor.)
 Açtıkkk. (F) T4
 Öğretmen soruyor.
 Fırça. (F) T4
 Fırçayı daire içine alıyoruz. (F) E2
 Öğretenim ben bir daire bir çarpı yaptım. (F) T1
 (Öğretmen soruyor.)
 Gül ! (F) T4
 Ha ha ha pizza var resimde. (F) E2
 Ben çarpı koymadım. (F) E2
 Aldık mı? (ÖĞR)
 Ben almadım. (F) T4
 Çarpı. (F) E2
 Hemen çarpı koyalım. (F) E2
 Yaptık mı? (ÖĞR)
 Arda Arda emredersiniz komutanım. (F) E2
 (Sıraya girdiler.)
 Tren dönüyor tren dönüyor. (F) E2
 (Yerine oturdu.)
 (Arda uçak getirdi.)
 Uçak geliyor uçuyor ve bum bum. (F) E2
 Pembe pembe oooo. (F) E2
 Öğretmenim Arda bizim masada gülüyor. (O)
 Evet. (F) T4
 Hani bana sarı .? (F) T4
 Efe çabuk gel buraya. (F) T3
 Öyle atma. (F) (Dağıtan arkadaşına diyor.) T2
 Orhan Emre! (F)
 Orhan Emre! (F)
 Yeşil yok. (F) E2
 Bizde yoktu. (F) E2
 Orhan sana Burhan dedi. (F) T2
 Ha ha ha
 (Makasımı aldı.)
 Adam koşuyor şu anda Necati'nin gözüne vuruyor. (F) E2
 Ortaya çöpler. (F) E2
 Ortadan katlicam böyle kesicem. (F) E2
 Necati'nin burnunu kesmek istiyorum. (F) E2
 Aaaaa
 Recep İvedik. (F) E1
 (Bağırıyor.)
 Bakın çocuklar ekmek kızartma. (F) E2
 Evet çocuklar şuna bakın Necati. (F) E2

Keşke gece olsa da uyusak. (F) E2
 Orhan sayıyo 1,2,3,4,
 Beş dedi. (F) E1
 Beş dedi. (F) E1
 (Ferit sayıyor.)
 Ban on ikiye kadar sayarım. (F) E3
 Sayıyor. Devam ediyor 12,13,14
 No ni no ni. (F) E2
 Necati yine gelmedi. (F) E2
 İşte yabancı gelecek. (F) E2
 Bizim dilimizden konuşmuyo. (F) E2
 Mesela İngilizce, Çince. (F) E2
 Palis palis. (F) E1
 Necati Afrika'ya gidecekmiş. (F) E2
 Necati Afrika'ya gidiyor. (F) E1
 Necati Afrika'ya gidiyor. (F) E1
 Kestiği çiçekleri sayıyor.1,2,3,4,5,6...
 (Ferit 23 nisan konulu resim yapıyor.
 Kurşun kalem kullanıyor.)
 Nay nay nay. (F) E1
 Yağız! (F)
 Sarmaşığın kaç bacağı var? (F) T4
 On. (Y)
 Yağız sarmaşığın o kadar bacağı yok. (F) T1
 Yağız sarmaşığın kaç bacağı var biliyo musun? (F) T4
 Beş. (F) T4
 On bacağı yok onun ya. (F) T1
 Sarmaşığı boşver. (F) E3
 Süresi bitince insana dönüşüyo. (F) E3
 Vurursa bitmiyor ama vurursa. (F) E3
 Yağız ben sarmaşık. (F) E3
 Sarmaşığın bir gözü var daha. (F) E3
 Yüzen çene. (Y)
 Oley Yağızdan öğrendim sarmaşığın kaç gözü var.(F) E2
 Önce yeşile boyayacağım.(F) E2
 Ferit baksana el bombası atmış bir adam. (A)
 (Resmini anlatıyor.)
 Ben ne yapıyorum biliyor musun? (F) E3
 Ama ilk önce sarmaşık atacak o. (F) E3
 O ne? (O)
 Sarmaşık atıyor. (F) T4
 Öbür elini yapıcam. (F) E3
 Baksana çocuğun ayağı böyle saçları var. (F) E3
 Sonrada ağız. (F) E3
 Bak bu beş gözlü hayalet. (F) E3
 Sarmaşık rengini yapalım. (F) E3
 Üç defa tutmuş. (F) E3
 Ateş topunu da yapcam. (F) E3
 Hani ateş kırmızısı. (F) E3
 Ferit de pizza yedi. (O)
 Acılı hem de. (F) T1
 Kulağına bir şey söylicem. (O)
 Duydum ki. (M)

- Ne? (F) T4
 Benle ilgili bir şey söyledi. (F) T1
 (Legolarla ve bloklarla oynuyor.)
 Yağız ben zaten biliyom. (F) T1
 Söyle. (Y)
 Ama birincisini söyle mi? (F) T4
 Yok ikincisini. (F)
 Birden ona kadar söyleyeceksin. (F) E3
 (Efe'nin yakasında ki rozet hakkında konuşuyor.)
 Böyle bir atıyor zıt diye çekiyor. (F) E3
 Bir tane düğmesi var zıt diye çekiyor. (F) E3
 Ferit çıkmak istiyom musun? (Y)
 Çık. (F) T4
 Yağız ben çizgi film izledim bir tane ateş yapıyodu. (F) T1
 Hem de dört gözlü oldu. (Y)
 Ne. (E)
 Sen bilmezsin. (F) T2
 Ondan sonra şeye dönüştü. (F) E3
 Zincirlenmeyen sonra dört kola dönüştü. (F) E3
 Buralarda alarm var. (Y)
 Yağız dört kola dönüştüğüne, ateş topuna dönüştü. (F) E3
 Ama şu anda güncelleme oluyor. (F) E2
 Güncelleme olunca her yere gider. (F) E2
 Gelir her yere Efe. (F) E2
 Ama dört kol. (F) E2
 Dört kola dönüştü tak tak tak. (F) E2
 İşte bu dört kol. (F) E2
 Aaa tuf tuf. (F) E1
 Ters kafalı hayalet her yere gider. (F) E3
 Bozmayın ya. (E)
 Ama Yağız'ın aşağı doğru yolu var böyle geçer. (F) E3
 Öyle yapma Yağız nasıl geçecek. (F) T2
 Öyle yapma şey yap. (F) (Gösteriyor.) T1
 Dııtt şifre. (F) T1
 Nasıl? (E)
 Birden ona kadar. (Y)
 Tamam sen dört numarayı söyle. (Y)
 Ama söyleyin. (F) T1
 (Ferit bugün biraz hasta keyifsiz.)
 Şunun büyüğünü ver. (F) T3
 Hadi hadi çabuk. (F) T3
 Öğretmenim Berk toplamıyo. (F) T3
 (Ferit iştahsız kahvaltısını bitirmedi.)
 (Sırasını beklemediği için sona kaldı.)
 Olsun bir şey olmaz ki. (F) E3
 O ne? (F) T4
 Açacak. (E)
 Kendi açacağım. (F) T1
- Burada silgisi var. (F) T1
 Süt silgisi. (F) (Açacağın silgisi var süt şişesi şeklinde.) E3
 (Kalemimi açıyor.)
 Şu kare olucak. (F) E3
 İnce ince ince. (F) E3
 Silgimi almak zorundayım. (F) E3
 İşte Orhan da köpek oyunu var oynuyorum. (F) (Bana söylüyor.) E3
 (Ferit'in açacak silgisini almak istedi.)
 Seymen ucu kırılıyor. (F) T1
 Neyin ucu. (S)
 Bunun ucu. (F) T4
 (Diğer etkinliğe geçti. Ferit'e kesme görevi düştü.)
 Kutu geliyor. (ÖĞR)
 Ona mı yapıştıracamız? (F) T4
 Evet. (Ö)
 Şura kesilecek mi artmış. (F) T4
 Bunu ben yaptım. (F) (Seymen'e söylüyor.) E3
 Öğretmenim düz. (F) (Etkinliği çevirdi.) E3
 (Legolarla oynuyor.)
 Öğretmenim. (F) (Göstererek)
 Öğretmen ne olduğunu soruyor.
 Gemi. (F) T4
 Yusuf az dur bakim. (F) (Tişörtüne bakıyor.) E3
 Öğretmenim Necati bizden almaya çalışıyor. (F) T2
 Olsun ona da görev verin. (ÖĞR)
 Verdik. (F) T4
 İlk önce böyle olması lazım. (YŞ)
 Nasıl? (F) T4
 Bunu buraya takacağız. (YŞ)
 Hıh öyle anladın şimdi. (YS)
 Bunu da aldık. (YŞ)
 Hani? (F) T4
 Biz başka bir şey yapıyoruz. (YŞ)
 Ama çok lazım sana da. (F) E3
 Hayır istemiyorum. (F) T4
 Neden? (N)
 Yaşar bana da. (F) (Lego istiyor.)
 Mavi takalım. (YŞ) (Ferit'e yardım ediyor.)
 Şunu şuraya. (YŞ)
 Ondan sonra bunları koyayım mi böyle? (F) T4
 Bana da yapar mısın? (F) T4
 Evet. (YŞ)
 Yapamıyorsun. (F) (Necati'ye söylüyor.) T2
 Hıh yapıyorum. (N)
 Bana da yapın. (N)
 Yapamayız çünkü onu Ferit'le ben biliyoruz. (YŞ)
 (Necati ağlıyor.)
 Yapalım mı? (YŞ)

(Ferit Yaşar'ın kulağına bir şey söylüyor.)
 Hayır istemiyorum. (N) . (Necati ağlıyor.)
 Bir kere söyle büyük yapmıştık ya. (F) E3
 Yapacağız Necati sana. (F) T1
 (Ferit yardım ediyor.)
 Hayır bunu koyma buraya küçük takacağız. (F) T1
 (Necati ağlıyor. Öğretmen müdahale ediyor.)
 Ne oldu Ferit? (ÖĞR)
 Biz yapıyoruz ama Necati ağlıyor. (F) T4
 Ben de sizinle oynucam. (Z)
 Tamam. (F) T1
 Ferit bana da yapar mısın? (Z)
 Yaşar söyle. (Y)
 Tamam yaptık. (F) T1
 O onun değil ki Necati'nin (F)
 (Zeynep alıyor.)
 Dur Necati'ye gösterelim. (YŞ)
 Bana yapmayacak mısınız? (Z)
 Yapcaz. (F) T4
 Aynısından. (Z)
 Buraya böyle mi ?
 Hayır. (YŞ)
 Bunlar çıkacak mı ? (F) T4
 Böyle böyle. (F) E3
 Önce minnacığı ver. (YŞ)
 Fufffff. (F) E2
 Yaşar ben oynamayacağım. (F) T1
 Sude'ye veriyorum. (F) T1
 Al Sude. (F) T3
 (Kalkıyor.)
 Yağız! Yağız! (F)
 Yağız ben de sizinle oynım. (F) T3
 (Yusuf'un tişörtüne bakıyor tekrar.)
 Yağız o yaban örümceği di mi? (F) T4
 Sen nesin ? (F) T4
 Ooooo birbirlerini itikliyorlar.
 Az çıkın da bir şeye dönüşüm. (Y)
 Dönüştürüm. (F) E2
 Onda yaban örümcek var. (F) E2
 Yağız yaban örümcek. (F)
 (Hareketleriyle gösteriyor.) E2
 Bak beyninize girerim ha. (F) T3
 Çık çık. (F) T3
 (Arda'nın peşinde koşuyor.)
 Yaban örümceğiyim ben. (F) T1
 Yaban örümceği kuyruğuyla ağ atıyor. (F) T1
 Öyle yapamıyor Ferit. (Y)
 Yapıyor. (F) T1
 (Örümcek gibi arkadaşlarının peşinden koşuyor.)
 Tış tış. (F) E1
 Yağız seni kontrol edebiliyorum şu anda. (F) T1

Ayağa kalk. (F) T3
 Hayır. (Y)
 Öğretmenim ben gelirken Sude'nin çantasının içinde oyuncak gibi bir şey vardı. (F) E2
 Toy box'tan çıkmış. (F) E2
 Öğretmenim su içebilir miyim? (F) T4
 Akşam nasıldın ateşlendin mi ? (ÖĞR)
 Ama kalkınca ateşlendim biraz. (F) T4
 Ferit gel süveterini çıkaralım. (ÖĞR)
 (Yağızla gizli konuşuyor.)
 Ama yatık. (F) T1
 Böyle di mi. (Y)
 (Resim çiziyorlar.)
 Yağız kötü adama baksana. (F) E3
 Yağız ben...(F)
 Sarmaşık. (F) E3
 Dev. (F) E
 Yağız ben bir kere örümcek adam demiştim. Bir tane adam var doktor.. (F) E3
 Öğretmenim! Örümcek adam dedi.
 Öğretmenim ama oyununu oynamadım. (F) T1
 Bir tane saatçi var dört kollu onun adı ne ? (F) E3
 İşte o nasıl biliyo musun öldürülüyor. (F) E3
 Ama dört tane çıkacaktı açtım onu. (F) E3
 Arkadan dövüyor. (F) E3
 Bir tane adam domuzlu var Yağız en zoru. (F) E3
 O geliyor seni öldürüyo uçuyor havaya. (F) E3
 Kurbağa. (E)
 Domuz. (F)
 Seçiyorsun cd den oyunu başlatıyosun yeşil adam en kötü bölümü. (F) E3
 Arda az sus. (Y)
 Yağız yeşilin tek gözü var. (F) T1
 Yeşil değil o mavi. (E)
 Yağız onun ağzı en aşağıda değil mi? (F) T4
 Hani yeşilli var ya sarmaşığın. (F) E3
 Burnuma bir şey oldu ya. (F) E2
 Aradakiler Yağız. (E)
 (Resmini çiziyor.)
 Ağzı da şöyle biraz da sarı alalım. (F) E3
 Yeşil boyucam. (F) E3
 Boyuyor.
 Nasıl mp3 çaların. (F) (Bana söylüyor.) T4
 Nefessiz kalıyorum. (Y)
 Bak ooo. (F) E3
 (Resmini çiziyor öksürüyor biraz hasta.)
 Mehmet yok gelmedi. (F) E2

(Dans eden çocukları gördüler.)
 Şunlara bak. (F) E3
 Bana lütfeder misiniz bayan? (F) T4
 Az dur sarı alabilir miyim sarı boyucam. (F) T3
 Aynı değişik mp3 var bazıları monta takılıyo değil mi? (F) T4
 Yıldırım topu. (F) E3
 Yıldırım topunun adı ne? (F) T4
 Yıldırım gülle. (Y)
 Bence de. (F) T1
 Şuna bak. (F) E3
 O işte en sevdiğim araba. (F) E2
 Hiç te sevmiyorum. (F) E2
 Ben neyi seviyorum biliyon mu?
 Kralı. (F) E2
 Hı şimdi ortaya dön. (F) E2
 Az ortaya dön. (F) E2
 Bu değil. (F) E2
 Ben bunu seviyorum çünkü bu daha iyi. (F) E2
 Ben de oynuyorum. (F) E2
 Şimşekle kral bir de zıplayanı seviyorum. (F) E2
 Yağız yıldırım topu nasıl? (F) T4
 Yıldırımcık çok şişko. (F) E3
 Yıldırım topu dedin. (F) E3
 Evet. (Y)
 Yağız bak ateş topu. (F) E3
 Yağız bak megasını almışım. (F) E3
 Bu da yıldırım. (F) E3
 Yağız şu ağza bak. (F) E3
 Yağız! (F)
 Yağız bak ne yaptım ters kafalı araba. (F) E3
 Ama bu değil. (Y)
 Yağız bir şey diyeceğim şu mp3 çalar açılıyo di mi? (F) E3
 Nerden aldın? (F) (Bana soruyor.) T4
 Teknosadan. (Esra)
 Kuyrukluyu yapcam ben. (F) E2
 Bak yağmur yağıyo. (F) E2
 (Yağız'la Efe konuşuyor.)
 Yağız hayalet gölgenin kaç gözü var? (F) T4
 Bir. (Y)
 Ağzı var mı? (F) T4
 Yok. (Y)
 Kötülükten. (F) E3
 Bir kere ne yaptı biliyor musun yarasaya tutu kanatlarını bir çırpındı yarasaya yarasanın kanatlarını hep kopardı. (F) E3
 Eli kaç taneydi biliyor musun? (F) E3
 On. (F) E3
 Bütün yarasaları topladı. (F) E3
 Ondan sonra bütün yarasaları kendine topladı. (F) E3
 İşte bu o. (F) E3

Ama o ne yapar biliyor musun bir tutar bacağından koparır. (F) T1
 Hangisi. (Y)
 Bu. (F) T4
 Ben sana bir şey söyleyeyim mi? (Y)
 Söyle. (F) T4
 Bunun kafası yok. (E)
 Yağız bak. (F) T3
 Baksana bu çok kötü döver. (F) E3
 Bir ikisekiz sekiz tane eli çıkınca on tane daha çıkıyor. (F) E3
 İyilikten. (F) T1
 Nasıl iyilikten hepsi mi iyilikten? (E)
 Evet. (Y)
 Yaşar. (F)
 He kırıldı. (F) (Necati'nin oyuncağı) T1
 İlk önce kafasından mı başladın? (F) T4
 Yağız bunu nerden başladın ilk önce? (F) T4
 Yağız nasıl yaptın onu? (F) T4
 Ben de yapabilir miyim? (F) T4
 Bunu yapmak zor söyledim. (Y)
 Nasıl az bakarak yapsam. (F) T4
 Dur ben onu yapmadan hiçbir yere gitmem. (F) T1
 Hadi hadi .(E)
 Saymasanız az yapıcım durun ya. (F) E3
 Yaban örümcek en zorlu şeydi. (Y)
 Evde yaparsın. (E)
 Hayır. (F) T1
 Çabuk ol Yağız.(E)
 Az bir dakika ya. (Y)
 Yağız yaptım. (F) T1
 Yağız aynı mumyaya benzettim değil mi?(F) T4
 Evet. (Y)
 Buradan hiç kol çıkar mı ya. (E)
 Öyle. (Y)
 (Başka etkinliğe geçtiler.)
 Aaa bunu yapmak çok kolay. (F) E2
 Numaraları da kestik. (F) E2
 En güzel yeri. (F) E2
 Ay ne güzel. (F) E2
 Yelpaze. (F) (Verilen kağıdı sallıyor.) E2
 Sende mi? (F) (Yapıştırıcı) T4
 (Yapıştırıyor. Etkinliğini çok çabuk bitirdi.)
 Sen de mi kestir bundan.? (F) T4
 Hı hıh (Y)
 Az ver. (F) (Yapıştırıcıyı) T3
 (Bloklarla oynuyorlar.)
 Hu puş puş (F) (Uyuyor) E1
 Yağız hala uyukum var. (F) E3
 Yağız bana bak. (F) E3
 Uyandım. (F) E3

(Uçakları döndürüyorlar blokların üstünde)
 Akşam olmasını bekleyeceksin. (Y)
 Of ağabeycim ya. (F) E3
 Seni öğretmene söylerim. (Y)
 (Orhan'a söylüyor.)
 Ferit gülüyor.
 Koyma vakti. (Y)
 Az dur ya. (F) E3
 Hadi ya. (F) E3
 Acil durum. (Y)
 Ya Orhan geçiyor. (F) E3
 Geliyo ufffff. (F)
 Acil acil. (F) E1
 Efe nerden buldun onu? (F) T4
 Efe nerden buldun onu? (F) T4
 Efe nerden buldun diyorum şunu? (F) T4
 Ordan buldum. (E)
 Efe bana vesene. (F) T3
 O zaman onları verirsin. (EF)
 Yok ya! (F)
 10 9 8 71 0 gece oldu. (Y)
 Yağız ora benim ya. (F) E3
 Efe'ninki açık kalacak. (F) T3
 Efe sona kalan dona kalır ha unutma. (F) T3
 Efe sona kalan dona kalır ha. (F) T3
 Efe acele ediyor.
 (Yatmaya hazırlanıyorlar arabaları garaja çektiler.)
 Oh ! (F) yattı
 Yağız!
 Yağız! (F) (Duymadı.)
 Ya hemen niye yatmıyosunuz? (F) T4
 One two three four. (F) E2
 Hayır Efe öyle yok. (F) T2
 Evet Efe öyle yok. (Y)
 Oy yatağım kaymış ben de ne oldu diyorum. (F) E2
 Üçgenler yok şimdi. (Y)
 Orhan bozulacak ya. (Y)
 Akşamı öğlen oldu. (F) E3
 Efe bozuluyo tut. (F) T3
 Üçgen olmuca. (Y)
 Acil durum geri. (F) E3
 Orhan (F) (Uzatıyor bloğu)
 Ya düz yap Efe. (F) T2
 Ya öf ya hep bozdunuz. (F) T2
 Oynamıyorsun Orhan. (F) T3
 Oynamıyorsun Orhan. (F) T3
 Oynuyorum. (O)
 Toplanıyoruz. (ÖĞR)
 (Başka bir etkinliğe geçtiler)
 (E1 kızartmaca oynuyorlar masada.)
 Öle değil böyle koyuyosun. (F) T1
 Çek vur. (F) T1
 Hadi Ferit vursana. (SU)
 Sen istedin. (F) T1
 Öyle çekmek yok. (M)

İstersen var. (F) T1
 Bak. (F)
 Bu robot bu insan bu kolu ile dövmeye çalışıyor. (F) (Tasolarını gösteriyor.) E3
 Dövüyorlar vuruyorlar bazıları kazanıyorlar. (F) E3
 Öğretmenim alkış çaldı lambalar yandı. (F) T1
 Hayır ablamız ışığı açtı. (ÖĞR)
 (Efeyle gizli konuşuyor.)
 (Çikolata geliyor.)
 Ya hani bize ya? (F) T4
 Öğretmenim biz? (F) T4
 Geliyor.(öğ)
 Ben de alıcam. (F) E2
 Makas acayip kesiyor. (F) E2
 Motorlu makas. (F) E2
 (Sıraya girdiler.)
 Hepsini verdi. (F) E2
 Dr Enimo. (F) E2
 Ne yaptı biliyon mu? (F) E2
 Tamam .(F) E2
 Burada balık var. (F) E2
 Para bunlar para. (E) (Etkinlikten bahsediyorlar.) E2
 (Hamurla oynuyor.)
 Ya bu büyük ağız oluyo. (F) E3
 Motor yapıyorum. (F) E3
 Ferit orda kim var? (Y)
 Şeymen. (F) T4
 Yağız Arda'nın şeyine (etkinliğine) bak. (F) E3
 (Balon patladı.)
 Tüp patladı. (F) E3
 Tabanca bum patladı. (F) E3
 Cengizhan diyor ki bum patladı. (F) E3
 Ama öyle denmicekti ki. (F) E3
 Yağız bak Güven aldı di mi ? (F) T4
 Güven'den sonra büyükbaba geçti. (F) E3
 Ben geliyorum tamam mı Ferit? (Y)
 Tamam. (F) T4
 Yağız gel. (F) T3
 Yaşar nerde? (Y)
 Gelmedi ki o. (F) T4
 Ferit bak bak. (Y)
 Yağız adama bak. (F) E3
 Dört kola düşmüştü ya Güven. (F) E3
 Bir de ateş topu olmuştu saç olmamıştı. (F) E3
 Ama onu her zaman öğrenmeye çalışıyordu. (F) E3
 Zor öğrendim bir hafta. (Y)
 Aha dört kol kız. (F)
 Yağız dört kol kız motora biniyo. (F) E3
 Ferit hiç pembe kaş olur mu? (Y)
 Yağız kız dört kola döndü. (F) E3

Eyvah dört kolun kolunu koparmışlar.
(F) E3
Ya tamam ya. (Y)
Öğretmenim Ferit bana kol yapmıyor.
(B)
Bak ilk önce tekerlekleri yapacaksın
sonra bunu koyacaksın. (F) T1
Yağız Güven'in sırası bitti şu anda
hani dört kola dönüşünce o.. (F) E2
Büyükbaba da gri maddeye dönüştü.
(F) E2
Yağız bak eyvah bacakları birleşti. (F)
E2
Kolları birleşti. (F) E2
Ondan sonra birleşiyor. (F) E2
Bu hamuru aç. (F) T3
Sana da araba yapayım mı motor
arabası? (F) T4
Al onu da. (F) T3
Sarıyı al. (F) T3
Aldım. (B)
Ama daha parça kalmadı. (F) E3
Bakim aynı boyutta mı? (F) E3
Şimdi. (F)
Evet ama bu biraz sert. (F) E3
Sen motor satsan. (B)
Belki Yağızla birlikte satarız. (F) E2
Ama ben de motor satıcam, resim
yapıcam sonra palis olucam. (F) E2
Berk olmadı çok sert benimki çok
yumuşak. (F) T2
Yaa. (B)
Yaptım işte daha. (F) T1
Ama seninki daha güzel oldu hem de.
(F) E3
Sen şurda dur. (F) (Motoru itiyor.) T3
Ama izin vermiyor.
Tamam. (F) (Hamurları yuvarladı.)
Ben daha hamur oynamıcam. (F) E2
(Kaldırıyor.)
Şebnem ben sizinle oynayabilir
miyim? (F) T4
Hayır yer kalmadı. (C)
Tamam Emine Ceyda'nın ortasına
geç. (ŞE)
(Nasıl oynayacaklarını anlattı bir bir
Şebnem Ferit'e)
Eğer biri tutamazsa puanı olmuyo. (Ş)
Zeynep'e geçti. (F) (Top) E3
At. (F) (Ceyda'ya diyor.) T3
Kaçırdın yine. (F) T2
Gözlerimi kapatarak denim. (F) E2
(Bir araya toplanıp kafa kafaya verip
100 ü geçene kadar saydılar.)
Verme verme. (F) (Berk'e söylüyor.)
T3
(Sandalyelerle garaj yapmışlar.)
Berk çık hadi. (F) T3
(Önüden kaçması için Efeyle kavga
ediyor.)

Yağız! (F)
Böyle değil bunu buradan çıkarıyorsun
buraya takıyorsun öyle korna. (F) T1
İstersen bundan silah yapabiliyorsun.
(F) T1
Böyle dolduruyorsun. (F) T1
Çok uzatırsan kırılır. (F) T1
Tamam. (B)
Yağız gelsene. (F) T3
At arabası mı? (F) T4
Evet. (O)
Ama arkasına bağlanmıyor. (F) E3
Öyle bağlanmaz. (F) T2
Tarr tar. (F) E1
Ama o zaman da oyundan atılırsın
öyle yapmak yok. (F) T3
Öğretmenim Ferit bana karışıyor. (O)
Ama öğretmenim böyle yapmak yok
sınıfta. (F) T2
Evet uçak yapamaz. (F) T4
Uçak yaparak geliyorsun bu oyuna.
(F) (Efe'ye söylüyor.) T1
Ferit ben içerde uçak yapcam. (O)
Ama Yağız'ın parçaları. (F) E3
Bunları kim ister? (B)
Ben isterim. (F) T4
(Legolarla uçak yapıyor.)
Eyvah büyük var mı? (F) E2
Yok ya. (F) E2
(Parça bulmaya gidiyor birleştirmek
için.)
Kim ister? (B)
Bana versene. (F) T3
Ya Orhan'a verdim. (B)
Mindere gelemezsin minderde ben
varım. (F) T3
Ya Orhan. (F)
Ya çek. (O) T3
Çekmezsek ne var lan. (F) T3
(Orhan öğretmene şikayet ediyor.)
Öğretmenim Orhan ben burada bir şey
yaparken geliyor. (F) T4
Berk bana da getir. (F) T3
Getirdi sana. (Y)
Olsun yine getirir. (F) T1
Berk hadi. (F) T3
Orhan bana büyük verir misin? (F) T3
Hagi renk? (O)
Orhan Emre'ninkinden çalalım. (F) E3
Orhan senden büyük çaldılar. (Y)
Yok. (F)
Berk bana da bul. (F) T3
Bütün herkese bulamam ki. (B)
Az çık. (F) T3
Kim benden aldı ya? (F) T4
Almadım ki. (O)
Altı niye boş. (F) T4
Aha şurdaya. (O)
Berk küçük. (F) E3
Berk küçük küçük bana lazım. (F) E3

Benim bunlar. (F) E3
 Ver Berk bana verdi. (F) E3
 Berk bana da getir. (O)
 İşte arabam. (F) E2
 Bana. (F) T4
 Bir de Ferit'e. (O)
 Bir tane de Yağız'a Ferit'e Yağız'a
 hepsini Ferit'e verdim. (O)
 Oynayabilir miyim? (N)
 Ama ancak benim emrime girersen.
 (F) T3
 Yağız'dan izin alarak. (F) T3
 Aldım. (N)
 Hayır o benim legom. (F) (Necati'ye
 söylüyor.) E3
 Orhan bana büyük versene bir tane.
 (F) T3
 Orhan bana büyük versene bir tane.
 (F) T3
 (Başkasınınkinden aldı.)
 Büyük kalmamış. (O)
 Ben buldum. (F) E3
 Ben aldım. (F) E3
 Eyvah bir tane daha büyük lazım. (F)
 E3
 (Başkasınınkinden aldı.)
 Robot yaptım bak. (F) E3
 Tamam bu zıplayan robot. (F) E3
 Yağız bak oldu. (F) E3
 Vuvvv uçuyor. (F) E1
 Ferit senin legolarını aldı. (B)
 Alsın bak bitti benimki. (F) T1
 Ay koptu. (F) E3
 Nerden? (F) T4
 Şurdan. (B)
 Robotun bacağı koptu. (F) E2
 (Tamir ediyor.)

Orhan geliyor bana poşetle vuruyor
 sonrada öyle oluyor. (F) T1
 Ben bişe yapmadım ki. (O)
 Yakim mi? (F) T4
 (Kibritle oynuyor)
 Yaktım yaktım. (F) E2
 Hayır bu gerçek kibrit. (F) E3
 Yaktım di mi Efe? (F) T4
 Ferit kutusunu dolu getirmiş. Boş
 getircekti. (O)
 Az daha ateş topu olacaktı. (F) E3
 Ateş topu yakim mi? (F) T4
 Yağız gördün dimi yaktım. (F) T4
 Sakın yakma. (Y)
 Yakmıyorum ki yalan yapıyorum. (F)
 T1
 Yağız aha da böyle. (F) E3
 Yakim mi yakim mi? (F) E1
 Yağız yaktım dimi ateş topuna
 dönüyordu. (F) E3
 (Öğretmen geldi.)
 Yeni aldım öğretmenim. (F) T4

Bir daha görmicem. (ÖĞR)
 Orhan Ferit le Yağız'ı şikayet ediyor.
 (Yağız'ın denizdeki resmine
 bakıyorlar.)
 Ama biz evimize havuz yaptıracağız.
 (F) E3
 Yarın bizde denize gideceğiz. (O)
 (Uşşş iki arkadaş çarpıştılar. Koşmaca
 oynuyorlar.)
 Yağız az bişe söylicem değişik. (F) E3
 Otur ya. (F) E3
 (Gri madde dedi başka bir şey
 demedi.)
 Hepsinden değişik küçük bir şey
 ayakları. (F) T1
 Çakı işte. (Y)
 Ama ondan da başkaydı elleri böyle.
 (F) T1
 İsteddiği şeye dönüşüyor. (Y)
 Ama ondan sonra çok değişik bir şey
 oldu. (F) T1
 Uçak oldu. (F) E3
 İstersen uçak bile oluyor. (F) E3
 Böyle gitti konuşan araba oluyor. (F)
 T1
 Çakı dönüşüyo. (Y)
 Her şey oluyor motor oluyor her şey
 oluyor. (F) T1
 Yarışalım. (F) T1
 (Koşuyorlar.)
 Annen sana para verdi mi Ferit?
 (ÖĞR)
 Hayır. (F) T4
 Yağız benle oynamıyor musun? (F) T4
 Yağız o zaman şey yapalım hem ev
 yapalım. (F) E3
 Öğretmenim arabalarla oynayabilir
 miyim? (F) T3
 Evet. (ÖĞR)
 Ama Seymen'de. (F)
 Seymen'deyse biraz onun oynamasını
 beklemelisin. (ÖĞR)
 Seymen senden sonra ben oynuyorum.
 (F) T1
 (Öğretmen Feritle özel konuşuyor)
 Resim yapabilir miyim? (F) T4
 (Malzeme seçiyor.)
 Ama Ceyda'yı bir gün dövecem hep
 beni sınırlendirecek şeyler yapıyor. (F)
 E2
 Bir yere ben oturacaksam o oturuyor.
 (F) E2
 Sıcakladım. (F) E2
 (Hırkasını çıkarıyor.)
 (Resim yapmaya başladı.)
 Ne yapıyorsun ? (ES)
 Araba. (F) T4
 Hep sarıymış. (F) E3
 Ateş renginde sarı araba. (F)
 (Kırmızıyla üstünü boyuyor.) E2

(Masada yalnız.)
 Bak başka bayrak yaptım. (F) E3
 Türk bayrağı yapmadım. (F) E2
 Ceyda Ceyda. (F) (Balonu Feritdeydi.)
 T3
 Yanına gelirsem çok kötü olur. (F)T3
 Burada da bir araba var. (F) E2
 Burada da bir araba var. (F) E2
 Yine çiziyor. (F)
 Burada da bir sarı araba var. (F) E2
 Sapsarı. (F) E2
 Baksana. (F) E3
 Elleri upuzun. (F) E3
 Bir tane uzaylı var. Play station var
 bizde. Bir tane gri madde dedi. Öyle
 bir şey oldu. Ama burada gri şeyler
 yok. (F) (Gösteriyor.) E2
 Megas onu dövüyor ama ben
 sevmiyorum. (F) E2
 Bak bu böyle açılabilir. (F) (Boyası)
 E3
 Bu tarafa açmak için de. (F) E2
 Köprüden araba geçiyö. (F) E2
 İşte bu her şey olabiliyo. (F) E2
 Araba gemi helikopter olabiliyo.(F)
 E2
 Çok büyük di mi bacakları üçgen.(F)
 E3
 (Yağız geldi.)
 Yağız işte bu o. (F) T1
 Ne o? (Y)
 Hani ben sana söylemişim ya. (F) T1
 (Ferit dinliyor.)
 Yağız kızı öldürdün ya. (F) T1
 Damat benim kızıma elleyemezsin
 damat öldü. (Y)
 Kızı öpüyor. (Y)
 Bak bunu öldürcek bu. (F) (Resimden
 bahsediyor.) E3
 Olmaz Michael bende de yok. (F) E2
 İşte çocuğa bak. (F) (Çiziyor) E3
 Aha bak kaç kolu var çocuğun? (F) T4
 Olmaz Michael bende de yok. (F) E1
 Olmaz Michael bende de yok. (F) E1
 (Başka bir kağıt aldı dikkatle çiziyor.)
 Onun rengi ne renkti? (F) E2
 Griydi di mi? (F) E2
 Elleri bundan bile büyük oldu çünkü.
 (F) E3
 Elleri büyüyor bazen bir eli daha
 büyük. (F) E3
 Bunun motoru var ya hiç o motor olur
 mu? (F) E3
 Motor yapmasını biliyo musun? (F)
 T4
 Hayır. (Esra)
 Bu motor değil mi? (F) T4
 Bir tane adam sürüyor motoru. (F) E3
 Motor sürüyor adam. (F) E3

Bunun motoru yok kendisi sürüyor.
 (F) E3
 Aha bak bacakları çok sivri. (F) E3
 Bir batırırsa ölüyor. (F) E3
 Bazen batırınca ölmüyor. (F) E3
 Ama elleri boynunu sıkarsa öldürüyor.
 (F) E3
 Ferit artık bitir yavrum. (ÖĞR)
 Bitirmek üzereyim. (F) T4
 Öğretmenim ismimi yazar mısın? (F)
 T4
 Bu da neydi? (F) T4
 Kızlar kolye yapıyor. (F) E3
 Ben de yapıyorum. (F) E3
 Akşam değil. (F) E3
 Akşam yapmadın mı unuttum ben.
 (BORA)
 Yeşil alalım. (F) E3
 Of o ne Berk? (F) T4
 Yeşil adam. (F) E3
 Gri madde bebek kadar. (F) E3
 Karınca adar çok küçük kimse
 göremiyor. (F) E3
 Bir tane hayvanın tepesine binmiş
 bağırttırıyor hayvanı. (F) E3
 Ama kötülükten bir hayvan. (F) E3
 Sökmüyor kabloları bağırttırıyo sadece.
 (F) E3
 Kara pençe (O)
 Yeşil adam uçuyor. (F) E3
 Hey bakın. (T)
 Aynı yüzen çene gibi olmuş. (F) T1
 Yücel çene. (T)
 Hayır yüzen çene. (F) T1
 O zaman Güven'in adı da Güven. (F)
 T1
 Tülen. (B)
 Güven. (BO)
 Küven. (T)
 Sim sürüldü. (T)
 Sürülsün yıkarsın. (B)
 Yıkayınca geçmiyo. (F) T1
 Halen burada var. (F) T1
 Güven bir robot insandır. (F) T1
 Bu güven değil ki bir adam. (F) T1
 O ne ya elma gibi. (B)
 Hayır bu elma değil. (F) T1
 Ağ. (F) T1
 Günen'i bağlamışlar. (F) E3
 Güven'e iyi olmuş. (F) E3
 Aa bak bağlamış yeşil adam onu. (F)
 E3
 Neresi komik Bora? (F) T2
 Beyinli yengeç yapıyorum. (F) E3
 Bu da beyinli yengeç. (F) E3
 Ama o robotun içinde. (F) E3
 Beynine giriyor. (F) E3
 Güven'in kafasına giremez. (F) E3
 Kum adam geliyor. (O)

Hani kum adam? (F) T4
 Çok uzaktan geliyor. (O)
 Be de kum adam yapıcam. (F) T1
 Kum adam bu. (F) T1
 Aha da bu kum adam. (F) T1
 Aaa bu çok karışık oldu. (F) T2
 (Sayfanın arkasını çevirdi.)
 Ferit kum adam şimdi geliyo. (O)
 Bu ne? (F) (Bora'ya soruyor.) T4
 Biraz büyük güzel çizicem. (F) E3
 Bak burada test ediyor ben burada yapabiliyom. (F) (Kutunun üzerine.)
 E3
 Bora yaptıysan buraya koyuyoruz. (F)
 T1
 Yağız!
 Yağız!
 (Yağız içeri girdi)
 Burada beyinli yengeç yapsam. (F) E2
 Eskilerin abarası. (F) T1
 Eski mi yeni. (O)
 Hayır onlar hep tahtaydı. Çok hızlı gitmiyordu yavaş yavaş gidiyordu. (F)
 T1
 (Arkayı çeviriyor.)
 Çok karışık oldu bence. (F) E2
 Beyinli yengeç nasıldı ya? (F) E2
 Nesi komik Bora? (F) T2
 Çok komik çok. (F) T2
 Yağız olmuş mu ? (F) (Resmini gösteriyor.) T4
 Yağız annesiyle gelmiş kıyafet deniyor.
 Açma. (BO)
 Tamam ver koyim. (F) T1
 Banane. (BO)
 Ama burası açma yeri. (F) T1
 Güven. (F) E2
 Güven erkek ismi ama olsun. (F) E2
 Az gel bir şey söylicem. (F) E2
 Ben senin oyununu oynadım. (F) E2
 Yağız! Beyinli yengeç yaparım. (F) E2
 Yağız koşuyor.
 Yağız! Az gel. (F) T3
 Aha burada da bir tane oyuncak var. (F) E2
 Yağız gel az. (F) T3
 Ne dedi biliyon mu Berkay oyununda bir şey daha dedi. (F) T1
 Benimki bitti. (O)
 Benimki de bitmek üzere. (F) T1
 Benimki de itmek üzereydi ama bitti. (O)
 Bitti. (F) T1
 Yağız! Ferit az sus da (Y)
 Yağız ev yapalım mı ha? (F) T4
 Neyden? (Y)
 Sandalyeden. (F) T4
 Yağız bak neye girmiş uçak almış kendine. (F) T2

Az şuna bak. (F) T2
 Yağız bak beyinli yengeç olmuş mu? (F) T4
 Örümcek yok. (Y)
 O değil bu beyinli yengeç. (F) T1
 Şunun komikliğine bak. (F) T2
 Yağız kulaklarına bak az. (F) T2
 Yağız kötü adamların poposuna batıyor. (O)
 Öğretmene gösteriyor resmini.
 Ne yaptın bakalım? (ÖĞR)
 Ferit anlatıyor öğretme not alıyor
 Öğretmenim yeşil arabayla oynayabilir miyim? (F) T4
 Evet. (Ö)
 Orhan ! (F)
 Orhan benden sizden değil. (N)
 Hayır senden değil. (F) T1
 O zaman ikimizden. (N)
 İkimizden olmaz. (F) T1
 Ben bir palis yapayım. (F) T1
 Orhan bir palis yap. (F) T3
 Yapamam palis. (O)
 Ya Yağız benim şeyimi niye alıyorsun ya? (F) (legomu) T4
 Yağız taşıyamıyor. (F) T2
 Yeşil arabayla oynuyor.
 Orhan benim palisim var. (F) E3
 Orhan benden di mi? (F) T4
 İkinizdenim. (O)
 Öyle olmucak. (F) T1
 Legoları dizip aradaki insan yüzlerini buluyorlar.
 Orhan şurayı bozalım bence. (F) T1
 Şurayı bozalım. (F) T1
 Evet bozalım. (O)
 Benden değil misin? (F) T4
 Biz palis yaptık.
 Hayır Orhan bunları böyle yap. (F) T3
 Çok büyük olsun mu palis? (O)
 Bir tane daha alabilir miyim? (F) T4
 Necati ben sendenim. (F) T1
 Necati bir tane parça vermiştim.(F) T1
 Hayır. (N)
 Benimki küçük palis. (F) T1
 Ama şuraya takacaktım. (O)
 Necati'den al. (F) T1
 Benimki uçak makine. (F) T1
 Yağız bak küçük palis. (F) T1
 Yağız bak küçük palis. (O)
 Az robotumu verir misin? (B)
 Veremeyiz. (F) T4
 Hayır orası açılmıyo. (F) T4
 Boranın sorusunu cevaplıyor.
 Ya açmasana. (F) T3
 Neden? (B)
 O zaman alarm çalıyor. (F) T4

Hem bizim işimiz bitmedi daha alarm
 çalıyor. (F) T1
 Ama almak istiyorum. (B)
 O zaman bizimle oynamıyorsun. (F)
 T3
 Öğretmenim Ferit vermiyor. (B)
 Bu mu? (F) T4
 Al. (F)
 Ya oraya koyma Berk. (F) T3
 Ben de oynamıyorum. (F) T1
 Siz oynarsınız. (F) T1
 Yağız ben çocuğu sana veririm. (F) T1
 Ben Legolarla oynucam. (Y)
 Ben oynamıyorum daha bunlarla. (F)
 T1
 Neyle? (Y)
 Tahta blokla. (F) T4
 Neyle oynucan? (Y)
 Ardalarla. (F) T4
 Berk toplim mi yarısını? (F) T4
 Başka yapıcam. (B)
 Ben oynamicam. (F) T1
 Öğretmenim bilgisayar oynayabilir
 miyim? (F) T4
 Evet. (ÖĞR)
 Bunlarla oynuyorsun. (F) (Bilgisayar
 oyunu). E2
 Gemileri alıyorsun arabaları
 almıyorsun yuvana gidiyorsun. (F) E2
 Arabayı yersen ölüyorsun. (F) E2
 Sonra seçiyorsun. (F) E2
 Gemiyi seçtim. (F) E2
 Burada böyle geliyorsun tencereye
 değdi yandı değmiceksin. (F) E2
 Tüh ya yandım. (F) E2
 Ooo kazandım. (F) E2
 Bunu değıştircem başka bir şey
 yapcam. (F) E2
 Kaplumbağayı açım mi? (F) E2
 Kaplumbağa bak. (F) E2
 Bunu almıcakmısz çatalı ben
 bilmiyodum. (F) E2
 Hiii. (F) E2
 Kaplumbağanın nesi çıktı? (F)
 Gösteriyor. E2
 Şimdi ben sana bir şey göstercem. (F)
 E2
 Bu da uzay. (F) E2
 Ne tarafa gitcem. (F) T4
 Buraya kadar olan kısmı bana
 anlatıyor. Yanında sadece ben varım.
 Soru sormuyorum ve etkinliğine
 müdahale etmiyorum.
 1,2,3,4,5,6,...
 Şimdi uçuyor bak kafa gitcek gidiyor.
 (F)
 İki taş geri tıkla daha dikkatli. (BİLG)
 Geri mi? (F) T4
 Bir taş iki zıpla daha dikkatli. (BİLG)
 Aferin. (BİLG)

Üç taş. (F) E3
 Orhan beni ittin. (F) T1
 Nerde? (O)
 Orhan sen beni ittin şu anda. (F) T1
 Nerde ittim. (O)
 Böyle ittin. (F) T1
 Öğretmenim kapandı. (ÖĞR)
 Yanlışlıkla mı kapandı yoksa
 istemiyor musun? (ÖĞR)
 Yanlışlıkla kapandı. (F) T4
 Açıldı. (F) E3
 Ah eyvah buna bastım. (F) E3
 Kaplumbağa, baykuş. (F) E3
 O oyundan çık Ferit bozuyor. (ÖĞR)
 Hep çık. (ÖĞR)
 Çıkcım. (F) T4
 Saati açtım. (F) E2
 Kaç? (F) T4
 Kaç? (F) T4
 Dört.(BİL) T4
 Örnek saate göre ayarlıyor.
 İki tane kazandım .F) E2
 Hep açtım. (F) E2
 1, 2, 3, 4 , 4 tane kaldı. (F) E2
 Yarım ve tam saatleri yandaki saate
 uygun yapıyor bilgisayar talimatıyla.
 Yaptıklarını bana anlatıyor.
 Bitirdim. (F) E2
 Oyunu değıştirdi.
 Dinazor. (F) E2
 Bukalemun. (F) E2
 Elektrik kesildi. (F) E2
 Tüh. (F) E2
 Burada bir sürü lego var. (F) T1
 Bu karay deyince güçlü madde. (F) T1
 Böyle böyle. (F) T1
 Hareketini gösteriyor Efe'ye
 Yağız itiraz ediyor.
 Böyle böyle. (Y)
 Cartoon network de ablam şifre
 koymuş. (E)
 Ben yengelerde izliyorum. (F) T1
 Günaydın. (F)
 Öğretmen bir konuşma yaptı.
 Öretmenim Legolarla oynayabilir
 miyim ? (F) T4
 Çalışmaya başladı.
 Ya Yağız...(F) bölündü.
 Ferit annen resim yolladı mı? (ÖĞR)
 Hayır. (F) T4
 Geçen yollamış montunun cebinde
 kalmış. (ÖĞR)
 Hayır. (F) T4
 Sandalyeler kaldırıldı mı? (ÖĞR)
 Ben sandalyeye oturmam. (F) T4
 Öğretmenim ben sandalyeye
 oturmam. (F) T4
 Yaşar gel benle oynucan mı? (F) T4

Az bak Yağız küçük robota bak
küçük. (F) E3
Eyvah eli koştum. (F) E3
Yaşar böyle oynayan mı bak
sarmaşığım bile var benim. (F) T4
Yağız ben bir kere karabasani izledim.
(F) T1
Çok korkunç. (F) T1
Batman le karabasan birleşti daha
korkunç oldu. (F) T1
Doldurmasana Yusuf. (F) E3
Ver. (F) T3
Yağız elektrik robotu oldu mu? (F) T4
Ben yaptım. (B)
Öyle değil. (F) T2
Haaa elektrik gitti. (F) E3
Yağız ilk önce kim istedi biliyor
musun? (F) T4
Yağız kafasını sallıyor.
Bilgaks istedi bomba attı. (F) T4
Hayır bir kız vardı. (F) T2
Bilgaks almaya çalıştı ama saldırdı di
mi Taha? (F) T4
İşte o şey yatı. (F)
Yapmasaydı öyle olmucağı. (F) T1
Yaşar bak. (F) T3
Yaşar. (F)
Tamam bakıyorum gördüm. (YŞ)
Yaşar şunlara bak. (F) T3
Görüyom ya. (YŞ)
Bağırmana gerek yok. (F) T2
Yoksa kafamda çalacaksın. (F) T2
Yağız bak büyük araba değil biraz
küçük oldu ama. (F) T1
Yağız aslında bilgaks almaya
çalışıyordu ama alamadı. (F) T1
Sona kalan uyuya kalır. (T)
Sona kalan dona kalır. (F) E1
Sona kalan uyuya kalır. (F) E1
Kolları çok büyük oldu acayip büyük
oldu elleri çok büyük oldu di mi
acayip büyük oldu. (F) E2
Tek gözün adı neydi. (F) T4
Hayır vücudunda. (F) T1
O tek göz değil ki. (Y)
Güncelleme değil mi bomba oluyor.
(F) T1
Söylemişim da tek gözlü vardı. (F) T1
Yağız benim robotuma baksana. (F)
T3
Böyle bir içinden geçerse var ya. (F)
Dediğim şeyi yapıyorum. (F) E2
Yağız tek bacaklı kaldı. (F) T1
Dövüş eden bir robot daha vardı. (F)
E2
Eyvah elleri koştum bacakları da
kopacak. (F) T1
Büyük babanın arabası. (F) T1
Ferit bu var ya büyükbabanın arabası.
(Y)

Eyvah eli de koştum. (F) E3
Farları taktım. (F) E2
Yağız şunun kollarına bak. (F) T3
Ferit sen şunun kollarına bak. (Y)
Öğretmenim Seymen kötü hareket
yaptı. (F) T1
Bir parça eksik. (B)
Yağız böyleydi değil mi bu? (F) T4
Robot düştü.
Ahh. (F)
Bacak yapsana. (B)
O araba yer bacakları mı olur? (F) T2
Bu araba değil ki. (Y)
Yağız baksana bacakları yok. (F) T1
Yağız çok büyük olursa kırılır. (F) T1
Kırılırsa benden değil. (F) T1
Biliyorum. (Y)
Tak tak tak uçuyorum. (F) E2
Yağızla gizli konuşuyor.
Acaba bu büyüğü ne yapmam? (T)
Kime versem? (Y)
Bana. (F) T4
Baksana Yağız. (F) E3
Duuuuuu
Efe (F)
Kim istiyoy? (T)
Ben. (F) T4
Ben. (Y)
Saycam. (T)
1, 2, 3, 4,10 Yağız sana geldi.
(T)
Bunları kendime yaptım. (F) E3
Bular benim oynucağı. (F) E3
Ama ben de oynucam Ferit. (O)
İkimiz oynucaz. (O)
Ya ikimiz oynayalım. (O)
Daha arabamı yapmadım. (F) E3
Ben sana çok getirim. (O)
Biraz bekleyebilir misin? (F) T3
Ama o benim parçamdı. (F) T1
Benim parçam diye bir şey yok. (O)
Yağız ahtapot arabası gibi oldu değil
mi? (F) T4
Yağız robota bak ayakta duruyor. (F)
T3
Nasıl ayakta durdurdun? (E)
Efe benimkinin bacakları var ayakta
durabiliyor. (F) T4
Bak benimki de duruyor. (E)
Hayır. (F) T2
Ben de bacak yapcam. (Y)
Bacakları indi vuvvvvv. (F) E2
Yaşar bak. (F) T3
Yaşar bak ayakta duruyor. (F) T3
Yaşar. (F)
Yaşar bak robotuma ayakta duruyor.
(F) T3
Gördüm ya. (YŞ)
Niye bozdun? (ES)

Bak benim makinem var ya o yüzden. (F) T4
 Döndürüyor.
 Yağız bak. (F) E3
 Yağız beni kurtar şu kabuktan. (F) T1
 Kurtarmıyorum. (Y)
 Niye? (F) T4
 Çünkü tamirdeyim. (Y)
 Çabuk ol. (F) T3
 Seni mi beklicem? (F) T4
 Ben burada mı beklicem ? (F) T4
 Yağız gülüyor.
 Ferit en bu sefer çok uzun bir şey yapcam kırılmaz zor kırılır. (Y)
 Ben kırarım. (F) T1
 Bebek hiç yere atılır mı ölür. (F)
 (Kızlara diyor.) T1
 Orhan al. (F)
 Bunlar benim. (F) E2
 Hı ya pat pat pat. (F) E1
 Ben Transformens'ın oyuncağını aldım. (Y)
 Ben de gördüm almadım. (F) E3
 Eski arabası çok güzel. (F) E3
 İstersen gemi oluyor arabası. (F) E3
 Motorunda da yengeç varmış. (F) E3

Günaydın (F)
 Lego oynayabilir miyim? (F) T4
 Evet. (ÖĞR)
 Orhan yenecek galiba. (B)
 He o mu beni yenecek benimkine baksana kim kimi yenecek Yağız? (F) T2
 Orhan beni yenemeyecek di mi Yağız? (F) T2
 Ferit hızlı hızlı gelir çarpar külüstür olur. (B)
 En büyük savaş gemisi. (F) T1
 Arkaya takalım mı? (B)
 Oraya takarsak Orhan bize çarpar görürsün. (F) T3
 Şöyle tak. (B)
 Ben de merdiven var. (O)
 Berk böyle olsa daha iyi olur. (F) T2
 Şurayı da tak diye çıkardım. (F) T1
 Burada yangın var hep. (O)
 Olsun yangın varsa yangın var umrumda değil hem bizim gemi sizi yener. (F) T3
 Orhan deve baksana. (F) T3
 (Yukarıya attı.)
 Hıh kırıldı işte. (F) T1
 Kırılınca bir şey olmuyo ki. (F)
 Hıh taktım. (F) E3
 Taha savaşacak. (O)
 Taha mı beni yenecek? (F) T2
 Taha bile beni yenemez. (F) T2
 Burda yangın var. (O)
 Umrumda değil varsa var. (F) T2

Yanarsın bi dakkada. (O)
 Ben yanar mıyım hiç. (F) T2
 Naber bebek. (F)
 Bak bu özel araba. (F) T1
 Bizim de özel arabamız var. (O)
 Sizin uzun arabanız yok bir şeyiniz yok. (F)
 Yağızla biz birleşiriz. (F)
 Biz de Tahayla birleşiriz. (F)
 Olsun biz de sarmaşık yaparız. (F)
 Öğretmenim Ferit bir sürü almış bizden.

Naz'ın Sınıflandırılan Konuşmaları

Aaa ben de kelebek yaptım. (N) T1
 Ben kelebeklisinden aldım öyle oldu. (N) T1
 Aaa bakın baksana Ömer Faruk. (N) T3
 Öyle açılmıyoki o. (Ö)
 Uçmaz öyle ölmüş o. (Ö)
 Bak şimdi uçuyo ya. (N) T1
 O gerçek kelebek değil ki hamurdan kelebek. (Ö)
 Yaaa. (N)
 Öğretmenim hahahaha. (N)
 Napıyosun sen? (N) T4 Hilmi'ye
 Baksana Hilmi sana geliyor. (N) T1
 (Hamur kaplarını masada yuvarlıyor.)
 Öğretmenim bu benim kafama vurdu. (H)
 Öğretmenim yavaş vurcaktım gitti hemen. (N) T1
 Sen benim hamurumu mu aldın? (H)
 Yooo. (N) T4
 (Önlüğünün düğmesiyle baskı yapıyor hamura izler çıkarıyor. Pasta şeklinde yapacaktı bozdu vazgeçti.)
 Öğretmenim ben oyuna gitcem. (N) T1
 Dilan oynayabilir miyim? (N) T4
 Evet. (D)
 Öğretmenim Naz'ı oynatıyom ben. (Y)
 Lego topluyorlar.
 (Naz oyuna dalıyor oyun oynamak için gerekli malzemeleri toplamaya dalıyor yalnız ve sessiz oynuyor.)

Öğretmenim su içebilir miyim? (N) T4
 (Süre bitimine kadar konuşmuyor.)

Öğretmenim ben çiçek yapcam. (N) T1
 Napıcam? (N) T4
 Öğretmenim sizin bıçağınız var mı? (N) T4
 Burayı kesicem de. (N) T1

Ben yuvarlak yapıcım. (N) T1
 Herkes kendi yerine gitsin mi? (N) T4
 Öğretmenim yerimizde yapalım mı istediğimizi? (N) T4
 Tamam. (Ö)
 Şey kalkmış Ahmet. (N) T1
 Ooo benimkine bak. (Ö)
 Ben istediğimi yapıyorum. (N) T1
 Nasıl? (R)
 Çöktüm çöktüm bu hale geldi. (N) T4
 Ben çiçek yapıcım. (N) E3
 Ben çiçek yaptım ... (Ö)
 Ben buraya çiçek yapıştırıcım. (N) E3
 Öğretmenim bak üstüne de çiçek yaptım. (N) T1
 Bak çiçek yaptım çok güzel oldu. (R)
 Ben yeniden yapıcım. (R)
 (Hamuru yoğuruyor Naz.)
 Öğretmenim hamuru eve götürcek miyiz? (N) T4
 Sadece oynacak mıyız? (N) T4
 (Öğretmen başıyla onaylıyor.)
 Öğretmenim çok güzel hamurumuz. (N) T1
 (Öğretmen bugün yeni hamurlar açtı)
 Ben kurabiye yapıyorum. (R)
 Simit yapmışsın sen. (N) T2
 Buğra simit yapmış. (N) T1
 Öğretmenim oldu mu? (N) T4
 Öğretmen başını sallıyor.
 Bak. (N) (Rabia'ya)
 Ben karar verdim başka bir şey yapıcım. (N) T1
 Yeniden bir şey yapıcım ben. (N) T1
 Bak Naz çiçek. (R)
 Bir de kutuya doldur. (Ö)
 Öğretmenim ben çiçek yapıcım. (Ö)
 Ama çiçeğim yok. (Ö)
 Al. (N) T1
 O ne Naz? (D)
 Yılan kutuyu sardı. (N) T4
 İnsan zannetti çünkü. (N) T1

 Bence iyi oldu. (N) T1
 Bu da yavrusu. (N) T1
 Öğretmenim bu da yavrusu. (N) T1

 Aaa Naz bak. (R)
 Ben bir tane daha yapıcım. (N) E3
 Al. (R)
 İstemiyorum. (N) T1
 ver öğretmenim. (Ö)
 Benim çiçekle işim var. (N) T1
 (Ömer'e)
 Adam iyi olur di mi? (N) T4
 Ömer'in elinde adam var.
 Yemek vakti.
 Ben çok acıktım. (N) T1
 Hilmi oynamıyoruz ki,

Hadi büyük yuvarlayıp kutuya koyacaksın. (Ö)
 Hilmi sana yardım edeyim mi? (N) T4

 Öğretmenim siz bize bakacaksınız di mi? (N) T4
 Evet. (Ö)
 Hayır kalkanlara bakıyor. (N) T1
 (Bloklarla oynuyorlar.)
 Ben büyükleri alcam. (N) E3
 Birlikte oynayalım ama Naz'a verme. (B)
 (Rabia'ya diyor.)
 Hayır o bana yardım ediyor di mi? (N) T4
 İsteddiği için yapıyor. (N) T1
 Al. (R)
 Kırık alma kırık. (N) T3
 Kırık verme. (N) T3
 Döküldü. (N) T1
 Aaa orda var. (N) T1
 Orda pembesi var. (N) T1
 (Rabia'ya)
 Kaç Hilmi! (N) T3
 Hilmi çekiliyor.
 Diziyo kuleye.
 Yıkılıyor gülüyor
 Ya bizimkini alma. (N) T3
 Öğretmenim bizimkini alıyor Can. (N) T1
 Öğretmen müdahale ediyor.
 Ver ver. (N) (Rabia'ya) T3
 Öğretmenim bak bu benden büyük. (N) T1
 Oooo düştü. (N) E2 Bloklar yıkıldı.
 Naz biraz da sen topla. (R)
 Topluyom ya. (N) T1
 Bak şimdi sen topla. (N) T3
 Allahım ya. (R)
 Niye kırdın! (R)
 Ben mi kırdım off ya off. (N) T2
 Kaç şurdan ben tutarım git. (N) T2
 Dokunmayın hiç buna. (N) T3
 Az kaç. (N) Can'a T3
 Yıkılacak başımıza. (N) T3
 Şişşt ev yuvarlandı şişşt. (N) E2
 Rabia'ya diyor.
 Ben alırım bırak. (N) T3
 Ben takarım. (N) T3
 Şunu bırak bırak. (N) T3
 Bırak elim yok mu? (N) T2
 Hala alıyorsun ama. (N) T2
 Yardım etsene orda duracağıma . (N) T2
 Rabia yardım etsene orda duracağıma. (N) T2
 Al. (R)
 (Lego toplamaya çıktılar.)
 Öğretmenim Ömer Faruk benim yap bozumu aldı. (N) T1

Öğretmenim biz her şeyi yaptık bak.
(N) T3
(Öğretmeninun duyamayacağı
mesafeden konuşuyor ve cevabını
beklemiyor.)
Ben bebeği seviyorum. (N) E2
Bu buradan açılıyor mu? (N) T4
(Ömer Faruk alıyor.)
Hayır almayacağın. (N) T1
Bizden yap boz alıyor Ömer Faruk.
(N) T1
Dolaptan aldım ben. (Ö)
Ne yapcam? (A)
Giysisini çıkar. (N) T4
Kıyafetini giydir. (N) T4 (Bebeğin)
Şey yemeği bozdular. (N) T2
dilan yemeği bozdular. (YAS)
Kı hep bozdular. (AY)
(Bebeğin pantolonunu giydirmeye
uğraşılıyor. Bebeği minderde ayağında
sallayarak uyutuyor.)
Öğretmenim uyudu. (N) T1
Gözlerini kapattı. (N) T1
Ses yapmayın bebek uyucak.
(N) T3
Bebek nerde? (AY)
İşte orda. (N) T4
Abaküsle sayıyor 1 2 3 4 5 6 7 8 9
(N) E1

Aaa bak şu kapak güzel. (N) E2
Arabalı kapak güzel. (N) E2
Araba yapmak istediğim zaman bana
ver. (N) (Hilmi'ye söylüyor.) E3
Tekerlek oley uçan tekerlek. (H)
Arabayı götürdün mü? (N) E3
Arabayı sür. (N) E3
Arabayı sür. (N) E3
Yapıştı mı arabaya? (N) E3
Ne geldi? (B)
Çiçek ben kendim seçtim. (N) T4
Sen çöktün benimkine. (N) T1
(Hamuru yuvarlıyor. Hamurla
oynamayı çok seviyor.)
Öğretmenim benimkine bak göz
yaptım. (N) T1
Ben yapım mi Hilmi sana. (N) T4
Pasta olmuş ya bu. (N) E3
Aferin sana. (N) E3
Arabalı kapak güzel. (N) E3
Arabalı yapmak istediğin zaman bana
ver. (N) E3
Hilmi'ye diyor.
Tekerlek oley uçan tekerlek. (H)
Arabayı götürdün mü? (H)
Arabayı sür. (N) T3
Arabayı sür. (N) T3
Vuvvv vuvvvvv vuvvv. (H)
İki tane olmuş ya bi tane daha yapma.
(N) T3

Üstüne de krema döküm. (N) T1
Üstüne de krema döküm. (N)
Bakar mısın üstüne krema döktüm.
(H)
Bakar mısın üstüne krema döktüm.
(H)
Çok güzel oldu. (N) T1
Hilmi aklıma bir şey geldi. (N) T1
Şunları al. (N) T3
Şunları alim dur. (N) T3
Şunları alcan üst üste koycan. (N) E2
Bunları koycan sonra büyük olacak. (N)
E2
Ooooh gördün mü? (N) T4
Bak Hilmi bak bak bak. (N) T3
(Başını sallıyor Hilmi. Mutfağa gitti
Naz.)
Al şuna çay koy. (N) (Semanur'a
diyor.) T3
Koy. (N) T3
Kaşıkları oraya koymucan ki. (N) T2
Öğretmenim senden izin aldım ben di
mi? (N) T4
Oynayabilir miyim? (H)
Hilmi oynayabilirsin biz zaten biri
gelir diye yapıyoruz. (N) T4
Ben bunları alcam oraya götürcem.
(N) T1
(Legolarla kule yapmak için.)
Hilmi orayı karıştırma tamam mı? (N)
T4
Hilmi orayı düzelt. (N) T3
Oynatıyorum ben onu. (N) T1
Kim ne derse desin oynatıyorum ben
onu. (N) T2
Dur o bulaşıkları ben yıkım. (N) T3
Az şunu bırak da bezi tut. (N) T3
(Semanur'a diyor.)
Hilmi bulaşıkları ver bakim bana. (N)
T3
Çöpe mi attı bunları? (N) T4
Çöpe atmadım ki. (S)
Ben bulaşıkları yapıyorum ekşimiş
yemekleri çöpe attım ben. (N) T1
Dizicem bunları (bulaşıkları) (N)
Yıkayıp koyuyor.
Bunlar köpüklü durulananlar burada.
(N) T1
Tamam onları oraya koy. (N) T3
(Havanur'a diyor. Havanur başıyla
onay veriyor. Havanur zaten oraya
koyuyordu.)
Gel sen böyle yat. (N) T3 Bebeğine
diyor.
Sen bana ver bakim şu çocuğu. (N) T3
(Dilan'ın elinden bebeği alıyor
gezdiriyor.9
Bu teyze kızım. (N) E2 (Yasemin'den
bahsediyor bebeğe.)
Teyze değil abla abla. (N) T1

Ablacım abla. (N) E1
 Ablacım abla. (N) E1
 Ablacım abla. (N) E1
 Değişik sesle konuşuyor.
 Dökülecek ya al onu kızım eline. (N) E2
 Bunları koy kırılmasın. (N) E2
 Fincanları da. (N) E2
 Yastık nerde yatırcam ben bunu. (N) (Bebeği). E2
 Heh koydum çocuğu. (N) E2
 Heh koydum çocuğu. (N)
 Yatırdım yerine. (N) E2
 Şişşt yatırdım çocuğu aha buraya. (N) E2
 Hihihih sen bizimle oyna. (N) E2
 Rabia neden oynamıyor öğretmenim? (N) T4
 (Rabia bugün okula gelmedi.)
 Naz sana ne geldi. (B)
 Çiçek. (N) T4
 Bana kelebek. (Y)
 Naz pencereyi kapatır mısın? (ÖĞ)
 İkisini mi? (N) T4
 Sadece buradakini. (ÖĞ)
 Öğretmenim benimkine bak. (N) T3 (Öğretmen bakıyor.)
 Hamurdan şekiller yapmış.
 Bu takımları topluyorum. (N) T1 (Mutfak takımları.)
 Bebek al.(N) T3 Dilan'a
 Ben de toplucam. (R)
 Ya az dur bozucam. (N) T3 (Rabia'ya diyor.)
 Az şurdan bişey alcam. (N) T3 (Rabia'yı itikliyor. Naz buldu.)
 Bayrak buldum. (A)
 Ya ben de bulcam. (BU)
 Daha bayrak yok ki. (N) T1
 Az git eteğin geliyo buraya. (N) T3 (Rabia'yı itiyor.)
 Şişşt öğretmenime dicem seni. (N) T3
 Rabiaya
 Az kalk. (N) T3
 Rabia kalkıyor.
 Özenle legoları bir tepsiye diziyor.
 Damlanur Damlanur. (N)
 Efendim. (D)
 Bak diziyorum. (N) T1
 Tamam neden bana söylüyorsun. (D)
 Az kaç kaç kaç bozulacak. (N)
 Rabia'ya
 Olmuş mu? (N) T4
 Hı hı. (D)
 Tekrar bir tepsi aldı bardakları diziyor.
 Aha bak hazırladım dur. (N) T3
 O bebek benim oyuncağımış. (N) T1
 Sen almışsın sen benim ablamısın. (N) T1

Sen kocaman kız olmuşsun yesene. (N) T2
 Rabia'ya.
 Semanur Semanur. (N)
 Sen de bizimle oynacak mısın? (N) T4
 Şişşt sen bizimle oynucakmısın? (N) T4
 (Yasemin dönüp bakıyor.)
 Hani güzel yemekler yaparız. (N) T3
 Bütün herkesi çağırdım öğretmenim. (N) T1
 Boş şey. (N) E2
 Tamam tamam yaptığın şeyi getir. (N) T3
 Bunları doldur. (N) T3
 Tabak yaptın. (N) T1
 Ondan tabak alma. (N) T3 (Semanura diyor.)
 Düşcek düşcek. (N) T2
 Yemek yapıyor.
 Hı Yasemin bak.(N) E3
 Dilan pasta pişiriyor. (N) T1
 Ben börek yaptım Yasemin çok güzel. (N) T1
 Küçüğünde yemek var. (N) T1
 Tatlıya niye bakmıyorsunuz siz? (N) T4
 Anne anne yemekleri yapıyom ben. (N) E3
 Anne biz pasta yapmaya gidiyoz. (Y)
 Yumurta da yaptım yumurta. (N) E3
 A pişirdim. (N) E3
 Şekerler nerde? (R)
 Şuraya koydum. (N) T4
 Kız bunu kenarıya koyma. (N) T3
 Burada tüp var tüp. (N) E3
 Anne bak börek yaptım. (D)
 Ben markete gidiyorum abla. (N) E3
 Abla markete gitcez. (N) E3
 Anne ben markete gitcem. (N) E3

 Bende çocuk çıktı. (N) T1
 Hamurla oynuyor.
 Hadi gidelim. (N)
 (Oyuna Dilan'a diyor.)
 Ayşegül Ayşegül. (N)
 Ayşegül. (N) E1
 Ayşegül. (N)
 Havanur. (N) E1
 Havanur. (N)
 Yuvarlayıp gelin. (N) T3
 Oyun oynucuz. (N) T1
 Araba var mı sende? (H)
 Bak seninkine. (H)
 Bakar mısın yapmak çok kolay. (H)
 Ben bak yaptım. (N) T1
 Top kek. (N) T1
 Zaten top kek o. (R)
 Sanane sen hadi şeyine bak. (N) T3
 Bak ben ne yaptım. (H)

Ben top kek yaptım bak. (N) T1
 Top kek yapıyorum ben. (N) E3
 İşte pastam. (H)
 Sen yapamazsın ki. (N) T2
 Öğretmenim bak ben bunu top kek yaptım. (N) T1
 Bitanesini yuvarladım. (N) T1
 Bitanesi büyük olur. (N) T1
 Büyük oluyor nerdeyse büyük oluyor. (N) T1
 Ben bişey yapcam üzerine. (N) E3
 Yuvarlıcam. (N) E3
 Oyuna gidiyom Naz. (Y)
 Tamam yuvarlak yap ben geliyom. (N) T1
 Öğretmenim Naz'ın yanına oturabilir miyim? (Y)
 Bu burada dursun bunlar burada dursun. (N) T1
 (Kendi yaptıklarını kenara koyarak Yasemin'in hamurunu yoğuruyor.)
 Yasemin'e de yapıyorum. (N) T1
 Şunlara bak. (N) T3
 Hamurum yetmezse.(Y)
 Hamur olmasa yapamazdık. (N) T1

Tekerlekleri alcam ben. (N) T1
 Tekerlekleri bi kere versene. (N) T3
 Al. (M)
 Gerekmez ben alırım. (N) T1
 Aaaaa. (N)
 (Süleyman çarptı.)
 Öğretmenim buradaki çocuk bana ne yaptı biliyon mu sırtıma vurdu. (N) T1
 Mavi tekerlek al mavi bu. (Ö)
 Naz onu bana ver da. (Y)
 yok. (N) T4
 Ayyy gidiyo. (N) T1
 Bak. (N) T1
 İkilikten bulsana bana. (N) T3
 İkili lego. (N) T1
 Ne? (Ö)
 İkilikten bu ikilikten. (N) T4
 Ya elimdeki şeyim yok. (N) E2

Döküyör sepeti
 Bak bu şeyi görüm (Götüreyim) dur dur. (N) T3
 Yarısı kaldı yarısını buluyoz. (N) T1
 Ya ben bu tarafa bakıyom. (N) T1
 Yasemin'e anlatıyor.
 Ben sana bişey almışım. (N) T1
 Anne biraz şey ya. (N) T1 (Yap bozdan bahsediyor.)
 Sinisini sen buldun. (N) T1
 Bunları ben buldum di mi? (N) T4
 Bunu sen buldun. (N) T1
 Bunu ben buldun. (N) T1
 Ayırıyor legoları Yasemin de alıyor.

Yasemin işte Rabia senin bebeğini aldı. (N) T2
 Aldı. (N) E1
 Ters. (N) E1
 Düz. (N) E1
 Buraya koyma buraya biz bişey koyuyoruz. (N)

(Naz topluyor.)
 Aaa ne kadar topladın? (N) T4
 Yasemin. (N) E3
 Al. (N) E3
 Ohoooo. (D)
 Bunlar uyumuş da. (N) T1
 Az oyuncağın üstüne koy. (D)
 Ağlatma. (D)
 (Yatırdı bebekleri.)
 Anne okula gidiyo bu. (N) T1
 (Bebeklerden bahsediyor.)
 Okula götürdü Naz bebekleri.)
 Şimdi oymayalım. (N) T1
 Aha bak. (N) T3
 Nasıl yaptın onu? (H)
 Sana da yapım mi? (N) T4
 Yap yap yap. (H)
 Yeniden yapım mi sana? (N) T4
 (Legolarla yapıyor.)
 Şunu doldur. (N) T3
 Hayır öyle değil. (N) T1
 Böyle mi? (HA)
 Hı hı. (N) T4
 Öyle öyle. (N) T1
 Öğrendim. (H)
 Bu taraftan bişey alma da. (N) E3
 (Yapıyor.)
 Bak. (N)
 Nasıl yaptın? (N)(Dilan'a soruyor.)
 Ben yaptım onu. (N) E3
 Ama o kırık kırık. (N) E3
 Ben bunları seçmedim. (N) E3
 Havanur'a yap. (D)
 Senin masanın üzerine yapım mi? (N) T4
 Hayır. (D)
 Hala oynuyorlar. (N) T2
 Ömer Faruk oynuyo silahçılık. (N) T2
 Can da oynuyor şey. (N) T2
 Ömer Faruk oynuyor. (N) T2
 (Bunun üzerine öğretmen müdahale ediyor.)
 Lego seçiyor.
 Topladım hı. (HA)
 Benim pastam bitti alın. (S)
 Olsun yerinde durcak. (N) T3
 Ev mi o? (N) T2 (Küçümseyerek)
 O ev değil yimek. (N) T2
 Ev. (S)
 Hayır o yimek. (N) T2
 Sana getirdim. (N) T1

Be getirdin? (ÖĞ)
 Bu pasta bu da simit. (N) T4
 O ne? (Ö)
 Bu da simit. (N) T4
 Ooo ne kadar çok yemek var. (ÖĞ)
 Öğretmenim bu sefer. (N) T1
 Bu da çay kaşığı. (N) T1
 düştü. (N) T1
 Öğretmenim tuvalete gidebilir miyim?
 (N) T4
 Ne arıyorsun? (D)
 Bunu koyma şeyi. (N) T4
 Kuş şeyinin kutusu nerde? (N) T4
 (Kuş şeklinde yap bozun tablasını soruyor.)
 Ya ver onu ya. (R)
 Kuşun şeyi bu. (N) T1
 Öğretmenim tepsimi alıyo. (R)
 (Vermiyor diyor Naz. Rabia vazgeçiyor. Tamamlandı puzzle.
 Ocağın üstüne tavayı koyuyor.
 Sonra tencereyi koyuyor. Yasemin çaydanlık koyuyor ve ocağı çekiyor.)
 Onun yanında olması gerekiyor o zaman. (N) E3
 Buna teker koycam. (N) E3
 (Legolardan yemek yapıyor.)
 Naz hadi pikniğe gidiyoz. (Y)
 Ama ben bunu daha bitirmedim ki.
 (N) T1
 Ay bu yemek ne güzel olmuş. (N) E3
 (Kaşıkla alıyor.)
 Yanmasın yanmasın iki kaşıkla yapcam. (N) E3
 Daha pişmedi ki o. (N) E3
 (İki kaşıkla tencereden tavaya boşaltıyor.)
 Köfte köfteyi koycam. (N) E3
 Çocukların oyuncağını unutmayın. (D)
 Sen bizi o zaman göremezsin. (N) E3
 Ortada bak. (N) E3
 Aha köfte. (N) E3
 Al köfte yap. (N) E3
 Şimdi mama yapılmazki. (N) T2
 Ver şunu oraya koyim. (N) T1
 Dur mama yapıyorum. (Y)
 Eşyaları yerleştiriyorlar pikniğe geldiler.
 Tencereleri düzenliyor Naz.
 Balonları patlatcaklar. (Y)
 Öğretmenim de bi da balon almaz di mi? (N) E3
 Oğulcan'ın şimdi doğum günü var mı? (N) E2
 Şimdi yok di mi? (N) E2
 Şimdi bu benim karnımda doğmuş gibi yapıyoruz. (N) T1
 Dilan'a elinde bebek ver.
 Öğretmenim bu elbiseyi ben almış gibi oynayabilir miyim? (N) T4

Evet.
 Bu böyle yırtık mıydı böyle? (N) E3
 Bak bunun cebi var. (D)
 Senin bebeğin büyük değil. (N) E3
 Benim bebeğim küçük seninki büyük. (N) E3
 Ama benim bebeğim daha bebek. (N) E3
 Hadi çocuğu uyut. (Y)
 (Bir yere gidiyor ama o demeden Naz yatırdı.)
 Uyuttum bile. (N) T1
 Uyudu benimki. (N) T1
 Benim çocuğum uyudu bile. (N) T1
 Tamam. (Y)
 Al Naz. (D)
 (Kolu deydi döküldü.)
 Görmedim. (N) T1
 (Yağız bardaklarını izinsiz aldı.
 Eşyaları topluyor masadan.)
 Buradan bir şey alma. (N) T3
 Burası bizim yemek yerlerimiz. (N) T1
 (Ömer'e diyor legosunu kaydı.)
 Çık. (N) T3
 Öğretmenim pasta koyma masamıza geliyorlar. (N) T1
 Pasta masasıymış. (Ö)
 Öğretmenim ömere bir şey de. (N) T3
 (Ömer'e gidiyor.)
 Bak güzel olmuş mu tatlı? (N) T4
 Bak ben tatlı yaptım. (N) (Damla'ya.)
 Tatlı mı? (R)
 Tepsi yok mu Dilan'a soralım. (DA)
 Benim kuş tepsim vardı. (N) T1
 Onu versem olmaz mı? (N) T4
 Al bunları. (N) T3
 (Semanur'a götürüyor. Tencerelerde yemekler.)
 Unları kim yiycek? (S)
 Bebek yiycek. (N) T4
 Buradaki bebeklik yemek. (N) T1
 Önce mamayı öncede bunları yiyecek. (N) T1
 Öğretmeniiiiim. (N)
 Yeme onlardan. (N) T3
 Bunlar bizim ya. (B)
 Onlar sizin değil bi kere. (N) T1
 (Tartıştılar.)
 Vermem. (N) T3
 Can'a.
 (Şişyle mama içiriyor bebeğe.)
 Hıh. (N)
 Şimdi çatalla yediriyor yemek.
 Al naz sen de ye. (D)
 Hayır ben bunları çocuğa yediriyorum. (N) T1
 Al çocuğa sıcak süt aldım. (D)
 Sıcak süt mü ? (N) T2 (Eleştiriyor Dilan'ı.)

Sana da çay hazırlıyorum ona çay
tabağı olmadığından buna koyuyorum.
(D)
Al. (D)
(Cevap yok ama karıştırıyor.)

(Yemek masası hazırlıyor.)
Öğretmenim tabağı birisi kırmış. (N)
T1
Onu almalıym. (N) T1
(Tabakları diziyor.)
Bunlar yetmedi. (N) T1
Bi tane de yemeklerden dizelim. (N)
T1
(Lego topluyor tabaklara koyuyor
Naz.)
Tamam. (Y)
Bir tane bi tane koy. (D)
(Cevap yok ikişer ikişer koymaya
devam ediyor.)
Yemek koyma. (D)
Olsun. (N) E3
Çay tabakları ne olacak? (N) T4
Bunları ne yapcam ya? (N) T4
Sepete koy. (D)
Aklıma bişey geldi. (N) E2
Dökmeden koy. (N) T3
Çay içmedi.(N)
Herkes çay içen ondan sonra bunları
yapıyorum. (N) E3
Gelin oturmaya. (A)
Naz. (Y)
Tamam. (N)
Kapattın mı ocağı ? (N) E3
Şekeri koy. (AY)
Öğretmenime koy. (Y)
Öğretmenim bu sizin. (Y)
(Naz lego toplamaya gitti.)
Topladım. (N) E3
Yasemin ver. (N) E3
(Aldı çekti.)
Çaydan sonra bunu yapcam. (N) E3
Ver. (D)
Şekeri ver. (N) E3
Ver şeyimi ver. (D)

Burada kelebek yuvarlaklardan var
gel. (N) T3
(Damla'ya diyor.)
Kelebek değil bu. (O)
Biz kelebek yapabiliyoruz onu. (N) T1
Ayşegül şunu bizim yere götürsene
küçük yere. (N) T3
Nereye? (A)
O kelebek ver mutfaktakilere. (N) T4
Biz ondan kelebek yapıyoruz. (N) E3
Öğretmenim kızım dedi Ömer Faruk
bana. (N)
(Legoları üst üste koyuyor mutfığa
götürmek için.)

Sen bizim gibi yapabiliyor musunuz?
(N) E2
(Ömer'e)
Cevap yok.
Bak ben ne yapıyorum. (N) E2
Ömer Faruk bak. (N) E2
Öğretmenim. (N)
Kendim yaptım. (N) E2
Ömer Faruk söyle. (N) E2
Ben kendim yapabiliyorum. (N) E2

Hayır ben yapcam (Lego). (N) E2
Ya ben sana yapcam demedim ki. (N)
E2
Ben sana hediye götüreceğim. (N) T1
Hediye götürcem Yusuf. (N) T1
Ne aldın desene. (N) T3
Ne aldın bana. (Y)
(Gösteriyor. Gel işareti yapıyor.)
Kaysana kızım. (D)
Yusuf kazandı. (N) (Kupayı) E3
Yusuf kazandın tamam al. (N) E3
(Yusuf'a servis yapıyor.)

Sus aramızda kalcak konuşma. (N) E3
Ben tarih yandı biliyorum. (Ö)
Söyleme. (N) E3
Tarih gün demek. (Ö)
(Tuvalete gitti geldi mutfakta
oynuyor.)
Öğretmenim sana da koydum ama
inşallah sığar. (N) T3
İkimize de koydum. (N) T1
(Öğretmenine hazırladıklarından
getirdi.)
Çay demliği nerde Naz. (Y)
Bunlar kola koyuyorum. (N) T4
Hayır. (N) (Yasemin'e) E3
Yemek yap Naz. (Y)
Sen bize nerden geliyosun? (N) E3
Bagaj nerde? (garaj) (YU)
Bagaj o tarafta. (N) T4
Park ettim. (YU)
Naz oyun oynuyoduk ya yine
oynayalım mı? (Y)
Naz. (Y)
Ne? (N) T4
Dinleniyor, çalışıyor.
Sandalyeleri masa gibi kullanıp yemek
kaplarını diziyor.
Az şu sepeti alsana. (N) E2
Almadı kendi götürüyor.
Ayşegül. (N)
Ayşegül. (N)
Çabul gel Ayşegül. (N) T3
Tabakları kaşıkları bardakları diziyor.

Bunun üstüne koycam. (N) E3
Üstüne yuvarlak koycam. (N) E3
Ben top kek yapıyorum. (Ö)

Ben de top kek yapıyorum. (N) E3
 Naz bana da yapar mısın?(R)
 (Naz bugün biraz sessiz.)
 Naz. (H)
 Ne oldu? (N) T4
 Şunun altına şu tekerleği koyar mısın?
 (H)
 (Rabia'ya diyor.)
 Bunu yapabilir misiniz peki? (N) E3
 Ben de Naz'inkinden yapıyorum. (Y)
 O zaman yanıma gel. (N) T1
 Yapcaksan ben sana yaparım. (N) T1
 Sen yap de ben sana yaparım. (N) T3
 İçine bakım içine bak. (N) T3
 Hilmi'ninki bak. (N) T3
 Ben hiçbir zaman şişkoların elini
 öpmem. (N) T1
 Neden? (Ö)
 Ben şişkoları sevmiyorum. (N) T4
 Naz o zaman beni sevmiyorsun.
 (MEL)
 Seviyorum. (N) T4
 Ben tanımadığım kişileri öpmem ki.
 (N) T1
 Yapabilcen mi? (N) T4
 Aynı böyle gitcen dimi? (Y)
 Bak Yasemin. (Ö)
 Düşünce öyle olmaz ki. (N) E3
 Ya bıçak kesti. (Ö)
 Meyve keserken mi? (Y)
 Dışarı götürdüm arkadaşlarım bişey
 istedi kestim. (Ö)
 Ömer ver ben yapım. (N) E3
 Olmadı ki yeniden yaparız. (N) E3
 Naz hamurumu vermiyorum. (Y)
 Tamam sana açıyom. (N) E3
 Yuvarlak mı yaptım? (Ö)
 Evet. (N) T4
 Sen napıyosun? (Y)
 Araba yapıyom. (N) T4
 Naz şunları kaldır. (Y)
 Diyor ama kendi kaldırıyor.
 Gel kelebek yapalım kelebek yapmak
 için buldum.(Y)
 Biz yaparız. (N) E3
 Şeker şeker bu. (N) E3
 Bu da şeker kaşığı. (Y)
 Hayır o şeker kaşığı değil bu şeker.
 (N) T1

Öğretmenim ben çiçek yapcam. (N)
 E2
 Öğretmenim sizin bıçağınız var mı?
 (N) T4
 Burayı kesicem de. (N) T1
 (Model bıçak alıyor.)
 Herkes kendi yerine gitsin mi? (N) E2
 Öğretmene hitap eder gibi ama ne o
 tarafa bakıyor ne de öğretmenden bir
 cevap bekliyor.

Öğretmenim yerimizde yapalım
 istediğimizi? (N)
 Şey kalkmış Ahmet. (N) E3
 Oooo benimkine bak. (Ö)
 Ben istediğimi yapıyorum. (N) E3
 Nasıl. (R)
 Çöktüm çöktüm bu hale geldi. (N) T4
 Ben çiçek yapacam. (N) E3
 Ben çiçek yaptım. (Ö)
 Ben buraya çiçek yaptırcam. (N) E3
 Öğretmenim bak üstüne de çiçek
 yaptım.(N) E3
 Bak çiçek yaptım çok güzel oldu. (R)
 Ben yeniden yapcam. (R)
 Yoğuruyor hamuru Naz.
 Öğretmenim hamuru eve götürcek
 miyiz? (N) T4
 (Öğretmen yeni hamur açtı.)
 Ben kurabiye yapıyorum. (N) E2
 Simit yapmışsın sen. (N) E2
 Buğra simit yapmış. (N) E2
 Öğretmenim oldu mu? (N) T4
 (Öğretmen olumlu anlamda başını
 sallıyor.)
 Bak. (N) (Rabia'ya.)
 Ben karar verdim başka bir şey
 yapcam. (N) E2
 Yeniden bişey yapcam ben. (N) E3
 Bak Naz çiçek. (R)
 Bir de kutuya doldur. (Ö)
 (Çalışıyor.)
 Öğretmenim ben çiçek yapcam. (Ö)
 Yap yavrum.(ÖĞR)
 Ama çiçeğim yok. (N) E3
 Al. (N) T2
 O ne Naz? (Y)
 Yılan kutuyu sardı. (N) T1
 İnsan zannetti çünkü. (N)

Bence iyi oldu. (N) E3
 Bu da yavrusu. (N) E3
 Öğretmenim bu da yavrusu. (N) E3
 Aaa naz bak. (R)
 Ben bi tane daha yapcam. (N) E3
 Al.
 İstemiyorum. (N) T4
 Ver öğretmenim. (N) T3
 Benim çiçekle işim var. (N) T1
 Ömer'e diyor.
 Adam iyi olur. (N) E2
 Ömer'inkinde adam var.
 (Yemek vakti.)
 Ben çok acıktım. (N) T1
 Hilmi oynamıyoz ki. (N) T2
 Hadi.
 Büyük yuvarlayıp kutuya koycaksın.
 (Ö)
 Hilmi sana yardım edim mi? (N) T4
 (Ediyor.)

Biz soğan da soyuyoruz. (N) T1
İsteddiğimiz yemekleri yapıyoruz. (N) T1
Küçükleri inceleyip koyun. (D)
Tamam. (N) T1
Bıçak nerde bıçak. (N) T4
(Dilan soyuyor.)
Bana da versene anne. (N) T3
Veremem kızım. (A)
Ver da büyüdüm ya. (N) T2
Şu bardağı da ver. (D)
Dilan sen de bana bak kaşık ver. (Y)
Al. (N)
Yemek yapmış.
Al aha şunları kes. (N) T3
Şunları kes. (N) T3 (Dilan'a veriyor.)
Bir şeyler daha verdi Dilan'a.
Doldu kızım daha dur. (D)
Biz ayakta oynayabilir miyiz?
(N) T4
Çünkü biz yemek yapıyoruz. (N) T1
Yumurtaları al. (N) T3
onlar niye buraya gelmiyorlar. (BU)
Çünkü biz onlara yemek yapıyoruz. (N)
Onlar da yiyo. (N)
(Naz tepsiye bişeyler hazırlıyor.)
Dilan çay. (N)
Kes şunu. (N) T3
Kızım niye öyle geçiriyosun? (D)
Her şeyi öyle kes anne. (N) E3
Benim verdiğim şey domates. (N) E3
İçinde yumurta da var. (N) E3
Domatesleri çıkarttım. (N) E3
Naz bunları hep ben mi kesicem? (D)
Evet. (N) T4
Hayır sen de kes. (D)
Tamam. (N)
Tamam. (N)
Şurdaki patatesleri saycam. (N) E3
Patates saycam. (N) E3
Tamam bana bir şey ver. (N) E3
Al buraya geç. (D)
Ordaki soğan mı? (N) E3
Şunlar benim yumurtam. (D)
Ben almadım ki onları. (N) T1
Sen buraya da yemek ver. (N) E3
Sana da yemek vercen. (N) E3
Öğretmenime de yemek vercem. (N) T1
Yemek değil yemek. (D)
Bu büyük şeyleri bana mı verdin
yavrum? (N) E3
Kesiyor. (N)
Doğruyor.
(Diğer kızlar geldi bebekleriyle.)
Bize ver. (N) E3
Onlarla yemek yapıyormuş. (N) E3
Ben doldurmuşum. (R)
Büyük şeyleri de doğruyosun. (N) E3
Öğretmenim büyük şeylerimizi
alıyorlar. (N) T2

Büyük şeylerle biz yemek yapıyoruz.
(N) T1
Şimdi iş başına. (D)
Hadi iş başı. (N) E1
Yavaş ol kızım. (D)
Aferin kızım çok güzel. (N) T2
Hızlı kesiyoz biz. (N) T1
Yemekleri dökmüşler. (N) E2
Anne akşam oldu di mi? (N) E2
On buçukta yatcağık biz. (N) E2
Dişlerimi fırçalamayı unutmuşuk
Dilan. (N) E2
Dişlerimi fırçalamayı unuttum. (N) E2
Dişim çürük. (N) T1
İkimizde çürüğüz. (A)
Çık çık çık çık .(N) E1 (Dişlerini
fırçalıyorlar.)
Hadi diş fırçalarımızı yıkayalım. (N)
E2
Hadi. (N) E2
Döversin yoksa döversin di mi? (N) T4
(Arne yerine koyduğu Dilan'a diyor.)
Yimekleri sonra yaparsın. (N) E3
Sen de işine git. (N) E3
Yimeklerimizi hazırladınız mı? (Y)
Hazırlıyoruz. (N) T4
Çabuk. (Y)
Siz bize yardım etmeyin. (N) T3
Siz niye bize yardım ediyosun? (N) T2
Kızlar bana niye iş yaptırıyosunuz? (N)
T2
Yemeğin üstüne niye yastık
koyuyosun? (N) T2
Bak şimdi bunla bunu bunla bunu. (N)
T2
Çocuk uyacak yavaş yap de. (N) T3
Kızım çocuk uyacak yavaş. (D)
Tamam. (N)
Orası hep ıslandı öğretmenim.
Kağıtları hep ıslanmış öğretmenim. (N)
T1
Al bunları yesin. (N) T3
Ver şunları. (D)
Tepsiye koyuyor düşürdü birazını.
Çabuk çabuk çabuk çabuk. (N) E1
(Yeniden hazırlıyor.)
Çok yumuşak bunlar. (N) E2
Ben öğretmenime bunu yapcam. (N)
E2
(Hamur oynuyorlar.)
Eskilerini atalım bence. (N) E2
Öğretmenim eskilerini atalım. (N) E2
Yenileri çok yumuşak. (N) E3
Bunlar da sert olunca atalım di mi? (E)
Ben tatlı yapcam. (N) E3
Ben tatlı yapmicam ki. (E)
Ben de seviyom ama annem bana
yapmıyo ki. (N) E3
Ben kocaman oklava yapcam. (N) E3

Havanur kutu mu yapıyon? (Y)
 Öğretmenim sana kocaman bir oklava yaptım. (N) E3
 Boncuk mu? (H)
 Hayır.(N) T4
 Kolye yaptı. (E)
 Ha ha ha hihihih. (N) Kolyeyi taktı gülüyor.
 Taç yaptım. (E) Kral tacı
 Bak Dilan taç yaptım. (N) E3
 Nasıl. (D)
 Bak böyle böyle yaptım sonra böyle oldu. (N) T4
 Öğretmenim Naz benim yanıma gelebilir mi? (D)
 Öğretmenim Dilan'ın yanına gidebilir miyim? (N) T4
 Sandalyeni al da gel. (D)
 Yemek yaptım yılanı döndürdüm. (Y)
 Aaa öyle hiç olmamış. (N) T1
 Şimdi de tatlı yapalım. (N) E2
 En sevdiğim tatlı. (N) E3
 Ne tatlısı. (A)
 Oklava tatlısı. (N) E2
 Dilan simit gibi oldu. (N) E2
 Nasıl yaptın? (N) E2
 Sen simit yapmaya çalışıyon di mi? (N) E2
 Kaplumbağalarımız ayrı ama renkleri farklı. (N) E2
 Kaplumbağalarımız ayrı ama renkleri farklı. (D)
 Ben limonla. (N) E3
 Yeniden yapcam olmadı. (N) E2
 K1 yeniden yapcam olmadı. (N) E2
 Aaa güzel oldu. (N) E2
 Niye yapıyon. (N) T4
 Çünkü simitin dair olması gerek. (D)
 Hepsini daire yap o zaman. (N) T1
 Dilan. (N)

Ne yazıyosun? (N) T4
 Ödevim var. (Ben)
 Ne . (N) T4
 Sizin öğretmeniniz var ya benim de var. (NB)
 Büyük mü? (N) T4
 Elli yaşında. (B)
 Olsun Allah ona verir yaşar. (N) T1
 Ekmeği yere atarsak Allah bizi çarpar di mi? (N) E2
 Yani çarpmak demek heh hehhehe. (N) E2
 Yok olmadı. (N) (Hamurla konuşuyor.) E2
 Yok biraz daha olmadı. (N) E2
 Hi ihi ihi. (N) E2
 Bak. (N) E2
 Bak ben ne yaptım. (N) E3
 Yılan yaptım. (SÜ)

Öyle yılan olmazki çok büyük olcak yılan. (N) E3
 Di mi. (N)
 Bak ben büyük yaptım. (D)
 Sen yılan mı yaptın? (N) E3
 Sssssss.(A)
 Korkmadım ki. (N)
 Ben yılanlardan korkmam. (N)
 Gerçek yılanlardan korkarım.(N)
 Okulda yılan olmazki (N) E2
 Ben yılan gördüm biliyo musun? (N) E2
 Köyde. (N) E2
 Sıssıssıssıss (N) E1
 Kaçtı böyle yolunu kaybetti. (N) E2
 Küçük değil ha büyük. (N) E2
 yavru değil. (N) E2
 Aha bu kadar büyük. (N) E2
 Çok büyüktü onun kadar. (N) E2
 Kuyruğu da yuvarlaktı. (N) E2
 Ayyyyy. (D)
 Masana gitsene. (A)
 Öğretmenim izin verdi. (N) T1
 Dilan istiyoy. (N) E3
 Yılan. (A)
 Büyük yapsana yuvarlasana. (N) E3
 Ben öbür masaya geçebilir miyim? (A)
 Banana bid. (N) E3
 Banan dedim bildi. (N)
 (Dilan'a)
 Banana ne? (D)
 Sulara yüzüyodu biz gördük. (N) T4
 Kaplan vardı onu yedi. (N) E2
 Biz de üzıldüm. (N) E2
 Bi kaplan daha geldi o yemedi. (N) E2
 İşte böyle kesti bananalar işte böyle. (N)
 Balinalar. (N) E2
 Dur yavrularının üzerinde böyle vardı. (N) E2
 Yavrusu da bu üstte. (N) E2
 Üstünde de böyle vardı. (N) E2
 İstanbul vardı. (D)
 İstanbul'a gittiğimizde bir ayı var. (N) E3
 Aldı beni sırtına. (N) E2
 Muz verdim. (N) E2
 Çilek verdim. (N) E2
 Yedi yedi. (N)
 Kiraz. (N)
 Herkes kapağını örtsün. (D)
 O zaman karıştıyo di mi? (N) E3
 Bak yastık yaptık. (N) E3
 Onların yastığı. (N) E3
 Öğretmene gösterece. (D)
 Öğretmenim bak üst üste koydun yastık yaptım. (N) E2
 Bir oklava olsaydı oyuncak oklava. (N) E2

- Aaa Dilan çok güzel oldu. (N)
 Nasıl yapıyosun? (N) T4
 Bak şimdi. (D) (Anlatacaktı vazgeçti.)
 Bana da yap. (N) T3
 Gözlük yap ona gözlük yap. (N) T3
 Bu bi kız adını bilemezsin. (N) T2
 Yasem.. Dilan. (N)
 Hayır. (D)
 Öğretmenim. (D)
 Öğretmenim seni yapıyormuş. (N) T1
 Öğretmenimin burnu öyle değil ki. (N) T2
 Ne? (N) T4
 Pasta. (D)
 Bu ne? (D)
 Armut mu? (D)
 Hayır. (N) T4
 Söylemicem. (N) T4
 Sen benimkini bildin. (D)
 Aşk gemisi aşk. (N) T1
 (Bayılıyormuş gibi yaptı Dilan.)
 Aşk gemisi gidiyor. (N) T1
 Burada delik var gibi görülüyö. (N) T1
 Ham ham. (N) E1 (Dilan'a)
 Canavar yaptım canavar. (N) T1
 Midesinde. (N) E2
 Ham ham. (N) E1
 Öldü kız ham. (N) E2
 (Gülüyor.)
 Başka bişey yapalım. (N) E2
 Dilan ne güzel yaptın. (N) T2
 Ayyy acıttı. (N) E2
 Bu da odun gibi. (N) E2
 Acıttı kemiğimi acıttı. (N) E2
 (Hamuru yüzüne vurdu.)
 Benimki de turuncuydu. (Y)
 O turuncu değil ki kırmızı. (N) T2
 Dilan gel oynayalım. (Y)
 Önce biz bunları bitirelim oynucaz. (N) E3
 Öğretmenim biz hamur oynamıcaz. (D)
 Ben şunu bitirim oynucam. (N) T1
 Şu ağacı bitirim. (N) E3
 Öğretmenim mantar yaptım. (N) T1
 Mantar yaptım ama bayılıyo. (N) T2
 Dilan şu mantar bayılmasa şaşardım zaten. (N) T2
 (Dilan gülüyor. Ayşegül geldi.)
 Oynuyo yoklama oldu oynuyo. (N) E2
 (Ayşegül'e diyor.)
- Bak ben kardan adam yaptım. (N)
 Bak. (N)
 Bu kapağı ben yaptım. (N) T1
 Ben de yaparım. (H)
 Bak böyle sürttüm. (N) E3
 Bak. (N) E3
 Bak ben . (N) E3
 İşte kardan adam böyle ya. (N) E3
- Böyle yaptım. (N) E3
 Böyle yaptım. (N) E3
 İşte böyle yaptım. (N) E3
 Oldu. (N) E3
 Bende kaplumbağa çıktı. (H)
 Sonra da. (N) E3
 Dama dam. (N) E1
 Şimdi yaptım di mi? (N) E3
 Buraya göz yaptım? (N) E3
 Buraya göz yaptım? (N) E3
 Ortasına da kardan adam yaptım. (N)
 Baskı kalıp. (N) E3
 Aha börek yapıyom. (H)
 Bak. (N)
 Hıhıhıhıhı. (N)
 Aaa seninki çok güzel olmuş. (N) T2
 Çekirdek yaptım ben. (N) T1
 İçine çekirdek koy. (N) T1
 Yok ki. (N) E3
 Olsun şöyle koy. (N) T1
 Çekirdeği al içinden. (N) T3
 Çekirdeği al. (N) T3
 Dur aha şöyle aşağıdan. (H)
 Sen başka bişey yap. (N) T3
 İstersen yaptıklarımın yap. (N) T3
 Şöyle yoğurcan. (N) T3
 Bi da yap bi da. (N) T3
 Hamurum yumuşadı. (H)
 Tamam bu böyle ya. (N) T1
 Böyle yapcan böyle yapcan. (N) T2
 Ben teyzemden öğrendim. (N) T1
 Böyle yapcan. (N) T3
 Çok güzel tatlı yapıyo. (N) E3
 Bize yaptı. (N) E3
 Gofret tatlısı. (N) E3
 Kurabiye tatlısı. (N) E3
 Ayyy. (N)
 Kapağı açıyor. (N) E3
 Ben söylemem. (H)
 Benim gibi mi? (H)
 Sana bakarak yapcam. (N) T1
 Ben yaptım bile. (N) T1
 Küpeyi taktım ben. (N) T1
 Öyle değil. (H)
 Da bitmedi benimki. (N) T1
 Bilekliği de ben bunla yapcam. (H)
 Başka şekilli yapcam. (H)
 Ben yaptım. (N) T1
 Ben yaptım bile yüzük bak. (N) T1
 Öyle değil ben üstüne yuvarlak yapcam. (H)
 Ben üstüne ne koymayı unutmim? (N) T4
 Öyle demedim yuvarlayıp da koycan. (H)
 Benim yüzüğüm tamam. (N) T1
 Öyle bozulur bitince tak. (N) T2
 Bitti ki. (N) E3
 Nere gitti o? (N) E3
 Hı çıktı çıktı. (N) E3

Sonra yaparız yüzüğü. (N) T1
 Önce bilekliği yaparız. (N) T1
 Ben yapcam yukardan hamuru. (H)
 Sen de yapsana. (H)
 (Cevap yok çalışıyor.)
 Bak yapışmış. (N) E3
 Böyle yapıştı böyle. (N) E3
 Böyle sarınca tıktık tık kescem. (H)
 Bak bu böyleydi ya aha. (N) E3
 Bu şimdi bu elimin içinde ya. (N) E3
 Nası geldi bu elime. (N) E3
 Sihirle geldi. (N) E3
 Bak böyleydi ya. (N) T1
 Öyle olmaz ki. (H)
 Sihir nası olması lazım? (H)
 Burada yapışcak eline gelecek. (H)
 Bu elimdeydi siz görmeden öbür elime geçirdim. (N) T1
 Sen de böyle yapsana. (H)
 (Cevap yok çalışıyor.)
 Ben bileklik yapcam yüzük yapcam. (H)
 Ben de öyle yapcam. (N) T1
 Küpe de yapcam. (H)
 (Yuvarlıyorlar.)
 O kadar da büyük değil. (H)
 Niye o kadar büyük yapıyon? (H)
 Azıcık bölsene. (H)
 Anneme bunla bilezik yapcam. (N) E3
 Küpe yapcam. (N) E3
 Bak ben ne yaptım? (N) T4
 Ben öyle yapmıcam ki. (H)
 Senin gibi yapmıcam. (H)
 (Dinlemiyor Naz.)
 Bak şimdi bu ezik olacak şimdi. (N) E3
 Ezik olsun. (N) E3
 Sen de yapsana. (H)
 O kadar büyük değil. (H)
 Ben şimdi yuvarlaklar yapcam. (N) T1
 Sen de çiçek mi? (N) T4
 Ben bilekliğimi takıyom. (H)
 Sen takıyon mu? (H)
 Benimki bitmedi ki. (N) T4
 Nen süslüyom. (N) T1
 Desen yapıyom. (N) T1
 Önce büyük sonra küçük. (N) E2
 (Kendi konuşuyor. Havanur'un kulağına gizli bir şeyler söylüyor. Sanırım öğretmene bilezik yapmaya karar veriyorlar.)
 Öğretmenim. (N)
 Aha bu bilezik. (N) T1
 Sana bileklik yaptım. (N) T1
 Bu bileklik kırılır mı senin elinde? (N) T4
 Olmuyo. (N) T2
 Ama süsleri koptu. (N) T1
 Biraz daha büyük yap. (H)
 Şunları birleştirsem öyle. (N) T1
 İşte annem bana küpe alcak. (N) T1

Ya şunu alcaktım.(D)
 (Gidiyor.)
 Aaa ordaki su benim tamam mı? (N) T4
 Ordaki. (D)
 Mavi tabağı var. (N) T1
 Hangisini? (D)
 Şu benim alttaki benim. (N) T4
 O sütmüş tamam mı? (N) T1
 Gel kı pazara çıkalım hadi. (N) T3
 Tamam çocuklara süt alalım. (D)
 Bizimle gelsene. (N) T3
 Öğretmene söyle. (N) T3
 Gelebilir miyim de. (N) T3
 (Yasemin'e diyor.)
 Dilan Yasemin de geliyo. (N) T1
 Bizimle oynucak. (N) T1
 Öğretmenim Yasemin bizimle oynayabilir mi? (N) T4
 (Olumlu cevap alıyor.)
 Yasemin gel. (N) T3
 Olsun bunu bırak. (N) T3
 Biz pazara çıkıyoz kı. (N) T1
 Yasemin biz pazara çıkıyoz. (N) T1
 Pazara bişe alcaz. (N) T1
 Çocuğumun şeyi şöyle dursun ben de pazara gelim. (Y)
 Aaa bu kimin? (N) T4
 Şakacıktan sen Dilan'ın hocası oluyon tamam mı? (N) T4
 Hadi gel pazardan bişeyler alalım. (N) T3
 Domates alcım. (Y)
 Aaa şu bebek şurda otursun. (N) E2
 Şişşt burada otur. (N) E2 (Bebeğe diyor.)
 (Yasemin de bebeğini veriyor.)
 Sen de otur tamam mı? (N) E2
 Yasemin senin hocan benim de öğretmenim. (N) E2
 Senin hocan oluyo benim de (N) E2
 (Yasemin'den cevap yok.)
 Naz bunlar senin. (Y)
 Bi kilo domates aldım. (Y)
 Ben başka. (N) E3
 Öyle şarkı söylenmez. (N) T2
 (Süleyman'a diyor.)
 Evet. (Y)
 Şu yeşili verir misin? (Y)
 Bunu mu? (N) T4
 Bunu mu? (N) T4
 Şunun üstü ver. (Y)
 He efendim? (N) T4
 Naptın kızım? (Y)
 Akşam maskeli baloya gitcez. (A)
 (Alp anlatıyor maskeli baloyu sessizce.)
 Ayyy çocuklar üşüdü. (N) E2
 Dilan. (N) E1

Dilan. (N) E1
 Yasemin. (N) E1
 Yasemin. (N) E1
 Senin kızını eve götürüyom. (N) T1
 Üşümüştü. (N) T1
 Usulu dur tamam. (N) E2
 Üşümeysin. (N) E2 (Bebeklere diyor.)
 O yılanı benziyo. (N) T1
 (Tuvalata giderken hamur oynayanlara diyor.)
 Ayşegül geç kaldınız. (N) E2
 Yaptın mı kar? (N)T4 (Havanur başıyla onaylıyor.)
 Bu çok güzel. (N) T2
 Şöyle gözüne sürersin. (N) T3
 Ondan değil bundan süreceğiz. (H) E2

Makyaj mı yapıyorsun? (M)
 Çünkü akşam yemeği için başkası geliyo. (N) T1
 Annem bir yere gitse makyaj yapıyo. (N) T1
 Birisi gelse eve makyaj yapıyo. (N) T1
 Ben gelinlik giydim. (N) T1
 K1 ben gelinlik giydim. (N) T1
 Ben gelinlik giydim. (N)T1
 (Dilan'a diyor.)
 Gelinlik giyilmez.(Y)
 Sonra da eve gelcen birisi var yemek hazırlıcaz. (N) E3
 Kırmızı renkli renkli yap. (N) T3
 Bir de turuncu yap. (N) T3
 Güzel oluyo. (N) T3
 Çocuğuma da sürcem. (Y)
 Ay çok güzel oldu. (N) T1
 Burayı da boyadın mı? (N) T4
 He boyadım. (Y)
 Şu makyaj şeylerini alim bari. (N) E2
 (Naz şu anda tek başına.)
 K1 bundan sürmedin. (N)T1
 Ondan sürdüm.(D)
 Öksürüyor.
 Ayyyy. (N)
 K1 bi dakika onlar oynamıyo mu? (N) T4
 makyaj şeyini de oraya koyalım.(N) T1
 Dilan'a ve Yasemin'e söylüyor.

(Resim yapıyor Naz Efe onun resmiyle ilgili konuşuyor.)
 Öyle göz olur mu? (E)
 Bi tane göz. (E)
 O çiçeğim küçük ya. (N) T1
 Öyle çiçek olur mu? (E)
 Çiçek değil. (N) T4
 Şimdi çiçek yapcam. (N) T1
 Papatya yapsana. (E)
 Niye yapıyomuşum ya. (N) T2
 Eee zaten bu papatya. (N) T1

İçi beyaz olacak. (E)
 Hayır sarı. (D)
 Hapşırıldı Dilan.
 Çok yaşa. (N) T1
 Bak. (N)
 Meliha ablam niye gelmiyo? (E)
 Memlekete gitti. (ÖĞ)
 Meliha ablanın da mı kaynanası var? (N) T4
 Kaynanası mı var? (N) T4
 Bilmiyorum. (D)
 Nereye gitti o zaman? (N) T4
 (Ahmet Ömer bana oyuncağı vermiyor dedi.)
 Heptenlik demek ne demek? (N) T4
 Hiç vermicek kullanmıcak. (Ö)
 Ayyy papatya yapım. (N) T1
 Saçı o. (D)
 Saçı mı? (N) T4
 Kız o kız. (N) T1
 Kız biz kızız di mi? (D)
 O zaman saç yapmadın di mi? (N) T4
 Yapardın benim gibi kel yapardın. (E)
 (Kısa saçlı demek istiyor.)
 Çocuğum oldu. (D)
 Ağzını yapıcam. (D)
 Gözleri filan. (E)
 Tuzlu pasta. (E)
 (Efe hamurdan tuzlu pasta yaptı.)
 Tuzlu pasta mı? (N) E3
 Gerçekten yiycen mi şakacıktan? (N) T4
 Aaa bu da kız. (N) T1
 Kızın yüzü. (D)
 Onun yüzü var ya kızım. (N) T1
 Yüzünü ne renk boyucan? (D)
 Boyamıcamki yüzünü. (N) T4
 Beyaz olur. (E)
 Hayır bu. (D) Gösteriyor.
 Evet işte o renk olur. (N) T1
 Bıyık. (N) E2
 Olsun büyük dedin sen de büyük yaptım. (N) T1
 El ele mi tutuşuyorlar. (E)
 He. (N) T4
 El ele tutuşalım halkaya karışalım. (N) E1
 Ele ele tutuşalım halkaya karışalım. (N) E1
 Ben almadım ki? (H)
 (Oyuncak tencere için Semanur'la tartışıyor Havanur.)
 Almış ya. (N) T1
 Saç mı? (E)
 Şapkası. (E)
 Hıı saçı. (N) T1
 Yok yatağı. (N) T1
 Topuklu ayakkabı yap topuklu ayakkabı. (N) T3
 Eldiven. (D)

Ben eldiven yapmadım ki. (N) T1
 Onlar? (D)
 Onlar eldiven değil elleri. (N) T4
 Sana ben boş kağıt getirim mi? (N) T4
 Var burada. (N) T1
 Başıyla onayladı Dilan.
 İsmi yaz sen önce öyle yaz. (N) T3
 Öğretmenim yani oraya yaz ismini.
 (N) E2
 Öğretmenim yes ne demek biliyon
 mu? (N) E2
 Evet demek. (N) E2
 No demek de hayır demek. (N) E2
 Aaaa karıştırdım mı? (N) E2
 Hayır demekmiş. (N) E2
 Öğretmenim Ömer Faruk ikide bir
 dönüyo. (N) T1
 Başım döndü. (N) T2
 Öğretmenim çiçeğimi gördün mü? (N)
 T4
 (Gösteriyor.)
 Ömer Faruk. (N)
 (Cevap yok.)
 Öğretmenim korkutmaca oynayabilir
 miyiz? (Hİ)
 Hayır çünkü niye. (N) T4
 İnsanlar korkuyorlar. (N) T4
 Canavar zannediyorlar. (N) T4
 Korkuyorlar. (N) T4
 Amam aman benim resmimi hamur
 etmeyin de. (N) T2
 Aaa çocukların yüzüne. (N) E3
 Dur ya. (N) E3
 Aaa yüzük oldu. (N) E3
 Bugün 23 nisan.(Y)
 Yaptım. (N) T1
 Buraya 23 yapsana. (Y)
 Bugün 23 nisan hep neşeyle doluyor
 insan
 Sanki her tarafta var bir düğün çünkü
 En seviçli en mutlu gün bugün 23
 nisan
 Bugün Atatürk'ten bir armağan yoksa
 tutsak olurdu sen inan
 Bugün 23 nisan hep neşeyle doluyor
 insan. (N) E2
 Köylümü kentlimi soğukta bırakma.
 (N) E2
 Odunun var mı yakacak? (N) E2
 Evin var mı barınacak kış geldi kar
 yağacak. (N) E2
 Yoksullar ne yapacak? (N) E2
 Napacak di mi. (N) E2
 Üşücekler di mi. (N) E2
 Öyle yapma. (N) T3
 Yasemin'e hamuru masaya yapıştırma
 demek istiyor.
 Yüzük yaptın. (N) T1 Dilan'a
 Öğretmenim ismimi yazar mısın? (N)
 T3

Öğretmenim asim mi? (N) T4
 Öğretmen başıyla işaret ediyor.
 Burayı niye süsledik balonlarla? (N)
 T4
 23 nisan mı? (N) T4
 Baklava yapıyorum yer misin? (D)
 Yap yap baklava öğretmenim de yer.
 (N) T4
 Bunlar 23 nisan çiçekleri mi? (N) E3
 Bunlar kimin? (D)
 Başka bir şey gösteriyor.
 Atatürk'ün çiçekleri. (N) T4
 K1 bana bi tane yuvarlak yapsana. (N)
 T3
 Böyle. (N)
 K1 bundan bişe yapıyo. (N) E2
 İkimiz yapabiliyoruz. (N) E2
 Benimki büyük. (N) E2
 Elini bastırıyor hamura.
 Ama benimki. (N) E2
 Hi hihihihih. (N) E1
 Kapak düştü Yasemin'in.
 Kimseyi oynatma. (N) T3
 Dilan'a
 Sadece Ayşegül oynasın. (N) T3
 (Yastıkla)
 Semanur oynasın. (N) T3
 Havanur oynasın. (N) T3
 yağız oynamasın. (N) T3
 Sen? (R)
 Ben de oynucam. (N) T4
 Kimin doğum günü. (A)
 Benimki sonra. (N) T1
 23 nisan olduğu için astı. (N) E2
 Ama kapı çok güzel oldu. (N) E2
 Öğretmenim bana taksaydı. (N) E2
 Ben parka gidince annem...(Y)
 (Devam etmedi cümlesine.)
 Simit yaptım simiiiiittttt. (N) T1
 Bak ben yaptım. (D)
 Olmadı ama yuvarlak. (N) T1
 Ben pasta yapıcım kimin Doğum
 günü olsun? (D)
 Yasemin'in. (Y)
 Bak. (N)
 Öğretmenimin. (N)
 Hamuruma bak. (N) E3
 Atatürk yapardım ben. (Y)
 Ben yuvarlak gene yanağına
 yapcam.(N) E3 (Atatürk'ün.)
 Bizim boyları çaldı. (H) Ahmet'e
 diyor.
 Çalması aldı. (N) T1
 6 6 36 dedemin sakalı yolda kaldı.
 (YD)
 Sakallı kaldı sakallı. (N) E1
 Sakalsız kaldı. (Y)
 O zaman Dilan niye böyle yapıyo? (N)
 E3 saçından bıyık yapıyo Dilan.

Ne güzel olmuş. (Y)
Ben şimdi yuvarlak yapcam. (N) E3
Öğretmenim ben buraya yapcam.
(YD)

Vuvvvv çok sıcakmış dedi. (N) E3
Kardan adam hakkında konuşuluyor.
Sıcak kardan adam olur mu dedim ben
de. (N) T2
Böyle bulut olmaz. (N) T2
Yamuk olmuş bunlar. (N)T2
Aşağı düşüyo. (N) T2
Ama bunlar düşmüyo.(N) T1
Öyle boyama pembe. (N) T2
Bulut mavi değil mi? (N) T4
Kötü bulutlar bunlar. (D)
Evet beninki de. (N) T1
Bunlar farklı. (N) T1
Farklı cam bunlar. (N) T1
Farklı. (N) E2
(Nöbet sırası hakkında konuşuyorlar.)
Geri dönüyo. (N) E2
Napıyon? (D)
Napım yamuk oldu. (N) T2
Kapısı nerde? (N) E2
Burada. (N) E2
Bi çiçek yapcam önce. (N) E3
Yeşil nerde yeşil boyucam ben. (D)
Ayşegüll. (N)
Birazdan gelcem tamam mı? (N) T4
Bekle ha bişey yapma. (N) T3
Yumurta pişir yumurta. (N) T3
Acıktım. (N) T1
(Ayşegül başıyla işaret ediyor.)
Ayna. (D)
Ayna mı? (N) T4
Güzelliğine bak.(N) T3
Güzelliğine bak. (N)T3
Kendi güzelliğine bak.(N) T3
Kurabiye yaptım.(H)
Ben çok severim. (N) T1
Gerçek kurabiye yiyelim geliyor. (N)
T1

Şey var ya begüm kafama düştü
benim. (N) E2
Ben ormanda geziyodun ya. (N) E2
Bulutlar kafama düştü. (N) E2
Ay beni kurtardı. (N) E2
Sırtına bindim. (N) E2
Hiç yorulmadım. (N) E2
Köye götürdü beni. (N) E2
Köydeyken oldu. (N) E2
Köyümüz var bizim. (N) E2
Köye giderken oldu. (N) E2

Az daha bi düşüyodum. (N) E2
Ay beni sırtına aldı. (N) E2
Az daha düşüyodum böyle. (N) E2

Dıgıdık dıgıdık. (N) E2
sonra tuğçe ablamın evine gittik. (N)
E2
Yoruldu vallahi.(N) E2
Ay ama ay yoruldu.(N) E2
Öğretmenim güzel olmuş mu? (N) T4
Resmini gösteriyor.
Ben çiçek yapcam.(D)
Ben renkli renkli yapıyorum. (N)E3
Ben bunu koyu yeşil yaptım. (N) T1
Bunu da fıstık yeşili yapcam. (N) T1
Koyu yeşil mi? (D)
Fıstık yeşili mi? (N) T2
Bu koyu yeşil bu fıstık yeşili. (N) T1
Dilan'ın sorduğu soruyu düzeltiyor.
Ay çok komik. (N) T2
Ağzımı yapmayı unutmuşum. (N) E2
Kaç tane gözü var kızım bunun? (N)
T2
Bu ya.(D)
Saçımı yap. (N) T3
Hangi renk? (D)
Pembeli çok güzel olur. (N) T4
O mor değil ki pembe. (N) T2
Yanına da erkek çizcem. (D)
Ne oldu kız evleniyorlar mı(N) T4
El ele tutuşacaklar.(D)
Arkadaşlar (onlar) evlenmicekler di
mi? (N) T4
Daha büyümедiler. (N) T1
Büyümelere için uzun olmaları lazım.
(N) T1
Kızım ya sen buna niye bi
tanegöz....yaptın? (N) T4
Aynı yaşta olmucaktı. (N) T1
Aynı değil oniki yaşında. (D)
Abisi mi? (N) T4
Abisini istediği renk yap.(N) T3
Senin abin. (D)
Adı Ahmet. (D)
O kıza bak. (N) T3
O benim. (N) T1
Benim kardeşim kel değil. (N) T2
Benim kardeşim kel değil. (N) T2
Yasemin Beytullah. (N) E3
O Yasemin o Beytullah değil. (N) E3
Benim kuzenlerim. (N) E3
Kızım çabuk resim yap. (D)
Sonra Yasemin Ahmet (N) E3
Ha resmin adı mı? (N)E3
Bak beni hapis yaptılar. (H)
Aaa hapis olmuş. (N) T1
Hapse mi attılar seni? (N) T2
Bant mı bağladılar? (N) T2
Öğretmenim bitirdim. (Y)
(Yasemin kağıdı bıraktı gitti.)
Öğretmenim Yasemin'in kağıdı
burada kaldı. (N) T1
Naz bitirdiyse hamur oynasana. (A)
Tamam önce bunu çizim. (N) T1

Bu kimin? (E)
 O o mu? (N) T4
 Bu Yasemin'in. (N) T4
 Daldın. (N) Öğretmenine diyor.
 Öğretmenim küçücük karıncayı
 eziyorlar. (N) T1
 Ezme. (N) T3
 Ezmiyom seviyom. (A)
 Ama onu severken acıyo. (N) T1
 Isırıyor o ısırıyor. (N) T1
 Ne ısırması. (A)
 Önünü kesme. (N) T3
 Mustafa Ali var ya (N) T1
 Napıyo biliyon mu? (N)
 Karıncanın önünü kapatıyo. (N) T1
 Elime gelsin diyo. (N) T1
 Babası çıkarsa. (N) T4 (Karıncanın)
 Isırır elini. (N) E2
 Dilan dinliyor.
 Naz bak. (H)
 Hı h ıhı h ıhı. (N) T1
 Çok komik olmuş. (N) T1
 Öyle kolye hiç görmedim ben. (N) T1
 Yüzüğü de var. (H)
 Ben de yaparım. (N) T1
 Ama ben yapmıyorum. (N) E2
 Ordaki çocuk çiçeği koparmaması için
 ordan gidip eve gidecek. (N) E2
 (Kendi resmi hakkında konuşuyor.)

Benimki de. (N) T1
 Ama benimki bşiraz sert. (N) T1
 Benimkine bak. (H)
 Yumuşak. (N) T1
 Ben ezicem. (N) T1
 Ben böyle yapmıcam. (H)
 Ben yumuşatıcam. (N) T1
 Seninki beyaz. (N) T1
 Havanur niye oturmuyon
 yerine? (N) T4
 (Birlikte oynamak için diyor.)
 Ben Havanur'a demiycem Semanur
 niye yerine oturmuyo? (N) T4
 (Semanur'u hamur almaya gelmişken
 gördü. Hamurla şekiller yapıyor.)
 Kocaman yüzü. (N) E2
 Oraya da yuvarlak şey yapalım. (N)
 E2
 Sonra da yuvarlak yapım. (N) E2
 Şöyle yap koy yüzüğü üstüne. (N) T3
 Bi tane daha. (N) T1
 (Yaparak gösteriyor.)
 Bak ben yaptım. (N)
 Tırnağımla naptım bak. (N) T1
 Hı h ıhı gülüyor. (H)
 Bak ben kesiyom tırnağımla. (N) T1
 Bak ben napıyom. (H)
 Hı ez ez ez ez. (N)
 Hadi bi da yap. (N) T3
 Sen de yapsana. (H)

Kız hepten deliyom ya. (N)
 (Kendi hamuru hakkında konuşuyor.)
 (Ömer bağıyor.)
 Başımız şişti. (N) T1
 Beni suçluyo Alp. (Ö)
 Tamam sus başımız şişti. (N) T3
 Bizde de kulak var. (N) T2
 Yüzük yaptım. (H)
 Aaa koptu yine. (N) E3
 Bak yuvarlak yaptın ya böyle. (N) E3
 Semanur. (H)
 Ben kolye yapcam. (N) T1
 Ben de kolye yapcam. (N)
 Bak büyüdü benimki. (N) T1
 Nazcım kolye yapcam küpe yapcam
 yüzük yapcam. (H)
 Ben sadece kolye yapcam. (N) E3
 Başka bişey yapmıcam. (N) E3
 ver ben takcam. (H)
 Ben büyüttüm onu. (N) T1
 Tamam çok büyüttün o kadar tamam.
 (H)
 Bak Havanur taktı. (N) T1
 Öğretmenim benim yaptığım tatlıyı
 yiyo. (Ö)
 Öğretmenim gerçek ağzına sokuyo. (N)

Öğretmenim ben cam yapıyım. (N) E2
 1 2 3. (N) E2
 Üçgen değil. (N) E2
 1 2 3 4. (N) E2
 Dörtgen yaptım. (N) E2
 1 2 3 4. (N) E2
 Eee bu da dörtgen. (N) E2
 Evin numarasını yaptım. (N) E2
 Bizim evin numarası. (N) E2
 Bu da dört. (N) E2
 İki tane Ahmet var. (N) E2
 Bu musi babam Ahmet. (N) E2
 Dedem de Ahmet. (N) E2
 Orda da var. (N) E2
 Kaç tane Ahmet oldu anlamadım. (N)
 E2
 Bizim köyde de Ahmet var. (N) E2
 Ceylan'ın Ahmet. (N) E2
 Bizim köyde de Ahmet var. (N) E2
 Bizim köyde de Ahmet var. (N)
 Hey Can. (N)
 Yirmi üç nisan. (N) E1
 Yirmi üç nisan. (N)
 Yirmi yirmi üç nisan. (N)
 Yirmi üç nisan. (N)
 Yirmi üç nisan. (N)
 Bir yapmıcağın. (D)
 Bir yirmi üç nisan. (N) E3
 23 nisan. (N)
 Yirmi yapcan. (E)
 23 nisan. (D)
 Ne yapcam. (N) T4
 İki yap oraya. (D)

O başka 23 nisan. (N) E1
 O başka 23 nisan. (N) E1
 Bu sayfaya 23 nisan şeyi olsun. (N) E3
 Bak bacak taşıo. (N) T1
 Bacak mı taşıyo? (D) (Gülüyor.)
 Kafası hangisi? (E D)
 Öğretmenim bak 23 nisana. (N)
 Öğretmenim bak 23 nisana. (N)
 Öğretmenim bak 23 nisana. (N)
 Öğretmenim bak 23 nisana. (N) T1
 (Öğretmen bakmak zorunda kalıyor
 Naz öğretmeni dürtüyor.)
 Bacağı nerde? (D)
 Onun bacağı yok. (N) T4
 Bunu boyamıcam. (N)
 He he he he. (N) E1
 Güneş. (N) E3
 Boşuna alıyom ya. (N) E3
 Maviye boyucam. (D)
 Zaten bulutlar var. (N) E3
 Ben başka mavi yapıyom ya. (D)
 Aynı ya boyarlar. (N) E3
 Aklından şunu çıkar ya. (N) E3
 Zaten kafama taş düştü. (N) E3
 İçine kurt düştü. (N) E3
 Anlamıyorum. (N) T1
 Buluttan anlaşılıyo ya. (D)
 Unutuyom hiç bişe hatırlamıyom. (N)
 E1
 Hafızamı kaybettim hiç bişe
 hatırlamıyom. (N) E1
 Hafızamı kaybettim hiç bişe
 hatırlamıyom. (N) E1
 Hafızamı kaybettim hiç bişe
 hatırlamıyom. (N) E1
 Hafızamı kaybettim hiç bişe
 hatırlamıyom. (N)
 Senin ismin ne? (N) T4
 Dilan. (D)
 Bunun ismi ne? (B)
 Yılan. (E)
 Yılan aha böyle piisisisiiis. (N) E1
 Ya öğretmenim. (D)
 (Efe Dilan'ı ısıttırıyor yılan
 Bişe mi oluyo? (E)
 Korkuyo ya. (N)
 Sanki her tarafta var bir düğün. (N) E2
 Çünkü en şerefli en mutlu gün. (N)
 Bugün 23 nisan hep neşeyle doluyor
 insan. (N)
 23 nisan. (E)
 Bugün Atatürk'ten bir armağan. (N)
 Yoksa tutsak oludun sen inan. (N)
 Bugün 23 nisan hep neşeyle coşuyor
 insan. (N)
 Unuttum kızım ben. (N)
 Ama yaro. (N) E3
 Küçük hırsız. (E)
 Anam gözlerine bak aşağı inmiş. (N)
 E3

İnekleri çağırıyomuş gitmiş. (N) E3
 Bugün 23 nisan. (E)
 Cam. (N)
 Cam değil ki. (D)
 Evin camı da. (N) T1
 Cam şeyde olcak. (N) E3
 Burası çatı. (D)
 Düşmesin diye. (E)
 Evet. (D)
 Kocaman ağız. (E)
 Ben korkmam yılandan. (N) T1
 Sokar seni bayılırsın. (E)
 Bayılmam. (N) T1
 Biz gerçek yılandan korkarız. (D)
 O gerçek değil ki. (N) T1
 Burda yılan yok. (N) T1
 Yılan olsa ortadan keserim öyle. (N)
 T1
 Aha arkasında da ağzı var. (E)
 Sanki her tarafta var bir düğün. (N) E2
 Çünkü en şerefli en mutlu gün. (N) E1
 Bugün 23 nisan hep neşeyle doluyor.
 (N)
 23 nisan. (E)
 Bugün Atatürk'ten bir armağan. (N)
 Yoksa tutsak oludun sen inan. (N)
 (23 nisan şarkısı söyleyerek resmini
 boyuyor.)
 Bak. (D)
 Kızım öyle bişey olur mu? (N) T2
 Sizin kendi evinizi mi yapıyon? (N) T1
 Sizin eviniz. (N) T1
 Hıhı. (D)
 Başka ev yapıyorum. (N) T1
 Bak üstü boya oluyo bak. (D)
 Öğretmenim bizimkini ascan mı? (N)
 T4
 Evet. (ÖĞ)
 Öğretmenim adımı yazdım. (D)
 Başka mı yaptın? (N) T4
 Deniz yapcam. (D)
 Buna bi denizli ev. (D)
 Bak Dilan. (N) T3
 Dilan. (N)
 Dilan. (D)
 (Öğretmenim Dilan'ın ismini yazdım.)
 (N) T1
 Hani.? (D)
 1 2 3 4 5 6 7 . (N)
 Sonra ma... (N) E2
 Yeşil. (N) E2
 (Resmini yapıyor.)
 Sen onları yazıyon. (N)
 Bilgisayarda onları mı yazıyosun? (N)
 T4
 Ama orda bilgisayar yok masada. (N)
 T1
 Getirmedim bugün. (BEN)
 Güzel olmuş he. (E)
 Nasıl yaptın? (E)

Aaa kafası şişmiş. (E)
 O kafası değil bulut o. (N) T1
 Kafası bu kadar gelmiş (E)
 Boyu uzun boyu. (N)T1

Bak bunları bacağından tutuyo. (N) E2
 Ayağıyla sayılara basıyo. (N) E2
 Bunu da Dilan yazmış. (N) E2
 Aaa şu çocuk. (N) E2
 Dilan'ın isminin iki tanesini taşıyo. (N) E2
 İkiyi de üzerine koymuş. (N) E2
 Naz bak sopa kırıldı. (E)
 Naz bak sopa kırıldı. (E)
 Naz bak sopa kırıldı. (E)
 (Cevap yok.)
 Küçük sopa oldu tak tuk. (E)
 Onlar ne? (E)
 (Yeni bir şey çizdi Naz Efe onu soruyor.)
 Onlar boya. (N) T4

Önce bir daire çizmişim. (N) E3
 Böyle böyle böyle. (N) E3
 (Resmi nasıl yaptığını anlatıyor.)
 Hayır o kız değil. (H)
 Sonra da böyle. (N) E3
 (Havanur'a aldirmeden konuşmaya devam ediyor.)
 1 2 3 4. (N) E2
 (Parmaklarını sayıyor.)
 Aaaa saçsız kız oldu. (N) T1
 Saçını böyle uzun yapalım kıvrıcık kıvrıcık. (H)
 Ama yakalık yapcaz. (N) T1
 Ben yakalık yapcam. (N) T1
 Önce düğmesini yapalım. (N) E3
 Kırmızı olur yakalık. (H)
 Önce yapalım. (N) E3
 Saçını kurdele yap bakalım. (N) T3
 Yeşil renk yapalım karışık karışık. (H)
 Renkli kurdele hıhıhıhı. (N) T1
 Ortasına mavi şeyden yapalım. (H)
 Mavi şeyden mi? (N) T4
 Aaa biz öğretmen yapcaztık. (H)
 Arka tarafa yaparız öğretmeni. (N) T1
 Sen çiz. (H)
 1 2 3 4 5 (N)
 (Parmakları sayıyor bu kez beş parmak yaptı.)
 Ayaksız mı yürüyoruz? (H)
 Ayaklarını çiz. (N) T3
 Ayaklarını siyah ya o. (N) T1
 Sen de her şeyi bana çizdiriyon. (H)
 Kırmızı mı var ha burada. (N) E3
 Kırmızı kalmış burada. (N) E3
 Renkli renkli boyuyoz. (H)
 Aha burayı da başka renk yap. (N) E3
 Bastırmıcam. (H)
 Ben de yüzünü bastırmıcam. (N) T1

Bu yüz rengi bi de el rengi. (N) T1
 Naz bu benim olsun bu senin olsun. (H)
 Her şeyisini ne renge boyucam. (N)
 Elleri insan rengi. (N) T1
 Yani her şeyisini nasıl boyucuz? (N) E3
 Saçlarını niye böyle yapmadın? (H)
 Sen onu yap ben bunu yapım. (N) T1
 (İki resim var paylaştırdı.)
 Aaa ne güzel kül kedisi. (N) E3
 Balon da yapalım mı kızın eline? (H)
 Yapalım. (N) T4
 Eli yaraymış şurası eli yaralı. (N) E2
 Tamam eli yaralı. (N) E2
 Elim yaralandı benim. (N) E2
 Aaa bacaksız oldu. (N) E2
 Ben kızım kahkül yapıyorum. (H)
 Aaa bacaksız hıhıhıhı. (N) E3
 Bak kahkül yaptım ben. (N) E2
 Saçın ne komik olmuş. (N) T2
 Seninkine de yapalım. (H)
 Yapma kızım yapma. (N) T1
 Hıhıhıhıhı. (N)
 Ben yakalığımı yaptım. (N) E2
 Düğme yapalım. (N) E2
 Yaptım. (N) E2
 Nasıl yaptım? (N) E2
 Bak böyle sonra böyle böyle. (N) E2
 Ben saçını boyucam. (N) E2
 Ben turuncu bi boyucam burayı. (N) E2
 Aaaa. (N) E2
 Kilotlu çorabımı ne renk boyucan? (N) E2
 Senin kızın bacağı ayrılmış. (N) E2
 Benimki ayrılmamış. (N) E2
 Seninki ayrılmış. (N) E2
 Benimki ayrılmamış. (N) E1
 (Ahenkli biçimde tekrar ediyor.)
 Ayakkabısını ne renk yapım? (H)
 Bu renk yapıcım. (H)
 Aaaa castel boya. (H)
 Kastel boya değil pastel boya. (N) T1
 Kızım o pastel boya. (N) E3
 Siyah boyucam. (H)
 Siyah renk işte. (N) T1
 Ben ayakkabı botum. (N)
 Bi bakalım ne renk? (N) T4
 (Ayakkabılığı açıyor bakıyor.)
 Biliyorum kahverengi. (H)
 Sen bunları boyucan o zaman. (N)
 Kırmızı siyah. (N) E3
 Bu benim terliğim. (N) E3
 Ayakkabı değil ki. (N) E3
 Boyama boyama ben istediğim renkte boyucam. (N) E3
 Kastel boya. (H)
 Hayır pastel boya. (N) T1
 Hıhıhıhıhıhı. (N)

Aaa kaçtı. (N)T1
 (Boya düştü.)
 Ben buldum. (H)
 Bi de ben boyım. (N) T1
 Aaaa bu gerçekten kastel boyaymış.
 (N) T2
 Hadi be kızım. (H)
 Al. (N)
 Kastel pastel. (N) E1
 Hangi renk istersen. (H)
 Kastel pastel. (N) E1
 Kastel pastel. (N)
 Kastel pastel. (N)
 Bize kastel boya pastel boya geldi. (N)
 T1
 Onlara gelmedi. (N) T1
 Ver gösterim. (H)
 Dur şunu boyım. (N)
 Aaa dediğin aynı yere düştü kızım.
 (N) T1
 Ay çok komik olmuş Naz. (H)
 Senin saçına bak. (N) T2
 Ben önlük yapcağım kızım. (N) T2
 Dilan gelsene biz ne güzel şey yaptık.
 (H)
 Dilan gelsene biz ne güzel resim
 yaptık. (N)
 Nasıl yaptınız beş dakkada. (D)
 Aaa orda da kağıt var onu alcam. (N)
 T1
 Onlardan da alcaz. (H)
 Onu kalp yapcan di mi hıhıhıh. (N) T4
 Hangisini? (H)
 Yenisini. (N) T4
 Tabiki arkasına. (N) T4
 Eeee oldu. (N) T4
 Eee oldu. (N)
 Bu renk boyasan. (H)
 Ben önlük yapıyorum. (N) E3
 Sen benim önlüğümü yapcan. (H)
 Dur önce şunu bitirim. (N) T1
 Hiç önlüğe benzememiş ki. (H)
 Ben de üstünü boyucam önlüğe
 benziyo. (H)
 Ama önlükler hiç o renk olur mu? (N)
 T2
 Kırmızı renk olur. (N) T1

 Rabia bizimki senden güzel. (N) E2
 Ayyyy. (N) E1
 Taştı. (N) E2
 Yırtıldı mı? (N) E2
 Yırtıldıysa başka al. (N) E2
 Bizimki çok komik olacak kızım. (N) E2
 Renkli yaparsak çok komik olacak. (N)
 T1
 Ben renkli renkli boyucam. (N) T1
 Ben renkli boyucam saçını. (N) T1
 Bu renk boyasana. (H)
 Tamam daha boyama. (N) E3

Aha orayı boya. (N) E3
 Hıhıhıhıh. (N)
 Fıstık yeşili. (N) E3
 Bak benim yaptığım şey daha güzel
 oldu. (H)
 Turuncum geldi sana. (N) E3
 Arkaya yapcam. (H)
 Oraya kalp yap kalp. (N) E3
 Oraya kalp yapmak için bir kırmızı
 lazım bana. (H)
 Hayır pastel boya. (N) T1
 Nasıl yapcam. (H)
 Ben sana gösteririm tamam mı? (N) T1
 Ben sana yapım sen boyarsın tamam
 mı? (N) T4
 Tamam. (H)
 Şuraya çiz. (H)
 Hah boya. (N)
 Nasıl da çizdin ben çizemem. (H)
 Ben karışık yapcam. (N) E3
 Ben karışık yapcam. (N) E2
 Hiç karışık kalp olur mu? (N) E2
 Ben anneme gösterecem. (N) E3
 Elin bulaşmış. (H)
 Bulaşmış kızım. (N)
 Burnum acıdı. (N) E2
 Niye acıdı biliyon mu? (N) E2
 Kardeşim yırttı. (N) E2
 Öğretmenim baksana Naz'ın....(H)
 (Cümlesini tamamlamadı.)
 Babam görünce. (N) E2
 Aldı kardeşimi. (N) E3
 Yatırdı yatağına. (N)
 Oturttu. (N) E2
 Oturdu kardeşim. (N) E3
 Sonra hastalandı. (N) E2
 Çünkü niye ateşlendi. (N) E3
 Ateş gelmişti sonra gitti. (N) E3
 Niye bu kadar yaptın bi de kız çizcez.
 (H)
 Ben alta yapacağım. (N) E3
 Benim elim bulaştı. (N)
 Benim elime bak sen asıl. (N)
 Aha şunlardan da bulaşabilir. (N)
 Uç yaptım ben. (N)
 Sen götünü yuvarlak yapmışsın. (N) E3
 Kalpten bahsediyor.
 Aha bak.(H)
 Yine toman oldu. (N)
 Kalp yapmayı bilmiyo bu. (N) E3
 Yine yapsana. (H)
 Tamam. (N)
 Sen de benimkini boya. (N) T3
 Tamam. (H)
 Sen de benimkini boya. (N) T3
 Ytamam. (H)
 Böyle yapacaksın böyle. (N) T3

Alp'in Sınıflandırılan Konuşmaları

Öyle garaj olmaz oğlum. (A) T2
 Yok yok kocaman. (A) T2
 Yeniden yapıyoruz. (A) T1
 dağıtıyorlar.
 Beytullah bana mı çağırdın.? (A)
 Beytullah bana mı çağırdın? (A) T4
 O benim. (A) T1
 Al. (B)
 O ne ya? (B)
 Al plaka verim sana. (A) T4
 Aaa plaka. (A) E2
 Fiş buldum. (A) T1
 Ya fiş bulmayın büyük bulun. (O)
 Niye onlardan bulim? (A) T4
 Küçük olsa ne fark ediyoy? (A) T4
 O zaman hep kırılıyo. (O)
 Kırılıyo. (A)
 Fıra fıra fıra fıra. (A) E1
 Vıra vıra vıra. (A) E1
 La ne yaptın ? (A) E2
 Az şunu yık naptın. (A) E2
 La hepsini mi koycan (A) E2
 Al şunu da al. (A) E2
 Araba takma diyo. (A) T1
 Böyle koyuyom. (A) T1
 O zaman çok kötü olacak ya. (O)
 Olmaz. (A) T1
 Napalım. (A)
 Öğretmenim Mustafa Ali'nin yakası
 çıktı. (A) E2
 (Fakat öğretmenin cevap vermesini
 önemsemiyor.)
 Vvvv vvvv (Araba sürüyor.)
 Havvvv. (A) E1 (Havanur'a yapıyor.)
 Köpek olalım mı biz? (A) E2
 Mustafa Ali köpek olalım mı biz? (A)
 T4
 Bu da senin araban olsun. (A) T3
 Niye oğlum? (A) T4
 Altına takılır. (A) T1
 Altına tak sür. (O)
 Evet. (A) T1
 Şunlara havlıyalım. (A) T1
 Havv havvvv. (A) E1
 Köpekler saldırıyor. (Ö)
 Kedi fare oynayalım. (A) T1
 Oynuyorlar.
 Eyvah. (Ö)
 Az bana şey ver. (A) T3
 (Uzanyor.)
 (Ömer bağılıyor geri veriyor.)
 Yap bozun üzerindeki sayıyor. (A)
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 (A) E2
 O zaman bu. (Ö)
 Beş beş yerleştiriyor. (A) T1
 Bu da beş . (O)
 Hadi ver. (A) T3
 Burada yok. (A) T1
 1 2 3 4. (A)

4 tane (A) E2
 6 tane. (A) E2
 Kendi kendine sayıyor.
 4 var burada. (A) E2.
 Rabiş. (A)
 Kariştı ya. (A) E2
 Mustafa Ali bak. (A) E2
 (Bakmıyor.)
 Öğretmenim Rabia dolapları açtı.
 (A)T1
 Ahmet bu bende de var mavisi. (A) E3
 Ahmet bu bende de var mavisi. (A) E3
 Robot robot. (AH)
 Robot robot olucak. (MA)
 4 nerde? (A) T4
 Sayıları ona diz. (ME) (Yardımcı
 kadın konuştu.)
 Ona mı? (A) T4
 Hıhıhh.
 Hadi gel Oğulcan. (A) T3
 8. (A) E2
 Öğretmenim bu yanlış mı? (O)
 Doğru. (A)T4
 7 mi? (A) T4
 7 bu. (A)
 İkitane 7 var. (A) E2
 Hani. (A) E2
 Hani. (A) E2
 Buna mı? (A) E2
 Hani dokuz? (A) E2
 Bulduk. (O) (Başka bir şey buldu.)
 Ben buldum onu. (A) T1 (Alp dokuzu
 buldu.)
 Tamam. (A)
 Beytullah napıyon? (A) T2
 (Yanlış yaptığını düşünüyor.)
 Aynı tekerden var. (A) E2
 Teker buldun mu Oğulcan? (A) E3
 Aaa lacivert teker. (A) E2
 Al M Ali. (A)
 Ya öğretmenim arabamı aldı. (A)
 Onda iki tane var. (O)
 Ya ben biliyom. (A) T1
 Ver. (A) (Can'a) T3
 Alp . (A) (2) E1
 Tuf tuf tuf. (A) E1
 Öyle yapma bak kırıldı. (A) T2
 Dıv dıv dıvv. (A) E1
 Vuvvv vuvvv vuvvv. (A)
 E1
 Oğlum biz Legoları yapıyoduk ya. (A)
 T1
 Yaaa. (O)
 Unuttun mu? (A) T2
 Oğlum yapıyoduk ya. (A) T2
 Bir tane arabamı nereye koyim. (A)
 E2
 Legoları yapim. (A) E2
 Ne işin var orda? (A) T2 (Hilmi'ye)

Ya çekil. (A) T3
Arabamı alma. (A) T3
Ya kim aldı? (H)
Ben almadım ki. (A) T4
Şunlardan yapalım.
Hani şeyler. (A) E2
Hepsini alalım. (A) E2
Dodçe dodçe. (A) E1
Yavaş al yavaş. (A) E2
Bırak yavaş yavaş. (A) E2
Hilmi ne alıyon? (A) T4
Alma alma legolaro yapıyoz biz. (A) T3
Zürafayı verdim Oğulcan. (A) T1
Oğulcan duymuyo napim şimdi. (A) E2
Aaa top. (A) E2
Oğulcan (A) E2
Oğulcan. (A) E2
Maymun. (A) E2
Ben bunu buluyom. (A) (Yap boz parçaları)
Aaa insan eli. (A) E2
(Bir parça buldu.)
Olum niye zürafayı almadım? (A) T4
(Alıyor.)
Al bebek. (A) T1
Bebeği ne yapcam ya ben? (O)
İnsan ayağı. (A) E2
Tekerlek. (A) E2
Aha (A)
Ben de bunları yapım. (A)E2
Bunları nasıl yapcaz? (A) T4
bunların şeyi o değil. (O)
Yap bozlardan bul. (O)
Aha şu. (O)
Evet. (A)
Burada bir tane beş var. (A) T1
(Beş kedi)
Kedi. (O)
Kedi mi ver. (O)
Ver ben koyim. (A) T3
Kolu bacağı... (A)
Buldum. (A) E2
Doğru. (A) E2
Bir tane daha buldum. (A) E2
Ben bunu napim. (A) T4
Hep şeyleri bana veriyon. (A) T2
Al. (A) E2
Lan Oğulcan aha orda arabamı verir. (A)
Lan nasıl geççem diyo böyle geçen. (A) T2
Kimse sormuyo gözlemi sonucu geçemediğine karar veriyor.
Al şunları. (O)
Bene niye alıyom aha şöyle koysana. (A) T2

Niye öyle atıyon burası okul mu ev mi? (A) T2
Allahım ya. (A) T2
Zebra buldum. (O)
Zebra burada değil ki. (A) T1
Bu ne? (O)
Bu ne bana niye soruyon? (A) T4
Buraya mı o? (A) T2 (Oraya değil demek istiyor)
Hayır şurdakilere bak. (A) T3
Belki şudur. (O)
O da değil. (A) T1
Al şunu. (A)
Hani şey? (A) T4
Oğulcan kuşun şeyleri nerde? (A) T4
Ver ver. (A)T3
Ben buldum. (O)
Baksana onlar var. (A) T1
O değil onlar. (A) E3
Pasta şeyleri. (A) E3
Yine bundan ver. (O)
Oraya bal diyom işte. (A) T2
Oğulcan çabuk yap oğlum. (A) T3
Aha kuşun şeyini buldum. (O)
Kuşun şeyi. (A) T1
Kuşun tahtası nerde? (A) T4
Oğlum burası nere? (A) T4
Bu nasıl takılıyo? (A) T4
Numarası kaçmış? (O)
Sayıyor fakat farklı yap bozdan bahsediyorlar.
Hani kuşun şeyini bulamamışın. (A) T2
Böyle mi yaptın? (A) T4
Hıhı. (O)
4 5 6 7 8 9 .(A) E2
1 2 3 4 5 6 7. (A) E2
Dilan kuşun şeyini bular mısın? (A) T3
Bu bulmadı aha bu . (A) T2
Kuşun şeyini diyorum. (A) T1
Öbür parça nerde? (A) E2
Niye orda unutuyor ya. (A) E2
Unut be unut. (A) E2
Yıldız var mı? (A) E2 (Üçgen)
Aha kuşun şeyi yok. (A) E2
Öğretmenim kuşun şeyi yok. (A) T1
Şu ne? (Ö)
Aha işte. (A) T1
Şunu nasıl yapıyoduk Oğulcan? (A) T4
Şunu nasıl yapıyoduk? (A) T4
Unuttum. (O)
Ya sen de ikide bir unutuyon. (A) T2
Yapıyor.
Yanlış. (A) T1
Bunu at bu gitsin. (A) T3
İki tane bir var öğretmenim.(A) T1

Ömer Faruk Ömer biz tren yaptık. (A)
T1
Drıvv hıh hıhı bib. (A)E1
Sen kimsin ya. (A) T4
8M A kendini gösteriyor.)
Hı Mali. (A)
Alp bunla oynayalım mı? (O)
(Hayır anlamında başını sallıyor.)
İstedğini al. (A) T4
Bak tren yaptım gel. (A) T3
M Ali Oğulcan oynar. (A) T1
Beni duydun mu? (A) T4
Beni duydun mu? (A) T4
Oğulcan. (A)
Oğulcan. (A)
Hı. (O)
Yağız gel sen gel . (A) T3
Yağız nereye. (O)
Yağız oynuyom hiç bakmıyon. (A) T2
Al. (O)
Tren yapıyom. (A) T1
Ben napım bu şey yapmış. (A) T2
Burada var burada var. (A) T2
Şöyle bir şey olmaz mı? (O)
Arkadan araba gibi oluyo ya bi ışık.
(A) T1
Aha böyle oluyo. (A) T1
Olmaz şöyle. (O)
Oğlum arabaların kaç ışığı var? (A) T4
Biri arkada iki biri arkada iki. (A) T1
Evet. (A) E2
Şöyle olmaz mı? (O)
Sen deli misin. (A) T2
Oğulcan uzaklaşıyor
Arabanın biri önde biri arkada. (A) E3
Ben böyle yapcam. (A) E3 Gösteriyor.
Kırık olmaz. (A) E3
Benim şeyim yok. (A) E3
Oğlum kırık. (A) E2
Hey oğlum. (A) E2
Efe sen buradan aldın. (A) T1
O benim. (E)
Yağızla Oğulcan biz burada
toplanmıştık. (A) T1
Bu benim. (A) T1
Benim o. (O)
He ne oldu. (A) T2
İstedğin gibi işte. (O)
Aa şunları getir. (A) T3
Sen napıyosun ya .(A) T2
Bizim evin çatısı. (A)
Şimdi sen evde böyle mi yaşıyosun?
(A) T4
Ev değil ki bu araba. (O)
Üstüne böyle ev yapıyom ben üstüne
böyle üşür ya böyle. (A) T1
Aha buraya takalım. (A) E2
Evet. (A) E2
Çatı olsun banane. (A) T1
Çatı olsun. (A)

Çatı olsun. (A)
La getir la getir. (A) T3
Oğulcan Oğulcan ya. (A) E2
Bunu ben ikimize yaptım . (A) T1
Aha bu tekerlekleri kapalım. (A) T1
Biz öyle yapmıcaz. (O)
Nası sürcez. (O)
Nası sürcez. (A) T4
Of orda koyma. (A) T3
Yağız sen yap işte. (A) T3
Niye koyuyon. (A) T4
Sen benim dediğim gibi yap. (A) T3
(Oğulcan'a)
Yağız sen yap. (A) T3
Doğum günü pasta geliyor. (A) T1

Bi sana bi bana. (O) paylaşıyor.
Şunu da al şuraya koy. (A) T3
Ben aldım aha burada. (A) T1
Onu napcaz. (A) T4
Üste niye koyuyosun? (A) T4
Ya oğlum süs iş. (O)
Sen niye ters koyuyosun? (A) T4
Sen ters koydun. (A) T2
Nası sürcez öyle. (O)
Hadi hep beraber. (A) T4
Tavşan düşürdü. (Y)
Olsun olsun Oğulcan. (A) T1
Nereye gitcen. (A) T4
tekerlek düştü. (O) (Süs olarak
kullandığı tekerlekler.)
Süs olmasın ya. (A) T1
İstedğimiz kadar oynayalım. (A) T1
Yağız Yağız. (O)
Bunlara gel sahip çık. (O)
Aklıma bir şey geldi. (A) E3
Hadi buraya böyle şey yapım. (A)
Düşmesin diye böyle yapalım mı? (A)
T4
Orada duvar olsun. (Y)
Böyle takcan. (A) T1
Bunu napcan ya? (A) T4
Aha buldum. (Y)
Aferin. (A)
Yahu koyalım. (A) T2
Ya buralar nerde? (Y)
Ben napım. (A) T4
Hadi git gine fiş bul hadi. (A) T3
Aaa Oğulcan sen de hiç işe yaramıyon
ya. (A) T2
O tren öyle mi oluyomuş? (O)
Tren öyle oluyomuş. (A) T2
La la. (A)
Tekerleklerle gidelim. (O)
İyi değil oğlum tekerlekler. (A) T1
Kim girmiş buraya ya. (O)
Dı dıttt .(A) E1
Sen yapmıştın ya. (O)
Onu niye öyle takıyon? (A) T2

Yok şuraya takmıcaz. (A) T1
 (Değiştiriyor.)
 Böyle güzel olmadı di mi? (A) E2
 Nereye gidiyosun sen? (A) T2
 Ta dibinin içine gidiyosun. (A) T2
 Mağaraya gidiyosun sen. (A) T2
 Ben hiç gezmedim ama. (A) T1
 Hep sen sürdün ya. (O)
 Hadi ikimiz sürelim. (A) T1
 Ev yapalım. (A) E2
 Hep senin yüzünden. (A) T2

Al şunu da. (A) T3
 Bu benim. (A) T1
 İki tane daha bulalım. (A) T1
 Al. (A)
 Bir tane daha. (O)
 Nasıl bulalım? (A) T4
 Buldum. (A)
 Al. (A)
 Ama bize de tekerlek gerekiyor. (O)
 Al. (A)
 Sizde bana ön tekerlek verec kisniz.
 (B)
 Yok ya niye veriyoz. (A) T2
 Al bakım çık git. (A) T1
 Araba bulalım. (A) E2
 Araba. (A) E2
 Nerde araba. (A) E2
 Salak kafa nerde? (A) E2
 Bana bir tane daha olsa tren daha
 büyük. (A) E2
 Yap bozlarla uğraşıyorlar.
 Ben hazırlarım. (A) T1
 Ben hazırlarım. (O)
 Ben hazırlarım.(A) T1
 Tren yaptık. (A) E3
 Hadi tekerlek. (O)
 Ne mavisi kahverengi ya o. (O)
 Hepsini ben getirdim di mi? (Y)
 yok ya. (A) T2
 Tekerlekleri ben buldum. (A) T1
 Niye size Beytullah teker
 veriyomuşuz? (A) T2
 Al la sen mi attın bunu? (A) T4 Yağız'
 Şurda hala var. (Y)
 Ha ha. (A)
 Bu araba garajı olsun. (O)

Olsun. (O)
 Bu ne ya çık şurdan. (A) E3
 Oğulcan sen beni hiç dinlemiyon ya.
 A) T2
 Oğulcan jete bak. (A) T3
 Oğulcan jete bak. (A) T3
 Oğulcan jete bakın. (A) T3
 Bunu jet de yapalım. (A) T3
 Aha bak jet yaptım. (A) T3
 Oğulcan jet yaptım. (A) T3
 Biz jet yaptık bak Beytullah. (A) T1

Senin arabanı almış. (O)
 Yemin et. (A) T3
 La benim arabamı ver. (A) T3
 Legolarla yalnız uğraşiyor farklı
 şekiller yapıyor.
 Öğretmenim Beytullah pastamı bozdu.
 (Ö)
 Beytullah da bizim arabamızı aldı. (A)
 Oğulcan buraya gel jet yaptım. (A)
 Hı. (O)
 Jet yaptım. (A)T1
 Ne jeti ya. (O)
 Arabalar nerde? (O)
 Vallaha şu bizim. (O)
 Koş Oğulcan koş. (A) T3
 Şu bizim. (O)
 Bi tane daha yok muydu? (A) T4
 Öğretmenim tekerleklerimizi
 Beytullah aldı. (Y)
 Öğretmen cevap vermiyor.

Arabayı almaya gittiler. Oğulcan ve
 Yağız Beytullah'la tartışıyor.
 Aha tamam verdi. (Y)
 Ne vermesi o değildi ki. (O)
 Ne vermesi. (A) T2
 Ya buydu. (Y)
 Evet oydu. (A) T1
 Tekerleklerimizi niye aldınız? (A) T4

Fiş de lazım oğlum bize. (A) E3
 Yok ki tekerlek. (O)
 Bana bir de tekerlek verin. (A) T3
 Fiş bulmadınız bir tane. (A) T2
 Aramaya gitti.
 Bunlar sizin mi? (A) T4
 Al. (E)
 Aha fiş buldum . (A) E3
 Oğlum jet yapıyoz. (A) E3
 kahverengi aldı ya. (O)
 Oğlum trafiği görüyon mu jet. (A) T1
 Jet. (A) T1
 Bu ne ya deniz arabası mı? (O)
 Deniz arabası değil jet. (A) T1
 Jet. (A) T1

Öğretmenim bunlar ne? (A) T4
 Ver ben buldum. (A) T3
 Araba kağıtları
 Ya Ömer senin değil. (Y)
 Niye bunlar sende? (Ö)
 Çık şurdan. (A) T3
 Ya çık. (A) T3 Süleyman'a
 Çık tamam. (A) T3
 Şunları al. (O) Oğulcan'a
 Şunu al. (A) T3 Yağız'a
 Oğlum şunları al şunları. (A) T3
 Ben Oğulcanlayım.(Y)
 Ben de seninleyim. (A) T1
 Tekerlek bulun. (O)

Oğlum tekerleği Can bir sürü aldı. (A) T1
 Aaa tekerlek. (A) E3
 Küçükler buraya büyükler buraya.(O)
 Yok oğlum küçük olmasın. (A)T1
 Hıı anlamam ben öyle. (A) T2
 Ya öğretmenim Ömer Faruk
 oyuncakların içinden geçiyor. (A) T2
 Şunu da alın. (A) T3
 Şunu da alın. (A) T3
 Şunu da alın. (A) T3
 Al. (O)
 Oğlum al ben sizle oynuyom. (A) T1
 Al. (A)
 Aha buna vur. (O)
 Oğlum ben yaptım ya. (A) T1
 Oğulcan hiç yapmıyosun. (A) T2
 Az versene. (A) T3
 Sen mi yapmak istiyon? (Y)
 Az koy da. (A) T3
 Yağız. (A)
 Yağız. (A) (Yalvarıyor.)
 Yağız ver da. (A) T3
 Onlar bizim hey. (A) T3 (Süleyman'a söylüyor.)
 Yağız bizim şeyimizi aldı. (A) T1
 Oğulcan bizim şeyimizi aldı
 Süleyman. (A) T1
 Burada mıy mıy mıy. (O)
 Buradan aldı. (A) T1
 Can ver vercen onu. (A) T3
 (Süleyman'ın adı Can.)
 Can ver. (A) T3
 Öğretmenim Can onu vermiyo. (A) T1
 Verdin mi arkadaşına? (ÖĞ)
 Bu uçma şeyimiz olsun. (A) E2
 (Kendi kendine konuşuyor. Ateş ediyor.)
 Cuf cuf .(A) E1
 Hadi abi hadi hadi. (A) T3
 Al da eline. (A) T3
 Al al .(A) T3
 Al oğlum ya. (A) T3
 Bunlara ihtiyacımız yok. (Y)
 Ayırıyor verdiklerini.
 Evet doğru. (A) T1
 Uzaklaşıyor tek başına konuşuyor.
 Buna da yok. (A) E2
 Buna da yok. (A) E2
 Buna da yok. (A) E2 (Ayırıyor.)
 Of ayağım. (A) E2
 Hadi. (A) T3
 Az dur bitmedi. (Y)
 Oğulcan sana bir şey dicem. (A) T1
 Bak ateş ediyö. (A) T1
 O zaman bunları al. (O)
 Ney nasıl yani? (A) T4
 (Yağızla Oğulcan tartışıyor.)
 Oğulcan ateş yapıyo. (A) T1
 (Kendi konuşuyor.)

Ver. (A)
 Arabanın tekeri hani ya? (A) T4
 Arabanın tekeri hani ya? (A) T4
 Can aldı Can Can Can. (Y)
 Oğulcan aha ondan bizim var mıydı?
 (A) T4
 Ondan bizim vardı ben verdim. (Y)
 Niye verdin? (A) T4
 Oyunağımızı al tekerleği. (A) T3
 Şimdi ben araba yapcaktım. (A)
 Sen oraya verdim. (A) T2
 Akılsız kafa. (A) T2
 Ne güzel yapcaktık. (A)T3

 Aha buraya küçük bir tane takcaktım.
 (A) T1
 Oğulcan ne yaptın? (A) T2
 Can'a verdi. (A) T2
 Tekerlek mi istiyon? (O)
 Hayır tekerlek napım araba. (A) T4
 O ne Can aldı vermedi. (Y)
 O verdi. (A) T1
 Oğlum ben tekerleği verdim arabayı
 vermedim. (O)
 Git al. (A) T3
 Sen al. (Y)
 Oğulcan burada bekle. (A) T3
 (Sıkıştırıyorlar arkadaşlarını.)
 Oğulcan kes. (A) T3

 Lan oğlum sana araba demedim mi?
 (A) E2
 Lan Oğulcan Yağız oynuyorlar. (A)
 E2
 Ben. (A)
 Oğulcan koy.(A) E2
 Oğulcan koy. (A) E2
 (Cebine koymasını istiyor.)
 Yakalandın işte gel buraya. (A) T3
 Oğulcan . (A)
 (Oğulcan gösteriyor.)
 Oh çüş. (A) T2
 Ne oluyor oğlum ya? (A) T2
 Oraya vırrr vırrr koşuyoruz. (A) T2
 Araba kim ister? (B)
 Ben ben ben. (A) T4
 Kim yakışıklı. (B)
 Bu değil . (B)
 Bu değil. (B)
 Bu al. (B) (Oğulcan'a)
 Oğulcan al istediğin yere sür. (A) E2
 (Legosunu yapıyor.)
 Oğulcan! (A)
 Al da sür. (A) T3
 Lan oğulcan niye döktün? (A) T2
 Ben koycam. (O)
 Ya Beytullah ama. (A) E3
 Hadi sür bakim. (A) E2
 Oğlum.(A)
 Aha bunun yüzünden olmuyo. (A) T2

La oğlum bi tane fişi unuttun. (A) E2
 Hey ben anlarım aha bu girip çıkar.
 (A) T1
 (Yapıyorlar.)
 Tamam bitti hadi. (O)
 Şurası küçük oldu. (A) T1
 Yağız biz de oynayalım. (A) T3
 Dur tekerlekleri unuttun oğlum. (A)
 T2
 Tekerlekleri verme. (O)
 Oraya gidiyoruz. (A) E3

Üç tane alalım bu benim bu. (O)
 Aha bunu ver çocuğa. (O)
 (Veriyor.)
 Al Yağız bitane daha al sen. (A) T3
 Kaybetti bak. (A) T2
 Ömer Faruk! (A)
 (Hepsi çağırarak koşuyor.
 Öğretmenim Ömer Faruk
 oyuncuğımızı buraya koyuyor.) (A) T1

Sana bir şey dicem süsleyelim mi
 böyle? (A) T4
 Hıhı. (Y)

Ahmet! (A)
 Oğulcan! (A)
 Al şunları. (A) T3
 Oynamıyorum oğlum. (A) T1
 Yok. (O)
 Bunla oynamıyo muyuz? (A) T4
 Efe sende Oğulcanlara girme Efe. (A)
 E2
 (Cevap yok.)
 Beytullah. (A) T2
 (Elindikleri gösteriyor kıskandırmak
 için.)
 Gösterip ne oluyo? (B)
 Oğlum şunlar. (O)
 Al Can. (A) T3
 Beytullah. (A)
 Bende tren şeyi. (A) T2
 (Yine alay ediyor.)
 Öğretmenim Ömer oyuncakların
 içinden geçiyor. (A) T1
 Oğulcan bana... (A)
 (Devam etmiyor.)
 Yağız!. (A)
 Yağız! (A)
 Yağız! (A)
 Ben bi tane tekerlek. (A) T1
 Tekerlek mi. (O)
 Tekerlek değil fiş. (A) T1
 Bir tane mi. (O)
 Bir tane fiş. (A) T1
 Mektup. (Ö)
 Mektup istemiyorum ki ben. (A) E3
 Telsiz. (Ö)

Ahmet yemeğimizi de yedik geçcez
 seni. (A) T2
 Etkinlik. (A)
 Etkinlikte de geçcez. (A) T2
 Ömer Faruk bize yemek yap. (N)
 Siz niye yemek yapmıyorsunuz.? (A) T4
 Mektup. (B)
 Hala bana mektup mu? (A) T4
 Oğlum bende bi tane mektup var ya.
 (A) T1
 (Legolarla oynuyor.)

İki tane araba var. (A) T1
 M Ali iki tane araba var. (A) T1. (AH)
 Oh çüş. (A) E1
 Birisi kral olmuş him. (AH)
 Kim kral olacak. (AH)
 Ya Ahmet çık şuradan ya. (A) T2
 M Ali bunları al diyorum sen
 napıyosun ya. (A) T2
 Şunları da al M Ali. (A) T3
 Bende araba var. (A)
 Kral benim. (M)
 İki kral olabilir. (Ah)
 Ahmet kral olsun lan. (A) T1
 Ne var şurda Mali. (A) T4
 Araba. (M)
 Aaa bi tane daha araba. (A) T1
 Elimini soktum bi tane daha araba. (A)
 T1
 Ah Ahmet. (A)
 Hilmi böyle giyinilir mi
 doğumgününde arkadaşına? (A) T2
 Bu gecelik kıyafeti. (A) T2
 (Cevap yok.)
 Ömer Faruk. (A)
 Ahmet ne kadar büyümüşün lan sen
 böyle köpek gibi. (A) T2
 Büyüdüm. (AH)
 Büyüdüm diyosun ama büyümedin.
 (A) T2
 Hadi ölçülelim. (A) T1
 Ayağımı kaldırma. (A) T3
 Buğra bak. (A) T3
 Napıyon oğlum? (A) T2
 Biraz kaldırıyo. (B)
 Oğulcan bana bi tane posta ver. (3)
 (Baktı.)
 Bana posta ver. (A) T3
 Aha. (Y)
 Arı verim sana ya. (O)
 oğlum ben istemiyom. (A) T1
 Yağız ben istemiyom. (A) T1
 O zaman sen de ver ya. (Y)
 Aha böyle yapabilirsin Naz. (A) T2
 İstedğim şeyi yaparım sanane. (N)
 Ahmet Ahmet onu bana ver da. (A) T3
 Ahmet ne olur. (A) T3
 Ahmet ver. (A) T3

Ahmet Oğlanla konuşuyor.
 Hangisini istiyosun? (O)
 Buğra kırmızıyı bana ver da. (A) T3
 Tabanca yapmışlar. (A) T2
 Öğretmene gösteriyor M Ali yapmış.
 Ya. (A)
 (Efe yap.)
 Al. (E)
 (Uzatıyor Efe.)
 Olmaz ki. (A) T1
 Cuf cuf cuf. (A) E1
 (Tren yaptı sürüyor.)
 Şişştt Ahmet. (A) T3
 M Ali böyle yapabilir misin? (A)
 (Cevap yok başka şeyle ilgileniyor.)
 Az arkama baksana. (AH)
 (Gülüyor arkasında ayıcık var.)
 (Alp ayıcığı atıyor.)
 Bak egzosu arabanın. (A) T1
 Egzos mu? (M)
 (Yine ayıcığı arkasına koyuyor.)
 Ama çok komikti. (AH)
 Ohhh atıyor ayıcığı
 Oğlum sen de amma koydun. (A) T2
 Öğretmenim şunlara bişe de. (A) T2
 Dıt dıt dıt (A) E1
 (Araba sürüyor.)
 Beytullah egzosunu görüyo musun?
 (A) T4
 Ses çıkarsana böyle mi çıksın böyle?
 (B)
 Hımmm napıyosun? (A) E2
 (Kendiyle konuşuyor.)
 İki egzosun oldu. (A) E2
 Hilmi versene onu. (A) T3
 (Cevap yok.)
 Aha bunu al. (A) E2
 (Sürüyor trenini.)
 Beytullah . (A) E2
 (Düştü.)
 Gördün mü şimdi? (A) E2

 Sana güzel bi araba yapcam. (B)
 Araba şeyin var mı? (B)
 Üç tane var. (A) T4
 Ama öyle yapma arka taraf. (A) T2
 Böyle mi takıyon. (A) T4
 Tamam sen şimdi onu bana ver. (B)
 Şöyle taksak olmuyo mu. (A) T4
 Oraya sığmaz bu. (B)
 Hani deminki gibi yapıyodun ya. (A)
 T1
 Ortaya çıkarıyodun iki tekerlek. (A)
 T1
 Hey öyle. (A) T1
 Tamam. (B)
 Bana ver. (A) T3

 Ya Hilmi ver. (A) T3
 Hilmi! (A) T3

Bende değil. (H)
 Kırmızı var sade onlarda yok. (H)
 İstermisin? (O)
 İsterim. (A) T4
 Hangi renk istersin . (A) T4
 Mavi. (A) T1
 Mavi var ya zaten. (O)
 Onu da ver. (A) T3
 Onu da ver. (A) T3
 Mavi. (A)
 Sarı. (A)
 Turuncu mu.? (A) T4
 Turuncu verdim. (Y)

 Bu benim bak. (A) E2
 Ahmet bak bende tekerlek var. (A) E2

 Boşuna arama. (A) T3
 (Can'a diyor.)
 Tekerkek ben bulurum. (A) T1
 (Can çekiliyor.)
 Alp araba ister misin. (B)
 Oğulcan napıyon ya. (A) T4
 (Evet anlamında başını sallıyor.)
 Ne? (A)
 (Oğulcan yap bozu bozuyor.)
 Tamircilik oynuyom ben. (O)
 Hı bozulduğu zaman yapcak. (A) T1
 Traktör oldu bak. (O)
 Vuvvv vuvvv. (A) E1
 Oğulcan. (A)
 Şimdi getiriyorum. (A) T1
 Hıhhhh hıhhhh fren sesi çıkarıyor. (A)
 E1
 Senin araban var mı? (A) T4
 (Beytullah'a söylüyor.)
 Arabanı verim mi? (A) T4
 Daha istemiyom. (B)
 Bana ver. (E)
 Arabayı Efe'ye ver. (B)
 (Efe'ye veriyor.)
 Oyyy! (A)
 (Beytullah'a)
 Oğulcan vermeyin dedi. (A) T2
 Oğulcan bey aldı. (A) T2
 Mal mısın oğlum aldı bu bi de
 elindeki. (A) T2
 Hayır bu da bizim. (O)
 Ver ver. (A) T3
 Çakmak yavrusu gibi ne atıyor ya. (A)
 T2
 (Legolar için Oğulcan'a diyor.)
 Atma diyorum atma. (A) E3
 yapalım da. (Y)
 Oğulcan! (A)
 Oğulcan atma oğlum. (A) T3
 Atma. (A) T3
 Heytt heytt. (A) E1
 (Yakalamaya çalışıyor güllüşüyorlar.)
 Oyun mu sana. (O)

Oynuyon benimle sen. (A) T1
 Atma. (A) T3
 Atcam sana. (O)
 Dıkş dıkş. (SA)
 Bovling bovlig. (A) E1

Bak şunları. (A) T3
 Oğlum bunlar senin malzemen ya
 oğlum. (A) T1
 At onları. (O)
 Oğlum sen malzeme demedim mi? (A)
 T4
 Malzemede niye söylüyon. (O)
 Oynucam. (O)
 Bebek misin oğlum sen goll. (A) T2
 Tam basketten. (A) T1
 Bak böyle düz at. (A) T1
 (Dediği gibi yapıyor.)

(Oyun değiştirdiler.)
 Hadi oğlum ya. (A) E3
 İki tane daha almak lazım. (O)
 Aha tamam ben geliyom .(O)
 Hadi geç sen. (A) T3
 Usta olmuyo usta. (Y)
 Hareketimi gördün mü? (A) E3
 Vuvvv vuvv. (A) E1
 Abi paranı iste. (O)
 Seni var ya seni. (A) E3
 (Yağız'a)
 Düşürdüm ya. (A) E2
 Oğulcan !(A) E2
 Oğulcan yine bozuldu. (A) E2
 Aha bunun (Yağız) yüzünden. (A) T2
 Abi iki pembe ver ordan. (A) E2
 Pembe. (A) E2
 (Tamir ediyor gibi yapıyor Oğulcan.)
 Vuvvv vuvvv sürüyor. (A) E1
 Oğulcan. (A)
 Oğulcan. (A)
 Bu tekerlekler senin olsun. (A) T1
 Bu araba senin olsun. (A) T1
 Ben senin köpeğin olim. (A) E3
 Kimi tamir etcem. (O)
 Bak kırılınca götürcen tamir etcen. (Y)
 Al bunu. (A)
 Hadi gel. (A) T3 Yağız'a
 Köpek gibi koşuyorlar havv havv. (A)
 E1
 Ö Faruk oyuncak aldı. (A)
 Hangi rengi aldı. (A) E2
 Aha elindeki kırmızıyı aldı. (A) E2
 Kırmızıyı mı? (A) E2
 Öğretmenime söylücem. (A) T1
 Sanane. (Ö)
 Aha buldum. (O)
 Öğretmenim. (A) T3
 Lan iki tane olsun. (A)
 Hadi gel oğlum. (A)
 (Yağız'a)

Biz Oğulcan'ın köpeğiyiz. Hav hav.
 (A) Mustafa'ya
 Hav köpek. (A) E1
 (Resme bakıp havlıyo.)
 Hav bu kaç milyon? (A) E2
 Hav hav . (A) E1
 Köpek bak. (A) E2
 Beş köpek. (A) E2
 Gel o zaman ya. (A) E3
 AlpYağız! (O)
 Hıhh. (A)
 Ne. (A) T4
 Gidin emi gezin. (O)
 Ev burası ya oğlum. (A) T1
 Burası değil. (O)
 Nesri. (A) T4
 Oğlum gel. (A) (Yağız'a)
 Uçak anahtar mantar ağaç şemsiye.
 (A) E2
 (Mustafanın nyap bozuna bakıyo
 Oğlucan'a çağırıyor.)
 M Ali olur mu? (A) T4
 M Ali oğlucanın arabasına
 bakcakmışım. (A) T1
 Ben size söyledim Mustafa Ali'ye
 değil. (O)
 Hani ben . (A)
 Bize söylemiş oğlum. (A) T1
 Oğlum naptın sen ya. (A) T2

Ne oldu? (A) T4
 Al. (Y)
 Bunları da al. (Y)
 Tekerlek ver. (A) T3
 Hangi renkten. (Y)
 Mavi. (A) T4
 Diiitt. (Ö)
 Diiitt. (A) E1
 (Birbirlerine)
 İyi yapmışsın oğlum. (A) E3
 (Yağız'a)
 Böyle tekerlek fiş. (A) E3
 (Kucağına koyuyor Yağız.)
 Böyle kucağıma veriyosun. (A) E3
 Büyük fiş olsun fiş.(A) E3
 Kırık değil al. (Y)
 Hadi yeter oğlum bu bana. (A) E3
 Çok zor. (Y)
 Sen doldur ben gezim. (A) E3
 (Geziyor)
 Vuvvv vuvvv. (A) E1
 Bak sakalım. (Y)
 (Legoyu boynunun altına koyuyor.
 Gülüyor Alp.)
 Dittt. (A) E1
 Çıkar. (A) T3
 Niye. (Y)
 Yağız. (A)
 (Cevap yok.)
 Vuvvvvv. (A) E1

La napıyon. (Y)
 Al fiş. (A) E3
 Napıyon bunları da üstüne koy. (Y)
 Bizim bu kadar değil ki. (A) E3
 Oğlum ben aldım. (A) E3
 Gel. (Y)
 Banane banane. (A) E3
 Bagaj yap gel bagaj yap. (A) E3
 (Vuruyor.)
 Napıyon oğlum ya sen. (A) T4
 Bagaj yapıyorum. (Y)
 Bagaj böyle mi olur. (A) T2
 Oraya bak tutamıyorum. (A)

Tik tak tik tak. (A) E1
 Şarkı söyleyerek istediği legoları
 arıyor.)
 Hayır Beytullah onu buraya koy. (A)
 T3
 Beytullah. (A)
 Hadi aha burada oynayalım. (B)
 Beytullah yeşil kart. (AH)
 Ahmet yapma oğlum. (A) E3
 (Çizgi filmde kader boyutuna gidiyor.)
 Aaa bu Bakugan değil mi? (A) E2
 (Sürüyor arabasını.)
 Öğretmenim orda oynuyorlar. (A) T1
 Ditt ditt. (A) E1
 Aha vunu at aha unu mavisini at. (A)
 T3
 Aha bunu at. (A) T3
 (Ahmet'e diyor.)
 Ya bi tane adamım kaldı zaten. (A) T1
 Banane. (A) T2
 O zaman alırım. (B)
 Tamam. (A)
 Bu kimin? (A) T4
 Hala napıyorsunuz siz. (A) T2
 (Arkadaşlarına)
 Ahmet. (A)
 (Cevap yok.)
 Bakuganı verme. (A) T3
 Siyah şeyi ver. (A) T3
 Oğlum dur dur. (A) T3
 Hayır o benimdi. (AH)
 Hayır. (B)
 Ya napıyorsunuz! (A) T2
 Hepsi bir kart çekiyor.
 Bak başında ne var. (AH)
 Dıks. (A) E1
 Al oğlum Beytullahdaki al. (A) T3
 Ver Beytullah çocuğun şeyini. (A) T3
 Mal mısın oğlum. (A) T2
 Balığı almış Ahmet'ten. (A) T1
 Balığı ver. (A) T3
 (Beytullah'a söylüyor.)
 Öğretmenim Alp benim şeyimi alıyor.
 (B)
 Hayır Bakugan Ahmet'indi. (A) T1
 Söylesene öğretmene. (A) T3

Say. (AH)
 Bunu alıcan. (B)
 Saklambaç oynayan kim? (A) T4
 Şişşt oğlum şey bunlar saklambaç
 oynuyor. (A)
 (Beytullah sayıyor.)
 1234 5 6 7 8
 Oğlum oldu. (A) T1
 (Hepsini tek tek sobelıyor.)
 Çünkü... (A) (Devam etmiyor.)
 Dur dur. (O)
 Ahmet'i bulmadım dur. (M)
 Ahmet sobe. (M)
 (Buğra geçiyor.)
 Alp sobe. (B)
 Alp sobe. (B)
 M ali sobe. (B)
 Beytullah sobe. (B)
 Masanın altında. (A) T1 (M Ali'ye
 diyor Ahmet'in yerini.)
 Sobe . (B)
 Seni sobeledi ya. (A) T1
 Sayılmaz. (A) T1
 (Alp ebe sayıyor.)
 1 2 3 4 5 6 7 8
 Beytullah Ahmet sobe. (A)T1
 (Buğra sobeledi.)
 Oğulcan Ahmet m ali sobe. (A) T1
 Buğra söyledi benim yerimi. (M)
 Sayılmaz kabul etmiyorum. (A)
 En önce Beytullah. (A)
 Önce onu sobeledim o yumsun. (A)
 Ama sayılmıyo Buğra yerimi söyledi.
 (M)
 Ona kadar say. (A) T3
 (Beytullah'a diyor. Beytullah tek tek
 sobelıyor. M ali ebe oluyor.
 Tek tek sobelıyor Alp M.Ali'yi
 sobeledi.)
 Seni sobeledim. (M)
 Yok aha da görmedin. (A) T1
 Benim adımlı söylemedin. (A) T1
 Beni görmüştün ama söylemedin. (A)
 T1
 En son hangisini gördün? (A) T4
 Oğulcan'ı. (M)
 Oğlum doğru konuş Oğulcan mı? (A)
 T3
 (Herkesi sobelıyor Mustafa.)

Oğulcan'ı görmedin. (A) T1
 (Beytullah ebe Buğra arkasına
 saklanıyor ebiliyor.)
 Hayır sayılmaz. (A) T1
 Buğra sen tuttun onu. (A) T1
 Durun la. (A) T3
 (Sayıyor Beytullah.)
 Ahmet. (A)
 Hadi ebeyim. (M)
 Durun durun. (A) T3

M Ali ben de oynayabilir miyim? (A) T4
 Oynim mi ben de. (A) T4
 Oyna. (M)
 1 2 3 4 530. (M)
 Oldu mu? (M)
 Buğra Alp Beytullah Ahmet, Oğulcan sobe. (M)
 Hepinizi sobeledim oğlum. (M)
 Şişşşt. (A) E1
 Ebe değilim. (Herkes) (Oğulcan ebe.)
 M Ali Alp sobe. (O)
 Hadi kaçın la ben ebeyim. (A) E3
 Ben ebeyim. (M)
 Hadi yum yum. (A) E3
 (Sayıyor Mustafa.)
 Olmadı. (B)
 Olmadı. (A) T1
 Oldu. (A)
 (Beytullah ebe oldu hepsini sobeledi.)
 Beni nerden görüyon? (A) E2
 Öğretmenim şunun yakasını yapsana. (A) T3
 Ahmet yaptı
 Beytullah ebe
 Oldu mu? (B)
 Olmadı. (A) T4
 Sobe. (A)
 Ebeledim seni Alp. (B)
 Hayır görmedin ordaydın. (A) T1
 Yum yum .(A) T3
 Mustafa yumdu
 Beytullah sen yum. (A)

Yummacılık oynayalım mı? (A) T4
 Yum. (A)
 (Ahmet'e diyor.)
 Ona kadar say. (A) T3
 Oldu mu? (AH)
 Hadi saklan oğlum. (A) T3
 (Oğulcan'a.)
 Sobe.
 (Alp ebe oldu sayıyor.)
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 . (A)
 Hadi hepiniz saklanın. (A) T3
 Ahmet sobe. (A)
 Ben. (AH)
 Bende oynayabilir miyim? (Y)
 Oyna. (A) T4
 Sobe. (A)
 Sobe. (A)
 Hadi kaç. (A) Yağız'a
 Buğra yum. (A) T3
 (Sayıyor Buğra.)
 Oğulcan sobe. (B)
 Alp sobe. (B)
 Bak seninkinde ayak var. (A) T1
 Bak benimki. (O)

(Oğulcan Mustafa Alp saatlerine bakıyor.)
 Yağız saydı herkesi sobeledi.
 Bir kişi kaldı. (A) T1
 Oğulcan bir kişi kaldı. (A) T1
 (Mustafa Ali ebe sayıyor.)
 Oğulcan Buğra Alp sobe
 Sen baktın sen baktı sen baktın Sen baktın. (A) T1
 Biliyom. (A)
 Aha böyle baktın. (A) T1
 (Bunun üzerine M Ali tekrar sayıyor. Mustafa ebe sayıyor.)
 Sobe. (A)
 Alp sobeleyor.
 Daha gözümü açmadım. (M)
 Ahmet de sobeledi. (A) E3
 (Mustafa tekrar sayıyor.)
 Oğlum sayılmaz. (O)
 Sen beni sobelemedin ki. (O)
 Kaçın lan ben yumuyom. (A) T3
 Hayır. (M)
 (Saklanıyorlar. Sayıyor tekrar.)
 Sayılmaz sayılmaz. (A) T1
 Sayılmaz. (O)
 Sen bakıyosun. (A) T1
 Hadi boşver ya ben yumim. (A) E3
 Bu hemen sobeliyor oynatmıcam ya seni. (M)
 1 2 3 4 5 aha böyle bakıyon. (A) T1
 M Ali gözünü kapatıyo sonra oldu diyon açıyon sonra bizi bulmadan sobeliyo. (O)
 Buluyom da sobeliyom. (M)
 Hadi gel la Ahmet. (A) T3
 Ahmet sen yum oğlum. (A) T3
 Yağız sen yum hadi.(A) T3
 Ben yummuştum. (Y)
 (Alp yumuyor sayıyor.)
 1 2 3 4 5 6. (A)
 Söyleme kızım söyleme ya. (A) T3
 (Ayşegül başkalarının yerini söyledi.)
 O ne Ahmet, Yağız, Oğulcan sobe. (A) T1
 Dıtt dıtt dıdıtt. (A) E1
 Sobe sobe sobe. (A)
 Önce Ahmet. (A) T1
 (Ahmet yumuyor sayıyor.)
 Oldu mu? (AH)
 Niye bakıyon? (A) T4
 Alp sobe. (AH)
 Nerden beni görüyosun? (A)
 İki kişi kaldı. (A) T1
 Önce Alp. (AH)
 Sobe sobe. (A) T3
 Yağız sobeledi. (A) T1
 Oley. (A)
 (Ahmet yumuyor tekrar.)
 Oldu mu. (AH)

Oğlum sen bakıyon. (A) T2
 Sobe. (A)
 Ben seni sobeledim. (A) T1
 Yağız sobe Oğulcan sobe. (AH)

Hayır ben ordaydım sobelendin. (A)
 T1
 Ona kadar sayma olur mu ya? (A) T3
 Oldu mu. (AH)
 Oldu. (A) T4
 (Açtı hemen Alp sobelendi.)
 Sobe. (A)
 Ben sobeledim. (A)
 Yağız ben seni kurtarırım ha. (A)
 Ben sobelenmedim. (A) T1
 Oğulcan yakalandı. (Y)
 (Ahmet yine yumuyor. Alp sobeliyor.)
 Sobe. (A)
 (Ebenin tam arkasına saklandı
 sobeledi.)
 Haksızlık seni oyundan kovuyorum.
 (AH)
 İkinizi de oyundan kovuyorum. (AH)
 (Alp legolara döndü.)
 Ömer Faruk ne oldu? (A) T4
 Ne oldu oğlum? (A) T4
 Arabayı mı düşünüyon? (A) T4
 Beytullah! (A)
 Beytullah! (A)
 Beytullah! (A)
 (Duymuyor.)
 Ya Yağız verme. (A) T3
 Oğulcan sen oyna ikimiz oynuyoz. (A)
 T1
 Hadi yum lan. (A) T3
 (Yağız'a söylüyor.)
 Ama bu yummamıştın. (Y)
 Alp yumuyor sayıyor
 oldu mu? (A) T4
 Yağız sobe. (A) E3
 Olmadı dedim ya oğlum. (Y)
 Bir kişi oldu dedi ya. (A)T4
 (Hepsini sobeledi.)
 (Yağız sayıyor.)
 Oldu mu. (Y),
 Oldu. (Hepsi)
 Sobe sobe. (Ahmet Alp)
 Beytullah oynamasın hep burada
 duruyo. (Y)
 Arkamda. (Y)
 Beytullah napıyon sen. (A) T2
 (Yumuyor Yağız tekrar.)
 Alp sobe. (Y)
 Ahmet sobeledi. (A) T1
 Ahmet sobeledi. (A)T1
 Niye ben yumuyom yine. (Y)
 Yağız Oğulcan aha buraya kaçıp
 ismini söylemedin sen (A) T2
 Sobeledim ben de. (O). (Y)
 (Yumuyor sayıyor.)

Alp. (Y)

Beytullah Ömer Faruk da oynuyor.
 (A) T1
 Hayır yaramazlık yapıyo. (B)
 oynasın oğlum. (A)T3

(Halının altında bir şey olduğunu
 düşünüyorlar.)
 (Alp de bakıyo.)
 El oğlum o el. (A) T1
 Benim elim elim. (A) T1
 O zaman orda niye bir şey yok. (A) T4
 Aaa fiş mi? (A)
 Hala bunlar sobe oynuyor
 öğretmenim. (A) T1
 Ahmet. (A)
 Ben de oynuyom. (Y)
 Yağız yumdu saydı
 Oldu mu? (Y)
 (Herkesi sobeliyor.)
 Alp yumuyor.
 1 2 3 4 5 6 7
 Da ucuz bir yere saklanın. (A) T3
 1 2 3 4 5 . (A)
 Oldu mu? (A) T4
 Yağız sobe. (A) T1
 Ahmet sobe. (A) T1
 Yağız sobe. (A) T1
 (Ebe demek istiyor.)
 Oldu mu? (Y)
 Oldu. (A) T4
 Var ya hemen altına eğildi. (A) T1
 Sobeledi bu seni. (A) T1
 (Ahmet için.)
 Sen adını söylemedinki. (A) T2
 Ben sobeledim seni. (Y)
 Oğlum ben değil Ahmet seni sobeledi.
 (A) T1
 (Yumuyor Oğulcan dur diyor. İki kişi
 daha katıldı. Ooooo tekerleme
 sayıyor.)
 Sen yum Oğulcan. (A) T3
 Hepsini sobeliyor
 Beni nerden görüyon. (A) T2
 Yağız gelmişti yerime. (A) T2
 Saymam. (A) T1
 Yeniden yeniden. (M)
 Ben sobeyim. (M)
 Oldu mu? (M)
 Olmadı. (A) T4
 Hepsini sobeliyor i
 Ahmet ilk önce seni sobeledim. (M)
 Ahmet sen yumuyosun. (A) T3
 Kaç kız. (A) T2
 Ama Alp vurdu bana. (Y)
 Aha vurda (orda) saklanıyom. (A) T1
 Sobele oğlum sobele. (A) T3
 (Yağız'a)
 M Ali Yağız görmedi ki. (A) T1

- Oğulcan yumuyor. (M)
 Alp sobe. (O)
 Beytullah söyledi. (A) T2
 Kimi önce? (A) T4
 İlk önce ben yakaladım. (Y)
 (Mustafa yumuyor.)
 Sobe. (B)
 Buğra ben açmadan sobeliyor. (M)
 Oğlum niye gözünü açmadan
 sobeliyosun. (A) T2
 Çık ya çık.(A) T3
 Oh oh. (A)
 Ya oğlum sen gözünü aç... açıyor mu
 ben bilmiyom. (A)
 Gel gel.(A)
 Oğlum beni niye itikliyom. (A)
 (Köpekçilik oynayanlara diyor.)
- Dızzz dızzz. (A) E1
 Bak ne güzel. (A) E3
 Oğlum çatı ev yapıyom. (A) E3
 Ev yapıyom. (A) E3
 Ha ha ha gülüyor. (A)
 Ben ustayım. (E)
 Yok ya. (A) T2
 Üçümüz ustayız. (O)
 Lan ev yapıyom ya. (A) T1
 Ben ustayım sen ustasın. (A) T1
 Sen de yap kendine. (A) T2
 Uhuhuhuhuh. (E)
- Şimdi yapmıcaz daha çok bulalım. (A)
 Yaaa. (A)
 şuna bişe söyle. (A) T2
 Kırdın bak. (A) T2
 Gittiler
 Çok gittiler. (A)
 Yapmaya devam ediyor
 Al hepsi senin.(E)
 Al hepsi senin tamam mı. (E)
 Oğlum ya çık şurdan. (A) T3
 İki tane bana yaptı. (A) E3
 Alp. (O)
 Oğlum ya hep bana veriyosun ya. (A)
 T2
 Onlar bizim. (A) T1
 Nerden buldun onları. (AH)
 Nerden buldun onları. (AH)
 Ben yapıyorum sen bozuyosun. (A) T2
 (Yapmaya devam ediyor.)
 Aynı olması gerekiyor. (A)
 Cami yaptım gördün mü? (A) T4
 (Yapmaya devam ediyor Efe de
 yardım ediyor.)
 Ver ver ver. (A) T3
 Tut şunu. (A) T3
 Efe tutuyor.
 Dum tıs dum tıs. (A) E1
 Oğlum şunu tut. (A) T3
 Cami yapıyorum. (A) E2
- Bi tane daha yapcam. (A) E2
 Çatı olcak ama çatı. (A) E2
 (Karıştırıyor.)
 Nereye koyuyon buraya mı. (O)
 Ne güzel oldu işşşt. (A) E3
 Tıt tıt tıt . (A)E1
 Şimdi bunlara fiş takcam. (A) E2
 Yamuk niye yapıyosun Efe. (A) T2
 (Lego veriyor.)
 Aaa şu kırık olmaz. (A) T2
 Şu kırığı al. (A) T3
 Aha bi tane daha. (O)
 Şu kırık olmaz. (A) T2
 Daha çok var mı la. (E)
 Daha büyük yapcaz.(O)
 Bak şundan. (A) E3
 Şu büyükten. (A) E3
 Kısık sete söyleniyor.
 Tamam oğlum dur. (A) T3
 Yaptığımı beğendin mi oğlum. (A) T2
 Hı tamam. (A)
 Az çatıyı çıkarsana. (O)
 Aynı oldu. (O)
 Şunu da al. (O)
 Oğlum napıyosun. (A) T2
 Tamam çüş ya Oğulcan tamam. (A)
 T2
 Arkasına takıcam. (A) T1
 Şuraya şunu takım mi? (O)
 Şimdi değil şimdi değil. (E)
 Bunu en büyüğü yapıcam. (A) E3
 Çünkü cami olucak böyle. (A) E3
 Efe Oğulcan başka şeyle ilgileniyo.
 (A) E3
 Fiş takım oğlum buraya. (A)T1
 Aha sana fiş. (O)
 Fiş lan fiş. (E)
 Tamam. (A)
 (Ölçüyor minaresini diğerleriyle.)
 Aynı boyda mı? (O)
 Bunları biz. (A) E3
 Al şunları. (A) E3
 Aha onları alsana. (A) T3
 Bunu da al böyle. (A) T3
 (Alıyor Oğulcan.)
 Lan oğlum. (A)
 Lan oğlum napıyon ya. (A) T2
 Sen dedin böyle yap diye. (O)
 ben öyle yap demedim. (A) T1
 Dur oğlum onu. (A) T3
 Ona koycan onu. (A) T1
 Dört tane fiş. (A) T1
 Sen hala bakıyosun ya. (A) T2
 Oooo. (A) E1
 Gülüyor oldu. (A) E2
 Öğretmenim cami yaptık. (AOE)
 Önce bunları daha da büyük yapcaz.
 (A) E2
 Nasıl yapcaz? (A) T4
 Al. (O)

Oğlum fiş gerekmiyo. (A) T1
 Yatıralım şunu. (A) T3
 (Yatırdılar.)
 Tamam tamam. (A)
 Millete gösterim de. (A) T1
 (Kaldırırken kırıldı.)
 Sen nasıl taşıycan ya. (O)
 Bir şeyden anlamıyosun. (O)
 Sen anlamıyosun Oğulcan ya. (A) T2
 (Kaldırıyor gösteriyor kırıldı.)

Ahmet sen hep saklambaç istiyosun.
 (A) E3
 ne oynayalım. (A) E3
 Göstersene. (B)
 (M Ali pantolonunda bir şey
 gösteriyor.)
 Hav hav. (AH)
 İkimiziz ikinizsiniz. (B)
 Banane ben Alple olcam. (AH)
 Ben M Aliyle. (A) E3
 Dördümüzüz ikinizsiniz. (M)
 Yağızla Ahmet ikisi. (A) E3
 Ben insanım. (M)
 Ben sahibiyim. (O)
 Evet doğru. (A) E3
 Oğulcan bu da insan olsun. (A) T3

Hadi gel biz saat yapalım. (A) E3
 Otopark yapalım. (AH)
 Çatı lazım. (A) T1
 Nasıl yapcaz. (A) T4
 Oğlum ben biliyom. (O)
 Otopark böyle oluyomuş. (A) T1
 Dizin. (A)
 Ahmet bu olmaz mı. (A) E3
 Otopark yapıyoruz. (AH)
 Şaşırdım gittim ya . (A) T2
 Ben oynamıyorum. (A) E2
 Ya oğlum hadi ya. (A) E2

Bir sürü. (A)
 Buraya bir şey lazım oğlum. (A) T1
 Otopark için yeterli şeyimiz var mı?
 (A) E2
 Nasıl yapcz şimdi. (A) E2
 Oğlum nasıl yapcaz şimdi. (A) E2
 Nası nası. (A) E2
 Böyle olcak işte. (A) E2
 Altından çıkabilir de. (A) E2
 Karışma. (A) oğulcan uzatıyor lego
 Çok biliyorsan sen yap. (A) T2
 Bu ne ya şimdi. (A) T2
 Oğlum kırık. (A) T2
 Oluyo mu? (AH)
 Hı hı. (M)
 Yapma şeyi yok ya. (A)
 Ne bağıryorsun ya. (A) T2
 Biz burada otopark yapıyoruz. (A) T2
 Sen hala bağıryosun. (A) T2

Sen de bağıryosun. (O)
 Sen napıyon ya. (A) Buğra'ya
 Biz yapıyoz sen bozuyosun. (A) T2
 Şöyle şöyle şeyleri tak işte. (A) E3
 Kimse bize yardım etmiyor. (AH)
 Ahmet boşver boşver oğlum ya. (A)
 Biz kendimiz yapalım. (A) T1

Napıyosun ya. (A) E3
 Oğlum o kadar büyük yapmayın. (A)
 E3
 Sen demedin mi ya. (A) E3
 Çok daha da çok. (A) E3
 Ne oluyo ya. (A) E3
 Biz bunu yap yap bitiremeyiz. (B)
 Yap yap bitiremeyiz. (A) E1
 Oğlum doğru yap. (A) T3
 M Ali napıyosun ya öylemi. (A) T2
 Garaj yapmıyoz otopark yapıyoz.
 (A) T1
 M Ali düzeltiyor.
 Ya napıyosunuz ya. (A)
 Napıyonuz. (A)
 Ne oluyo oğlum ya. (A) T2
 Şurası şöyle. (A) T2
 Ek yerini gösteriyor.
 Biz otopark yapmaya çalışıyoruz.
 (AH)
 Otopark yapmaya çalışıyoruz bu hala
 konuşuyo. (A) T2
 Ver şunu. (A)
 (Ahmet'in elinden aldı.)
 Otopark yapmak için burada çok şey
 var. (A) E2
 Napalım topla getir. (A) E2
 Napalım. (A)
 (Kendi gidiyor.)
 Otopark yapmak için burada çok şey
 var. (A) E2
 Çok şey var ama. (A) E2
 Oğulcan. (A)
 Aha orda büyük var al çabuk. (O)
 Aş kırdın bak. (A) T1
 Mustafa Ali böyle. (A) T1
 (Gidiyor Mustafa Alple Oğulcan'a
 kaldı.)
 Oğlum niye bozdun. (O)
 Bozmadım . (A) T4
 Böylr yaptım. (A) T1
 Evet bozdun.(O)
 Daha büyük olsun. (A) T1
 Neden hala büyük bi otopark
 yapamadık. (AH)
 Dur oğlum ya kırıkları hep alıyosun
 sen ya.(A) E3
 (Atıyor Oğulcan.)
 Nasıl yapcaz. (A) T4
 Öyle değil ya.(O)
 Tren yapalım. (A) E3
 Önce değil. (O)

Oğlum Ahmet şey istiyoy ya. (O)
 Niye oraya çıkıyosun. (O)
 Niye oraya çıkıyosun. (A) E1
 Büyükleri getirin. (O)
 Büyükler ta orda bissürü var. (A) T1
 Sıkışmış. (A) T1
 Ahmet elini uzat al. (A) T1
 Tavşan aldım oyuncalk alamadım.
 (AH)
 Aynı Oğulcan'a benziyo. (A) T1
 Ver. (O)
 (Ahmet'e)
 Vuvvv vuvvv. (A) E1
 Dıvv dıvvv. (A) E1
 Dıt dt. (A) E1
 (Korna çalıyor.)
 Beytullah o tekerlekten bir tane. (A)
 Bak şimdi geliyo seninkine çarpçak.
 (A)
 Tekerleklerin hepsini tak. (A) T3
 Bırak Alp. (B)
 Hadi yarış. (A) T3
 Benimki kamyon yarış yapmaz. (A)
 E2
 (Siz takmayın toplayın yağızla Efe'ye
 diyor.)
 Ben sana verim mi? (A) T4
 Sen bana verme. (B)
 O olmaz Beytullah. (A) E3
 Ya istemem. (B)
 Hın hen hennnn. (A) E1
 Efe çık ordan. (A) T3
 Henn.8A)
 (Fren sesi yaparak arabayla lego
 arıyor.)
 (Beytul...söylemekten vazgeçiyor.)
 Al. (A) E3
 Aha bunları atın. (A) E3
 Şunu at Beytullah. (A) E3
 İşe yaramaz. (A) E3
 Yaparsan bile zor kitlenir. (A) E3
 Küçük lego kalmadı. (B)
 Beytullah. (A) E3
 Beytullah motor. (A) E3
 (Dürtüyor.)
 Beytullah motor. (A) E3 sesi çıkarmak
 istiyorsan bunu tak. (A)T1
 Hadi yavaş. (A) E3
 1 2 . (A)
 beytullah seni yeniyorum. (A)E3
 didddttt. (A)
 ben Yağızdanım. (A)E3
 beytullah buraya gelecektin yendim.
 (A)E3
 beytullahtan cevap yok sınıfın iki ayrı
 köşesindeler.
 Ben daha yapmıyom. €
 Niye. (A) T4

Yapma. (A) yağıza arada başka oyun
 oynuyor efeyle
 Alp ben yendim. (B)
 Ben orayı geçtim buraya geldim. (A)
 T1
 Beytullah geçtim seni. (A) E2
 Beytullah Efe aha böyle.(A) E3
 Beytullah. (A)
 Ditdit. (A)E1
 (Yağız legolardan set yapmış kornayı
 ona çalıyor.)
 Oğlum benim şeyim. (A) E3
 Bak böyle gir. (Y)
 Duvvv. (Y) gösteriyor.
 Dikkatli geç. (Y)
 Tamam. (A)
 Benden. (Y)
 Sen bozdun ya. (A) T1
 Bana niye suç atıyosun. (A) T4
 Sen yapmadın. (Y)
 Kapı açılmış heyyy. (A) E2
 Kitle kapıyı daha da kimseye açma.
 (A) T3
 Sana da açmıcam. (Y)
 Bozma o kapı kırılmıyo. (Y)
 Aha ordan giderim. (A) E2
 (Giderken söyleniyor.)
 Beytullah. (A)
 Hayır dolanacan böyle. (B)
 Polis geldi oğlum. (A) E3
 Girsene. (Y)
 Kapıyı aç lan şuradan. (B)
 (Alp kaçıyor.)
 Bak şimdi şapkaya. (A) E3
 Hilmi gelmiş Hilmi de alıyo. (O)
 Ne. (A)
 Hilmi de alıyo. (A) T4
 Ver. (A)
 Büyükleri alıyo. (O)
 Ver bakim büyüğü. (A) T3
 Hey ver şunu bana. (AH)
 Yok. (A) E3
 Ahmet yapma. (A) E3
 Anam benimkini alma. (A) E3
 (Kendi konuşuyor Ahmetse Hilmi ile
 konuşuyor.)
 Ev yapalım mı? (A) T4
 Ben ev yapıyom zaten. (O)
 Doğum günü çocuğu. (A) E2
 Yaaa. (A)
 Bla bla bla. (A) E1
 Doğum günü pastası. (A) E3
 Bakın ne yaptım. (O)
 Ahmet'e bişey olmuş la bugün. (A) E3
 Ahmet tekerin düşmüş. (A) E3
 Al al. (O)
 Ya. (A) E3
 Öğretmenim. (A)

Sen al ben seni öğretmene söylücem.
 (A) T1
 (Öğretmenin yanından geçiyor.)
 La öğretmen orda mı. (O)
 Oğulcan öyle mi yapıyon.(A) T4
 Ben böyle yaptım.(A) T1
 Oğulcan öyle mi yaptın.(A) T4
 (Kafasını sallıyor Oğulcan evet anlamında.)
 Ayağa kalk da çek.(A)
 (Ahmet'e diyor ayakkabısının fermuarı için.)
 Dıvıv dıvıv. (A) E1
 Lego arıyor.
 Buğra Alp bi tane daha bul. (O)
 Ben zaten buluyom. (A) T1
 (Kendi oyuncuğuna ekledi.)
 Bunu kim yaptı? (AH)
 Ben.(A) T4
 Güzel olmuş. (AH)
 Oğulcan sen öyle ev mi olur. (A) T2
 Ev yapacaksın.(A) T3
 Dur oğlum. (M)
 Ben yapıyodum ondan sonra sen. (O)

(Legolarla oynuyor seçiyor.)
 Bir sürü var bizde. (Ö)
 Sen bizimkinden niye alıyosun. (A) T4
 Almıyorum. (Ö)
 Alıyosun. (A) T3
 Ver lacivertimi. (A) T3
 Ömer o laciverti ver. (A) T3
 M Ali şunu tutsana az. (A) T3
 Şundan Legolarımızı alcam. (A)
 (Kısık sesle kendi kendine söylüyor.)
 Lacivertimi alcam. (A) E2
 Öğretmenim lacivertimi vermiyo. (A)
 T1
 Sen Beytullahla karıştırdın di mi? (A)
 T4
 Öğretmenim bizim legomuzu alıyo.
 (B)
 Ordan o bizimkini şeyimizi aldı. (A)
 E3
 Kendi gözlerimle gördüm. (A) E3
 Arka arka. (Ö)

Ben kendim koyuyorum. (B)
 Ordan aldın. (A)T1
 Ordan aldım seninkinden aladım. (B)
 Aha o boşlukta duruyordu. (A) T1
 Hangisi vericem? (B)
 Al. (B)
 Niye veriyon Beytullah? (Ö)
 Taramalı yok taramalayı yok. (A) E3
 Eskiden öyle demişti öğretmen. (A)
 E3
 Ver şunu. (A)

Lan oğlum çık şurdan. (A) E3
 Lan oğlum sen buna benziyosun. (A)
 E3
 Alp verdi bunu bana. (M)
 Dıks dıks. (A) E1
 İşte bu buna. (A) takıyor.
 Al bu da senin kılıcın olsun. (A)
 Hav hav .(A) E1
 (Köpekçilik oynuyorlar.)
 Duru sıra olun ben söylerim. (M)
 Bir ben. (A) E3
 Hayır bir yok. (M)
 Başlat işte. (A) E3
 Hav hav. (A) E1
 Saklanmacılık oynayabilir miyiz? (A)
 T4
 Öyle oynamayın demedi. (O)
 Yarışı geçen kazanıyo. (M)
 Yarış başladı. (M)
 Oğulcan tutt beni. (M)
 Oğulcan ordan geldi. (A) E3
 Yemin ediyorum. (A) E3
 Ben ordan geçtim öyle gittim. (A) E3
 Zıçıktı çiçek açtı izleyelim. (A) E3
 Ben söylücem. (O)
 Ben söylüyom. (M)
 (2 kişi yandı.)
 Oğulcan sen yandın. (M)
 Olsun. (O)
 Yeniden oynayalım mı. (A) E2
 Bezirgan başı oynayalım. (A) E2
 arabacılıkla maç oynucaz. (A) E2
 Ben öndeyim. (A) E2
 Ben öndeyim. (A) E2
 Oğulcan kaç. (A) E2
 Oyun bu oyun. (B)

Bak. (A)
 Kime verim? (A) T4
 (Bana bana bana bana.)
 Hiç kimseye. (A) E2
 (Dişi sallıyor Ahmet'in.)
 Yemek yerken nasıl yapıyon? (A) T4
 Hı hı hıyyyyy. (A) E1
 (Korkuyormuş gibi Oğulcan'ın arkasına saklanıyor.)
 Oğlum vampir mi bu? (A) E2
 Buğra! (A)
 Yarış edelim mi? (A) T4
 (Yarışıyorlar.)
 Gel. (A)
 Uçak. (A)
 La şu topu düzeltsene. (A) E3
 Arabanın benzini bitti. (B)
 Dur ya. (A) E3
 Alp bundan istiyon mu? (Y)
 (Önce evet sonra hayır anlamında başını sallıyor.)
 Cuf cuf cuf cuf. (A) E1
 Aaaaaa oğlum nereye gidelim? (A) T4

İstanbul'a gidelim. (B)
 Ahhh. (A)
 Al. (A) lego veriyor.
 Cıjj cıjj. (A) E1
 (Kumanda gibi kullanıyor legoyu.)
 Bakugan. (A)
 Buğra abranı unuttun. (A)
 (Kendi sürüyor ikisini de.)
 Bakugan bende. (A) E3
 Ahmet'in olsun la dragon. (A) E3
 Sonsuzluk bende. (M)
 İkimizde de aynı bakugan var. (AH)
 Hayır Ahmet seni yencek oğlum
 numara yapıyor. (A) T1
 Ne numarası? (AH)
 (Kulağına söylüyor Alp.)
 Bakugan savaş. (M)
 İkili savaş. (M)
 Boyut dört. (B)
 Önce Buğra yapıyo. (B)
 Önce M Ali yapsın. (A)
 Şuna bak oğlum ya. (A)
 (Kartına gülüyor.)
 Herkes tek. (M)
 Evet ben de tekim. (O)
 Ben de tekim. (A) T1
 Şu komiklere bak Oğulcan. (A) E3
 Aha sülük var burada. (O)
 İını salyangoz. (A) E3
 Salyangoz. (A)
 Yeşil kartı. (M)
 Bakugan kart. (B)
 At işte oğlum at. (A) E3
 River tak yetenek kartı etti. (B)
 Bakugan sarı. (A) E3
 Yetenek gördüm açıl. (A) E3
 Yeşil kart al. (B)
 Yetenek şakası açıl. (O)
 Bakugan savaş savaş. (O)
 Bakugan. (A)
 Sen açıl de. (O)
 Saha açıl. (A) T1
 (Ahmet diyor.)
 Oğlum dur biz daha atmadık. (O)
 Bakugan. (A)
 La sen de oyna. (A) T3
 Biz bilmiyoruz. (O)
 Bakugan savaş. (A) E3
 Saha açıl. (A) T3
 Saha açıl dedim ya. (M)
 Yetenek kartı. (M)
 Bak bu. (M)
 (Bıraktılar Alp ve Oğulcan.)
 Yap boz. (A) E3
 Gel. (A)
 Ben başlıyom. (A) E3
 Öğretmenim nasıl olacak ben bunu
 anlamadım. (O)
 Öğretmen yeni eşleştirme kartlarını
 gösteriyor.

Sen şu yedi cüceyi yapsana. (O)
 1 2 3 4 . (A) E2
 ıııı. (A)E2
 1 2 3 4 değil. (A)E2
 1 2 3 4 5 6 7. (A)E2
 Öğretmenim burada dört var. (A)E3
 sekiz tane var ben nasıl yapcam. (O)
 sekiz bakcan. (A) T4
 1 2 3 4 5 6 7 8. (A) T1
 Heh buymuş. (O)
 Bi de sekiz parmak bulcan. (O)
 ııı. (A)T4
 4. (A)
 1. (A)
 Bu var. (A)
 8 lazım bize parmaklardan. (A) E2

 Az versene onu. (A) E3
 Burayı niye saymadın. (A) E3
 1 2 3 4 (A) E3
 Bunun. (O)
 Şuraya tak. (O)
 4 sayı olacak. (A) E3
 Dördü buldum. (A) E3
 4 se o zaman ben de bulim bari. (A)
 E3
 Şimdi parmaklardan dört. (A) E3
 Heh yok. (A) E3
 Dokuz olan var mı? (O)
 1 2 3 4 5 6. (A) E3
 Dokuz bulursan bu. (O)
 Bana niye veriyon? (A) E3
 Ben sekiz bulcam. (A)
 1 2 3 4 5 6 7 8. (A) E2
 Sekiz. (A) E2
 Tıt tıt tıtt. (A) E1
 İki buldum. (A) E3
 İki olmaz ki. (A) E3
 Sekiz parmak bulmak lazım. (O)
 Ben parmağımı buldum zaten. (A) E3
 1 2 3 4. (A) E3
 Zarlardan bu dördü gördüm. (O)
 Oğulcan hep bana soruyosun. (A) E3
 1. (A)
 Niye gülüyorsunuz? (A) E3
 Aha bir. (O)
 O benim. (A) E3
 Hayır. (O)
 Dur. (O)
 Oraya takıcan. (A) E3
 Aha bunu niye bozuyon? (O)
 Bunu niye bozuyon? (A) E3
 1 2 3 4. (A) E3
 He o dört. (O)
 Dur 1 2 3 4. (A) E3
 Evet. (A)
 Bir mi bu? (A) E2
 Evet. (A) E2
 Aha buldun oğlum. (O)
 Ben de iki tane yaptım. (O)

- 1 2 3 4 5 6. (A) E2
 Altı altı. (A) E2
 Atı gördüm zarlardan da olmasa al sana altı. (O)
 Oğlum bunu takınca dokuz gösteriyo. (A) T1
 (Altıda eksiklik var.)
 1 2 3 4 5. (A)E3
 Sen niye geldin ya. (O)
 (Dilan'a)
 Sen niye geldin? (A)
 Beş. (A)
 (Yerleştiriyor.)
 Elden beş. (A) E2
 Aaaa beşi de saymadan. (A) E2
 Beşi de buldum saymadan. (A) E2
 2. (A)
 Şimdi ben ikiyi de buldum. (A) E2
 İki iki iki. (A) E1
 Elden iki bulcam. (A) T1
 İki bunu. (O)
 Çık çık çık çık çık. (A) E1
 Ben kuştayım şimdi. (A) E3
 Sen niye geldin? (O)
 Sen niye geldin.? (A)
 Yaptık işte yaptık. (A) T1
 Biz yapabiliyoruz. (O)
 1 2 3 4 5 6 7 8 9. (A) E2
 Dokuz dokuz. (A) E1
 Of dokuzu bulamadım. (A) E3
 Ben dokuzu bulamadım. (A) E3
 Aha parmak onun. (O)
 Zar onun. (O)
 Dokuz dokuz. (A) E2
 Şimdi parmaklardan dokuz. (A) E3
 Bittiii. (A)
 1 2 3 4 5 6 7 8 9. (A)
 Bir sürü çoğaltım. (A) E2
 Ben de balonu sayım. (A) E2
 Yeniden yapalım oğlum. (A) E2
 Dur 10'u bulalım. (A) T1
 Yok ki. (O)
 Dur şunları koyalım. (O)
 Hilmi sen niye geldin? (A) T2
 İn bakalım sandalyeden. (A) T2
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10. (A) T1
 10 muş. (A) T1
 10 sa yok. (O)
 İki ben bulmuştum. (A) T1
 Şimdi parmak iki. (O)
 Şişşttt 10. (A)
 Hi hi ben biliyorum. (A) T2
 (Tamamladı.)
 Al Meliha abla. (A)
 5. (A)
 1 2 3 4 5. (A) E2
 Beş beş. (A) E2
 Ömer Faruk. (A)
 (Arkaya dönüp bağıırıyor.)
 İki iki. (O)
- Oğlum o. (A) E3
 Meliha abla. (A)
 Meliha abla. (O)
 Bu unuttu. (A) T2
 Daha parmakları saydı bu mu diyo bana. (A) T2
 Üç bana üç buldum. (O)
 Banane banane banane. (O)
 7 yi ben buldum. (O)
 Bu yedi cüceyi yapamıyo. (O)
 Ben beşi bulamıyorum. (A) T1
 Beş beş bş beş beş. (A) E1
 1 2 3 4 5. (A) E2
 He he buldum beş. (A) E2
 Meliha abla. (A)
 (Bitirdi çağırıyor.)
 Yedi cüceler yedi. (A) E3
 Aaaa yedi. (A) E3
 Hadi bitirelim. (O)
 Ben sana parmak buldum sen de bana bul. (A) T3
 Üç mü? (A) T4
 Al. (A)
 Sen de bana zar bul bakim. (A) T3
 Zar mı? (O)
- Ahmet otur bi sandalye bul. (A)
 Bir. (A) E2
 Bir fil. (A) E2
 Fil. (A) E2
 Aaaa ben biri buldum başlıyom. (A) E2
 (Oğulcan Mustafa'ya kuralları anlatıyor.)
 Öğretmenim. (A)
 Oğlum ben dedim. (A) E2
 Ben istedim. (A) E2
 Ben istedim. (A)
 Ben istedim. (A)
 Ben. (A)
 Ya ben de yetişemiyorum ama. (A) E2
 Ben üç tane buldum. (A) E2
 Ahmet ver ver. (A) E2
 Ayakkabıyı ben yapcam. (O)
 Ayakkabıyı be yapcam. (A) T1
 İki bu zar. (A) E2
 Onlar eksik. (A)
 (Buğra'ya)
 Sekiz sekiz. (A) E1
 İki sayı bulcaz. (A) E2
 Aaa bak Ahmet bu orta buraya koy.(A) E3
 İki bulan bana versin. (B)
 Bi zar bulan bana versin. (A) T3
 Parmaklardan bulan bana versin. (A) T3
 Dokuz o. (A) E3
 O dokuz. (A) E3
 Çiçekler nerde çiçekler. (B)
 Al. (A)

(Veriyor.)
 Beş lazım bana. (M)
 Oğlum. (A)
 Rabia sen niye bakıyon. (A) T2
 Şışşıtttt. (A)
 Yedi yedi. (O)
 Yedi yedi. (A) E1
 Ben bir yerde iki buldum. (B)
 Oraya değil buraya. (O)
 Oraya değil parmaklara koycan. (O)
 İki parmak mı bulcan ben gördüm. (O)
 Nerde? (A) E2
 Beş mi? (A) E2
 Üç olan var mı? (O)
 Al üç. (A) T3
 (Buğra'ya)
 Ortaya tak. (O)
 (Buğra'ya)
 Ya benim. (A) E2
 Sayıyor.
 Oğulcan ben. (A) E2
 Beş beş beş. (A) E2
 Bir hani? (A) E2
 Aaa ben biri buldum. (A) E2
 Ben buraya koycam. (A) E2
 (Tamamladı.)
 Al lan şunu. (A) E2
 (Havuçları alıyor.)
 1 2 3 4 5. (A) E2
 Beş. (A)
 (Rakam beşi buluyor yerleştiriyor.)
 Buraya unuttun mu? (O)
 Unuttum. (A) T4

 Bu da değil. (A) E2
 Bana beş lazım. (A) E2
 Bana zar parmak. (B)
 Kendin bul. (A) T3
 Ne oluyo? (O)
 1 2 3 4 5 6 7. (A) E2
 Al yedi. (A) E2
 Dokuz dokuz. (B)
 Beş. (A) E2
 Yanlış saydı. (O)
 (Ahmet'e)
 Beşler bende. (A) E2
 1 2 3 4 5. (A) E2
 Sekiz olan var mı? (O)
 On eksik eksik. (O)
 Heyyy he hehehehe. (A) E2
 7 8 9 10. (A) E2
 Bu da değil. (A) E2
 1 2 3 4 5. (A) E2
 Bana zardan beş bulcan. (A) E2
 Oğlum oturalım ya niye ayktasın? (O)
 Buğra şunu al. (A) T3
 Buğra şunu al. (A)
 (Tamamladı.)
 Yadi yadi. (B)
 Oğulcan yanlış yaptı. (A) E2

Sekiz parmak yok mu? (B)
 Dokuz olanı var mı? (O)
 Dokuz dokuz. (A)
 Dokuz olanı var mı. (A) T4
 M Ali dokuz olanı var mı. (A) T4
 Dokuz mu? (B)
 Altı yok. (O)
 Altı yanlış yere atalım. (O)
 Bu benim. (A) E2
 Dış dış dış. (A) E1
 Bozma bozma bozma bozma bozma
 bozma bozma. (A)
 Hadi yeniden oynayalım. (A) T3
 Hepsini buraya getir. (O)
 (Buğra'ya.)
 Buğra bozdun mu? (A) T4
 Ben bunu istedim. (AH)
 Ben de bunu istedim. (A) T1
 Şuraya koyun. (B)
 Alp de çok var. (O)
 Ben de iki tane var. (O)
 Bende de. (A) T1
 Al daha da oynamıyoz. (A) T2
 Cnım sıkıldı. (A) T2
 Başka bir günde oynarız. (O)
 Nereye koycan bunu. (O)
 Dolaba masaya. (A) T4
 Başka zamanda oynucaz. (A) T1

 O napıyo bunlar? (O)
 Biz de oynayabilir miyiz? (A) T4
 Beytullah şunu şuraya takın. (A) T3
 Nasıl olcak göster Efe. (B)
 Nası Beytullah ben de bilmiyom. (E)
 (Gülüyor.)
 Aha böyle takıyosun. (A) T1
 Hadi arabacılık oynayalım. (A) E3
 Arabanın tekeri patladı. (A) E3
 Aha şöyle. (B)
 (Gösteriyor Beytullah.)
 Ben küçüklerden buldum. (A) E3
 Ben nereye oturcam ya.(O)
 Aha vuraya açıl Mustafa. (A) T3
 (Tek başına tekrarlıyor.)
 Aha buraya. (A) E2
 Geç aha buraya. (A) E2
 Azcık açılın be. (B)
 Bunlardan oturamıyom. (O)
 Ben de senden oturamıyom. (A) T2
 Yaaa senden. (A) T2
 Allah Allah. (A) T2
 Beytullah bu kadar kaldı. (Y)
 Ver ver ver ver ver ver ver. (A) E1
 Açılın. (B)
 Açılın. (O)
 Ben senden sıkışıyorum Oğulcan. (A)
 T2
 Oğlum çatı takıyo Buğra. (O)
 Yaaaa. (A) T2
 (Sıkıştı.)

Öğretmenim Buğra'dan
oturamıyorum. (O)
Ben de senden oturamıyorum. (A) T2
La bana bana. (A)
(Veriyor Legoları.)
Hayır o bu. (A) T1
(Süleyman'a)
Aaa öyle olmaz. (O)

Can sandalyeni düzelt. (A) T3
Can sandalyeni düzelt. (A) T3
(Kalkarken sandalyesini düzeltmedi.)
Hadi. (O)
Ne oynucuz. (A) T4
(Öğretmene bir şeyler sormak
istiyorlar.)
Sen söyle. (A) T3
Banane. (O)
Ahmet. (A)
İını siz gelmeyin Mali. (A) T3
Kalabalık oluyor Buğra. (O)
1 2 3 4. (A)
4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 (A) E1
(Şarkı söylüyor.)
Burada iki dört var. (A) T1
Sen parmak bul ben de seninkini
bulcam. (O)
Eksik. (A) T1
Doğru oynucuz. (O)
1 2 3 4. (A) E2
On dün eksik değildi niye attık. (O)
Niye attın salak mısın! (A) T2
Onu onla birleştir. (N)
Hayır. (A)
Sen benimkileri bul ben de seninkileri.
(O)
1 2 3 4. (A) E2
İki buldun.(O)
Ben iki tane yap boz yapcam. (A) T1
Ben bitirdim. (O)
Oğlum buldum. (A) E2
Oleyyy dıt dıt duuttu duutt. (A) E1
Vuvvvv vuvvv. (A) E1
(Sus işareti yapıyo.)
Ben yapım mi? (O)
Yere niye atıyon? (O)
Üç işte. (A)
Bir bir bir bir bir bir. (A) E1
Yedi cüce var mı(O)
Üç üç üç üç üç üç .(A)
E1
Oğlum ben ikisini birden yapabiliyom
sen(O)
1 2 3 4.(A) E2
Dıt dıt dıt dıt. (A) E1
Oğlum bu ne ya. (O)
1 2 3 4. (A) T4
Burası mı zar? (A) T4
Burası parmak (O)
Aaaa. (A) yerleştiriyor.

Gülüyor saklambaç oynuyanların
yerini işaret ediyor.
Üüüüç üç. (A) E2
Kaç lazım? (O)
Buna bir buna ne? (A) T4
Aha buldum. (A) T1
Oraya koy.(A) T3
Mustafa orda. (A) E3
(Saklambaca karışıyor.)
Cuj kuj kuj. (A) E1
Düdüttü düdüttü düdüttü. (A) E1
(Araba sürüyor.)
Oğlum benimkinde hem sıra var. (O)
Hem hızlı gitme şeyi var. (O)
İmdat yıkılıyo biriniz gelin. (A) T2
Düşman al şunları da tak. (B)
Alp şunu da tak. (A) T3
Sandalyeye çık bakim. (A) T3
Ahmet dur yıkılıyo galiba. (A) T3
Ahmet çık bakim. (A) E3
Dur Beytullah. (A) E3
Ben çıkıcam. (A) E3
Ahmet çık in. (A) E3
Tutuyorum. (AH)
(Çıktı koydu Alp.)
Tamam sıra bende. (B)
Parça bulun dedim. (B)
Tamam sen bırak Alp. (B)
Al şunu tak. (A) E3
Oooo Beytullah seni seni. (A) T2
(Yıkıldı.:)
Sana diyom ki ben çikim diyom. (A)
T2
Ama sen iki kere çıkıyon. (B)
Sen çıktıktan sonra ben çıkıcam. (B)
Tamam. (A)
Ama bu ne kadar oldu. (B)
Tamam. (A)
(Çıktı taktı.)
Moruk taktı. (B)
Moruk dersin yıkılır. (A) T2
Ahmet. (A)
Yıkılım o zaman sıra bana gelsin.
(AH)
Daha da büyük yapalım. (A) T1
Tamam siz yıkın. (B)
Öyle ayı gibi niye yıkıyosun. (A) T2
Sıra benim. (B)
Sıra benim oğlum. (A) T1
Sen yaptın ya Beytullah. (AH)
Ben söylüyorum Ahmet. (A) T1
Çık Beytullah bu senin mi sandalye?
(AH)
Beytullah. (A)
Ahmet
Oğlum ver şunu. (A)
Sıra benim Alp. (AH)
Tamam. (A)
Oooo. (A)
Beytullah gel ha buraya. (A)

Beytullllahhhhh. (A)
 Ooo Ahmet sen napıyon? (A) T2
 Yıkıldı. (A)
 Üzülme oğlum ben yaparım. (A) T1
 Al. (A)
 Ahmet çık sıra bende. (B)
 İkimiz yapalım.. (AH)
 Ben kaldırıyorum şimdi. (A) T1
 Ahmet yukarısı. (A) T3
 Ahmet sen bana ver. (B)
 Oooo.
 Napıyosun Beytullah? (A) T2
 (Yıkıldı.)
 Ahmet sen bunları yap ben çıkarım.
 (A) T3
 Banane. (AH)
 Dur fişleri takmadık. (A) T3
 Fişleri mi unuttun? (B)
 İnin bakım ikiniz ordan. (A) T3
 Beytullah bunları na pcaz. (A) T4
 Yerinden gitme ne buldum. (B)
 Tut lan iyice. (B)
 Alllaaaahhhh. (A) T2
 Yarısı koptu. (B)
 Dur dur dur dur dur. (A) T3
 (Alp'i sandalyeye çıkarmıyorlar.)
 Oooo. (A)
 (Yıkıldı.)
 Ahmettt. (A)
 Ahmet napıyosun sen! (A) T2
 Hoohopp. (A) T2
 (Düzeltiliyor.)
 Sonra da aha bu kapıları tak. (A) T3
 İki tanesini tak. (A) T3
 Ters takıyosun ters. (A) T2
 Önce şunu üstüne takalım. (A) T2
 Sonra şunu. (A) T1
 Kapıyı ver. (B)
 Allaaahhh. (A)
 Şunu yap. (A) T3
 (Yıkıldı.)
 Beytullah senin yüzünden. (A) T2
 Önceden takarsak düşmez. (B)
 Oraya da kapıyı tak. (A) T3
 Kapı nerde? (A) T4
 Hadi Beytullah. (A)
 Orayı napıyosun? (A) T2
 Ooo Beytullah (A) T2
 Beytullah fırla. (A) T3
 Tekerlekleri de takalım bari. (A) T2
 Tak. (B)
 Kaldır kaldır kaldır. (MB)
 Oooooohh. (A)
 (Yıkıldı.)
 Ben oraya takma dememiş miydim?
 (A) T2
 Buraya tak demiştim. (A) T1
 Aaahhh. (A)
 Öğretmenim Ahmet başıma lego attı.
 (A) T2

Oğlum mendebur yaptınız. (B)
 Mendebur naptınız? (A) T4

Zeyno'nun Sınıflandırılan Konuşmaları

Ozan yiyo. (Z) E2
 Meyve pastası meyve pastası. (z) E2
 İlayda meyve pastası. (Z) E2
 Aldım aldım. (Z) T1
 Mısır mı. (A)
 Al. (Z) T3
 Ne bu? (A)
 Mısır. (Z) T4
 Napcam bunu?(ÖĞ)
 Yiycen. (Z) T4
 Aha. (Z)
 (Başka sebzeler getirdi.)
 Yiyeceksin bunu. (Z) T3
 Bunu yesin. (Z) T3
 Sen tavşan ol. (Z)
 T3
 Havuç veriyor fatmaya
 Böğürtlen. (Z)
 Nım nım nım nım. (Z) E1
 (Yediriyor.)
 Hadi ağzını yıkayalım. (Z)
 Ağzını yıkıyorum şişşt. (Z) T3
 Nam nam nam. (Z) E1
 Seviyo musun? (Z)
 Dur yemiceksin. (Z) T3
 Yemek sana yok dur. (Z) T3
 Açlıktan dur. (Z) T3
 O zaman sen tavşan ol. (F)
 Senin iki kulağın var. (F)
 (Saçları iki kuyruk.)
 Tavşancık. (Z)
 Nam nam nam nam . (Z) E1
 (Tavşan gibi yiyor.)
 Kimin annesini arıyosun? (ZE)
 (Bilgisayara gidiyor.)
 Salatalık salatalık. (Z) E1
 Salatalık değil mevve salatası. (Z) E2
 (Bugün okulda öğretmen eşliğinde meyve salatası yapılacak malzemeleri gördü.)
 Bugün çok yaramazdı zaten. (Z) E2
 Ahmet bazen. (Z) E2
 Kim vurdu? (Z) T4
 Ozan. (T)
 Ozan Tuanayı itiklemiş. (Z) T1
 Ahmet Mete sen yanımda değildin. (T)
 Sen yanımda değildin. (Z) E1
 Zaten başımız ağrıyo. (Z) T2
 Yapma işte. (Z) T3
 (Tuana'ya diyor. Kuruboyalari alıyor.)
 Off niye yazıyosun. (Z) T4
 Niye büyük büyük yazıyosun. (Z) T2
 Sence? (BEN)
 İmzala. (Z) T3

- Birsürü imza olurmu haaaa. (Z) T2
 Ahhhhh. (Z)
 (Yalandan düşünüyor.)
 Buraya yaz.(Z) T3
 Çocuk yap. (Z) T3
 Ay bir sürü imza at sen de. (Z) T3
 Niye yazıyosun? (Z) T4
 (Bana soruyor.)
 Izgara böreği var. (Z) T1
 Sigara böreği. (ÖĞ)
 Izgara böreği. (Z) T1
 Oturma. (Z) T3
 (Beni altı oyuncaklı kutuya götürdü.)
 Ben götürdüm. (Z) T1
 Aaaaa. (Z)
 Yunus Emre'nin faaliyeti kesilmiş. (Z)
 E2
 Yapamıyacak mı? (Z) E2
 Şimdi sen vericeksin. (Z)
 (Kendi kendine kesme yapıyor.)
 Aaa tırtıl. (Z) E3
 Üç tane şeyle kesmişim. (T)
 Şimdi uğraş. (Z) T3
 Ya burayı da kesmiş. (Z) T2
 Zürafayı da kescez.(Z) T1
 Ama seninki de böyle olsaydı. (Z) E3
 Yunus emre. (Z) E3
 Burada da sokma var. (T)
 (Yerleştiriyor.)
 Eee bu değişik çok güzel. (Z) E3
 Yeni görmüş gibi yapmayın lütfen. (T)
 Ay üç tane sayfa geçti. (Z) T1
 Ama orayı yapamazsak. (Z) E2
 Ne demek yapamıyom Zeyno. (Z) E2
 Ama zürafayı yapamazsak. (Z) T4
 Çok kolay. (T)
 Hem o çok zor biliyomusun. (Z) T1
 Hangisi. (T)
 Şu zürafa. (Z) T4
 Tabi çok zor. (T)
 Aaa bunu da kescez. (Z) E3
 Zımmm. (Z) E1
 Aaa çatı üstünde neler var. (Z) E3
 Uyuyo yatıyo. (Z) E3
 Zehra ortasını sen kesmiceksin. (T)
 Bebekler gibi uyuma. (T)
 Uykum geldi napim. (ZE) T1
 Yukarıya git. (T)
 Mışıl mışıl sonra uyim. (Z) T1
 Zeyno uyumak istiyο. (T)
 Tuana yatmak uyumak uykusunu almak altına işlemek istiyο. (Z) T1
 Tüh tüh. (Z)
 Bu sakızlı değil mi. (Z)
 Bir sürü imza yine attın .(Z) T2
 Sigara böreği mi? (Z) T4
 Fatmanın gösterdiği etkinliğe diyor.
 Ben yapamam. (Z) T1 aslında yapmış.
 Kim benim. (Z) T4
 Birisi mi aldı uya? (Z) T4
- Ne alıyosun piritimi. (Z)
 T2
 (Tuana'ya diyor.)
 Izgara böreği. (Z) E2
 Sigara böreği değil. (Z) E2
 Izgara değil. (Z) E2
 (Pirit için konuşuyor.)
 Sigara böreği. (Z) E1
 İşte öyle. (Z) E2
 Izgara ızgara ızgara. (Z) E1
 Bağırıyor offffff. (Z)
 Artık küs ü yo ...(Z) T1
 Dur dur dur. (T)
 Kü sü yo rum. (Z) T1
 Küstüm. (Z)
 Sigara böreği. (T)
 Izgara. (İ)
 Ya Öznur öğretmenim. (Z) T1
 Ya benim. (Z)
 Öğretmenim o benimdi. (E)
 Öğretmenim bu Zeyno'nun mu? (E)
 Şimdi küçük yazılar yaz. (Z) T3
 Hadi. (Z) T3
 Yine büyük yazdın. (Z) T2
- Sen dudağına ne sürdün? (Z) T4
 Parlattı. (İ)
 Bana da sür. (Z) T3
 Ama çok sürersen makyaj olur di mi.
 (Z) T4
 Ya. (Z)
 Adımı söyledin adımı ban. (Z) E2
 Ya öyle yaptın. (Z) E2
 Alabilir miyim boş kağıt. (Z) T3
 Ya suyu döktü Ozan'ın. (Z) T2
 Ay Tuana da döktü. (Z) T2
 Yalan söyleme Tuana bize. (Z) T2
 Ya Eren dur. (Z) T3
 Benim sandalyem. (Z) T1
 Sana vercem öğretmenim. (E)
 (Başka alıyor.)
 Niye makyaj yaptın? (Z) T4
- Dilimiz olmasaydı. (ÖĞ)
 Konuşamazdık. (Z) T4
 Damarlarına bakıyorlar. (Z) T1
 Bende var mı yok. (Z) E2
 (Suluğunu aldı sallıyo.)
 İlayda. (Z)
 Ne. (İ)
 (Anlaşamadılar.)
 (Su doldurmaya gitti.)
 Bana da yapsana. (Z) T3
 (Saçını topladı abla diğerinin.)
 Aç şu kapağı. (Z) T3
 Boş. (A)
 İlk önce ben buldum. (Z) T1
 Ver ver ver ver ver . (Z) E1
 Aha danino. (A)
 Bas şu düğmelere bi. (Z) T3

- Basıyorum ben. (A)
 O senin bilgisayarın olsun. (A)
 Napıyorsun? (A)
 Bilgisayarda çalışıyorum. (Z) T4
 Dıt dıt dıtttt dıttt. (Z) E1
 Bak bak şimdi çikolata yazıyorum. (Z) T1
 Bak şimdi Oliver. (Z) T1
 Seni Ahmet Mete'ye söylicem. (T)
 Boş ona. (Z) E2
 Bilgisayar. (Z) E2
 İlayda şurda bir şey yazıyor okuyamıyorum. (Z) T1
 Ben okim afiyet olsun yazıyor. (A)
 Arkamdan kalk. (Z) T3
 Ben de sandalyeye otururum. (Z) T1
 Ya ya. (Z) T2
 Bilgisayarı tamamlıcam. (Z) T1
 Bu bilgisayara bak şimdi. (Z) T1
 Yazı yazıyorum. (İ)
 Buraya göndersene bilgisayara. (Z) T3
 İlayda. (Z)
 İlayda. (Z)
 İlayda. (Z)
 Benimle oynucan mı? (Z) T4
 (Evet anlamında başını sallıyor.)
 Ben anneyim sen ablasın. (Z) T1
 Ben size tren yapıyodum. (A)
 Hayır ben kurdük oyunumu. (Z) T1
 Ben de oynucam. (A)
 Ben şimdi.. (Z) (Devam etmiyor cümlesine.)
 Kim? (Z) T4
 İlayda. (E)
 O zaman ben kalkıyorum buradan. (Z) T3
 Bilgisayarı kapatım gidiyorum bu ülkeden. (Z) T3
 Sen bana kızıyorsun. (Z) T2
 Bakamazsın ve bilgisayara. (Z) T3
 Şu sarıya mı oturmak istersin pembeye mi? (E)
 Otobüs gelmedi. (Z) E3
 Yaaa. (Z)
 (Çikolata kutusunu alıyor biri yani bilgisayarını.)
 Biz arkadaş olduk onla. (Z) E2
 On yaşında. (E)
 Eeeee dokuz. (Z) T1
 Dıt dıt dıttt dıttt dıt dıt. (Z) E1
 Sen altı yaşındasın. (Z) T1
 Hayır ben da beş yaşındayım. (İ)
 Aaa dha beş yaşında. (E)
 Yaa ben vermedim sana. (Z) T1
 Çikolata kutusu
 Çat çat çat çat. (Z) E1
 Çek çek çek çek. (Z) E1
 Kız. (Z)
 Hello hello hello. (Z) E1
 Whats your name. (T)
- My name is Zeyno. (Z) T4
 Senin annen var mı? (Z)
 --
 Baban var mı? (Z)
 --
 sen ayakta kaldın. (Z)
- Bu kimin? (E)
 Kağıtların üstüne koy. (Z) T3
 O benim. (Z) T1
 Bu benim. (Z) T1
 Ama ben sana vermiştim kendi kağıdımı. (Z) T1 (Emre'ye)
 Al. (Z)
 Bana da ver. (Z) T3
 (Etkinlik kağıdı)
- Bu kitap böyle kalcak. (Z) E2
 Bir boş kağıt koycan. (Z) E2
 Bak don. (Z) E2
 Bak hasta olacak bu uzun kollu giymemiş. (Z) E2
 Sonra diyor ki. (Z) E2
 Ben üstümü giydim demesin. (Z) E2
 Bak şunun çıplaklığına bak. (Z) E2
 Bak kollarına bak di mi. (Z) E2
 Bak gözlerine tıssss. (Z) E2
 Bu kolu sakat İlayda'nın. (F)
 Sakat değil. (Z) T1
- (Oyuncağa sarılıyor.)
 Otur. (Z) T3
 Tut şunu. (Z) T3
 (Ahmet Mete'ye)
 (Tutuyor Ahmet.)
 Ya benimkini yapsana. (Z) T3
 Uyuyo oyuncak. (Z) E2
 Uyuyo. (Z) E2
 Şuraya otur. (Z) T3
 (Emre'ye)
 (Kendi oturdu.)
 Bak güneş. (Z) E2
 Bak güneş gidiyo oğlum. (Z) E2
 Aaa bulut sarı oldu. (Z) E2
 Niye? (Z) E2
 (Öğretmene sordu.)
 Niye bulutlar sarı? (Z) T4
 Neden sarı sence? (Z) T4
- Odun. (Z) E2
 Ben kız olim mi? (Z) E2
 Hayır gibi. (Z) E2
 (Gördüğü resimlere diyor.9
 Bu çok güzel. (Z) T2
 Bu da güzel. (Z) T2
 (Dalga geçerek söylüyor.)
 İstedğimiz gibi boyayamıyoruz. (Z) T2
 Bak hala söylüyorsun buraya yazıyorsun ya. (Z) E3

Bu değişik. (İ)
 Ordan buraya. (Z) E3
 Ordan buraya. (Z)
 O ne. (Z) T4
 (Gösteriyor.)
 Yorulmadı elin. (Z) T2
 Benim elim yoruluyo. (Z) T1
 Benim de elim yoruluyo. (İ)
 Eeee ödevi var onun di mi? (Z) T4
 Ödevini bitiriyosun. (Z) T1
 At at at at at at at. (Z) E1
 At hırkanm at. (Z) E2
 Bu yemeğin tuzu yok at at at at a. (Z)
 E1
 Ben erkek miyim ya. (Z) T2
 (Önüne erkeklere giden resim geldi.).
 Açık sarı verir misin? (Z) T4
 Açık sarı yok. (Z) T1
 Öğretmenim. (Z)
 (Sarıyı alıyor öğretmenin elinden
 açacakla açıyor.)
 O senin değil. (T)
 Öğretmen bana verdi. (Z) T1
 Çünkü sarım küçüldü. (Z) T1
 Sizinki nasıl benimki nasıl. (Z) T1
 Benimki zor oluyo. (Z) T1
 Hii Zeyno selen bana verir misin. (T)
 Ne kadar uzak söylüm mi İstanbul'a
 kadar. (Ş)
 Benim babam da uzakta. (Z) T1
 Evet benim annemin iki evi var. (Ş)
 Anne baba boşanmış.)
 İki tane çok değil. (T)
 Sarı sarı istiyorum. (Z) E3
 Ya Zeyno sarı vermiyor. (T)
 Al. (Z) T1
 Turuncu turuncu turuncu. (Z) E1
 (Turuncu elinde)
 Alabilir miyim? (Z) T4
 Tamam. (Z)
 (Açacakla açıyor.)
 Öğretmenim uç kaçtı. (Z) T1
 Hı teşekkür ediyorum. (Z) T1
 Altın ağzın açkımış yok yok. (Z) E2
 (Şarkı söylüyor.)
 Yok yok. (Z) E1
 Ah ah ah ah . (Z) E1
 Bak kalemin kapağı bitebilir. (Z) T1
 Bitmez kapağı. (T)
 Ama açık sürtersen bitebilir. (Z) T1
 Kapağını açık bırakırsan çok bitebilir.
 (Z) T1
 Niye şimdi bitiyoy? (İ)
 Açık şimdi. (İ)
 At at at a. (Z) E2
 Yemeğin tuzu yok. (Z) E2
 At at at at. (Z) E1
 (Boyama yapıyor)
 Altın yemeğin tuzu yok . (Z) E1

At at at at at a. (Z) E1
 (Zaten herkes biliyor.)
 İstediğim gibi söyleyebilirim. (Z) T1
 Benim tekrarladığımı tekrarlıyosun. (İ)
 Altın karnı acıkımış at at at at . (Z) E1
 Bu yemeğin tuzu yok at at at at at
 at. (Z) E1
 (Renk seçiyor.)
 Yine kalem açıyo. (Z) T2
 Küçük açmıyo daha. (Z) T2
 Hayır uç kaçtı içine. (İ)
 Benimki nasıl açılıyo? (Z) T4
 Böyle. (İ)
 Hayır. (Z) T4
 Hani hani? (Z) T4
 Yalan söyleme. (Z) T2
 Küçüldü. (Z) T1
 (İncelikli boyuyor.)
 Güzel olmuş mu? (Z) T4
 (Öğretmene soruyor.)

İlayda Meryem senin tacını taktı
 biliyor musun? (Z) T4
 İlayda. (Z)
 Sen olmadın oh. (Z) T2
 Ben on tok. (Z) E2
 Ben resmime başladım. (Z) T1
 Kızlarla maç yapalım. (A)
 Bakalım kim yencek kızlar mı
 erkekler mi? (Z) T4
 Damla sana yaptığım resimleri astın
 mı parçaladın mı? (Z) T4
 Hayır astım. (D)
 Tamam. (Z)
 İlayda sarını da kullanabilir miyim?
 (Z) T4
 Öğretmenim bana böyle kızarsa. (Z)
 T4
 Öğretmenim bana böyle kızarsa. (Z)
 (Başını sallıyor İlayda.)
 Pastel boya isterim o zaman. (Z) T1
 Öğretmenden iste. (İ)
 Sen sus isterim Allah Allah. (Z) T2
 Ya üçünüzde şırmarmayı kesermisiniz
 lütfen. (Z) T2
 Geliyo bizim misafirimizde geliyo. (Z)
 (Kendi tekrarlıyor.)
 Benimki güzel oluyo. (Z) E2
 Bu Ahmet'in annesi mi? (Z) T4
 Ahmet Mete'nin annesi. (ÖĞ)
 Bak şu küpenin aynısını takmadığı
 için burada yok. (Z) T1
 (Resmi hakkında konuşuyor.)
 Bak şu küpeme. (Z) T3
 Ne zaman yiyecez. (Z) T4
 Zinnur teyzemiz anlattıktan
 sonra.ÖĞR) (Ziyaretçi geldi.)

(Resminde bulutlar ve güneş var.)

Zehra Ahmet'e da bi tane yaparmısın?
(Z) T4
Hayır seninki güzel oldu. (Z) T2
Bak. (Z)
Benimki güzel olmuş mu? (Z) T4
(Ahmet Baran'a)
Bu güzel olmuş mu. (Z) E2
Olmuş. (Z) E2
(Kendi cevaplıyor.)
Seninki de güzel olmuş benimki de.
(Z) E2
Ben şımarık değilim. (Z) T1
Yazmıcan ona yine de sen şımarıksın.
(O)
Susar mısın ben yapmadım aynısını.
(Z) T2
Kapkara mı yapım yoksa? (ZE)

(Çikolata dağıtıldı.)
İlayda'nın şeyine bakınız. (Z) T2
(Gülüyor.)
Sıkma sakın. (Z)
Ben bunu Öznur öğretmene verim
faaliyet yapsın. (Z) T3
Kokuyor. (Z) E2
Çikolata kokuyor. (Z) T1
Çok güzel kokuyor. (Z) T1
Ben çiçekli istiyorum. (Z) T1
Bak. (Z) T3
Bende de ondan. (İ)
Aaa aynısı. (Z) T1
Teşekkür ederiz. (Z)

Şımarık yok Ahmet Baran . (Z) T2
Ben dazy değilim şımarıkmı kes
Ahmet Baran. (Z) T2
Kes kes kes. (Z) E1
(Resim yapıyor.)
Sanki bebekmiş gibi. (A)
Bebekmiş gibi yapma. (Z) T2
Yeni Zehra da gelmiş di mi ? (ZE)
Barıştınız mı Zeyno. (ZE)
Hayır. (Z) T4
Barıştım. (A)
Tamam. (Z)
Bağırma yoksa seni sevmicez Ahmet
Baran. (Z) T3
Şımarık Ahmet Baran. (Z) T2
(Ahmet Baran engelli.)
Ben de biraz şurasını boyım. (Z) T2
Resmini
Bakın şu ne. (Z) E2
Şu ne şu? (Z) E2
İçinde yemekler var ne? (Z) E2
Yemek tarifi yap ne? (Z) E2
Yemek kitabı. (Z) E2
Bak bunu yaptım. (Z) E2
Şurayı da boyım. (Z) E2
Bak babam öğretti hepsini. (Z) E2
(Resminden bahsediyor.)

Boş kağıt alabilir miyim? (Z) T4
(Aldıktan sonra görevliye soruyor.)
Sen niye bakmadan yazı
yazabiliyorsun? (Z) T4
(Bana diyor.)
İlayda İlayda ben de şimdi oynayabiliir
miyim? (Z)T4
Ablasın. (İ)
Ben de sizinle oynayabilir miyim? (Z)
T4
Ablasın. (İ ZE)
Tamam az ödevlerimi yapım. (Z) T1
Az arkandan atlayabilir miyim? (Z) T4
(Atlıyor sandalyenin arkasından.)
Berra senin masada kızlar ne arıyor.
(Z) T2
Ben verdim. (B)
Ben oturdum oraya Berra. (Z) T1
Meryem abla şu masaya oturabilir
miyim? (Z) T4
(Masayı almaya çalıştı görevli izin
vermedi.)
Masayla... (Z) (Devam etti
oyuncakları itti orayı kullanacak.)
Düştü. (Z)
(Dosyası düştü.)
Zeyno yıldızım nerde? (AB)
Masada. (Z) T4
Ahmet Mete benim burada işim var.
(Z) T1
İlayda geldim oyununuza. (Z) T1
Bi Dakka. (Z)
Ama ben buradayım.(Z) T1
Ben burada faaliyet yapıyorum onlarla
oynuyorum. (Z) T1
Onlarla mı? (B)
Ben ablayım. (Z) T4
Ben de. (B)
Ben ablayım. (Z) T1
İki tane abla var. (İ)
(Eren maske gösteriyor.)
Bakım? (Z) T4
Gördüm.(Z) T1
(Eren Beerra'nın sandalyesine oturdu.)
Eren acar kalkar mısın? (Z) T2
Dur anne ben dışarı çıkıp geliyorum.
(Z) T1
Kafanı göstermeden yapıyorsun. (Z).
T2
(Kukla oynatan Ahmet Baran'a diyor.)
Oyun oynadığım için bunları
yapıyorum. (Z) T1
Ya benim. (Z) T1
Ya benim dolabım. (AME)
(Makasını çekmecesine koymak
istiyor.)
Hangisini seçtin? (ZE)
Bundan seçmez. (Z) T4
O zaman tek eline. (Z) T1
Hangisini? (Z) T4

(Bilezikleri seçtiriyor.)
 Zeyno taktı hahahahaha. (Z) T2
 Bana da bunu tak. (B)
 Tamam çok güzel olmuş. (Z) T2
 Sen de yapar mısın? (Z) T4
 (Rakamlar çiziyor ödev yapıyor.)
 Offf offf. (Z) E1
 Ben ablalar gibi bunları yapıyorum.
 (Z) T1
 Dörtten beş çıkmaz eksilerle
 tanışmamalısın. (ÖĞ)
 Eksilerle tanışmamalısın . (Z) E1
 (Gülüyor.)
 Ahmet Baran'ın alalalalalalala dediği
 şeyi mi yazıyon? (Z) T4
 (Bana soruyor.)
 Bu da benim kız arkadaşım. (AB)
 O senin kız arkadaşın değil Ahmet
 Baran. (Z) T2
 Oyuncak bebek. (AB)
 (Bana sarılıp diyor.)
 Oyuncak bebek değil yazı yazıyo
 görmüyor musun! (Z) T2
 Hep şımarıyor bu. (Z) T2
 Ahmet Mete sana güzel bir haberim
 var ben öğleden sonra yedi yaşına
 giriyorum. (İE)
 Öğleden mi şimdi girmiyor musun?
 (Görevli)
 Komik. (Z) T1
 Hangi oyuncakları katacağımızı
 söyledim. (ÖĞ)
 (İlayda'ya diyor.)
 Bu erkek oyuncaklarını katmaym. (Z)
 T1
 Kareleri di mi? (Z) E3
 Kareleri katıcaz. (Z) E3
 İlayda hala toplamıyor. (Z) E3
 (Ahmet Mete'nin çekmecesinden
 alıyor.)
 Bunu koydum. (A)
 Özel özel. (A)

 Tuana çekil. (E)
 (Çekmeceyi kullanıyor.)
 Buraya pastel boyalarım düştü alabilir
 misin? (Z) T4

 Öznur öğretmenim . (Z)
 Yasemin ablam mühendis. (Z) T1
 Çünkü meyve mühendisi. (Z) T1
 Bunu yazmalıyım. (Ö)
 Niye yazmalısın? (Z) T4
 Ben sizin söylediğiniz şeyleri ilginç
 olunca yazıyorum. (Ö)
 Yasemin ablam mühendis. (Z) T1
 Anne! (Z)
 (Cevap yok.)
 İnin in. (Z) T3
 Zehra inmiyo. (Z) T1

Allah Allah . (Z) T2
 Saat doldu. (Z) T1
 (Yemeğe gidiyorlar.)

 (Maske takmış gülüyor arkadaşını
 korkutuyor.)
 İsmail Emre. (Z) E1
 İsmail Emre. (Z) E1
 İsmail Emre. (Z) E1
 (Kovalıyor gülüyor.)
 Pöf pöf pöf .(Z) E1
 Pöf pöf pöf .(Z) E1
 Pöf pöf pöf. (Z) E1
 Hahahahaa. (Z) E1
 İlayda yakalandı. (Z) T2
 Hahahah. (Z) T2
 İsmail Emre yakaladı ilayda. (Z)
 Şimdi Cihangir gitti. (Z) E3
 Benim dediğim oyun. (Z) E3
 (Maskeyi takıyor.)
 İsmail Emre. (Z) E
 Çıkar mısın. (ZE)
 (Lego geldi.)
 Ben de istiyorum. (Z) E3
 Sen de mi lego oynucan? (Z) E2
 O da lego oynucakmış. (Z) E2
 Öznur öğretmen biraz daha verir
 misin? (İ)
 Biraz daha verir misin? (Z) T3
 Biraz daha. (Z)

 Ben bıraktım çünkü servisim gelmişti.
 (B)
 Ben bıraktım çünkü servisim glmişti.
 (Z) T1
 Öznur öğretmenim ben servisim içinde
 kusma geldi bana ben de dışarıda
 kustum. (Z) T1
 Aaa kustun mu Zeyno? (ZE)
 Ben de kustum. (Z) T1
 Meyve suyu getirmedin. (Z)
 Öznur öğretmenim Ozan ben ten
 çorabı giymiş. (Z) T1
 Ben ten duymak istemiyorum. (ÖĞ)
 Ama ozan giymiş. (Z) E3
 Bunlar yan yana geliyor. (ZE)
 Sen onların evine gittin mi? (Z) E3
 Masa böyle İlayda. (Z) T1
 Böyle böyle di mi? (İ)
 Ama gerçek masalar böyle. (Z)T1
 Bizim masamız daha güzel di mi? (İ)
 Biz buraya hepimiz oturuyoruz di mi?
 (Z) E3
 Onlar iki kişi iki kişi oturuyorlar. (İ)
 Sen çocuklarını bırakıp nasıl geliyon?
 (İ) (Bana soruyor.)
 Onun çocukları yok ki. (Z) T1
 Öğrencileri. (İ)
 Onları tenefüs yapıyo geliyo. (İ)
 Valla doğru ilayda. (Z) T1

Valla doğru ilyada. (ZE)
 Ya benim dediğimi diyomusun. (Z) T2
 Masa yapıyorum. (Z) E2
 Sen benim masa dediğimi mi yazıyosun? (Z) E3
 Sen abla yap Zeyno. (E)
 Ben sizlen oynamıyorum. (Z) E3
 Ben de hastayım ama oynuyom. (İ)
 Ben hastayım için hiç kimseyle oynamaya halim yok. (Z) T1
 Biliyomusunuz benim hiç kimseyle oynayacak halim yok. (Z) E2
 Ben ben oynamıyorum hiç kimseyle. (Z) E2
 Küçük o kadar küçük ama. (Z) T1
 Sen de küçük masa yaptım. (İ)
 Ben sizlen oynamıyorum. (Z) T1
 Niye lego aldın o zaman? (İ)
 Ben Legolarla oynamayı seviyom ama insanlarla oynamayı sevmiyom. (Z) T1
 Ben bahçe yapcam. (Z) E2
 Yap. (Z) E2
 Sana demiyor.(B)
 Öznur öğretmenim bana biraz daha lego verir misin? (Z) T4
 Berra seninle paylaşsın. (ÖĞ)
 Olsun Zehra yaptı verdi. (B)
 Önemli olan paylaşmak. (Z) T1
 Şimdi ev süpürce. (İ)
 Süpür. (Z)
 Al önüne. (İ) (Zehra'ya)
 Zehra ne masaya çıkıyosun. (Z) T2
 Öznur öğretmenim lego kalmadı burada. (Z) T1
 Bunlar da senin değil benden aldın. (Z) T1
 Sen de Zehra'nın legosunu aldın. (B)
 Gerisi benim gerisi. (ZE)
 Sus. (Z) T3
 Zeyno bişe deme ondan az var. (İ)
 Ozan o büyük insanı kim yaptı. (Z) E2
 Önüne bak önüne . (Z) E2
 Ozan şunu kim yaptı. (Z) E2
 Oyunmuş. (Z) E2
 İnsan o. (İ)
 Bak çocuk yaptım. (İ)
 Robot fırlatıyorum. (İE)
 Hayır. (Z)
 Gerçekten robot geliyor. (MET)
 Gerçekten o değil o. (Z) T1
 (Saklamıyorlar.)
 Ölmedim ki. (Z) T2
 Roketim uçuyor ve sana geliyor. (MET)
 Biz oynamıyoruz sizlen. (Z) T1
 Ben oynuyorum. (İ)
 Baksana şu benim oyunuma. (Z) T3
 Ha ha ha ha . (Z) E1
 Pissss pişşş. (Z) E1

(Lego kutusundan seçiyor erkeklere diyor.)
 Bu kumanda bu düğme. (ZE)
 Şöyle bu böyle. (ZE)
 Hem de bozuluyo onlar. (Z) E3
 Bunla nsesi kısılıyo bunla değışiliyo. (ZE)
 İsterseniz ben elimlen böyle. (Z) E3
 Zehra benimlen de paylaşır mısın? (Z) T4
 Ya bana verdi onu. (ZE)
 Bak çok var. (Z) T1
 Öğretmenim Zehra da çok var. (Z) E2
 Al al al al al . (ZE) sinirlendi
 Al sen de çok olsun. (ZE)
 Sen niye çıkıyon? (Z) T4
 Allah Allah masaya çıkıyo ya. (Z) T2
 Ya. (ZE)
 Ben sizle oynamıyorum. (Z) T1
 (Erkeklere diyor.)
 Ben sizle oynamıyorum. (Z) T1
 Ben sizle oynamıyorum beni vurmıcaksınız. (Z) T3
 Beni çağırılmıcaaksınız. (ZE)
 Anne eve girsene. (İ)
 Gir. (İ)
 Gircem sandalye alıyom. (Z) T1
 Bari burası tv. (Z)
 Bu ne? (Z) T4
 (Yazdıklarına.)
 Ben de çay koymaya gidiyom. (İ)
 Bana çay koy. (Z) T3
 Saat on olmuş. (Z)
 Saat on olmuş. (Z)
 Çişşş. (Z) (Tuvalete gidiyor.)
 Ben yatıp uyudum. (Z) E3
 Bebeğimin yanında yatcam ben. (Z) E3
 Ben de uyucam. (T)
 Zaten uyur çocuk. (Z) E3
 Ben gelmicem. (Z) E3
 Tamam şaka dedim çıkarma. (M)
 (Ayakkabısını Zeyno giymiş.)
 Ama valla bu güzel ayakkabı. (Z)E3
 Niye içerde giyiyosundışıarı ayakkabısını. (Z) T2
 Ayakkabı giyilir mi? (Z) T2
 Gerçekten çıkar. (Z)
 Bak oynamazsın küserim. (Z) T3
 Bak ikimizin küpesi de aynı. (Z) T1
 İki tane takamazsın. (Z) T1
 Yara var. (Z) T1
 Evet. (İ)
 Ben ayakkabımı çıkarcam. (Z) T1
 Benimki çiçekli. (Z)
 Herkes ama dizens ayakkabıları böyle. (Z) T3
 Yoksa oynamazsın di mi? (İ)
 Küserim . (Z) T1

- Ben giycem. (Z) T1
 Büyünce hasta olursun. (Z) T1
 Küçücük oldu. (T)
 Aaa oldu oldu. (Z) T1
 Hadi çarşıya gidelim. (Z) E3
 Yatma zamanı geldi. (İ)
 İını daha sabah sabah. (Z) T1
 Pastaneye mi? (Z)
 Onun doğum günü var. (Z) E3
 Okula geç kaldım. (İ)
 Bugün okul tatil. (Z) T1
 Pastadan sonra hediye alcaz. (Z) T1
 (Tuana'ya anlatıyor.)
 Sen kalıyosun. (Z) T3
 (İlaydayla gizli gizli konuşuyor oyunu anlatıyor.)
 Çarşıya gittiler hediye alıyorlar.
 Anne bebği unuttun. (ZE)
 Baksaydın ya. (Z) T2
 Uyut sen onu evde. (Z) T3
 Okul. (İ)
 Bugün tatil günü hediye alcaz. (Z) T1
 Ablam buradan alın dedi. (İ)
 Çık çıkıt. (Z) E1
 Aldım aldım. (Z)
 Geldik. (Z) T1
 Hadi pastaya mumlar koyalım şimdi.
 (Z) T1
 (Hazırlıyor.)
 İyiki doğdun Tauna. (Z)
 (İlayda da yapınca kızıyor.)
 He ben getirdim. (Z) T1
 (Elinde varmış gibi.)
 İyiki doğdun Tauna. (Z)
 Alın. (Z)
 Tı tıt tıt . (Z) E1
 Ya Yunus Emre sen toplucaksın bu sefer. (Z) T2
 Yunus Emre oyuncacı döktü. (Z) T2
 Zehra bebe. (Z)
 Eeeee eeeee eeeee. (Z) E1
 Elbisesini ver. (Z) T3
 Anne yağmur yağdı bugün. (Z) E3
 Evet fırtına çıktı bugün. (Z) E3
 Şapkasını da tak. (Z) E3
 Ben ayakkabımı giydim gidiyorum. (İ)
 Sen şunu giydir tamam mı? (Z)T4
 Bekliyo seni tamam mı? (Z) T4
 Aferin abla terlik giymişsin. (İ)
 Hayır terlik değil o ayakkabı. (Z) T1
 O zaman kendi ayakkabıların. (ZEH)
 Eee bu sana b üyük değil. (Z) T2
 Büyük o ondan. (Z) T2
 Bak şapkalı böyle oluyor. (Z) T1
 Anne alır mısın şapkanı? (İ)
 Bak şapkalı böyle oluyor. (Z) T1
 Hadi gidelim çarşıya. (Z) T3
 Zeyno orası çarşı değil. (T)
 Hayır. (Z)
 Orda meyveler yok. (T)
- Sen benimle gel. (Z) T3
 Siz de ablanla kalın. (Z) T3
 Bakın evcilik oyuncakları. (Z)
 Biz de gidelim tamam mı? (Z) T4
 Hadi biz de mağazaya gidelim. (Z) T3
 (Tuana'yı tutuyor.)
 Bize bir şeyle r alın. (İ)
 Siz alıyosunuz bişeyler. (Z) T1
 İlk önce deneme mağazasına gidelim.
 (T)
 Çıkırt örttüm ayıp. (T)
 Ama siyah. (Z) T2
 Bir de değışik. (Z) T2
 Bak senin istediğın gibi. (T)
 O zaman al. (Z) T1
 Hadi yine mağazaya gidelim. (Z) T3
 (Gidiyorlar.)
 Neyyy. (Z)
 Hırsızım sen beni göreceksin. (C)
 (Evi dağıtıyorlar.)
 Hadi çabuk eve gidelim. (Z) T3
 Hırsız geliyo. (Z) T1
 Alma bırak onları yere. (Z) T3
 Gine alırız. (Z) T1
 Biz boşuna mı alışveriş yaptık. (İ)
 Ne diyom ki ben! (Z) T2
 Seni öldürcek Cihangir. (Z) T1
 Teslim oldum ben. (Z) T1
 Dışarı çıkın. (C)
 Ben çıktım. (Z) E1
 ben çıktım .(Z) E1
 Ben çıktım. (Z) E1
 Ben çıktım. (Z)
 Seni öldürdü. (Z) T1
 O zaman bu da öldü. (İ)
 Ya öldün İlayda. (Z) T1
 Teslim oldum ben. (Z) T1
 Gördün mü teslim oldum teslim. (Z)
 T1
 (Elleri havada gösteriyor.)
 Ben de sendenim. (M)
 İıııı. (Z)
 Evi bastım
 Ne diyon az dur bebeğimi alcam. (Z)
 Kaçıyoruz. (Z)
 (Tak tak tak Tuana'yı rehin aldılar.
 Hepsini yakaladılar eve götürdüler.)
 Yemekleri yemem ben. (Z) E3
 (İtıyor kaçıyor.)
 Yürü evden çıkma. (M)
 (Yakalıyorlar.)
 Basıldınız. (C)
 Oyundan çıktınız. (T)
 İııı çıkmadı. (Z) T1
 Az az az az. (Z) E1
 (Kaçıyor bebeğini korur gibi yapıyor
 beden diliyle.)
 (Cihangir üstlerini arıyor.)
 Kaçıyor. (Z)
 Siz evde durun. (C)

Ben de gelcem. (Z) T1
 (İlayda vuruldu.)
 Aaaaaa. (Z) T2
 (Gülüyor Cihangir'e İlayda'yı gösteriyor.)
 Silah yok olmuca. (C)
 Ne duymadım. (Z) T2
 Benim hiçbir şeyim yok. (Z) T1
 Ahmet Mete ya şişkoyu al. (M)
 (Çekiyor Mete'yi)
 Kaç polis geliyor. (M)
 Hadi şunları polise şikayet edelim(İ)
 İı şikayet etmeyelim. (Z) T1
 Yaaa ayakkabısı nerde? (Z) T4
 (Zehra'ya)
 Sen bizle oynuyosun? (T)
 İzliyorum. (B)
 Oynuyabilirsin. (Z) T1
 Biz televizyonmmuyuz Berra? (T)
 (Zehra ayağını sürüyor.)
 İııı. (Z)

(Bebeğini bana veriyor.)
 Ver. (Z) T3
 (Geri aldı.)
 İlayda terliklerini giyebilir miyim?
 (ZE)
 Giyemezsin. (Z) T2
 Onlar sana olmaz ki. (İ)
 Evet çünkü. (Z) T2
 Bence oldu. (ZE)
 ya yırtarsın. (Z) T2
 Kim kalemligimi açtı? (Z) T4
 Bak sana dedim bitirdik diye. (AB)
 Siz mi yaptınız onu? (Z) T4
 (Öğretmenine soruyor.)

Bak televizyondaki kız üç tane evlenmiş. (Z) T1
 Sonra biriyle gitmiş. (Z) T1
 Sonra başka ondan da var bebeği. (Z)
 Daha sonra arkadaş olmuş. (Z)
 Kadının yüzünden mi? (B)
 Çünkü eve gittiler gördüler ses. (Z) T1
 Ses çıkarmadan gördüler. (Z) T1
 Sonra geberticem dedi. (Z) T1
 (Öğretmen müdahale etti.)
 Peki bu hangi dizide oldu? (ÖĞ)
 Hani var ya bi anne. (Z) T1
 Ama o kız kıvrıcık ya saç. (Z) T1

Bak bunlar biz yukarı geldik. (Z)
 Biz çoktan gldik.ç (Z) E3
 Ben ikinciyim. (E)
 Ben birinciyim. (Z)E2
 Bu dördüncü. (Z) banım için diyor.
 Aaaa bakabilir miyim? (Z) T4
 Niye öyle yaptın? (Z) T4
 Biraz kısalttım. (ÖĞ)
 Aaa. (B)

Yaz yaz sen buraya. (Z) T3
 Niye montunu çıkarmıyosun(Z) T4
 bana soruyor.
 Çıkart. (Z)T3
 Etek giydiğin için mi? (Z) T4
 Hayır. (BEN)
 Etek g İydiğin için biliyorum. (Z)
 Yazılarıma elliyor.
 Bu niye böyle oldu? (Z) T4
 Bunlar hep böyle yapınca böyle oluyor. (İ)

Çıkıyo di mi yazılar? (Z) T1
 Yapım mı? (Z) T4
 Yaoma. (BN)
 Kedi kedi miyav kedi. (Z) T3
 (Öğretmenine diyor Ozanın elinde.)
 Şu anda arkadaşında onu sana veremem. (ÖĞ)
 Sen hala yazıyo musun? (Z) E3
 Resim yapalım mı? (B)
 Kağıt alabilir miyim bi tane? (Z) T4
 Nerde? (Z) T4
 Boş kağıt mı? (Ö)
 (Alıyor.)
 Al. (Z)
 (Bana boya getirdi.)
 Hadi yap. (Z) T3
 Onu evde yaparsın tamam mı.(Z) T3
 Evde yapamam. (BEN)
 Yemek mi pişiriyorsun? (Z) T4
 Sence. (BEN)
 Zeyno yazıyo. (B)
 Yazılar siliniyo. (B)
 Bak. (Z)
 (Ev yapıyor.)
 Kı niye yapmıyosun? (Z) E3
 Bende onun filmi var. (B)
 (Dalmaçyalı)
 (Makas aldı kesiyo Berra. Zeyno çiziyor.)
 Ne güzel yapıyo. (Z) T2
 Ama kapağını açık bırakma. (Z) T3
 Ben burada oturamıyorum. (Z) E2
 Bu kolumu ağrıttı benim. (Z) E2
 (Sandalyesini değiştiriyor.)
 Güneş rengi var. (Z) T1
 (Benimle konuşuyor.)
 Bak çizgileri bunla yaparsın bunlara da boyarsın bulutu. (Z) T1
 Tamam. (BEN)
 Bir ondan bir ondan mı yapıyorsun? (Z) T4
 Bir resim bir yazıyor musun? (Z) T4
 Hadi yap. (Z) T3
 Bak kapının kolu. (Z)
 Bak kapının kolu. (Z)
 (Bana diyor cevap vermiyorum.)
 Ama kışta birazcık güneş olabilir.(Z)
 T1

Ama biz daha sonbahardayız di mi?
 (Z) T4
 İlkbahardayız. (BEN)
 Yaz geliyo di mi? (Z)
 Çünkü güneş çıktı. (Z)
 Zeyno selen kahverengin var mı? (T)
 Var. (Z) T4
 Verir misin? (T)
 Yeşilin de var mı?(T)
 Hangi renk? (Z) T4
 Koyu yeşil. (T)
 Yok. (Z) T4
 Açık yeşil o zaman. (T)
 Al. (Z) T4
 Ucu açık kalemin var mı? (T)
 Of Tuana. (Z) T2
 Bunu böyle boyamıcan mı? (Z) T2
 (Bana söylüyor bulutları kasediyor.)
 Öğretmen dedi ki ne dedi? (Z) T4
 Bana atıyo. (T)
 (Ozan lego atıyor.)
 Öğretmene söyle onları. (Z) T3
 Ozan benim ayağımı cimcikliyo. (T)
 Misafirlikte de yapar. (T)
 Durma Ozan yerinde. (Z)
 Öznur öğretmenim!! (ZT)
 (Şikayet ediyorlar.)
 Arıdan iki tane mi var? (Z)
 İki tane mi var? (Z)
 Şundan. (Z)
 (Al Öznur öğretmenim.)
 Ben Tuanayım. (T)
 Sana öğretmen diyo ya. (Z) T2
 Eldiven taktı. (Z) E2
 (Resmindeki kızla konuşuyor. Eldiven çizdi.)
 İp atlamayı öğretmişin. (ZE)
 Neyle? (Z) T4
 Bu ne? (Z) E3
 Hep ona kar. (ZE)
 Perdenin üstü. (ZE)
 (Süsleri)
 O ne he biliyom. (Z) E3
 Süs. (Z) E3
 Çık. (ZE)
 Tavşan. (Z) E3
 Çık. (ZE)
 Hiç tavşan öyle olur mu? (ZE)
 Ne? (Z) E3
 Gözleri yok ki. (ZE)
 Tamam. (Z)
 Sen yap ben söylerim şöle. (ZE)
 Dişler. (Z) T1
 Aynı. (Z) T1
 O ne? (Z) E2
 Tavşan. (Z) E2
 Tavşan hiç böyle olur mu? (ZE)
 Böyle olur mu? (ZE)
 Olur. (Z) T4
 Hayır onlar böyle olmaz.(ZE)

Ne? (Z)
 Ne biliyo musun sus. (ZE)
 Bu ne? (Z) E3
 Süs. (Z) E3
 Ne biliyo musun? (ZE)
 Çocuk yapcan mı? (Z) E3
 Onlar ne? (Z) T4
 Süs mü? (Z) T4
 Yağmur? (Z) T4
 Evet. (ZE)
 Güneş. (ZE)
 Olsun ama kırmızı renk. (Z) T1
 Şunu da yap. (Z) T3
 Nasıl çabuk yaptın? (Z) T4
 (Göz ve ağız yapıyor.)
 Gökte şöyle yap. (Z) E3
 Siyahın yok mu? (ZE)
 Siyah mı yap?(Z) T4
 Bulut canlı mı? (BEN)
 Evet gidiyo bulut gece. (Z) T4
 Bazıları. (ZE)
 Şunlar çıkartalım dur. (Z) E3
 İlk önce şöyle dursun. (Z) E3
 Bu ne? (ZE) resim
 Kız mı? (Z) T4
 Evet. (ZE)
 Ama annen göremezse? (Z) T4
 Ben anneme mi yapıyom.(ZE)
 Kime yapıyosun? (Z) T4
 Keşke sen bizim evi tanısan. (ZE)
 Bi kapı var açıyosun giriyou sen keşke gelsen. (ZE)
 Ama gelemem bilmiyorum. (Z) T1
 Ama bana yolunu gösterirsin. (Z) T1
 Ama ben evin şeyini bilmiyorum çok uzak. (ZE)
 Yolunu. (Z) T1
 Keşke gitseydik ikimizin babası.(ZE)
 Yarın getir.(Z)E3
 İnternet yaparsak. (ZE)
 Burada yok. (ZE)
 Bu ne görmüyo musun? (ZE)
 Arkadaş ya. (Z) T4
 Küsmedin mi? (ZE)
 Hayır. (ZE)
 Biz senle küsmüştük. (Z) T1
 Sen hemen yapıyomusun.? (Z) T4
 Ben sana gösterim. (ZE)
 Sen şey tamam. (Z)
 1 2 3. (Z)
 Şöyle yapcağın. (Z) T3
 İki tane. (Z) T1
 Bir. (Z)
 Gerçekten boyuyom. (ZE)
 Sen yapsana. (Z) T3
 Bu ne? (ZE)
 Çiçek. (Z) T4
 Resim yapcaz.(Z) E2
 Yine resim yapcan di mi? (Z) T4

Zeyno teacher da bunları unutmuşsun. (T)
 Sana yardım edim mi Zeyno? (T)
 Etme. (Z) T4
 (Zehra'nın saçını yapıyor.)
 Ver toka. (Z) T3
 Tarama. (Z) T3
 (Bağırarak bırakıyor tarağı.)
 Tarıcaz. (Z) T1
 Ben tararım. (T)
 Hayır. (Z) T3
 Tek sen yapıyon. (T)
 Sen bağlamayı biliyon mu? (Z) T2
 Ben biliyorum. (Z) T1
 İsterseniz size bir toka getirim . (T)
 Getir de bağlim saçınızı. (Z) T1
 (Zehra'nın saçını yapıyor.)
 Tut şunu. (Z) T3
 Taramıyo annen. (Z) T2
 Şunu ıslatıp geliyorum hemen. (Z) T1
 Hayır. (Z)
 Şimdi bağlamıcan mı? (T)
 Bağlıcam. (Z) T4
 Bi kuyruk yapınca ne olacak? (Z) E3
 Şu tüyleri napcan? (T)
 Tüy değil. (Z) T1
 Tuana biliyosun senin saçını da yapcak. (ZE)
 Hayır ben istemiyorum. (T)
 Hayır ben istemiyorum. (T)
 Ver şu tokayı az. (Z) T3 (Zehra'ya diyor.)
 Senin saçını bağlim mi? (Z) T4
 (Tuana'ya)
 Hayır. (T)
 Ya az bi şunu tut da. (Z) T3
 (Tuana gidiyor.)
 Bak üstten bğladım şimdi alttan bağlıcam. (Z) T1
 Şu şöyle dursun. (Z) T3
 Ver. (Z)
 (Tokayı alıyor.)
 Bak saçlarım orda. (ZE)
 (Tarağı gösteriyor.)
 Şöyle dursun. (Z) T3
 (Elliyor saçına.)
 Saçını kıpırdatma tamam mı? (Z) T3
 Bi tane daha token var mı?(Z) T4
 O kadar var. (ZE)
 Şimdi aynaya bakabilirsin.
 Ya uzaktan çok güzel görünüyo. (Z) T1
 Ya Öznur öğretmenim uzaktan çok güzel görünüyo. (Z) T1
 Yakından da güzel görünüyo. (ÖĞ)
 Ben yaptım onun saçını. (Z) E2
 (Öğretmenin saçını yapıyor.)
 Hokus pokus yaptım. (Z) E2

Toka var mı? (Z) T4
 Daha bitmamiş. (Z) E2
 Seninki bitmiş bu kadar. (Z) T1
 (Öğretmene.)
 Yanlış yapmışım. (Z)
 Sen de annene benziyosun. (Z) E2
 Ama öbür sınıf bahçaya çıkmış. (Z)
 Biraz oynayalım faaliyet yapalım. (Ö)
 Hayır. (Z) T1
 Ya dur. (Z)
 (Tokayı alıyor.)
 Kalkabilirsin. (Z) T1
 Aaa yumuşacık saçların.(Z)
 He. (Z)
 Kaçtı gitti. (Z) E3
 Seninki siyah beyza. (Z) E3
 Ya Zeyno. (T)
 Sen buraya otur. (Z) T3
 Seçelim. (Z) E2
 (Boyama.)
 Buradan istemiyorum boyama. (Z) E3
 Zeyno taşırma. (İ)
 Hayır. (Z) E3
 Boyım mi? (Z) E3
 Hayal düşünmüş. (ZE)
 Ne düşünmüş. (ZE)
 Ev. (ZE)
 Ev. (Z) T4
 Bitti. (Z) E2
 (Başka sayfa açıyor.)
 Ya off. (Z) E1
 Sıkılıyor. Saç sarı olur. (Z) E2
 Önce şunu boyayalım. (Z) E2
 (Bahçeye çıkıyoruz.)
 Of. (Z)
 Köprü yapıyoz. (Z) E2
 Köprü yapıyorum. (Z) E2
 Köprü yapıyorum ben. (Z) E2
 Hadi git. (Z)
 Dikkat et. (Z) T3
 Çık be. (C)
 Yapıştın. (C)
 Herkes yerine otursun. (T)
 Zeyno yerine geç .(T)
 Hani perde boyanmış. (Z) E3
 (Suyunu almamak istiyor uzanıyor yetişmemek istiyor.)
 Aaa kalemin şeyi düşmüş. (Z) E3
 (Cihangir'i öpüyor.)
 Ya söylücem. (C)
 Kitabımı öpüyorum. (Z) T1
 Ama şurayı sil sen. (Z) E3
 Ama niye kitabı açıyosun. (Z)E3
 Pis olmuş seninki. (c)
 Pis bak senin şuraların pis.(C)
 Seninki daha çok pis. (Z) T1
 Hep pis hep pis. (Z) E1
 Siz burayı yaptınız mı? (Z) T4
 Evet. (İ)
 İstedğin yere takabilirsin. (Z) T1

- (Yapıştırıcıyı.)
Ya of şuraya koysana. (Z) T3
(Cihangir'e)
Sen burayı yaptın mı? (Z) T4
Yaptım yaptım. (C)
Ben burayı yaptım. (Z) E2
Burayı yaptım. (Z) E2
Burayı yaptım. (Z) E2
Burayı yapmadık. (İ)
Ayakkabımı alabilir miyim? (Z)
Sen benim yanıma bin. (Z)
Sen de gel. (C)
Hayır. (Z)
Ya Zehra böyle yapma ya. (ZE)
Ne? (Z)
Emre inmiş. (İ)
Kim aldı bunu oyuna? (Z) E3
Zehra zıplatma beni. (ZE)
Az dur diyo. (Z) E3
Bi durun az. (Z)
(Tahtaraveliye)
Hadi. (Z)
Az dur az dur. (ZE)
Ya hadi ya. (Z) E3
Ya hadi. (Z)
Ya neden beni zıplatmıyorsunuz beni. (E)
Ya hadi ya. (Z) E3
Ya hadi. (Z)
Ya neden beni zıplatmıyorsunuz ben
iniyorum. (ZE)
İn ya Zehra sen bin oraya. (Z) T3
O zaman yer değiştirip durma. (Z) T2
Tamam değiştir. (Z)
O zaman ya hayır. (Z) T3
Şuraya bin. (Z) T3
Zehra. (Z) T3
- Hep oraya biniyorum zaten. (İ)
Ya dur. (Z)
Oh dediğini söylücem öğretmene. (Z)
T2
Ya şuna bak sallanıyo kendini. (Z) T2
Ellemeyin yoksa daha çok çıkar. (Z)
T3
Ne. (T)
Çivi. (Z) T4
Kalkar mısın? (Z) T3
Herkes buraya dağılsın. (Z) T3
İlayda çağır buraya dağılsın. (Z) T3
Herkes buraya gelsin. (İ)
Kendi çıktı. (Z) T1
Ben bunla geldi. (Z) T1
Ben böyle geldim di mi? (Z) T1
Ben montumu sevmiyodum ondan
böyle geldim. (Z) T1
Ben de sevmiyom ama. (E)
(Eren çıkarmak istiyor.)
Tuana beni yakalayamazki. (Z) T2
Üstünü çıkarmak istemiyomuş. (Z) T1
Bırak orda otursun o. (Z) T3
- (Zehra'ya)
(Koşuyorlar. Düştü.)
Ben ebeyim. (MA)
Ha ha ha ha ha ha. (Z) E1
Aha ha ha ha. (Z) E1
(Düştü.)
Ozan düşürdü. (Z) T2
(Koşuyorlar.)
Su. (Z)
Su yok. (M)
- Hoş geldin. (Z) E2
Hoş geldin. (Z)
Hoş bulduk. (Z) E2
Ya benim onlar. (Z)
Niye aldın bunları? (Z) E3
(Öğretmene sitem ediyor.)
Öğretmenim bana azıcık verdin. (T)
Bana da. (Z) T1
(Artık materyalden elbise tasarlıyor
çizdiği çocuğa.)
Bitti. (Z)
Bitti. (Z)
(Bitirdi.)
Open your boks. (Z) T1
Ne demek? (B)
Kitap demek. (Z) T4
Sadece kitap mı demek? (B)
Evet. (Z) T4
Ye. (Z) T3
(Bana oyuncak yemek uzatıyor.)
Oşşşş. (Z) E1
Bi dakkada bitirdin. (Z) T1
Ya bana makarna koymasın. (Z) T3
Bana makarna koymasın. (Z) T1
Meryem abla. (Z)
Ben sadece ıspanakla yoğurt
istiyorum. (Z) T1
Bi tane de yoğurt. (Z) E3
Bi de pilav. (T)
Pilav yok. (Z) T1
Makarna yiyosun. (Z) T1
Nerde kaşığım. (Z) T4
Daha istemeyin. (MA)
Kapanyor musun? (Z) T4
O zaman kapanın sabah açılın. (Z)
Ekmek isticem ben. (Z)
Su yok mu? (Z) T4
Bi şey dicem. (Z)
Bi şey dicem. (Z) T1
Su verir misin? (Z) T4
Su verir misin? (Z)
Meryem ablana söylermisin? (Ö)
Söyledim. (Z) T4
Bu ne. (Z)
Bu ne? (Z)
Ispanak nerden geliyo? (Z) T4
Kim ister bu ekmeği? (Z) T4
Kim süt ister? (Z) T4
(Tuana'ya verdi.)

Bizim eve gine geleceksin di mi? (Z)
T4
Hı hıh. (T)
Ben açmayı biliyorum artık bak açtım.
(Z) T1
Yardım almıyorum artık. (Z) T1
Kopartır mısın Öznur öğretmenim?
(Z) T3
Boyuyosun aynı. (Z)
Turuncu makası verir misin? (Z) T4
(Drama dersinden geliyor.)
Bir ders yapamadık. (Z) T1
Hep öbür sınıfın yüzünden. (Z) T1
(Öğretmenine anlatıyor.)
İşte daha yeni gelmiştik. (Z) T1
Dıd did id dđđ. (Z) E1
Ozan Ozan Ozan. (Z) E1
Yoğurt masasına oturma. (Z) T3
(Kolbastı oynuyor.)
(Kukla köşesinin arkasına saklandı.)
Kukla oynamak istiyorum. (Z)
Bananem. (Z)
Ay boğazımda mı kaldı Yunus Emre
(Z)
Ellere bak. (Z)
(Küçük çocuk.)
Onun bantı yok mu? (Z)
Aslında yerden yapmadık ki (Z)
(Ozanla kavga etti.)
Tabiki ilk önce Ozan başlatıyo.(Z) T1
Tabiki kavgayı. (Z) T1
Bak elim burada. (Z) E3
Treni verim mi? (Z) E3
(Atıyor küçük çocuk.)
Atıp duruyo. (Z) E2

(Dönerek yemekten geldi. Terliklerini
çıkardı.)
Nerde patiklerim? (Z) T4
O zaman sen de benim terliklerimi
ver. (İ)
Tuvaletim geldi.(Z) E2
Çişim gelmişti. (Z) E2
Hadi ben atıcam. (Z) E2
(Zıplıyor.)
Tuana. (Z) E1
Tuana. (Z)
Tuana.(Z)
Tuana.(Z)
Tauna resim yapcaktık da. (Z) E2
Şaka dedim.(Z) E2
Ben kukla oynucam. (Z) E2
(Berra geldi o çıktı.)
Ya of al.(Z) T3
Zeyno masanın altında.
Seni kandırıyo.(Z) E2
Bir şey dicem.(Z) E2
O tuvalete gitmedi İlayda.(Z) E2
mantarın içine girdi. (Z) E2

Bizim şakacıktan mantar oyunumuz
vardı oraya girdi.(Z)
Herkes alkış. (Z) E1
Herkes alkış. (Z) E1
Herkes alkış. (Z) E1
Kukla gösteriyor.
Ya çekil. (Z) T3
Çekilin az. (Z) T3
(Berra`ya)
Ya çekil. (Z) T3
Ya alkış. (Z) T3
Hadi alkış. (Z) T3
Berra. (Z)
Alkış. (Z)
Alkış. (Z)
Zeyno koy. (İ)
Sen de elinle al.(Z) T3
Alkış. (Z)E1
Alkış. (Z) E1
Alkış. (Z)
Alkış. (Z)
Ya Berra. (Z) E3
Ben de gelcem. (B)
Yırtıldı görmüyo musun? (Z) T2
Merhaba. (Z) E1
Merhaba. (Z)
Merhaba. (Z)
Merhaba. (Z)
Merhaba da merhaba. (Z) E1
Napıyosun? (Z) E1
Napıyosun. (Z)
Oturdu buraya bu kimdir kimdir bu
kimdir kimdir bu kimdir kimdir. (Z)
E1
Berra sen bizi izle. (Z) T3
Sen burada niye oturuyosun niye? (Z)
T4
Beni izle İsmail Emre. (Z) T3
Burada kim oturuyor? (Z) T4
Sen bizi izle İsmail Emre. (Z) T3
Hey şarkı zamanı. (Z) T3
(İlayda şarkı söylüyor.)
Merhaba merhaba. (Z) E1
Napıyosun. (Z) T2
Zehra çalışkan. (Z)
Hadi başlayalım. (Z) T3
Az dur abla daha gelmediler. (Z) T3
Bırak su hayvanları geldiler. (Z) T1
Önce anlatalım.(Z) T1
Çocuklar önce burada ses çıkarmadan
izliceksiniz.(Z) T3
Kukla nasıl izlenir. (Z) T4
Oooooo. (Z)
Bizi de görsünler. (İ)
Öyle değil. (Z) E3
Yardım edin yardım edin. (Z) E3
Daha başlamadı. (Z) E3
Düğmeye bas. (İ)
Doldu yine eşek. (Z) E3

İki bacağımlı kırıldı yardım edin. (Z) E3
 Şöyle yapalım. (Z) E3
 Yardım edin lütfen. (İ)
 (Hayvan oyuncak aldı.)
 Lazım lazım.(Z) E3
 Ben bi tane verim size. (Z) E3
 Artık iyileşti. (Z) T1
 Artık iyileşti. (Z)
 Artık iyileşti. (İ)
 Artık iyi kızsın. (Z) T1
 Naz. (İ)
 Naz. (Z)
 Benim iki ayağım kırık. (İ)
 Korkma Nazcım. (Z) T3
 Hadi iyileştin. (İ)
 Ben iyileşmedim. (Z) T1
 Eee öksürüyor. (Z)
 Öyle yapma.(İ)
 Sen şimdi bizi görmüyorsun. (İ)

İki kişilik bu gösteri di mi? (Z) T4
 Çok kişi gelsin. (İ)
 Hadi bizde. (Z)
 Hadi gel biz senle kukla oynayalım.
 (Z) T3
 (Tuana'ya)
 Eee ağlıyor. (Z)
 Ne oldu? (Z) T4
 (Konuşturuyor.)
 Ama ben kukla oynuyamıyorum. (T)
 Burası iki kişilik. (İ)
 Sade köpek ol. (Z) T3
 (Yer açtılar.)
 Ortaya sandalye al gel. (İ)
 Çık. (Z) T3
 (İtikliyor İlayda'yı.)
 Eee yanıma gel. (Z) T3
 Evet gösteri başlıyor. (Z) T1
 Oyuncağım kayboldu yardım edin. (İ)
 Ne oldu kızım? (Z) E3
 Niye bulamadın? (Z) E3
 Hadi gel. (Z) E3
 Sonra yeriz bunu. (İ)
 O zaman sen başka getir. (Z) E3
 Nam nsm nsm nsm nsm (Z) E1
 Öhö öhö öhö öhö. (Z) E1
 Düşüyorum. (Z)
 Eren acar. (İ)
 Ya söylücem seni.(Z) E3
 Ya yemek aldım.(Met)
 Ben düşmek istemiyorum.(Z)
 Kızım aaaa.(Z) E3
 Düşüyorum eee.(İ)
 Ölmüşüm ben.(İ)
 İııı bayılmışım.(Z) E3
 Öhö öhö öhö öhö artık iyileşmişim.(Z) E3
 Haydi.(Z)

Söyleyelim biz.....hadi.(Z) E3
 sizleri çok özleriz bi daha gelin.(İ)
 Şimdi şarkı.(Z) E3
 Sonra Atatürk geldi.(Z) E3
 Sonra koştu koştu.(Z) E3
 Sonsuza kadar orda durdu.(İ)
 Ama ben buradayım.(Z) E3
 Benim kızım var.(Z) E3
 Anneciğim arkadaşım eş arkadaşım eş arkadaşım eşek. (Z) E1
 Dıy dıy dıy dıy dıy. (Z) E1
 Arkadaşım eşekkkkk. (Z) E1
 Teşekkür. (Z)
 Bitti tavşan kız. (Z) E1
 Bitti tavşan kız.(Z)
 Yürüyörüz toprakta.
 Evet sayın seyirciler çok mu beğendiniz. (Z) T4
 Heycanlı mıydınız? (Z) T4
 Evet
 Anlaşın herkes. (Z) T3
 Mutluyuz. (Z) T1
 Heyy heyyy. (Z) E1
 (Toplanıyorlar.)

Aaa bu pilav çok güzel. (Z) E3
 Çok sıcak. (Z) E3
 Zeyno ne yaptık? (T)
 Ne yazıyorsun? (Z) E3
 Hergün başka kalem buluyosun. (Z) E3
 Hı bunlardan kullanmak gerekli çünkü o zaman öğretmen kızmaz ki. (Z) E3
 Zehraya ne yaptın? (İE)
 Bir şey yapmadım.(Z) T4
 Zehra niye küstü sana? (İE)
 Bilmiyorum ki. (Z) T4
 Bana sadece pilav koyun. (Z) T1
 Ama ben bunu sevmiyorum ki. (Z) E2
 Hem o domatesli. (Z) E2
 Ama havuçlarımı istemiyorum ben. (Z) E2
 Niye havuç koyuyorlar? (Z) E2
 Bir şey dicem ama bunlar acı soslu. (Z) E2
 Hep yazılı görmüyomusun? (Z) T3
 Buraya neden koyuyosun? (ZE)
 İyyyy. (Z)
 Güzel dimi? (Ö)
 Güzel değil. (Z) T4
 Bence çok güzel. (ZE)
 (Cihangir yoğurttan ishal olduğunu söylüyor.)
 Ne dedi? (Z) T4
 Annem buraya geliyo benim. (Z)

Aaa bak.(Z) E2
 bak yine yaptım. (Z) E2
 Yaptım mı ? (Z) E2
 Yine yaptım.(Z) E2

Bu sefer gerçek oldu. (Z) E2
 Hani oynuyoduk ya yapıyoduk. (Z) E2
 Ay ay. (Z)
 (Bir gemi olsaydın nereye gitmek
 isterdin resmini çiz.)
 (Yelkenliye bayrak çizdi.)
 Ben. (Z)
 Ben. (Z)
 Ankarada benim halam. (Z) E2
 Ankarayı çizdim bak. (Z) E2
 Ankara böyle oldu. (Z) E2
 Ben gittim. (Z) E2
 Az açacak ver. (Z)
 (Berra'ya)
 Bak benim bayrağım. (Z) E3
 Ya göremiyom ben hiçbirşey. (Z) E3
 ııı. (ME)
 İı a mı? (Z) E3
 Payaş'a bizim yaylaya. (ME)
 Ben yedi yaşıma giriyorum. (Z) E3
 İyyy Ahmet Baran yapmış. (İ)
 Neyi? (Z) T4
 Midem bulanmadı hiç. (Z)
 Ama birazcık midem bulandı. (Z) E3
 Şatoya gidiyorum. (B)
 Ben olsam öyle çizmem. (Z) E3
 Kırmızı. (Z) E1
 Kırmızı. (Z)
 Kırmızı lazım. (Z)
 Kırmızı lazım bana kırmızı. (Z) E1
 Kırmızı nerde? (Z) T4
 Alabilir miyim? (Z) T4
 Eren. (Z)
 Açacak yok.(Z)
 Bi tane daha ablam oldu artık benim
 (Z)
 Çok güzel. (Z)
 Bunun gibi saçı. (Z)
 (Bana diyor.)
 Öğretmenim çok zaman oldu mu?
 (ME)
 Eee gelmediğimden zaman geçti mi
 diye? (Z) E3
 Geçti mi bizim sayfayı? (Z) E3
 Zaman geçti mi diyo? (Z)
 Aaa kırmızı renk lazım bana.(Z) E2
 Bi şurayı boyucam.(Z) E2
 Bi de bayrağı.(Z) E2
 kalemimden esinlendi.
 Verir misin?(Z) T4
 Ama benim kalemim siliniyo.(Z)
 Al içinden.(B)
 Kalemliğin hepsinden verdi
 öğretmen.
 Ama bana sadece kırmızı lazım.(Z)
 kurşun kalem.(Z)E3
 Geçtim.(ZE)
 Geçtin mi Zehra karanfil.(Z)T4

Ben diğer sayfaya geçtim.(ZE)
 gemi hangi renk olsun.(Z)T4
 bence yeşil olsun.(ME)
 Yeşil dağlar olacak.(Z)E3
 Kırmızı.(ME)
 Yaaa.(Z)
 Bayrağı göster,yor.
 Bu ne(Z)T4
 Gemiç
 Gemi böyle olur.(Z)T1
 Peguenleri severim. (Ö)
 Penguen üstünü giysene. (Z)
 Yarın bana annem elbise giydirecek.
 (Z)
 Üstüne de gömlek.(Z)
 Artur ne? (Z) E3
 Şato yazıyo. (ME)
 Okudum. (M)
 Aaa ben de okurum. (Z) T1
 Şato. (Z)
 Ne dedin ne dedin ne dedin ne dedin.
 (Z) E1
 Ne dedi? (Z) T4
 (Bizim konuşmamızı soruyor.)
 Hiç de komik değil. (Z) T2
 Ama hiç ben gülmedim. (Z) T2
 Ben zehrayla aynı sayfadaydım ama
 geçtim. (Z)
 Ama arabalı sayfa zor. (Z)
 (Dinlemedi.)
 Canlı olmasa güneş hiç ışık vermez.
 (Z) E2
 Her zaman yağmur yağar. (Z) E2
 Gemimizin içi boş kalsın.(Z) E2
 Ama oturacaklar yapcak ben bunun
 içine. (Z) E2
 Böyle oturcak olmaz mı? (Z) E2
 (Resmiyle konuşuyor.)
 Onlar yapıyo şöyle ucuna geireceksin.
 (Z) E2
 Bak eteğim dönüyo. (Z) E2
 Al. (Z)
 (İsmail'e)
 Al orda bi tane kurt var. (Z)
 Vuvvv vuvvv. (İ)
 Kaçırıyorsun kaçırıyorsun. (İ)
 Midem bulandı. (Z) E2
 Çünkü çok oynadım.(Z) E2
 (Sandalye alıyor su içiyor düzeltiyor.)
 Berra dışarı çıkma hayır. (Z) T3
 Sabahları aç miden bulanıyor. (ÖĞ)
 Hayır servis çok hızlı götürüyo ondan.
 (Z) T1
 Benimki en güzeli. (Z)
 Bir şey dicem. (Z)
 Hiç süs yapmamış onlar. (Z)
 Zaten okul bitiyö diye biz bunu aldık.
 (Z) T1

Çünkü boya kalemligim az diye. (Z)
T1
Niye bu kalemi kullanıyorsun? (Z) T4
Tamam onu kullanim.(BEN)
Sonra gine ödev verirdi di mi? (Z) T1
Eğer ben defteri bulamasaydım. (Z)
T1
Çok üzülürdüm öğretmenim kızardı
yeniden. (BEN)
(Ödev) verirdi di mi? (Z) T4
Hiç gül oynanır mı? (Z)
Di mi yani? (Z)
Uçları bitsin di mi?(Z) E3
Zaten okul bitiydi mi?(Z) E3
Okul bitiydi. (Z) E3
(Gel kardeşim şarkısı çalıyor.)
Neşe getirdin ne demek? (Z) E2
Bu abla da var senin gibi. (Z) E2
O beyaz boyamıştı ama. (Z) E2
Sildi saçlarını. (Z) E2
Bu sefer kahverengi oldu .(Z) E2
Biz dünyada bir kere biliriz. (Z) E2
(Dünyaya geldik bir kere şarkısı
çalıyor.)
Bak midem bulanıyohala. (Z) T1
Öğretmenine.
Ay hangi renk olur ay. (Z) E2
(Cevap yok.)
Beyaz. (Z) E2
Beyaz hangi renk olur? (Z) E3
Şuraları da siyah boyucam. (Z) E3
Şu kısmını. (Z) E3
Şuraları boyasam. (Z) E3
Kötü olur çünkü. (Z) E3
(Bana bakarak konuşuyor.)
Yoksa görünmez. (Z) E3
Şu Zehralarda kalma işini yapamıyorum.
(Z) E3
Ama bugün yapcam. (Z) E3
Bugün kalmıcam da çantamı
hazırlıcam. (Z) E3
Demicem anneme şey. (Z) E3
Aaaa. (Z)
Bak. (Z)
(Resmiyle ilgili konuşuyor.)
Bak ne oluyo? (Z) E3
Kulağına yapıştırıcam. (C)
Buz balığı. (Z) E3
Şu ayyy. (Z) E3
Buz dolabına yapışıyo onlar di mi? (Z)
E3
Bir şey dicem. (Z)
Ama pasta ekşidi. (Z) T1
Görürsün Öznur öğretmenim. (Z) T3
Bak pasta ekşidi.(Z)
Tamam arkadaşlarına vericem.(ÖĞ)
Bak.(Z) E3
Masada yapalım.(B)
ııı.(Z)
Sen buraya koy kitabımı.(Z) T3

Buraya koysana.(Z)
Hangi renk boyim.(Z) E2
kalp kırmızı.(Z)E2
Panoya bakıyor.(ZE2)
Herkesin adı yazıyo.(Z) E2
Ay yanağına yapıştı.(Z) E2
Aaaa.(Z)
Bir tane daha kendiminkini
döktüm.(Z) E2 Etkinliğinin süslerini.
Ben nerde boyucam.(Z) E2
Yine mi ızgara böreği? (Z) T2
Hayır. (ÖĞ)
(Arabalarla oynuyor.)
Oraya değil o. (Z) T2
Ver yapım. (Z) T1
Ya biz yapıyoz Zeyno. (İ)
Hangisi benimki. (Z) E3
Hangisi benimki. (Z)
Seninkini geçtim kızım. (Z) T1
1 2 3 4 5 6 7. (Z)
Hırkam yok hırkam yok. (Z) T1
Hem de iki tane hırkam. (Z) T1
Meryem abla çantana koymuştu. (ÖĞ)
Çantama da baktım. (Z) T1
Yemekte yanına oturabilir miyim? (Z)
T4 (Oturuyor.)
Kullanılıyo. (Z)
Ya görmğyomusun mu İlayda? (Z) T2
Çırpınıyo. (Z)
Ya offf benim canım sakız çekti. (Z)
E2
Ben çıkmıyom. (Z) E2
Ama ben çıkıyom. (Z) E2
Öznur öğretmenim. (Z)
Bana vercen mi? (Z) T4
İnanmıyorum. (Z)
(Boyaya)
İşte ben bugün Zehralarda kalcam. (Z)
T1
Yırtılmaya başlıyo. (Z) T1
Giyince kilotlu çoraplar yırtılmaya
başladı. (Z) T1
İnce kilotlu çoraplar giyince yırtılıyo.
(Z) T1
(Tuana'nın kilotlu çorabı yırtıldı.)
Annen izin verdi mi? (ÖĞ)
Çünkü okulda evet dedi. (Z) T4
kaybetme.(Z) T3
(Sarı boyayı Tuana'ya verirken.)
Ya mor versene. (Z) T3
Mor vermecen pembe alıcan. (T)
Ahmet Baran'dan al. (Z) T3
Bize veriydi Öznur öğretmen. (ZT)
Bak kule. (Z) T1
Aaa şu siyahları nasıl yaptın? (T)
Sen ver. (C)
Neyi? (Z) T4
Olsun ağabeymin var. (Z)

(Cihangir'e)
İstemiyorum. (Z) T1
Abim senden daha büyük. (Z) E3
Hani bitiyodu İlayda bitmiyomuş. (Z)
T2
Ben bitiyomu dedim ben. (İ)
Bu bitiyomu anlamıyon mu Zeyno. (İ)

EK 2. Anababası Düşük Düzeyde ve Anababası Yüksek Düzeyde Eğitimli Olan ve Anasınıfına Devam Eden Çocukların Derlenen Görüşmeleri

Beytullah

Odun ateşe atılırsa yandığını hisseder mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Soba sıcak olduğu için.
 Ateşe su döksek hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Soğuk olduğu için ateş söner.
 Ateş duvarı yakar mı yoksa yakmaz mı?
 Yakar.
 Neden?
 Soba duvarın yanında olursa biraz ısıtır sonra yakar.
 Duvara odunla vursak canı yanar mı yanmaz mı?
 Yanar.
 Neden?
 Canı acır.
 Duvarın canı acır mı?
 Acır.
 Duvar canlı mıdır cansız mıdır?
 Canlı değil ama bizi soğuktan koruyor.
 Bir bisiklet yürüdüğünün farkında mıdır?
 Benim bir bisikletim var bisiklet yürüdüğünün farkında olur mu olmaz.
 Neden?
 Tekerlek gitmezse olmaz.
 Hızlı gittiğinin farkında olur mu?
 Olmaz.
 Neden?
 Çünkü yavaş gittiğini sanar hızlı gittiğinde. Benim bi bisikletim var hep zincir atıyo hızlı gittiğinde.
 Bir bisiklet tek başına hareket edebilir mi?
 Bi tane çocukla.
 Neden?
 Tek başına gitmez ki düşer.
 Irmak hareket ettiğini bilir mi?
 Bil...mez.
 Neden?
 Bilmez ama adamları getirir.
 Irmak canlı mıdır cansız mı?
 Canlı değildir ama timsahlar var içinde.
 Neden?
 Irmağa elimi soksam hisseder mi, hissetmez mi?
 Hissetmez.
 Neden?

Çünkü deri olduğu için hissetmez.
 Bütün bu söylediklerinden emin misin?
 Eminim.
 Irmak sıcak mıdır yoksa güneş ısıtığında mı sıcak olur?
 Güneş ısıtığında sıcak olur.
 Neden?
 Çünkü güneşte çok ateş olur. Güneş böyle çokook her şeyi aydınlatırsa sıcak olur.
 Masa vurduğumu hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Kocaman olduğu için canı acır ama hissetmez.
 Ateş bir şey hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü odun ona değdi mi hiç hissetmez bunu.
 Üstüne su dökülse hisseder mi bunu?
 Hissetmez.
 Neden?
 Soğuk su olduğu için sonra böyle ateş söner.
 Güneş doğduğunda rüzgar bir şey hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Güneş olduğu için rüzgar yok olur.
 Estiğini bilir mi rüzgar?
 Bilmez.
 Neden?
 Adamları getirdiği yeri fark etmez.
 Güneş bir şey hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü bulutların arasında olduğu için bir ışık verir ama sonra söner.
 Dağlar canlı mıdır?
 Canlı değildir ama bizi ateşten korur.
 Neden?
 Birisi bize ateş etse saklanırsanız bizi ateşten korur.
 Dağın üstünde yürüse dağ bunu hisseder mi?
 Neden?
 Duvara sopa ile vursak duvar bunu hisseder mi hissetmez mi?
 Hissetmez ama canı acır.
 Neden?
 Neden?
 Kaba olduğu için vurdumu acır ama hissetmez.
 Rüzgar sığdığı hisseder mi, hissetmez mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Neden?
 Çünkü sıcak olduğu için rüzgar yok olur.
 Rüzgar üşür mü?

Üşümez.
Neden?
Güneş olduğu için üşümez. Sıcak olur.
Güneş olmasa üşür.
Ay bizi takip eder mi?
Eder.
Neden?
Neden?
Bizi evimize getirmek için.
Ay dünyayı görebilir mi?
Görebilir.
Neden?
Çünkü aya yakın olduğu için.

Ömer Faruk

Odun ateşe atılırsa yandığını hisseder mi, hissetmez mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü ateş yanıyo.
Ateşe su döksek hisseder mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü su dökülür.
Ateş duvarı yakar mı yoksa yakmaz mı?
Yakmaz.
Neden?
Çünkü duvar serttir.
Sert olunca yakmıyor mu?
Yakabilir de yakmayabilir de.
Duvara odunla vursak camı yanar mı yanmaz mı?
Yanar belki. (Sonraki görüşmede)
Neden?
Çünkü odun serttir.
Odun duvara ne yapar?
Çizer.
Bir bisiklet yürüdüğünün farkında mıdır?
Tabi farkındadır.
Neden?
Çünkü yerde dönüyo ya bisiklet onun için tekerleri hisseder.
Hızlı gittiğini bilir mi bisiklet?
Bilir.
Neden?
Çünkü şey pedalını hızlı çevirdiği için.

Bir bisiklet tek başına gidebilir mi?
Hayır.
Neden?
Çünkü onu döndürecek birisi olmadığı için.
Irmak hareket ettiğini bilir mi?
Bilir.
Neden?
Su hareket ettiği için.
Irmak canlı mıdır cansız mı?

Canlıdır.
Neden?
Canlı olması zaten belli sular canlı değil mi?
Yani böyle.(Irmağın dalgalarını suyun hareketini anlatır gibi el işareti yapıyor.)
Bütün bu söylediklerinden emin misin?
Eminim.
Irmak sıcak mıdır yoksa güneş ıstığında mı sıcak olur?
Güneş ısıttığında sıcak olur.
Neden?
Güneş de sıcak.
Masa vurduğumu hisseder mi?
Tabi hisseder bak şimdi hiss ediyor.
(Kendi de masaya vuruyor.)
Neden?
Çünkü elimiz sert.
Ateş bir şey hisseder mi?
Tabi hisseder.
Neden?
Çünkü ateş hiss ediy o ya böyle su dökünce hisseder mesela odun koyunca da hiss ediy o.
Hımmm ateş her şeyi hiss ediyor.
Evet.
Güneş doğduğunda rüzgar bir şey hiss eder mi?
Hisseder güneşin doğduğunu hiss eder.
Neden?
Çünkü güneş doğunca sıcak olur.
Estiğini bilir mi rüzgar?
Tabi bilir.
Neden?
Çünkü rüzgar ilerleyerek bilir.
Güneş bir şey hiss eder mi?
Hissetmez.
Neden?
Hiçbir şey ellenemez çünkü çok sıcaktır.
Peki bu sıcaklığı hisseder mi güneş?
Onun biraz ateşi var.
Dağlar canlı mıdır?
Canlıdır.
Neden?
Çünkü taşlar dökülebiliyo.
Peki ağaçlar canlı mıdır?
Sonbahar olunca yapraklar dökülür bunu hiss eder.
Duvara sopa ile vursak duvar bunu hiss eder mi hissetmez mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü odun biraz serttir.
Rüzgar sıcaklığı hiss eder mi, hissetmez mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü sıcak havada.

Rüzgar üşür mü?
 Üşümez.
 Neden?
 Çünkü onun kürkü var.
 Ay bizi takip eder mi?
 Takip eder.
 Neden?
 Çünkü ay insanları takip edebiliyomuştur.
 Kim söyledi sana bunu?
 Ben biliyodum zaten.
 Ay dünyayı görebilir mi?
 Göremez.
 Neden?
 Onun gözleri yok çünkü.
 Aya dokunsak ay bunu hisseder mi?
 Hisseder. Ama dokunamayız ona çok yüksekte.
 Neden?
 Elimizin dokunma hissi vardır.

Alp

Odun ateşe atılırsa yandığını hisseder mi, hissetmez mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü ısınsın diye.
 Ateşe su döksek hisseder mi?
 Söner. Hayır.
 Neden?
 Çünkü suyu dökünce söner su onu söndürür.
 Ateş duvarı yakar mı yoksa yakmaz mı?
 Yakar.
 Neden?
 Çünkü çok ateş yanar ev bile yanar.
 Duvara odunla vursak canı yanar mı yanmaz mı?
 Yanar.
 Neden?
 Kırılır çünkü acır.
 Duvar canlı mıdır?
 Hayır.
 Bir bisiklet yürüdüğünün farkında mıdır?
 Hayır.
 Neden?
 Çünkü bisiklet orda duruyo.
 Hızlı gittiğinin farkında olur mu?
 Olur.
 Neden?
 Çünkü hızlı gidersen düşer.
 Bisiklet yürüdüğünün farkında mıdır?
 Hayır.
 Neden?
 Çünkü üstünde biri yok.
 Irmak hareket ettiğini bilir mi?
 Hayır.

Neden?
 Çünkü onlar su.
 Irmak canlı mıdır cansız mı?
 Cansız.
 Neden?
 Çünkü onlar yüzer.
 Kim yüzer?
 Çocuk yüzer.
 Ben ırmağı soruyorum.
 Canlıdır. Çünkü onlar su böyle böyle gider.
 Irmağa elimi soksam hisseder mi, hissetmez mi?
 Evet.
 Neden?
 Çünkü korkar.
 Bütün bu söylediklerinden emin misin?
 Eminim.
 Irmak sıcak mıdır yoksa güneş ısıtığında mı sıcak olur?
 Güneş ısıtığında sıcaktır.
 Neden?
 Çünkü onlar elini suya batırınca güneş ısıtır.
 Masa vurduğumu hisseder mi?
 Hayır.
 Neden?
 Çünkü masa canlı değildir.
 Peki ben masanın üstüne çıksam tepinsem masa bunu hisseder mi?
 Evet.
 Neden?
 Çünkü onlar canlı değil bazen canlı bazen değil.
 Ateş bir şey hisseder mi?
 Evet hisseder ateş.
 Neden?
 Yakınca hisseder.
 Üstüne su dökülse hisseder mi bunu?
 Hisseder.
 Neden?
 Su dökülünce ateş söner.
 Güneş doğduğunda rüzgar bir şey hisseder mi?
 Hayır ıııı
 Neden?
 Çünkü güneşin gözleriyle ağzı burnu yok.
 Peki rüzgarın var mı?
 Evet.
 Estiğini bilir mi rüzgar?
 Bilir.
 Neden?
 Güneş bir şey hisseder mi?
 Hayır.
 Neden?
 Çünkü onlar canlı değil. Bazen çocuklar doğurur.
 Akşamları ne yapar güneş.?
 Akşamları yatağına gider.

Akşamları yatağına gittiğini biliyor mu?
 Evet biliyo.
 Sabahları nasıl geliyo?
 Havaya uçuyo.
 Geldiğini biliyo mu?
 Bilmiyo gözü yok.
 Dağlar canlı mıdır?
 Hayır.
 Neden?
 Çünkü onlar ağaçtır. Bazen elma yaparlar bazen erik bazen kiraz.
 Bunları biliyo mu ağaç?
 Bilmez.
 Ama hers eferinde elma yapıyo bunu nasıl başarıyo?
 Bazen de yaprak yapıyo.
 Dağın üstünde yürüseğ dağ bunu hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü onlar canlı değıldir.
 Senle biz dağın üstüne çıksak zıplasad dağ bunu hisseder mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü onların gözü yok ama duyar.
 Duvara sopa ile vursak duvar bunu hisseder mi hissetmez mi?
 Hissetmez. Kırılır.
 Neden?
 Bazen hisseder bazen hissetmez.
 Çünkü onların bazen gözü var bazen burnu var bazen yok.
 Rüzgar sıcağı hisseder mi, hissetmez mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü canlıdır.
 Rüzgar üşür mü?
 Üşümez.
 Neden?
 Çünkü onların pamuk pamuk yatağı var.
 Ay bizi takip eder mi?
 Evet.
 Neden?
 Çünkü bizim gittiğimiz yere o da gelir.
 Ay dünyayı görebilir mi?
 Göremez.
 Neden?
 Çünkü gözü burnu ağız yok.
 Aya dokunsak ay bunu hisseder mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Gözü var gözünü kalemle çizerek hisseder.
 Gözümüzle mi hissediyoruz?
 Hıhıhıh.

Damla

Odun ateşe atılırsa yandığını hisseder mi, hissetmez mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü ateş yanmıyo. Yanarsa hisseder.
 Çünkü ateş.
 Ateşe su döksek hisseder mi?
 Hayır.
 Neden?
 Söner.
 Söndüğünü bilir mi ateş?
 Bilir.
 Neden?
 Çünkü ateş su dökülünce söner.
 Ateş duvarı yakar mı yoksa yakmaz mı?
 Yakar.
 Neden?
 Çünkü duvarlar betonarmedir. Çimento var o yüzden.
 Duvara odunla vursak canı yanar mı yanmaz mı?
 Yanar.
 Neden?
 Çünkü büyük odunla vurursan acır duvarın canı.
 Bir bisiklet yürüdüğünü bilir mi?
 Bilmez.
 Neden?
 Çünkü bisiklet sürülmüyo ondan sürülürse bilir.
 Neden?
 Bisiklete birisi binerse bisiklet gider.
 Hızlı gittiğinin farkında olur mu?
 Olur.
 Neden?
 Çünkü frene basınca bisiklet çok hızlı gider düşeriz.
 Bir bisiklet tek başına gidebilir mi?
 Gider.
 Neden?
 Irmak hareket ettiğini bilir mi?
 Neden?
 Irmak canlı mıdır cansız mı?
 Neden?
 Irmağa elimi soksam hisseder mi, hissetmez mi?
 Neden?
 Bütün bu söylediklerinden emin misin?
 Irmak sıcak mıdır yoksa güneş ıstığında mı sıcak olur?
 Neden?
 Masa vurdüğümü hisseder mi?
 Neden?
 Ateş bir şey hisseder mi?
 Neden?

Üstüne su dökülse hisseder mi bunu?
Neden?
Güneş doğduğunda rüzgar bir şey
hisseder mi?
Neden?
Estiğini bilir mi rüzgar?
Neden?
Güneş bir şey hisseder mi?
Neden?

Naz

Odun ateşe atılırsa yandığını hisseder
mi, hissetmez mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü evimizi ısıtır.
Ateşe su döksek hisseder mi?
Hayır.ateş söner.
Neden?
Ateş duvarı yakar mı yoksa yakmaz
mı?
Yakar
Neden?
Çünkü niye duvarlar yanıyo biz çok
kömür atarsak.
Duvara odunla vursak canı yanar mı
yanmaz mı?
Yanar.
Neden?
Çünkü niye duvarın da canı var.
Bir bisiklet yürüdüğünün farkında
mıdır?
Farkında.
Neden?
Çünkü niye onun tekerlekleri var çocuk
binerse çok hızlı giderse ellerini böyle
yaparsa düşer.
Hızlı gittiğinin farkında olur mu?
Fark eder.
Neden?
Çünkü niye çocuk pedalı hızlıca
çeviriy o hızlı gidiyo.
Bisiklet tek başına gidebilir mi?
Gidemez. Çünkü niye çocuk binmedi
daha.
Irmak hareket ettiğini bilir mi?
Hayır.
Neden?
Çünkü niye ırmaklar hareket etmez.
Sular akmaz mı ?
Akar ama yağmurlar yağınca her taraf
suyla dolar.
Irmak canlı mıdır cansız mı?
Canlıdır.
Neden?
Çünkü niye ırmak su akınca hissediy o
kendini.
Iрмаğa elimi soksam hisseder mi,
hissetmez mi?

Hisseder.
Neden?
Çünkü niye ırmağa sular aktığı için sen
dokundun ya o anlar.
Bütün bu söylediklerinden emin misin?
Biz köye gittiğimizde gördüm ben. Ben
elimi suya soktuğumda annem hissetti
mi dedi ben de hissetti dedim ırmak
kafasını salladı.
Irmak sıcak mıdır yoksa güneş
isttiğinde mi sıcak olur?
Güneş olduğunda sıcak olur
Neden?
Çünkü niye güneş olmazsa soğuk olur.
Masa vurduğumu hisseder mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü niye o yumuşak.
O yumuşak elim mi sert?
Elimizde yumuşak ama kemiklerimiz
sert.
Ateş bir şey hisseder mi?
Hissetmez.ateş kömür koyduğumuzu
hisseder odun koyduğumuzu hisseder.
Neden?
Ateş yandığını hissediy o çünkü.
Üstüne su dökülse hisseder mi bunu?
Hisseder.
Neden?
Çünkü niye dumanlar çıkıyo.
Güneş doğduğunda rüzgar bir şey
hisseder mi?
Hissetmez.çünkü niye güneş
doğduğunda soğuk olmaz.
Neden?
Hissetmez yani diyosun?
Güneş ısıttığını fark eder soğuklar
üşütüyo yani.
Estiğini bilir mi rüzgar?
Eserse bütün her şey uçar.
Bunu bilir mi rüzgar?
Çünkü rüzgar her şeyi uçuyyo çünkü
biz köye gidince çemberleri uçurdu.
Neden?
Çünkü rüzgar vardı.
Güneş bir şey hisseder mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü güneş ısıtınca uçurmuyo.
Dağlar canlı mıdır?
Canlıdır.
Neden?
Çünkü niye ağaca zarar vermemeliyiz
çünkü ağacı kesersek ağaç üzülür.
Dağın üstünde yürüse dağ bunu
hisseder mi?
Hisseder.
Neden?

Çünkü niye biz dağın üzerinde
geziyoruz ama oraya bişey
gömmediler.
Duvara sopa ile vursak duvar bunu
hisseder mi hissetmez mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü niye duvarın canı var canı
acıyo.
Rüzgar sıcaklığı hisseder mi, hissetmez
mi?
Hissetmez.
Neden?
Çünkü niye o kendi soğuk
Rüzgar üşür mü?
Üşümez.
Neden?
Çünkü o herkesi soğuk yapıyo.
Ay bizi takip eder mi?
Takip etmez.akşamları duru o.
Neden?
Çünkü akşam olunca o durur gündüz
olunca da güneş durur.
Peki biz yürürken ay peşimizden gelir
mi gece?
Gelir.
Neden?
Çünkü niye ay herkesi akşam seviyo.
Ay dünyayı görebilir mi?
Görür ama ay yukarda olduğu için
görür.
Neden?
Aya dokunsak ay bunu hisseder mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü niye ayın canı var o da
hissediyo.

Ahmet

Odun ateşe atılırsa yandığını hisseder
mi, hissetmez mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü gözleri var.
Ateşe su döksek hisseder mi?
Çık
Neden?
Çünkü su dökünce yanmaz.
Ateş duvarı yakar mı yoksa yakmaz
mi?
Yakar.
Neden?
Çünkü o ateş.
Duvara odunla vursak canı yanar mı
yanmaz mı?
Yanmaz.
Neden?
Çünkü duvar betonla yapılmır.
Betonlar yanmaz mı?

Acımaz.
Peki çok hızlı vursak betonu yıksak
acıır mı?
Acır.
Bir bisiklet yürüdüğünün farkında
mıdır?
Evet.
Neden?
Çünkü tekerleri var.
Hızlı gittiğinin farkında olur mu?
Evet.
Neden?
Çünkü tekerlekleri hızlı gitmesini
sağlıyo.
Bisiklet tek başına gidebilir mi?
Hayır
Neden?
Çünkü pedalları sürmüyo da ondan.
İrmak hareket ettiğini bilir mi?
Bilmez.
Neden?
Çünkü su vardır ondan taşlar da var.
İrmak akıyo mu?
Akar.
Aktığını bilir mi ırmak?
Bilmez.
Çünkü lavoba açık olduğunda olur.
Olmadığında olmaz.
İrmak canlı mıdır cansız mı?
Cansız.
Neden?
Çünkü gözleri yok ayakları yok.
Ağaçlar canlı mıdır?
Canlıdır.
Neden ağaçların gözü var mı
Yaprakları var sallanıyo ondan
İrmağa elimi soksam hisseder mi,
hissetmez mi?
Hissetmez.
Neden?
Şeyden su olduğu için hissetmez.
Peki elimize avucamaza su alsak su
bunu bilir mi?
Bilir.
Bütün bu söylediklerinden emin misin?
Eminim.
İrmak sıcak mıdır yoksa güneş
ıstığıında mı sıcak olur?
Güneş ırmağı sıcaklatıyo.
Neden?
Masa vurduğumu hisseder mi?
Hissetmez.
Neden?
Çünkü o canlı değil
Peki masanın üstüne çıksak tepinsek
masa bunu hisseder mi?
Hissetmez.
Çünkü masa kırılır.
Kırılınca masanın canı acır mı?
Acır.

Ateş bir şey hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü havalar çok sıcak oluyo hiç bir şey hissetmiyo.
 Peki ateşin gözleri vardı biraz önce.
 Yok var mı yok mu.
 Var.
 Üstüne su dökülse hisseder mi bunu?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü yanıyo.
 Güneş doğduğunda rüzgar bir şey hisseder mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Şeyi hisseder şöyle yanar yanar yanar.
 Estiğini bilir mi rüzgar?
 Bilir.
 Neden?
 Çünkü esiyo.
 Güneş bir şey hisseder mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Onu bilmiyom ki ben.
 Dağlar canlı mıdır?
 Canlıdır.
 Neden?
 Çünkü onlar hareket ediyö.
 Dağlar?
 Dağın üstünde yürüseğ dağ bunu hisseder mi?
 Anlar.
 Neden?
 Çünkü onlar bir ağaç anlar.
 Duvara sopa ile vursak duvar bunu hisseder mi hissetmez mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü o betondan yapılmış hiç kırılmaz canı acımaz.
 Ben greyderle gelsem duvarı yıksam duvarın canı acır mı acımaz mı?
 Acır.
 Rüzgar sıcakı hisseder mi, hissetmez mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü duvarlar soğuk oluyo.
 Rüzgar üşür mü?
 Duvarlar soğuk olduğunda üşüyo olmadığında üşümüyo.
 Ben rüzgarı soruyorum ama üşümez.
 Neden?
 Çünkü şeyden üşümez havalar ısındığında üşümez.
 Ay bizi takip eder mi?
 Takip eder
 Neden?
 Çünkü ay bizi takip ediyö arkamızdan.

Ay dünyayı görebilir mi?
 Görebilir.
 Neden?
 Çünkü o uzakta biz onu görebiliriz o bizi görebilir.
 Aya dokunsak ay bunu hisseder mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü onun gözleri var.

Serkan

Odun ateşe atılırsa yandığını hisseder mi, hissetmez mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü kül olmuştu.
 Ateşe su döksek hisseder mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü ateş söner.
 Ateş duvarı yakar mı yoksa yakmaz mı?
 Yakmaz.
 Neden?
 Çünkü ateş söner.
 Duvarı yakarken mi söner?
 Çünkü duvar sert o yüzden.
 Duvara odunla vursak canı yanar mı yanmaz mı?
 Yanar.
 Neden?
 Çünkü duvara odunla ya da başka bir şeyle vurunca duvar çatlar.
 Bir bisiklet yürüdüğünün farkında mıdır?
 Olur.
 Neden?
 Çünkü biz üstüne binince pedalları ön ve arka çevirince kendisi yürümüş gibi hisseder.
 Hızlı gittiğinin farkında olur mu?
 Olur.
 Neden?
 Çünkü biz pedalları hıphızlı öne çevirirsek hıphızlı gider.
 Bisiklet tek başına gidebilir mi?
 Eğer dört tekerlekliyse gider.
 Neden?
 Bir bayırdan salınca kendisini tutamaz aşağı iner.
 Irmak hareket ettiğini bilir mi?
 Hayır.
 Neden?
 Çünkü ırmak hareket edemez sadece dalgaları hareket eder.
 Peki bu dalgalar hareket ettiğini bilir mi?
 Evet.
 Neden?

Çünkü denizde ve başka bir yerde dalgalar hıphızlı gelir kayaya çarpar. Irmak canlı mıdır cansız mı?
Canlı.
Neden?
Irmak olmasaydı su da olmazdı Irmağa elimi soksam hisseder mi, hissetmez mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü suya veya başka bir şeye böyle suyu yay gibi yapsak böyle olur. Bütün bu söylediklerinden emin misin?
Eminim.
Irmak sıcak mıdır yoksa güneş ıstığında mı sıcak olur?
Güneş ısıttığında sıcak olur.
Neden?
Çünkü güneş ışığı her yere vurur. Masa vurduğumu hisseder mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü masaya vurunca masa ses çıkar. Ateş bir şey hisseder mi?
Hisseder.
Neden?
Odun atılınca hisseder. Üstüne su dökülse hisseder mi bunu?
Hisseder.
Neden?
Çünkü üstüne su dökünce ateş söner küle ayrılır. Güneş doğduğunda rüzgar bir şey hisseder mi?
Hissetmez.
Neden?
Çünkü güneş doğunca rüzgar olmaz. Güneş gidince rüzgar olur. Estiğini bilir mi rüzgar?
Bilir.
Neden?
Çünkü güneş gidince yağmur yağar ve rüzgar hıphızlı esmeye başlar. Güneş bir şey hisseder mi?
Hisseder.
Neden?
Güneş gidince hep rüzgar esmiştir. Dağlar canlı mıdır?
Canlı.
Neden?
Çünkü dağlar olmasaydı dünyada hiçbirşey olmazdı. Dağın üstünde yürüseğ dağ bunu hisseder mi?
Evet.
Neden?
Çünkü biz dağın üstünde yürünce ses çıkar dağ da bunu hisseder. Duvara sopa ile vursak duvar bunu hisseder mi hissetmez mi?

Hisseder.
Neden?
Çünkü duvar canlı.
Rüzgar sıcaklığı hisseder mi, hissetmez mi?
Hissetmez.
Neden?
Çünkü güneş gidince rüzgar eser rüzgar da güneşin şeyini hissetmez. Rüzgar üşür mü?
Üşümez.
Neden?
Çünkü kendisi soğuktur. Ay bizi takip eder mi?
Eder.
Neden?
Çünkü ay hareket eder. İstedığı yere hareket eder. Ay dünyayı görebilir mi?
Görebilir.
Neden?
Çünkü ikisi de havadadır. Aya dokunsak ay bunu hisseder mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü dokunduğumuz her yeri hisseder.

Emirhan

Odun ateşe atılırsa yandığını hisseder mi, hissetmez mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü ateş çok kötü yapıyo. Ateşe su döksek hisseder mi?
Hissetmez.
Neden?
Ateş söner. Ateş duvarı yakar mı yoksa yakmaz mı?
Yakar.
Neden?
Çünkü ateş çok güçlüdür. Duvara odunla vursak canı yanar mı yanmaz mı?
Yanmaz.
Neden?
Çünkü duvar çok sert. Bir bisiklet yürüdüğünün farkında mıdır?
Olmaz.
Neden?
Çünkü mesela ben iki tekerlekli gidiyo o hızlı gidiyo hiç bir şeyin yürüdüğünü fark etmiyo. Hızlı gittiğinin farkında olur mu?
Etmez.
Neden?
Çünkü biz pedalları çeviriyoz.

Peki pedallar fark eder mi?
 Etmez.
 Peki tekerlekler far eder mi?
 Onlar eder.
 Neden?
 Çünkü onlar yere çok hızlı sert gidiyorlar.
 Bisiklet tek başına gidebilir mi?
 Gider ama biraz sonra yere düşer.
 Neden?
 Çünkü isabet durmuyo ki bisiklet.
 Irmak hareket ettiğini bilir mi?
 Bilmez.
 Neden?
 Çünkü çok büyük bir şeye basarsa ırmak o sallanır.
 Peki sular hareket ettiğini bilir mi?
 Çünkü başka bi su geliyo onları itiyo.
 Irmak canlı mıdır cansız mı?
 Cansızdır.
 Neden?
 Rüzgar gelirse onları iter cansız onlar.
 Canlı olur mu ırmak?
 Olur.
 Irmağa elimi soksam hisseder mi, hissetmez mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Ezilir.
 Ezildiğini hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü altında toprak var.
 Bütün bu söylediklerinden emin misin?
 Eminim.
 Irmak sıcak mıdır yoksa güneş ısıttığında mı sıcak olur?
 Güneş ısıttığında sıcak olur onlar da çok susuz kalır.
 Neden?
 Çünkü güneş çok sıcaktır.
 Masa vurduğumu hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü o cansızdır.
 Peki senle ikimiz masanın üstüne çıksak tepinsek hisseder mi?
 Hissetmez.
 Peki çok tepinsek ne olur.
 Kırılır kırılmazda.
 Kırılırsa canı acır mı?
 Acımaz. Çünkü cansızdır.
 Ateş bir şey hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Su dökülünce hisseder.
 Güneş doğduğunda rüzgar bir şey hisseder mi?
 Hisseder.
 Neden?

Çünkü kim itiyo ben de anlamadım rüzgar nasıl gidiyo ben de anlamadım.
 Estiğini bilir mi rüzgar?
 Bilir.
 Neden?
 Mesela biz dışarıdayız rüzgar geliyo ben duruyom. Hava soğuk rüzgar geliyo ben hissediyom ellerimden hissediyom.
 Güneş bir şey hisseder mi?
 O da hissetmez. Parladığını hisseder.
 Neden?
 Çünkü ateş onu parlatır.
 Dağlar canlı mıdır?
 Cansız.
 Neden?
 Biz ona tırmanırsak hep cansız olur.
 Üzerinde çiçekler büyürse?
 Canlı olur.
 Dağ canlı olur mu o zaman olmaz ki.
 Dağın üstünde yürüseğ dağ bunu hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü dağ taşlı.
 Taşlı olmasa topraklı olsa hisseder mi?
 Hisseder.
 Duvara sopa ile vursak duvar bunu hisseder mi hissetmez mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü duvar çok serttir de o yüzden birazcık kırılabilir.
 Kırılırsa hisseder mi?
 Mesela ben buradan kalem alsam duvara yazı yazsam duvar gıdıklanır.
 Rüzgar sıcaklığı hisseder mi, hissetmez mi?
 Hissetmez güneş birazcık sıcak olduğu zaman rüzgar hıphızlı gider.
 Hıphızlı gittiğini bilir mi rüzgar?
 Yapraklar dökülünce yaprakları alır götürür.
 Peki yaprakları götüdüğünü bilir mi?
 Bilir.
 Neden?
 Çünkü çok güçlü.
 Rüzgar üşür mü?
 Üşümez.
 Neden?
 Çünkü kendi üşümezki kendisi getiriyo bizi üşütüyo.
 Ay bizi takip eder mi?
 Ben sanki takip ediyom sanıyom.
 Neden?
 Çünkü bakıyom ben yürüyom takip ediyom sanki.
 Ay dünyayı görebilir mi?
 Görmez.
 Neden?

Ay gökte olduğu için ta yükseğe
çıkarsa görür.
Aya dokunsak ay bunu hisseder mi?
Hissetmez.
Neden?
Çünkü ay parıldıyo.

Emin

Odun ateşe atılırsa yandığını hisseder
mi, hissetmez mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü ısınırız.
Peki odun bunu hisseder mi?
Hıhı
Neden?
Ateşe su döksek hisseder mi?
Etmez.
Neden?
Çünkü söner.
Ateş duvarı yakar mı yoksa yakmaz
mı?
Yakmaz
Neden?
Çünkü duvar yanmaz.
Duvara odunla vursak canı yanar mı
yanmaz mı?
Neden?
Bir greyderim olsa duvara vursam
duvar bunu hisseder mi?
Hisseder.
Neden?
Yıkılırsa daha ev olmaz.
Bir bisiklet yürüdüğünün farkında
mıdır?
Hayır.
Neden?
Çünkü bisiklet yürümez.
Peki gittiğinin farkında mıdır?
Evet.
Neden?
Çünkü bisiklet gidiyo.
Hızlı gittiğinin farkında olur mu?
Eder.
Neden?
Çünkü hızlı gidiyo bisiklet.
Peki bisiklet tek başına gider mi?
Cık.
Neden?
Çünkü birisi olmazsa arabada gitmez.
Irmak hareket ettiğini bilir mi?
Bilmez.
Neden?
Çünkü bilmez.
Irmağın içinde ne var?
Su.
Su aktığını bilir mi?
Bilir.
Neden?

Çünkü yüzüyo sularda akıyo ya.
Irmak canlı mıdır cansız mı?
Canlıdır.
Neden?
Biz yüzersek canlı olur.
Irmağa elimi soksam hisseder mi,
hissetmez mi?
Etmez.
Neden?
Çünkü etmezse biz yüzmeyiz.
Bütün bu söylediklerinden emin misin?
Eminim.
Irmak sıcak mıdır yoksa güneş
ıstığında mı sıcak olur?
Güneş ısıttığında.
Neden?
Çünkü güneş ısıtırsa daha güzel olur.
Masa vurduğumu hisseder mi?
Etmez.
Neden?
Çünkü masa vururlursa paçalanır.
Ateş bir şey hisseder mi?
Etmez.
Neden?
Adamlar yanarsa etmez.
Üstüne su dökülse hisseder mi bunu?
Etmez.
Neden?
Söner.
Güneş doğduğunda rüzgar bir şey
hisseder mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü güneş doğunca herkes mutlu
olur.
Estiğini bilir mi rüzgar?
Bilir.
Neden?
Çünkü çok rüzgar oluyo.
Güneş bir şey hisseder mi?
Eder.
Neden?
Dağlar canlı mıdır?
Canlıdır.
Neden?
Çünkü itersek canlı olur.
Dağın üstünde yürüsek dağ bunu
hisseder mi?
Etmez.
Neden?
Çünkü dağın üstünde yürürsek düşeriz.
Peki düşmeden yürürsek dağ bunu
hisseder mi?
Cık.
Duvara sopa ile vursak duvar bunu
hisseder mi hissetmez mi?
Etmez.
Neden?
Çünkü ederse etmez.

Rüzgar sıcaklığı hisseder mi, hissetmez mi?
 Eder.
 Neden?
 Çünkü rüzgar çok eserse bi daha eder
 Rüzgar üşür mü?
 Üşümez.
 Neden?
 Çünkü rüzgar üşümez.
 Ay bizi takip eder mi?
 Eder.
 Neden?
 Çünkü o bizi hep kaçıır
 Ay dünyayı görebilir mi?
 Göremez.
 Neden?
 Çünkü ay dünyayı görürse çok mutlu olur.
 Ay mutlu olmasın mı?
 Olmasın.
 Aya dokunsak ay bunu hisseder mi?
 Eder.
 Neden?
 Çünkü biz dokununca eder.

Zeyno

Odun ateşe atılırsa yandığını hisseder mi, hissetmez mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü duman sesleri gelir.
 Ateşe su döksek hisseder mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü su dökülünce ateş geçer diye
 Ateş duvarı yakar mı yoksa yakmaz mı?
 Yakar.
 Neden?
 Çünkü ateş çok ateş olunca yakar.
 Duvara odunla vursak camı yanar mı yanmaz mı?
 Yanar.
 Neden?
 Çünkü Allah yaratmıştır.
 Bir bisiklet yürüdüğünün farkında mıdır?
 Hayır.
 Neden?
 Çünkü bisikletler yürümez ki.
 Peki bisiklet gittiğinin farkında mıdır?
 Farkındadır.
 Neden?
 Çünkü adam ona biniyo çeviriyo çeviriyo gidiyo.
 Bisiklet tek başına gidebilir mi?
 Hayır.çünkü o gerçek değildir.
 Hızlı gittiğinin farkında olur mu?
 Hayır.

Neden?
 Çünkü o adam sürer onu.
 Irmak hareket ettiğini bilir mi?
 Hayır.
 Neden?
 Irmak ne?
 Hayır.
 Çünkü adamlar onda hep kayar kayar durur.
 Irmak canlı mıdır cansız mı?
 Neden?
 Irmağa elimi soksam hisseder mi, hissetmez mi?
 Neden?
 Bütün bu söylediklerinden emin misin?
 Eminim.
 Irmak sıcak mıdır yoksa güneş ıstığında mı sıcak olur?
 Neden?
 Masa vurduğumu hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü masa gerçek değildir.
 Ateş bir şey hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü o da gerçek değildir.
 Üstüne su dökülse hisseder mi bunu?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü ateş su koyunca orda yanması biter.
 Güneş doğduğunda rüzgar bir şey hisseder mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Güneş titrenir. O da kapanmasını sağlar.
 Estiğini bilir mi rüzgar?
 Bilmez.
 Neden?
 Güneş bir şey hisseder mi?
 Bilmiyom.
 Neden?
 İşte annem öğretmedi.
 Dağlar canlı mıdır?
 Cansız.
 Neden?
 Çünkü onlar ağzı var mı gözleri var mı elleri var mı konuşabilir mi?
 Ağaçlar canlı mıdır?
 Değil. Onun ağzı var mı gözü var mı
 Dağın üstünde yürüseğ dağ bunu hisseder mi?
 Neden?
 Duvara sopa ile vursak duvar bunu hisseder mi hissetmez mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü duvar kırılır.

Rüzgar sıcaklığı hisseder mi, hissetmez mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü sıcaklık ona çarpar. Rüzgar çarpar ona sonra güneş de gider.
 Rüzgar üşür mü?
 Neden?
 Ay bizi takip eder mi?
 Takip eder.
 Neden?
 Çünkü ay bizim peşimizden geliyo.
 Allah onu götürüyo.
 Ay dünyayı görebilir mi?
 Göremez.
 Neden?
 Çünkü gözleri var mı? Başı var mı?
 Kulağı var mı? Başı var mı? Yok yok yok.
 Aya dokunsak ay bunu hisseder mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü sallanır sağa sola.

Eren

Odun ateşe atılırsa yandığını hisseder mi, hissetmez mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü yanıyor.
 Ateşe su döksek hisseder mi?
 Neden?
 Çünkü o soğuk.
 Ateş duvarı yakar mı yoksa yakmaz mı?
 Yakar.
 Neden?
 Çünkü duvar.
 Duvara odunla vursak camı yanar mı yanmaz mı?
 Yanmaz.
 Neden?
 Çünkü cansız
 Bir bisiklet yürüdüğünün farkında mıdır?
 Olmaz.
 Neden?
 Çünkü o da cansız.
 Hızlı gittiğinin farkında olur mu?
 Evet.
 Neden?
 Çünkü tekerlekleri döner,
 Irmak hareket ettiğini bilir mi?
 Bilir.
 Neden?
 Çünkü kendisi.
 Irmak canlı mıdır cansız mı?
 Cansız.
 Neden?

Çünkü canı yok ki.
 Irmağa elimi soksam hisseder mi, hissetmez mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Bütün bu söylediklerinden emin misin?
 Eminim.
 Irmak sıcak mıdır yoksa güneş ısıtığında mı sıcak olur?
 Güneş ısıtığında
 Neden?
 Çünkü güneş ateşten yapılmış.
 Masa vurduğumu hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Cansız.
 Masanın üstüne senle beraber çıksak tepinsek masayı kırsak masa bunu hisseder mi
 Hissetmez vidaları var.
 Vidaları sökersek
 hiseder.
 Ateş bir şey hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü kendisi ateş.
 Üstüne su dökülse hisseder mi bunu?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü su
 Güneş doğduğunda rüzgar bir şey hisseder mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Sıcak geliyo.
 Estiğini bilir mi rüzgar?
 Bilir
 Neden?
 Güneş bir şey hisseder mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Soğuğu hisseder.
 Dağlar canlı mıdır?
 Canlıdır.
 Neden?
 Çünkü kitap yapılyo onlardan.
 Dağın üstünde yürüse dağ bunu hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü yüksekte olduğu için.
 Duvara sopa ile vursak duvar bunu hisseder mi hissetmez mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü kırılır.
 Kırılırsa hisseder mi?
 Hisseder.
 Rüzgar sıcaklığı hisseder mi, hissetmez mi?

Hisseder.
Neden?
Çünkü çok sıcak o soğuk
Rüzgar üşür mü?
Üşümez
Neden?
Çünkü o da soğuk
Ay bizi takip eder mi?
Eder.
Neden?
Çünkü biz gidiyoz böyle o da geliyo.
Ay dünyayı görebilir mi?
Göremez.
Neden?
Görer görer.
Çünkü uzayda.
Aya dokunsak ay bunu hisseder mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü o da bişey.

Ahmet mete

Odun ateşe atılırsa yandığını hisseder mi, hissetmez mi?
Hisseder
Neden?
Yakıldığı için.
Ateşe su döksek hisseder mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü söner.
Ateş duvarı yakar mı yoksa yakmaz mı?
Yakar.
Neden?
Çünkü ateş yakıcı bir şey.
Duvara odunla vursak canı yanar mı yanmaz mı?
Yanmaz.
Neden?
Cansız.
Bir bisiklet yürüdüğünün farkında mıdır?
Farkındadır.
Neden?
Çünkü biz onun pedallarını çeviririz.
Hızlı gittiğinin farkında olur mu?
Evet.
Neden?
Çünkü biz onu çok hızlı sürersek o da çok hızlı gider.
Irmak hareket ettiğini bilir mi?
Bilir.
Neden?
Çünkü akar.
Irmak canlı mıdır cansız mı?
Cansızdır.
Neden?
Çünkü dağlarla kaplı.

Irmağa elimi soksam hisseder mi, hissetmez mi?
Hisseder.
Neden?
Bütün bu söylediklerinden emin misin?

Cahit

Odun ateşe atılırsa yandığını hisseder mi, hissetmez mi?
Hisseder.
Neden?
Çünkü kül olur.
Ateşe su döksek hisseder mi?
Hayır.
Neden?
Çünkü söner.
Ateş duvarı yakar mı yoksa yakmaz mı?
Yakmaz.
Neden?
Çünkü duvar demirden yapılmış.
Duvara odunla vursak canı yanar mı yanmaz mı?
Yanar.
Neden?
Çünkü odun birazcık sert olabilir ondan.
Bir bisiklet yürüdüğünün farkında mıdır?
Evet.
Neden?
Çünkü çocuk onu sürüyo.
Hızlı gittiğinin farkında olur mu?
Hayır.
Neden?
Çünkü bisiklet hızlı gidiyo deprem olduğunda.
Irmak hareket ettiğini bilir mi?
Bilir.
Neden?
Çünkü rüzgar oldu mu dalgalar böyle böyle savruluyo.
Irmak canlı mıdır cansız mı?
Canlı.
Neden?
Çünkü o da bir canlı.
Irmağa elimi soksam hisseder mi, hissetmez mi?
Hayır.
Neden?
Çünkü onlar dalda olduğunda olur elimi hissedemez.
Bütün bu söylediklerinden emin misin?
Eminim.
Irmak sıcak mıdır yoksa güneş ısıtığında mı sıcak olur?
Güneş ısıtığında sıcak olur ısıtmadığında soğuk olur.
Neden?

Çünkü suyun her özelliği vardır.
 Masa vurduğumu hisseder mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü yere vurduğunda gözleri böyle oynar.
 Ateş bir şey hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü yanıyor.
 Yandığını hisseder mi?
 Hisseder. Çünkü odunları atıyor yanıyor.
 Üstüne su dökülse hisseder mi bunu?
 Hayır.
 Neden?
 Çünkü soğur ve kül olur.
 Güneş doğduğunda rüzgar bir şey hisseder mi?
 Hayır.
 Neden?
 Güneş doğunca bulut batıyor çünkü.
 Estiğini bilir mi rüzgar?
 Bilir.
 Neden?
 Güneş bir şey hisseder mi?
 Hayır.
 Neden?
 O da batıyor.
 Dağlar canlı mıdır?
 Cansız.
 Neden?
 Çünkü onlar metalden yapılmıştır.
 Dağın üstünde yürüsek dağ bunu hisseder mi?
 Hayır.
 Dağa çıksak tepinsek dağ bunu hisseder mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü çok ses gelir o da duyar.
 Duvara sopa ile vursak duvar bunu hisseder mi hissetmez mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü odun kırılıyor
 Rüzgar sıcağı hisseder mi, hissetmez mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü o da batacak.
 Rüzgar üşür mü?
 Hayır.
 Neden?
 Çünkü kendini üfle miyo ki o üflüyor.
 Ay bizi takip eder mi?
 Etmez.
 Neden?
 Çünkü olduğu yerde durur. Parlamak için.
 Ay dünyayı görebilir mi?

Göremez.
 Neden?
 Çünkü çok yukarda.
 Aya dokunsak ay bunu hisseder mi?
 Hayır.
 Neden?
 Ay uyuyo ona vurdu mu ay uyanmaz.
 Odun ateşe atılırsa yandığını hisseder mi, hissetmez mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü sobada yanıyor.
 Peki başka yerde yanarsa hisseder mi?
 Evet
 Ateşe su döksek hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü söner.
 Ateş duvarı yakar mı yoksa yakmaz mı?
 Yakmaz.
 Neden?
 Çünkü duvar serttir.
 Duvara odunla vursak canı yanar mı yanmaz mı?
 Acır.
 Neden?
 Duvar birazcık yumuşak.
 Bir bisiklet yürüdüğünün farkında mıdır?
 Farkındadır.
 Neden?
 Çocuk onu sürerken tekerlekler gidiyo.
 Hızlı gittiğinin farkında olur mu?
 Olur.
 Neden?
 Çünkü çok hızlı gider.
 Irmak hareket ettiğini bilir mi?
 Hayır.
 Neden?
 Kocaman bir kulubedir.
 Irmak canlı mıdır cansız mı?
 Canlı.
 Neden?
 Çünkü evdir.
 Irmak kelimesini bilmiyor.
 Irmağa elimi soksam hisseder mi, hissetmez mi?
 Neden?
 Bütün bu söylediklerinden emin misin?
 Eminim.
 Irmak sıcak mıdır yoksa güneş ısıtığında mı sıcak olur?
 Güneş ısıtığında sıcak olur.
 Neden?
 Çünkü güneş çok sıcak.
 Masa vurduğumu hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü bir demirdir.

Ateş bir şey hisseder mi?
 Hayır.
 Neden?
 Çünkü çok hızlı yanıyo.
 Yavaş yansa hisseder mi?
 Hissetmez.
 Üstüne su dökülse hisseder mi bunu?
 Neden?
 Güneş doğduğunda rüzgar bir şey hisseder mi?
 Hayır.
 Neden?
 Çünkü çok hızlı gidiyo.
 Estiğini bilir mi rüzgar?
 Bilmez.
 Neden?
 Güneş bir şey hisseder mi?
 Eder.
 Neden?
 Çünkü her yeri ısıtmak için.
 Dağlar canlı mıdır?
 Canlı.
 Neden?
 Çünkü onlar hava alıyo.
 Dağın üstünde yürüse dağ bunu hisseder mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü dağ çabuk kırılır.
 Duvara sopa ile vursak duvar bunu hisseder mi hissetmez mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü çok hızlı vuruyo.
 Rüzgar sıcaklığı hisseder mi, hissetmez mi?
 Hisseder.
 Neden?
 Çünkü sıcak onu gittirir.
 Rüzgar üşür mü?
 Hayır.
 Neden?
 Çünkü kendisi rüzgar yapıyo.
 Ay bizi takip eder mi?
 Biz onu takip ederiz.
 Neden?
 Çünkü evimizin yolunu bulabiliriz.
 Ay dünyayı görebilir mi?
 Hayır.
 Neden?
 Çünkü o dağların arasından gelir.
 Aya dokunsak ay bunu hisseder mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü yarım ve yukardadır.
 Odun ateşe atılırsa yandığını hisseder mi, hissetmez mi?
 Hissetmez.
 Neden?
 Çünkü o canlı değildir.

Ateşe su döksek hisseder mi?
 Hayır.
 Neden?
 Çünkü o da hiçbirşey anlamıyo ateş sadece üstüne bir şey koyarsan plastik koyarsan çok alevleniyo.
 Alevlendiğini hisseder mi?
 Hayır.
 Ateş duvarı yakar mı yoksa yakmaz mı?
 Yakar.
 Neden?
 Çünkü ateş duvarlardan kuvvetli.
 Duvar da biraz kuvvetli ama ben başımı duvara vurduğumda beynim çok acıdı.
 Duvara odunla vursak canı yanar mı yanmaz mı?
 Hayır.
 Neden?
 Çünkü duvar odından daha güçlü.
 Bir bisiklet yürüdüğünün farkında mıdır?
 Hayır.
 Neden?
 Hızlı gittiğinin farkında olur mu?
 Olur.
 Neden?
 Çok yorulur nefes nefes olur.
 İrmak hareket ettiğini bilir mi?
 Hayır.
 Neden?
 İrmak canlı mıdır cansız mı?
 Cansızdır.
 Neden?
 Çünkü Allah onları canlı yaratmamış keşke bizim gibi insan olsalardı onlarla konuşurduk.
 Irmağa elimi soksam hisseder mi, hissetmez mi?
 Neden?
 Bütün bu söylediklerinden emin misin?
 Eminim.
 İrmak sıcak mıdır yoksa güneş ıstığında mı sıcak olur?
 Güneş ısıttığında sıcak olur ve böyle yukarıya doğru bulutlara kadar çıkar.
 Neden?
 Öyle olması gerekiyo.
 Masa vurduğumu hisseder mi?
 Hayır.
 Neden?
 Bi tane bacağı varsa onu zorla tuttuğumuzda canı acır.Yere düşerse hisseder.
 Ateş bir şey hisseder mi?
 Yoo.
 Neden?
 Ama insan yanlılıkla ateşin üstüne oturursa hisseder.
 Üstüne su dökülse hisseder mi bunu?

Hayır.
Neden?
Neden niye diyosun?
Güneş doğduğunda rüzgar bir şey
hisseder mi?
Hayır.
Neden?
Sen kocaman insansın öğretmenlerin
öğretmiştir sana. Okullarda o kadar
çok şey öğrenmedik di mi kamera.

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Adı Soyadı : Esra AY

Doğum Yeri ve Tarihi : 04.06.1983

Eğitim Durumu

Lisans Öğretimi : Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi

Okul Öncesi Öğretmenliği

Yüksek Lisans Öğretimi: Ondokuzmayıs Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü

İlköğretim Anabilim Dalı

Bildiği Yabancı Diller : İngilizce

Bilimsel Etkinlikleri :

İş Deneyimi:

Uygulamalar :

Projeler :

Çalıştığı Kurumlar : Vezirköprü Kız Meslek Lisesi, Terme Yahya Kemal İ.Ö.O.

Samsun Mehmet Akif Ersoy İ.Ö.O.

İletişim

E-Posta Adresi : esra.ay.nisan@gmail.com

Telefon :

İş : 0362 432 18 32

Ev :

Cep :05332079494

Tarih : 17.02.2011